

ΑΡΧΕΙΟ Θ. ΒΑΒΑΓΙΑΝΝΗ

TH_BOX_11_F_01

6. DOSSIERS που περιέχουν προγράμματα και κριτικές από τις Συναυλίες του Θ.Βαβαγιάννη στο εξωτερικό με Ορχήστρες του εξωτερικού.

DOSSIER No 1. Συναυλίες από 12-11-1952 έως 15-6-1954, Σελίδες 110
DOSSIER No 2. Συναυλίες από 19-9-1956 έως 27-12-1959, Σελίδες 108
DOSSIER No 3. Συναυλίες από 26, 28-2-1960 έως 18, 19-12-1961, Σελίδες 98
DOSSIER No 4. Συναυλίες από 14, 15-12-1961 έως 7-5-1964, Σελίδες 78
DOSSIER No 5. Συναυλίες από 14, 15-5-1964 έως 29-3-1969, Σελίδες 54
DOSSIER No 6. Συναυλίες από 10, 11-5-1965 έως 18, 19-6-1971, Σελίδες 100

2 DOSSIERS που περιέχουν Προγράμματα και κριτικές Συναυλιών εντός Ελλάδος.

DOSSIER No 1. Συναυλίες από 11-1-1933 έως 21-3-1954, Σελίδες 240 —
DOSSIER No 2. Συναυλίες από 2-5-1954 έως 2-8-1956, Σελίδες 130 —

Περιεχόμενα στο τέλος του DOSSIER No 2:

1. Τίτλα Ούλενσπίγκελ, κριτική του Μ.Δούνια
2. Έκτακτος Συναυλία, 30 Οκτωβρίου 1967, Σολίστ Π.Δεσποτίδης
3. Τρίτο Πρόγραμμα, 21 Ιουλίου 1969, Σολίστ FELICIA WEATHERS
4. Εφημερίδα ΝΙΚΗ 19 Σεπτεμβρίου 1965, άρθρο του Νίκου Οικονόμου:
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΒΑΒΑΓΙΑΝΝΗΣ

5. SOUVENIR από τον MICHEL SCHWALBE

6. Κείμενα από Εφημερίδες μετά τον θάνατο του Θεοδώρου Βαβαγιάννη

DOSSIER No 3. Συνέχεια των Προγραμμάτων των Συναυλιών εντός Ελλάδος —
από 13-8-1956 έως 11-8-1969. Κριτικές των Συναυλιών αυτών υπάρχουν μόνο στο Αρχείο της Κρατικής Ορχήστρας, της οποίας ο Θ.Βαβαγιάννης υπήρξε την εποχή εκείνη Γενικός Διευθυντής και Αρχιμουσικός της.

Στό DOSSIER No 3. αναφέρονται επίσης τα Προγράμματα των Συναυλιών του Θ.Β. στο εξωτερικό, των οποίων κριτικές και Προγράμματα υπάρχουν στα 6 DOSSIERS του εξωτερικού.

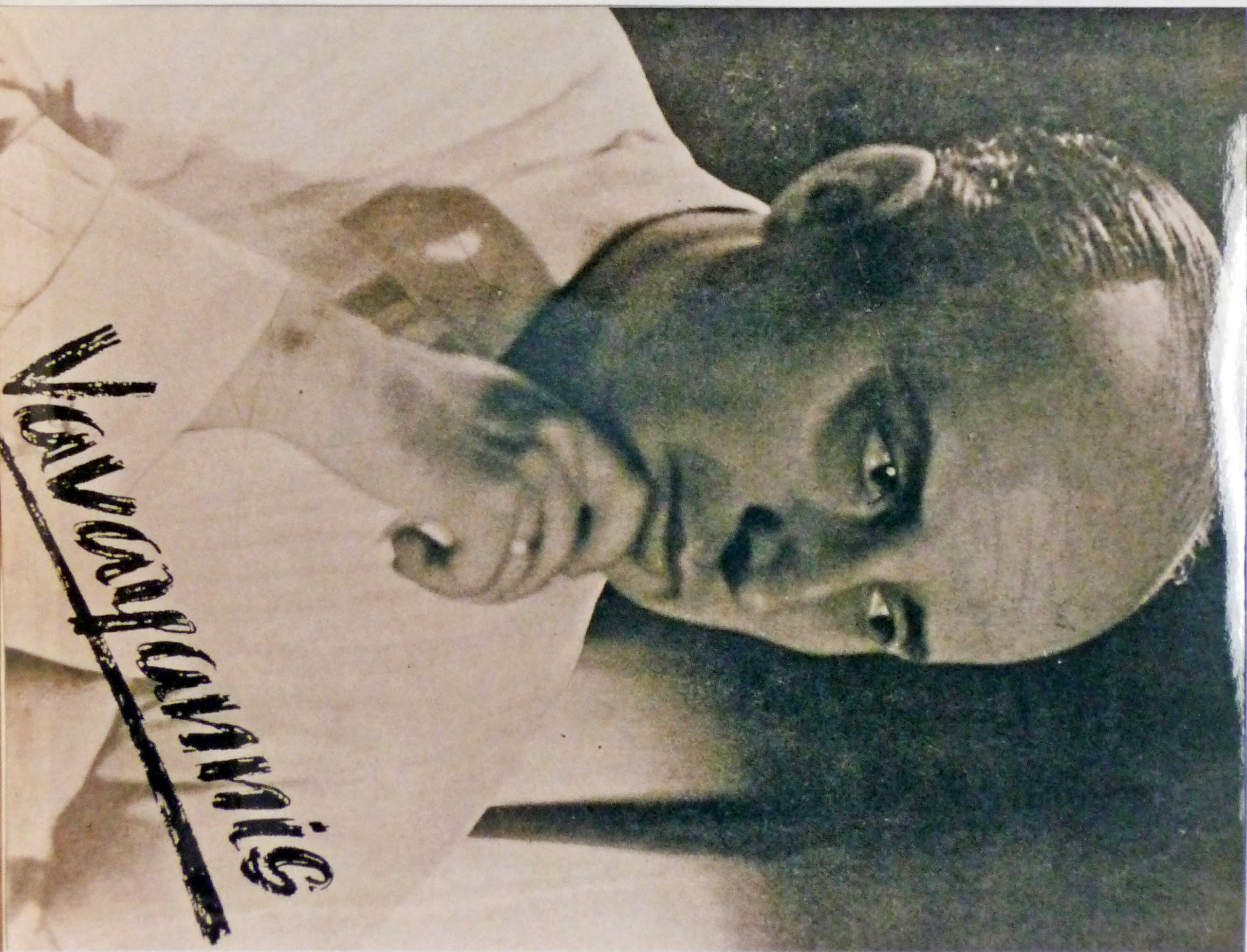
DOSSIER No 3 1956 - 1969

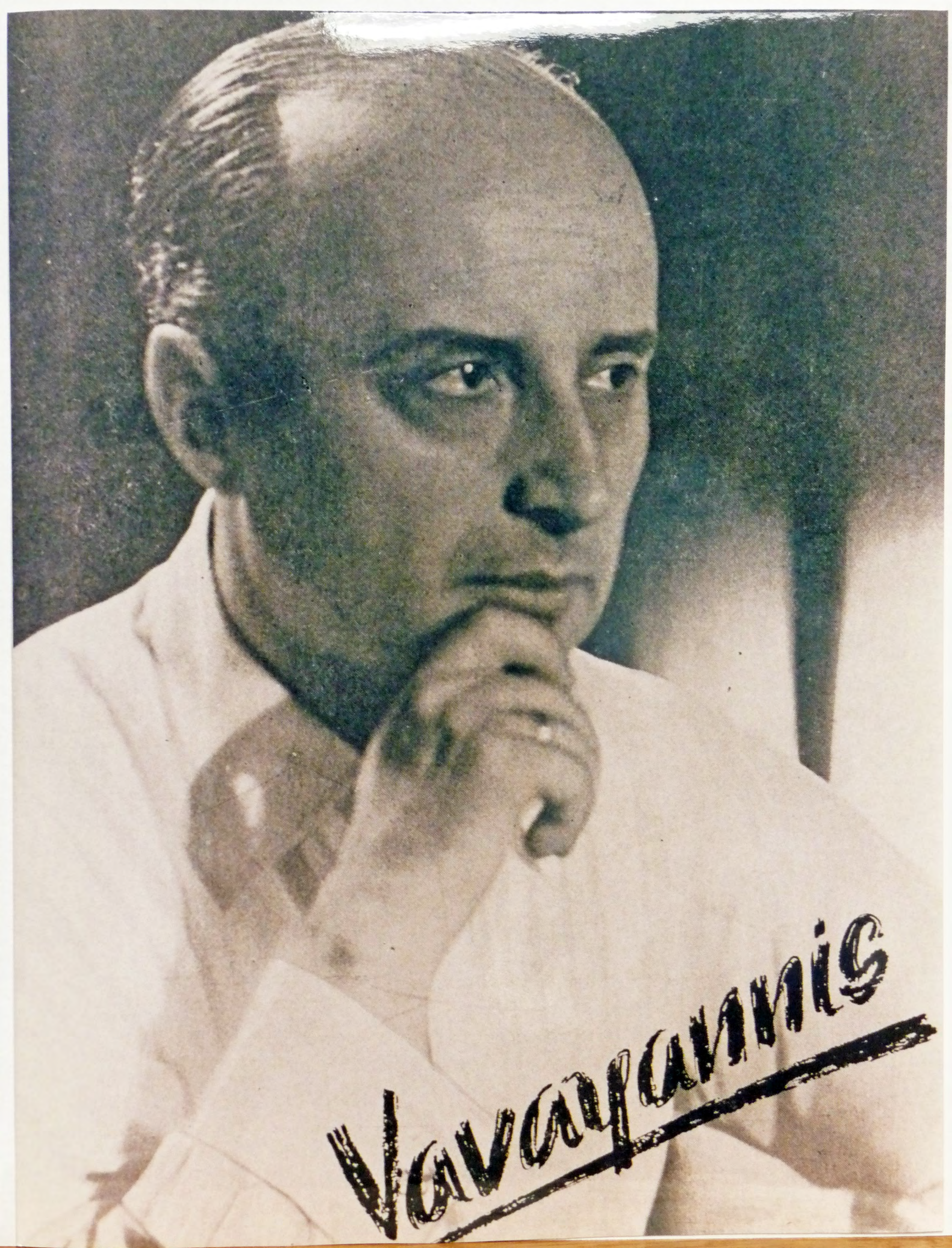
Προγράμματα Συναυλιών εντός Ελλάδος, από Ι3-8-1956 - ΙΙ-8-1969:
Οι Κριτικές των Συναυλιών αυτών υπάρχουν μόνο στο Αρχείο της Κρατικής
Ορχήστρας Αθηνών, της οποίας ο Θ.Βαβαγιάννης υπήρξε και Γενικός
Διευθυντής της την εποχή εκείνη.

Προγράμματα και Κριτικές για τις Συναυλίες που προηγήθηκαν των
Συναυλιών αυτών, υπάρχουν στα 2 DOSSIERS Συναυλιών εντός Ελλάδος
στο Αρχείο Θεοδώρου Βαβαγιάννη.

Για τις Συναυλίες εκτός Ελλάδος, Προγράμματα και Κριτικές υπάρχουν
στα 6 DOSSIERS των Συναυλιών του Εξωτερικού στο Αρχείο Θ.Βαβαγιάννη.

Τα Προγράμματα των Συναυλιών του με την Ορχήστρα του Ε.Ι.Ρ. αναφέρονται
γραμμένα από τον ίδιο στα Ευρετήρια Νο1 και Νο 2, που υπάρχουν στο
Αρχείο του.

Vavouyannis

Ο Θεόδωρος Βαβαγιάννης, άρχισε την σταδιοδρομία του σαν μέλος παιδικής εκκλησιαστικής Χορωδίας, και σε ηλικία 12 ετών διηύθυνε ο ίδιος την Χορωδία αυτή.

Αριστούχος παμψηφεί του Ωδείου Αθηνών, στην τάξη των Ανωτέρων Θεωρητικών του αειμνήστου Φιλοκτήτη Οικονομίδη, συμπλήρωσε τις σπουδές του στην HOCHSCHULE FÜR MUSIK του Βερολίνου, στην Φιλαρμονική και στην Όπερά της ίδιας πόλης.

1929 - 1939 είχε την τιμή να διατελέσει μαθητής και βοηθός του αειμνήστου Δημήτρη Μητρόπουλου, τότε Αρχιμουσικού της Συμφωνικής Ορχήστρας του Ωδείου Αθηνών.

Οι πρώτες εμφανίσεις του στο Αθηναϊκό κοινό πραγματοποιήθηκαν με οργάνωση και πρωτοβουλία της Ελληνικής Περιηγητικής Λέσχης, στο Αμφιαράειον στις 11-4-37, στις 8-5-38 και στο Φράγμα του Μαραθώνα στις 16-10-1938.

Από το 1938, όταν ιδρύθηκε το Εθνικό Ίδρυμα Ραδιοφωνίας, διηύθυνε τακτικά την Ορχήστρα του Ιδρύματος.

Από το 1939 και μετά την αποχώρηση του Δημήτρη Μητρόπουλου από την Ελλάδα, διηύθυνε επίσης Συναυλίες της Συμφωνικής Ορχήστρας του Ωδείου Αθηνών, και όταν αυτή κρατικοποιήθηκε και μετονομάστηκε "Κρατική Ορχήστρα Αθηνών", ο Βαβαγιάννης διορίστηκε μόνιμος Αρχιμουσικός της. Από το 1957 ανέλαβε επίσης και την Γενική Διεύθυνσή της.

Καλεσμένος διηύθυνε πολλές και μεγάλες Ορχήστρες του Εξωτερικού (σύνολο 51) με καταπληκτικά αποτελέσματα, όπως επιβεβαιώνεται από τις σχετικές κριτικές. Διηύθυνε όλες τις Συναυλίες του χωρίς παρτιτούρα και χωρίς μπαγκέτα.

Οι επιτυχίες του στην Ελλάδα και στο Εξωτερικό, κρίνονταν από τον Ελληνικό και διεθνή Τύπο, σαν επιτυχίες της Ελληνικής Ορχηστρικής Τέχνης, της οποίας χαρακτηρίζεται φορέας, αγγελιοφόρος και συνεχιστής της παράδοσης του Δημήτρη Μητρόπουλου.

Την εκπροσώπηση της Πατρίδας του στο Εξωτερικό, αισθανόταν πάντοτε σαν αποστολή, και την έφερνε σε πέρας με την μετριοφροσύνη που τον διέκρινε σαν Καλλιτέχνη και Άνθρωπο, ενώ συγχρόνως παρέμενε αφοσιωμένος στο έργο της Κρατικής Ορχήστρας Αθηνών, με το οποίο είχε συνδέσει την ύπαρξή του... μέχρι την ημέρα που για λόγους οι οποίοι δεν χρειάζεται ν' αναφερθούν εδώ, αναγκάστηκε σε παραίτηση. Η ιστορία αν κάποτε θελήσει ν' αναζητήσει την αλήθεια, θα τον δικαιώσει. (Παραιτήθηκε τον Αύγουστο 1969).

Συγχρόνως με τις υποχρεώσεις του προς την Κρατική Ορχήστρα Αθηνών και τις Ορχήστρες του Εξωτερικού, δεν παρέλειπε να διδάσκει γενεές γενεών νέων μουσικών, σαν καθηγητής θεωρητικών του Ωδείου Αθηνών, με την βοήθεια και συμπράσταση των φίλων του και συναδέλφων, καθηγητών επίσης του Ωδείου Αθηνών κ.κ. Μενελάου Παλλαντίου και Κωνσταντίνου Κυδωνιάτη, οι οποίοι αναλάμβαναν να τον αναπληρώνουν όταν απουσίαζε στο Εξωτερικό, πράγμα για το οποίο αισθανόταν μεγάλη ευγνωμοσύνη.

Με όλους τους κάποτε μαθητές του, συναδέλφους του, μουσικούς της Κρατικής Ορχήστρας Αθηνών, συνθέτες, μουσικοκριτικούς κ.α. συνέχισε και μετά την αναγκαστική του αποχώρηση από την Κρατική Ορχήστρα Αθηνών, να συνδέεται με στενή φιλία, μέχρι το τέλος της ζωής του.

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α I44 FESTIVAL 1956

I3-8-1956

ΠΑΛΛΑΝΤΙΟΥ: Προσευχή στήν Ακρόπολη

DVORAK: Συμφωνία Νο5 "Νέου Κόσμου"

BEETHOVEN: Κοντσέρτο για Πιάνο Νο 5 (Σολίστ: G. BACHAUER)

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α I45

I9-9-1956 Η Συναυλία δόθηκε στην Γενεύη με την Ορχήστρα της SUISSE ROMANDE

Κριτικές στα DOSSIERS των Συναυλιών του Εξωτερικού

SMETANA: MOLDAU

BEETHOVEN: Κοντσέρτο για Βιολί (Σολίστ: ALFRED LOEWENGUT)

FRANCK: Συμφωνία

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α I46

II-III-1956

MOZART: Συμφωνία Νο 29 , σε LA (α' εκτέλεση)

ΣΚΛΑΒΟΥ: INTERMEZZO

STRAUSS: DON JUAN

TSCHAIKOWSKY: Κοντσέρτο για Πιάνο (Σολίστ: CICCOLINI)

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α I47

2-12-1956

COUPERIN-MILHAUD: Εισαγωγή-ALLEGRO "SULTANE" (α' εκτέλεση)

WAGNER: TRISTAN - ISOLDE PRELUDIO-LIEBESTOD

MENDELSSOHN: Κοντσέρτο για Βιολί (Σολίστ: DEVY EHRlich)

BRAHMS: Συμφωνία Νο 2

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α I48

I6-12-1956 Η Συναυλία δόθηκε στο MONTE-CARLO, Κριτικές στα DOSSIERS των
Συναυλιών του Εξωτερικού

MOZART: Συμφωνία Νο 36

FAURE: PELLEAS - MELISANDE (SUITE)

SMETANA: MOLDAU

BEETHOVEN: Συμφωνία Νο 5

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α I49

I3-I-1957

FAURE: PELLEAS - MELISANDE (SUITE)

BEETHOVEN: Συμφωνία Νο 5

ROUSSEL: Συμφωνία Νο 3, SOL Ελασ.

BERLIOZ: "BENVENUTO CELLINI" Εισαγωγή

Στην Συναυλία επρόκειτο να λάβει μέρος ο βιολονίστας BRENGOLA
αλλά δεν μπόρεσε για κάποιο λόγο.

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α I50

27-1-1957

KAPYOTAKH: Μικρή Συμφωνία για Ορχήστρα Εγχόρδων

BEETHOVEN: Κοντσέρτο για Πιάνο Νο 3, DO Ελασ., OP. 37 (Σολίστ: Μαρίνα Παπαϊωάννου)

MALIPIERO: Συμφωνία Νο 3 (DELLE CAMPANE) α' εκτέλεση

STRAUSS: TILL EULENSPIEGEL

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α I51

17-2-1957

WAGNER: Εισαγωγή MEISTERSINGER (τρίτη πράξη)

SHOSTAKOVITCH: Κοντσέρτο για Βιολί (Σολίστ: Φ. Βολωνίνης) α' εκτέλεση

ΠΑΛΛΑΝΤΙΟΥ: Συμφωνία, SI υφες.

TSCHAIKOWSKY: Ρωμάιος και Ιουλιέττα

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α I52

17-3-1957

BARBER: SECOND ESSAY FOR ORCHESTRA

PROKOFIEFF: Κοντσέρτο για Πιάνο Νο 3 (Σολίστ: Μ. Χαιρογιώργου)

TSCHAIKOWSKY: Συμφωνία Νο 5

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α I53

15-4-1957

JOHANN CR. BACH: Συμφωνία, σε RE

MOZART: Κοντσέρτο για Βιολί, σε SOL

BEETHOVEN: Κοντσέρτο για Βιολί, σε RE (Σολίστ: LEON. KOGAN)

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α I54

10-6-1957

SCHUMANN: MANFRED

SCHUBERT: Συμφωνία Νο 5

MENDELSSOHN: Συμφωνία Σκωτική

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α I55

8-7-1957

BACH-ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ: Φαντασία - Φούγνα, σε SOL Ελασ.

RAMEAU: Κάστωρ - Πολυδεύκης (Σουίτα)

SIBELIUS: Φινλανδία

FRANCK: Συμφωνία

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α I56 FESTIVAL 1957

19-8-1957

ΒΑΡΒΟΓΛΗ: Αγία Βαρβάρα

MENDELSSOHN: Κοντσέρτο για Βιολί (Σολίστ: G. POULLET)

TSCHAIKOWSKY: Συμφωνία Νο 5

3
Προγραμμα 160
ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ

*

ΑΙΘΟΥΣΑ "ΟΡΦΕΥΣ,,

Κυριακή 15 Δεκεμβρίου 1957, ώρα 11 π. μ.

ΣΥΝΑΥΛΙΑ

ΤΗΣ

ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

ΑΘΗΝΩΝ

*

Διευθυντής Όρχήστρας

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΒΑΒΑΓΙΑΝΝΗΣ

Σολίστ

ΑΡΝΤΑ ΜΑΝΤΙΚΙΑΝ

(τραγούδι)

ΔΙΣΚΟΙ ΥΨΗΛΗΣ ΠΙΣΤΟΤΗΤΟΣ

ΜΝΗΜΕΙΩΔΕΙΣ ΕΚΤΕΛΕΣΕΙΣ

Οι

Έννέα Συμφωνίες

του ΜΠΕΤΟΒΕΝ

με τον

ΑΡΘΟΥΡΟ ΤΟΣΚΑΝΙΝΙ

και την Συμφωνική Όρχήστρα ΝΒC

σε έπτά δίσκους.

Νέα όρθοφωνική έγγραφή

*

Αποκλειστικότητας

“ΙΚΑΡΟΣ”

Όδος Βουλής 4, Αθήναι, τηλ. 25-152

Christoph Willibald Gluck

ΣΚΗΝΗ ΤΩΝ ΗΛΥΣΙΩΝ ΠΕΔΙΩΝ

από το μελόδραμα «Όρφεύς και Εὐρυδίκη»

“Ο «Όρφεύς», έμπνευσμένος κι’ αυτός από την ελληνικήν αρχαιότητα όπως τόσα άλλα αριστουργήματα του Γκλούκ, εξακολουθεῖ νά μένη άφθαστος και νά προκαλῇ την έκστατική συγκίνησι δύο αἰῶνες μετά την πρώτη του δημιουργία από τον ελληνολάτρη συνθέτη. Η συμφωνική μουσική της σκηνῆς τῶν “Ηλυσίων πεδίων, όπου πλανᾶται ὁ Όρφεύς αναζητώντας την Εὐρυδίκη, εἶναι ένα θαῦμα. “Υστερα απ’ τή φριχιαστική εἴσοδο τοῦ “Όρφέως στα βασίλεια τοῦ “Αδου, τούς χορούς τῶν Μαινάδων και τῶν Δαιμόνων, τίς σπαρακτικές ἱκεσίες τοῦ θείου λυριστοῦ πού ὑποτάσσει μέ τὸ τραγούδι του τὰ καταχθόνια τέρατα, ἡ απόκοσμη γαλήνη τῶν “Ηλυσίων πεδίων μαγεύει τήν ψυχή μέ τίς αἰθέριες ἀρμονίες της και τίς ἐξαισίες μελωδίες, πού διαχύνουν τήν ἀπέραντη ἰδέα τῆς εἰρηνευτικῆς αἰωνιότητος. «Οἱ θωπεῖες τῶν αὐλῶν και τῶν ἐγγόρδων, σάν ἀντίλαλοι οὐρανίας γαλήνης, μέ τίς ἀπαλώτατες φράσεις πού εἰσηγοῦνται τήν εὐτυχία, γράφει ὁ Μπερλιόζ, ὑπηρετοῦν τίς ταπεινές ἀπολαύσεις τῆς ζωῆς και πλημμυρίζουν τήν ψυχή μέ τήν νοσταλγία ἑνός εὐδαιμονικοῦ θανάτου γιά νά βυθισθῇ στήν ἀπόλαυσι πού ὑπόσχονται οἱ θεῖες αὐτές ἀρμονίες μέ τὸν ψίθυρό τους...»

Αντιόχου Εὐαγγελάτου

ΑΚΡΟΓΙΑΛΙΑ ΚΑΙ ΒΟΥΝΑ ΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

Συμφωνικό ἀφιέρωμα

Τὰ «Ακρογιάλια και βουνά της “Αττικῆς» εἶναι ένα ἀφιέρωμα τοῦ συνθέτη στό ἀγαπημένο του αἰτικό τοπίο.

Τὸ συμφωνικό αὐτό κομμάτι ἐπιθυμεῖ νά εἶναι «περισσότερο ἔκφραση τοῦ αἰσθήματος παρά ζωγραφική» κατὰ τήν ὥραία μπετοβενική φράση, αὐτό ὅμως δέν αποκλείει βέβαια τή συνύφανση ὠριμένων περιγραφικῶν στοιχείων μέσα στό συμφωνικό πλέγμα, πού κι’ αὐτὰ μετουσιωμένα και αὐθόρμητα ἐξεπήδησαν ἀπό τή σκέψη τοῦ συνθέτη.

Μέ τή φαντασία του ὁ ἀκροατής θά μπορέσει ἴσως, ἂν θελήσει, νά δῇ ἢ ν’ ἀκούσει τήν ἐλαφριά κίνηση τοῦ κύματος, τίς λιτές γραμμές ἑνός βουνοῦ, τὸ λίκνισμα τοῦ κυπαρισσιοῦ, τίς σιλουέτες τῶν

καὶ ἐπειδὴ, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, δὲν
ξέρετε οὔτε κιθάρα, οὔτε μαντολίνο, ἢ
ΜΟΝΗ λύσις εἶναι νὰ χαρίσετε δίσκους
ἀπὸ τὴν συλλογὴ μας, τὴν πλουσιώτερη
συλλογὴ δίσκων τῆς Ἑλλάδος,

ΤΟ "ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ ΔΙΣΚΟΥ," ΤΗΣ

ΡΑΔΙΟ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ

ΣΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΛΑΥΘΜΩΝΟΣ

ΚΑΙ ΜΗΝ ΞΕΧΝΑΤΕ ὅτι εἴμαστε ΟΙ ΜΟΝΟΙ ποὺ
δεχόμεθα νὰ ΑΝΤΙΚΑΘΙΣΤΟΥΜΕ πωληθέντας
δίσκους (ἀρκεῖ νὰ εἶναι σφραγισμένοι).

πεύκων ἢ τὸ ἀργοπέραςμα ἐνὸς σύννεφου. Ὁ συνθέτης πάντως δὲ
ζήτησε νὰ δημιουργήσῃ ἕναν πλούσιο ζωγραφικὸ πίνακα· θέλησε μο-
νάχα, ὅπως θὰ ἔκανε ἕνας ποιητὴς μέσα σ' ἕνα λυρικό ποίημα, νὰ
ἐκφράσῃ μὲ τὸ μουσικὸ λόγο τὴν ἀγάπην του γιὰ τ' ἀκρογιάλια καὶ
τὰ βουνὰ τῆς Ἀττικῆς.

Τὸ ἔργο ἐκτελέστηκε γιὰ πρώτη φορὰ ἀπὸ τὴν Κρατικὴ Ὁρ-
χήστρα Ἀθηνῶν στὶς 21 Ἰουνίου 1954 ὑπὸ τὴ διεύθυνση τοῦ ἀει-
μνήστου Φιλοκτῆτη Οἰκονομίδου.

A. EY.

Ernest Chausson

POÈME DE L'AMOUR ET DE LA MER

Ὁ Ernest Chausson γεννήθηκε στὸ Παρίσι καὶ πέθανε στὸ
Limay τὸ 1899 ἀπὸ δυστύχημα (ἔπεσε ἀπὸ τὸ ποδήλατο). Ἀρχισε
τὴ μουσικὴ του μόρφωσι τὸ 1880, στὸ Ὡδεῖο τῶν Παρισίων, ὅπου
ἐχρημάτισε κατ' ἀρχὰς μαθητὴς τοῦ Massenet. Λίγο κατόπιν ὅμως
ἔγινε μαθητὴς τοῦ Franck καὶ δὲν ἄργησε νὰ διακριθῇ ὡς ἕνας ἀπὸ
τοὺς πιὸ ἐξέχοντες ἐκπροσώπους τῆς σχολῆς αὐτῆς. Τὰ διδάγματα
τοῦ διασήμου Βέλγου - Γάλλου μουσουργοῦ ὑπῆρξαν πολύτιμα γι' αὐ-
τὸν καὶ ἀντανακλῶνται καὶ στὴν μουσικὴ του. «Εἶχε μιὰ φύσιν ἐξαι-
ρετικὰ λεπτὴ, μᾶς λέγει ὁ Julien Tiersot· ταυτοχρόνως ἀναζητοῦσε
νέες φόρμες καὶ ἄγνωστα συναισθήματα... δὲν εὐχαριστεῖτο εὐκόλα
καὶ ζητοῦσε συνεχῶς τὸ τέλειο. Ἀπὸ αὐτὴ τὴν συνεχῇ προσπά-
θεια πηγάζει ἀσφαλῶς ἡ ἐντύπωσις ὅτι κάποιος πέπλος μελαγχολίας
ἀπλώνεται ἐπάνω στὴ μουσικὴ του, πρᾶγμα ποὺ ἐκπλήσσει δεδομέ-
νου ὅτι ὁ Chausson εἶχε ὅλα τὰ μέσα ὥστε ἡ ζωὴ νὰ τοῦ εἶναι εὐ-
κολή». Ἐὰν ἀπὸ τὰ ἔργα του εἶναι πασίγνωστα ἡ Συμφωνία σὲ Σι
ῆφ. καὶ τὸ Ποίημα γιὰ βιολὶ καὶ ὀρχήστρα, δὲν πρέπει νὰ λησμονοῦμε
ὅτι ὑπῆρξε δημιουργὸς ὡραιότατων μελωδιῶν, ὅπως: Nanny, le
Colibri, la Dernière Feuille, τὸ ἐκτελούμενο σήμερον Poème de
l'Amour et de la Mer κλπ. Στὶς μελωδίες αὐτὲς ἐμφανίζει ψυχὴ
ποιητοῦ καὶ ὅτι ἔχει δύναμι ἐκφράσεως ἐξ ἴσου μεγάλη μὲ τοῦ Henri
Duparc, τῆς ἄλλης ἐκείνης ἰδιοφυΐας τῆς σχολῆς τοῦ Franck. Στὶς
μελωδίες του εἰδικώτερα ὁ Chausson ἐμφανίζει μιὰ καθαρὴ καὶ εὐ-
γενικὴ συγκίνησι, κάτι ποὺ τὸν ἀπομακρύνει ἀπὸ τὴν νοσηρότητα
τῶν ρομαντικῶν καὶ δικαιολογεῖ γι' αὐτὸν τὸν τίτλο τοῦ «μεταρω-
μαντικοῦ».

I. La Fleur des Eaux

L'air est plein d'une odeur exquise de lilas,
qui, fleurissant du haut des murs jusques en bas,
embaument les cheveux des femmes.
La mer au grand soleil va toute s'embraser,
et sur le sable fin qu'elles viennent baiser
roulent d'éblouissantes lames.
O ciel qui de ses yeux dois porter la couleur,
brise qui vas chanter dans les lilas en fleur
pour en sortir tout embaumée,
ruisseaux qui mouillerez sa robe,
o verts sentiers,
vous qui tressaillerez sous ses chers petits pieds
faites-moi voir ma bien aimée !
Et mon cœur s'est levé par ce matin d'été ;
car une belle enfant était sur le rivage,
laissant errer sur moi des yeux pleins de clarté,
et qui me souriait d'un air tendre et sauvage.
Toi que transfiguraient la Jeunesse et l'Amour,
tu m'apparus alors comme l'âme des choses ;
mon cœur vola vers toi, tu le pris sans retour,
et du ciel entr'ouvert pleuvaient sur nous des roses.
Quel son lamentable et sauvage
va sonner l'heure de l'adieu !
La mer roule sur le rivage,
moqueuse, et se souciant peu
que ce soit l'heure de l'adieu.
Des oiseaux passent, l'aile ouverte,
sur l'abîme presque joyeux ;
au grand soleil la mer est verte,
et je saigne silencieux,
en regardant briller les cieux.
Je saigne en regardant ma vie
qui va s'éloigner sur les flots ;
mon âme unique m'est ravie
et la sombre clameur des flots
couvre le bruit de mes sanglots.
Qui sait si cette mer cruelle
la ramènera vers mon cœur ?
Mes regards sont fixés sur elle ;
la mer chante, et le vent moqueur
raille l'angoisse de mon cœur.

(Interlude).

II. La Mort de l'Amour

Bientôt l'île bleue et joyeuse
parmi les rocs m'apparaîtra ;
l'île sur l'eau silencieuse
comme un nénuphar flottera.
A travers la mer d'améthyste
doucement glisse le bateau,
et je serai joyeux et triste
de tant me souvenir
bientôt !
Le vent roulait les feuilles mortes ; mes pensées
roulaient comme des feuilles mortes, dans la nuit.
Jamais si doucement au ciel noir n'avaient lui
les mille roses d'où tombent les rosées !
Une danse effrayante, et les feuilles froissées,
et qui rendaient un son métallique, valsaient,
semblaient gémir sous les étoiles, et disaient
l'inexprimable horreur des amours trépassés.
Les grands hêtres d'argent que la lune baisait
étaient des spectres : moi, tout mon sang se glaçait
en voyant mon aimée étrangement sourire.
Comme des fronts de morts nos fronts avaient pâli,
et, muet, me penchant vers elle, je pus lire
ce mot fatal écrit dans ses grands yeux : l'oubli.
Le temps des lilas et le temps des roses
ne reviendra plus à ce printemps-ci ;
le temps des lilas et le temps des roses
est passé, le temps des œillets aussi.
Le vent a changé, les cieux sont moroses,
et nous n'irons plus courir, et cueillir
les lilas en fleur et les belles roses ;
le printemps est triste et ne peut fleurir.
Oh ! joyeux et doux printemps de l'année,
qui vins, l'an passé, nous ensoleiller,
notre fleur d'amour est si bien fanée,
las ! que ton baiser ne peut l'éveiller !
Et toi, que fais tu ? pas de fleurs écloses,
point de gai soleil ni d'ombrages frais ;
le temps des lilas et le temps des roses
avec notre amour est mort à jamais.

ΔΙΣΚΟΙ ΥΨΗΛΗΣ ΠΙΣΤΟΤΗΤΟΣ

ΜΝΗΜΕΙΩΔΕΙΣ ΕΚΤΕΛΕΣΕΙΣ

Οι

Τέσσερες Συμφωνίες

του ΜΠΡΑΜΣ

με τον

ΑΡΘΟΥΡΟ ΤΟΣΚΑΝΙΝΙ

και την Συμφωνική Όρχηστρα Ν Β C

σε τρεις μόνον δίσκους.

Νέα όρθοφωνική έγγραφή

*

Αποκλειστικότητας

“ΙΚΑΡΟΣ,”

Όδός Βουλής 4, Αθήναι, τηλ. 25-152

Ludwig van Beethoven

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΑΡ. 3 «ΗΡΩΙΚΗ»

Στόν θαυμασμό που είχε ό Μπετόβεν προς τόν Ναπολέοντα χρωστάμε την σύνθεσι της «Ήρωϊκής». Τό γεγονός αυτό φαίνεται και από την σελίδα του αυτογράφου, που διατηροῦσε ό «Όμιλος τών Φιλομούσων» της Βιέννης και στην όποία ό τίτλος είναι ό εξής : «Sinfonia Grande (in) titolata Bonaparte, 1804 im August» κλπ. Ή σύνθεσις της «Ήρωϊκής» άρχισε τόν Οκτώβριο του 1802 και τελείωσε τόν Απρίλιο του 1804. Έν τῷ μεταξύ είχε σβήσει και ό θαυμασμός του Μπετόβεν προς τόν Βοναπάρτη, λόγω του ότι ό τελευταίος είχε στεφθῆ αυτοκράτωρ και ό τίτλος της Τρίτης Συμφωνίας μετετράπη από τόν συνθέτη σε : «Sinfonia eroica, composta per festeggiare il sovvenire di un grand' uomo...»

Ή Τρίτη Συμφωνία πιο μακρυνά απ' τις άλλες, εξαιρέσει της Ένάτης, κόβει κάθε δεσμό με τό παρελθόν και εγκαινιάζει την περίοδο της επαναστατικής μουσικής του Μπετόβεν. Ο Βάγκνερ, που την αναλύει λεπτομερώς, λέει ότι πρέπει να θεωρήσουμε την επωνυμία «Ήρωϊκή» ότι απευθύνεται όχι σε πολεμικό ήρωα, αλλά υπό την γενικώτερη σημασία στον «ήρωα άνθρωπο» που κατέχει σε ύψιστο βαθμό τα ανθρώπινα αίσθήματα : τόν έρωτα, τόν πόνο και την δύναμι. Από την τελευταία, την δύναμι, πηγάζει κατά τόν Βάγκνερ ολόκληρο τό πρώτο μέρος. Τό δεύτερο μέρος της Συμφωνίας είναι ένα πένθιμο έμβατήριο από τό όποιο, πάλι κατά τόν Βάγκνερ, βγαίνει ή έντύπωσις μεγάλου, αλλά συγκρατημένου πόνου· αὐστηρή και άρρενωπή μελαγχολία ανυψώνεται από την όρχήστρα, στην ανάμνησι τών δακρύων της αγάπης και της έσωτερικής ταραχής. Τό Σκέρτσο μοιάζει με μακρινό μούγκρισμα που όλο και πλησιάζει, για να καταλήξη σ' ένα ξέσπασμα όλης της όρχήστρας. Πάρα κάτω, στο Τρίο, ή εικών αλλάζει· ό συνθέτης με τα κυνηγετικά κόρνα μάς παρουσιάζει την άρρενωπή ζωηρότητα, μάς δίνει την ιδέα της ωραίας και χαρωπής ζωής· έδῶ ό άνθρωπος δρᾷ μέσα στη γαλήνη και τη χαρά. Τό Φινάλε είναι ένα θέμα με παραλλαγές, που ό Μπετόβεν είχε χρησιμοποιήσει στο μπαλλέτο του «Προμηθέως» (1801). Υπάρχουν όμως και πολλά ακόμη νέα στοιχεία και μάλιστα τό άρρενωπό και πολεμικό θέμα σε 2/4, που άκούγεται από τα κόρνα καθώς και ή επάνοδος της διακεκομμένης φράσεως που θυμίζει τούς λυγμούς του πενθίμου έμβατηρίου. Για τό σημείο αυτό ό Βάγκνερ λέγει : «Ή καρδιά κλαίει ακόμη μιᾶ φορά και ένα ευγενικό δάκρυ τρέχει από τα μάτια· ή γοητεία όμως της μελαγχολίας σκορπίζεται και τότε ξεσπάει ό αλαλαγμός της δυνάμεως, της δυνάμεως που έχει ένωθῆ με την αγάπη, μέσα από την όποία δημιουργείται τώρα ό πλήρης και τέλειος άνθρωπος».

Γεώργιος Σκλάβος

Χ.Ε.Ν. ΑΘΗΝΩΝ

ΜΟΥΣΙΚΑ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΑ

κλασικής καὶ σύγχρονης μουσικῆς κάθε Παρασκευὴ

Παρασκευὴ 20 Δεκεμβρίου 1957, ὥρα 7.30' μ. μ.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΒΕΕΤΗΟΒΕΝ: Σονάτα ἀρ. 8 σὲ Ντὸ ἐλ., ὁρ. 13 «Παθητικὴ»
Artur Rubinstein, πιάνο

ΒΡΑΗΜΣ: Συμφωνία ἀρ. 1 σὲ Ντὸ ἐλ., ὁρ. 68
Συμφωνικὴ Ὁρχήστρα Ν Β C

(Δίσκοι R C A)

* * *

Κάθε Παρασκευὴ ἡ Χ.Ε.Ν. ὁργανώνει στὸ ἐντευκτήριο τῆς Λέσχης τῆς συναυλίες κλασικῆς καὶ σύγχρονης μουσικῆς ἀπὸ δίσκους ὑψηλῆς πιστότητος, ὥρα 7.30 μ. μ. Εἴσοδος ἐλευθέρᾳ μὲ προσκλήσεις ποὺ διανέμονται δωρεάν κατὰ σειρὰ προτεραιότητος στὴν Χ.Ε.Ν. Ἀθηνῶν, Ἀμερικῆς 11, καὶ στὸ κατάστημα «ΙΚΑΡΟΣ», Βουλῆς 4.

* * *

Χριστουγεννιάτικη ἀγορὰ

Ἐπισκεφθῆτε σήμερα στὴν Χ.Ε.Ν. τὴν Χριστουγεννιάτικη ἀγορὰ, ποὺ θὰ εἶναι ἀνοικτὴ συνεχῶς ἕως τὶς 8 τὸ βράδυ. Πλουσία συλλογὴ δώρων γιὰ τὶς ἐορτές. Παιχνίδια, κεντήματα, εἶδη νοικοκυριοῦ, χριστουγεννιάτικες κάρτες, εἶδη ζαχαροπλαστείου.

ΟΔΟΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ 11, ΤΗΛ. 20 - 065

Τὸ μεγαλύτερον.
νεώτερον
ταχύτερον
Ἑλληνικὸν ὑπερωκεάνιον

Ὀλυμπία

23.000 ΤΟΝΝΩΝ ΝΑΥΠΗΓΗΣΕΩΣ 1953 ΤΑΧΥΤΗΤΟΣ 21 ΜΙΛΙΩΝ

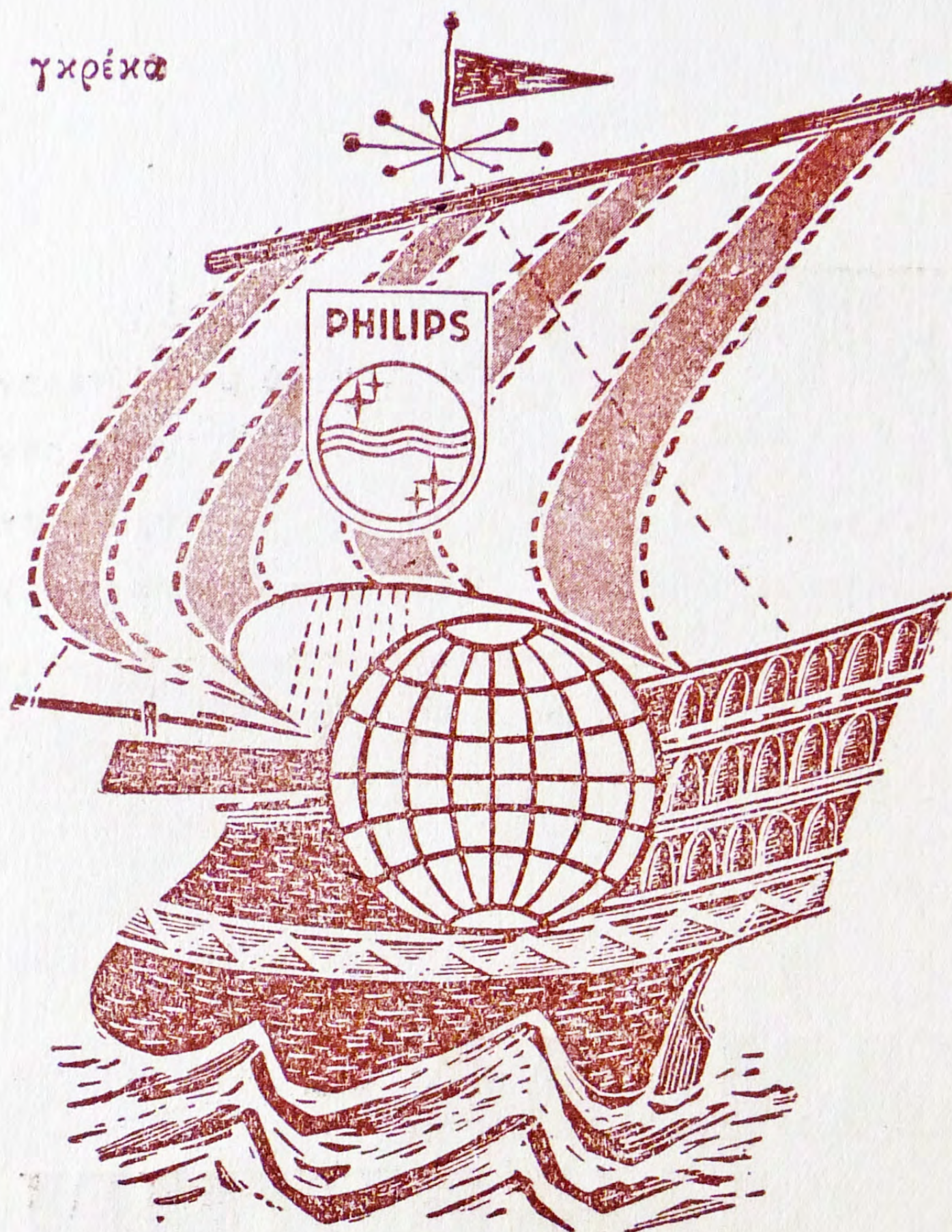
Διὰ
ΚΑΝΑΔΑ - ΑΜΕΡΙΚΗΝ

57/4

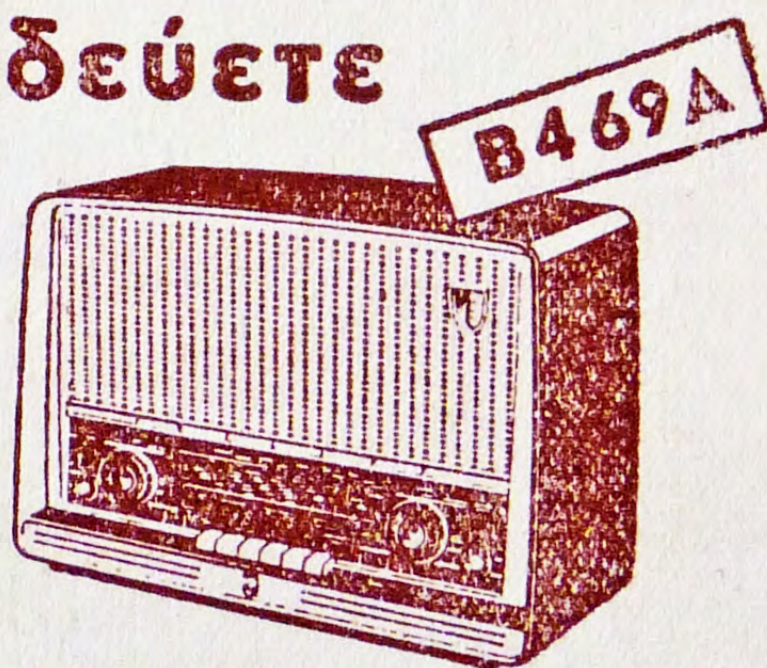
GREEK LINE

Δι' εἰσιτήρια καὶ δι' ἐξασφάλισιν θέσεων ἀπευθυνθῆτε εἰς ὅλα τὰ ἀνεγνώρισμα Γραφεῖα Ταξιδίων καὶ Μεταναστεύσεως

ΥΧΡΕΩ

Μὲ ἓνα ραδιόφωνο
ΦΙΛΙΠΣ ταξιδεύετε
σ' ὅλο
τὸν Κόσμο...

ΦΙΛΙΠΣ

ΤΟ ΣΗΜΑ ΤΗΣ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΣ

ΚΡΑΤΙΚΗ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΑΘΗΝΩΝ

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ

*

ΑΙΘΟΥΣΑ "ΟΡΦΕΥΣ,"

Κυριακή 27 Ιανουαρίου 1957, ώρα 11 π.μ.

ΣΥΝΑΥΛΙΑ

ΤΗΣ

ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ
ΑΘΗΝΩΝ

*

Διευθυντής Όρχήστρας

Θ. ΒΑΒΑΓΙΑΝΝΗΣ

Σολιστ

ΜΑΡΙΚΑ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΑΝΟΥ

(πιάνο)

ΤΙΜΑΙ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ

(μετά τοῦ τέλους Β. Προνομίας)

ΠΛΑΤΕΙΑ Σειράι 1 - 25 Δραχ. 25.— Σειράι 26 - 34 Δραχ. 20.—
ΕΞΩΣΤΗΣ Α' > 15.— ΕΞΩΣΤΗΣ Β' > 10.—

Εισιτήρια πωλοῦνται: Πέμπτην, Παρασκευήν, Σάββατον καὶ Κυριακὴν 9-1 π.μ. καὶ τὸ ἀπόγευμα τῆς Πέμπτης, 6-8 μ.μ. εἰς τὰ ταμεία τοῦ Κινηματογράφου «ΟΡΦΕΥΣ» (τηλέφ. 33-405)

Τιμὴ προγράμματος δραχ. 3.—

ΧΕΙΜΕΡΙΝΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΣΥΝΑΓΔΙΩΝ 1956-1957

“Η ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ”

έκπομπή που σᾶς προσφέρει ἀπὸ τὸ Ἐθνικὸ
Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ
Ἀθηνῶν ἡ Ἑταιρία δίσκων μακροῦς διαρκείας

“ΙΚΑΡΟΣ,”

*

Δευτέρα 28 Ἰανουαρίου 1957, ὥρα 21.00 - 22.15

M. - A. Charpentier
T E D E U M

Παίζει ἡ Ὄρχηστρα Συναυλιῶν Padeloup μὲ σολίστ καὶ χο-
ρωδία ὑπὸ τὴν διεύθυνσι τοῦ Louis Martini.

Ἑγγραφή «Erato»

*

J. S. Bach

KONTSEPTO ΓΙΑ ΒΙΟΛΙ, ΟΜΠΙΟΕ ΚΑΙ ΟΡΧΗΣΤΡΑ

σὲ Ντὸ ἐλ., BWV 1060

Παίζουν ὁ U. Grehling καὶ ὁ P. Pierlot μὲ τὴν Ὄρχηστρα
Δωματίου τοῦ Σάαρ ὑπὸ τὴν διεύθυνσι τοῦ Karl Ristenpart.

Ἑγγραφή «Les Discophiles Français»

*

S. Prokofiev

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ἀρ. 7, op. 131

Παίζει ἡ Ὄρχηστρα τῆς Φιλαδελφείας ὑπὸ τὴν διεύθυνσι τοῦ
Εὐγενίου Ὁρμαντυ.

Ἑγγραφή «Philips»

*

Ἀκοῦτε τὴν «Συναυλία τῆς Δευτέρας» ἀπὸ ἐκλεκτοὺς δίσκους

“ΙΚΑΡΟΣ,”

Ὁδὸς Βουλῆς 4 — Ἀθῆναι — τηλ. 25-152

ΔΙΣΚΟΙ ΜΑΚΡΑΣ ΔΙΑΡΚΕΙΑΣ

Πώλησις χονδρική καὶ λιανική

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 150

*

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

1. Μικρὴ συμφωνία γιὰ ὀρχήστρα ἐγχόρδων Θ. ΚΑΡΥΩΤΑΚΗ

I. Allegro deciso
II. Largamente
III. Rondino (Allegro vivace)

2. Κοντσέρτο γιὰ πιάνο καὶ ὀρχήστρα L. VAN BEETHOVEN
ἀρ. 3 σὲ Ντὸ ἐλ., op. 37

I. Allegro con brio
II. Largo
III. Rondo (Allegro)

Σολίστ: Μ α ρ ί κ α Παπαϊωάννου

*

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

3. Συμφωνία ἀρ. 3 (delle Campane) G. FR. MALIPIERO

(Πρώτη ἐκτέλεσις)

I. Allegro moderato
II. Andante molto moderato
III. Vivace
IV. Lento

4. Till Eulenspiegel, συμφωνικὸ ποίημα R. STRAUSS

Πιάνο τῆς συναυλίας: STEINWAY & SONS

Ε. Π. ΠΑΠΑΝΟΥΤΣΟΥ

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

Α. ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ

Τὸ πρόβλημα τῆς Ὁμορφιάς

*

Β. ΗΘΙΚΗ

Τὸ πρόβλημα τῆς Ἀρετῆς

*

Γ. ΓΝΩΣΙΟΛΟΓΙΑ

Τὸ πρόβλημα τῆς Ἀλήθειας

Τρία βασικά φιλοσοφικά ἔργα

*

“ΙΚΑΡΟΣ,,

ΟΔΟΣ ΒΟΥΛΗΣ 4 — ΑΘΗΝΑΙ — ΤΗΛ. 25 - 152

Θ. Καρυωτάκη

ΜΙΚΡΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΓΙΑ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΕΓΧΟΡΔΩΝ

Ἡ Μικρὴ Συμφωνία γιὰ ὀρχήστρα ἐγχόρδων γράφηκε τοὺς τελευταίους μῆνες τοῦ 1942. Καὶ στὰ τρία μέρη ἀκολουθεῖται πιστὰ ἡ φόρμα τῆς κλασσικῆς συμφωνίας.

Τὸ πρῶτο μέρος (Allegro) ἔχει τὴ φόρμα σονάτας με δύο θέματα, ποὺ ὕστερα ἀπὸ σύντομη διαδοχικὴ ἀνάπτυξη, ξανακούγονται στὸ τέλος γιὰ νὰ κλείσουν με τὴν προσθήκη μιᾶς μικρῆς coda τὸ πρῶτο αὐτὸ μέρος τῆς συμφωνίας.

Ἡ φόρμα τοῦ δευτέρου μέρους εἶναι μονοθεματικοῦ Lied. Ἐχει φράση πλατεῖα καὶ νοσταλγικὴ, ποὺ ἀναπτύσσεται διεξοδικὰ καὶ τελειώνει μ' ἓνα unisono ὅλης τῆς ὀρχήστρας.

Στὸ Rondino, τέλος, τὸ χορευτικὸ μοτίβο τῶν βιολοντσέλλων, ποὺ περνάει διαδοχικὰ στὶς βιόλες καὶ τὰ ἄλλα ὄργανα τῆς ὀρχήστρας, ἐναλλάσσεται με δύο ἄλλα θέματα.

Θ. Κ.

L u d w i g v a n B e e t h o v e n

ΚΟΝΤΣΕΡΤΟ ΓΙΑ ΠΙΑΝΟ ΚΑΙ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΡ. 3

σὲ Ντὸ ἐλ., op. 37

Στὶς 5 Ἀπριλίου 1803 ὁ Μπετόβεν ἔδινε στὸ Theater an der Wien τῆς Βιέννης μιὰ συναυλία, τῆς ὁποίας τὸ πρόγραμμα περιελάμβανε σὲ πρώτη ἐκτέλεσι τὸ ὁρατόριο «Ὁ Χριστὸς στὸ Ὄρος τῶν Ἑλαιῶν», τὴν «Δευτέρα Συμφωνία» καὶ τὸ «Τρίτο Κοντσέρτο γιὰ πιάνο» τὸ ὁποῖο εἶχε ἤδη γραφῇ τρία χρόνια προηγουμένως.

Τὸ ἔργο αὐτὸ δὲν προσθέτει ἴσως τίποτε τὸ νέο ὡς μορφή, παρουσιάζει ὅμως μιὰ σπάνια γιὰ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη διαδοχὴ τονικοτήτων: τὸ ἀργὸ μεσαῖο μέρος ἔχει γραφῇ στὸν τόνο τοῦ Μι μείζονος ποὺ ἔχει τοποθετηθῇ μεταξὺ τοῦ πρώτου καὶ τρίτου, στὸν τόνο τοῦ Ντὸ ἐλάσσονος. Ὁ γεμάτος ἐνέργεια καὶ ζωὴ τόνος αὐτός, μὲ τὸν σκοτεινὸ του χαρακτήρα, εἶναι ὁ τόνος τῆς Πέμπτης Συμφωνίας, τοῦ Κοριολανοῦ καὶ ἄλλων ἀπὸ τὰ γνωστότερα ἔργα τοῦ Μπετόβεν. Ἐὰν ἀπὸ ἀπόψεως πιανιστικῆς δεξιότηχίας τὸ Κοντσέρτο σὲ Ντὸ ἐλ. δὲν παρουσιάζει πρόοδο, εἶναι ἀντιθέτως ἄκρως ἐνδιαφέρον ὁ τρόπος τοῦ διαλόγου μεταξὺ τοῦ ὀργάνου σόλο καὶ τῆς ὀρχήστρας, ἡ ὁποία δὲν συνοδεύει ἀπλῶς τὸν σολίστ, ἀλλὰ λαμβάνει ἐνεργὸ μέρος στὴν ἀνάπτυξι τῶν ἰδεῶν τοῦ ἔργου. Ἀξιοσημεῖωτο εἶναι τὸ ἀργὸ μέρος τοῦ Κοντσέρτου, ποὺ ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους ἀποπνέει ἓνα χαρακτήρα ρεμβασμοῦ καὶ νοσταλγίας, ποὺ ἔρχεται σὲ ἀντίθεσι μὲ τὴν ἐνεργητικότητα τοῦ πρώτου μέρους καὶ τοῦ τελικοῦ *rondo*.

G. F r a n c e s c o M a l i p i e r o

Σ Υ Μ Φ Ω Ν Ι Α Α Ρ . 3

delle C a m p a n e

Ὁ Gian Francesco Malipiero, μαζὶ μὲ τὸν Alfr. Casella καὶ τὸν Ild. Pizzetti, ἀνήκει στὴν ὁμάδα ἐκείνη τῶν Ἱταλῶν συνθετῶν, ποὺ εἶχαν τὸ θάρρος — καὶ τὸ ἐπέτυχαν — νὰ δημιουργήσουν μιὰ ἀναγέννησι τῆς συμφωνικῆς μουσικῆς στὴν Ἱταλία, σὲ μιὰ ἐποχὴ ποὺ μεσουρανοῦσε ὁ Verdi καὶ ὁ «βερισμός», μὲ τὸν Puccini ἐπὶ κεφαλῆς, τὸ δὲ μελόδραμα ἀποτελοῦσε τὴν ἀποκλειστικὴ σχεδὸν μουσικὴ ἀπασχόλησι τῶν Ἱταλῶν.

Ὁ Μαλιπιέρο γεννήθηκε τὸ 1882 στὴ Βενετία, ὅπου ἐπῆρε τὰ πρῶτα μαθήματα μουσικῆς. Συνεπλήρωσε τὴ μόρφωσί του στὴ Βιέννη καὶ κατόπιν στὸ Παρίσι, ποὺ ἦταν τὸ κέντρο ὅλων τῶν νέων μουσικῶν τάσεων, λίγο πρὶν ἀπὸ τὸν Πρῶτο Παγκόσμιον Πόλεμον. Ἡ βαθειὰ μουσικὴ μόρφωσις τοῦ Μαλιπιέρο καὶ ἡ μελέτη του ὅσον ἀφορᾷ τὴν παλιὰ ἰταλικὴ τέχνη καὶ ἰδιαίτερα τὴν βενετσιάνικη, διαφαίνεται ἐκ τοῦ ὅτι στὰ ἔργα του συχνὰ ἐπικρατεῖ τὸ ἀντιστικτικὸ στοιχεῖο καὶ ὄχι τὸ ὁμόφωνο. Γενικὰ τὸ ὕφος του εἶναι περισσότερο δραματικὸ παρὰ λυρικό, δὲν εἶναι δέ, πολλὰς φορές, ξένο πρὸς αὐτὸ τὸ γρηγοριανὸ μέλος.

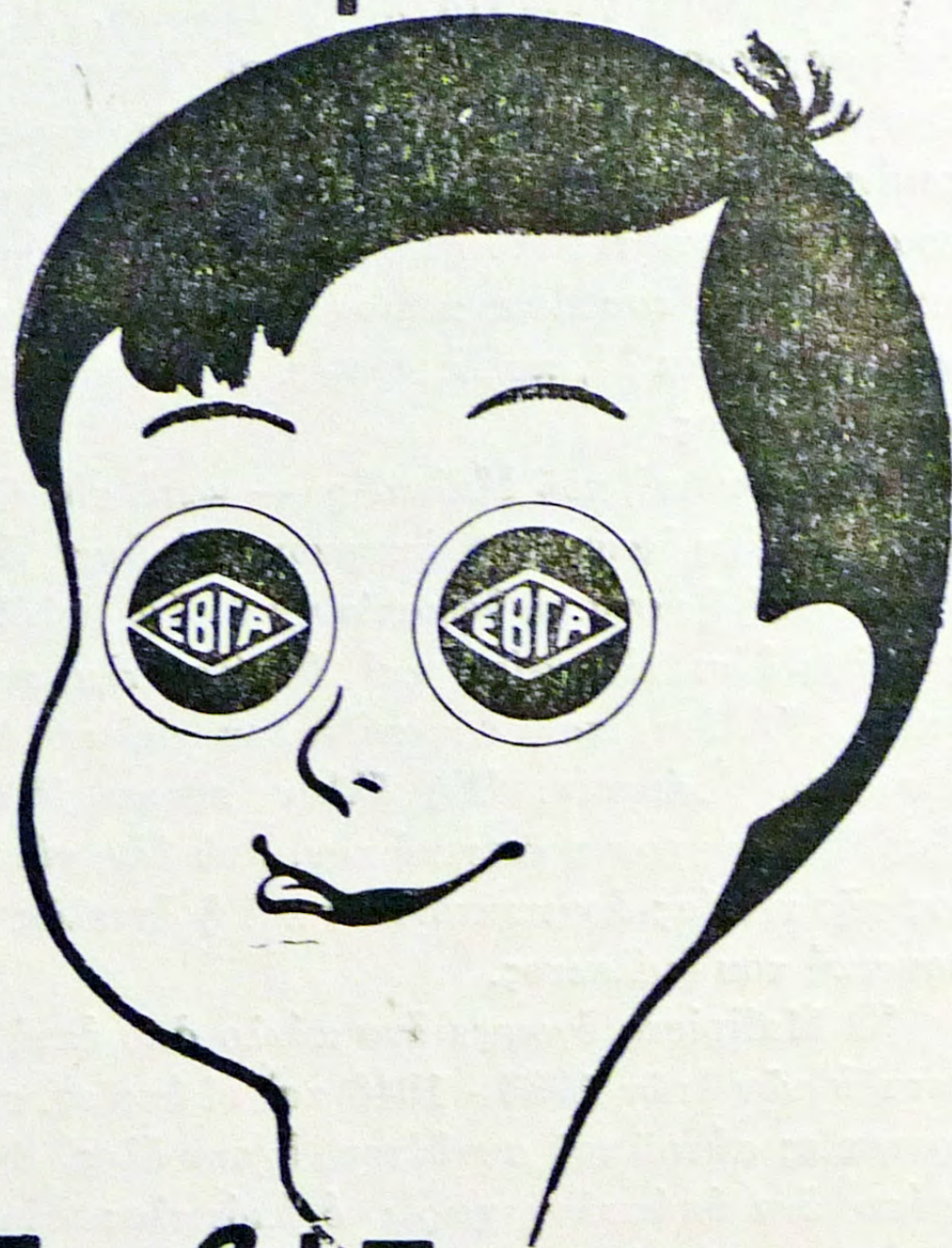
«Ἡ μουσικὴ τοῦ Μαλιπιέρο — κατὰ τὸν Gatti — δὲν παύει νὰ ἔχῃ δραματικὴ ἔκφρασι καὶ ὅταν ἀκόμη εἶναι συμφωνικὴ ἢ μουσικὴ δωματίου καὶ ὄχι μελόδραμα. Συχνὰ ἔχει δόσι εἰρωνείας καὶ θυμίζει τὴν παλιὰ *opera buffa*... Ἀλλοτε πάλι ἐμφανίζει μιὰ μελαγχολία καὶ φιλοσοφικὴ διάθεσι». Ἐξ ἄλλου πρέπει ἰδιαιτέρως νὰ ἐξαρθῇ ἡ σύγχρονη τεχνικὴ του, ποὺ δὲν γίνεται εἰς βάρος τῆς τελείας ἀρχιτεκτονικῆς καὶ ἡ ἐντελῶς προσωπικὴ μουσικὴ του διάλεκτος.

Ὁ Malipiero ἔγραψε ἓνα κύκλο ἀπὸ ἑπτὰ συμφωνίες μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1933 - 1948 καὶ οἱ ὁποῖες, σύμφωνα μὲ ἐρμηνεῖς αὐτοῦ τοῦ συνθέτου, ἔχουν ὅλες, κατὰ κάποιον τρόπο ἓνα ὑπότιτλο, χωρὶς ὁ ὑπότιτλος αὐτὸς νὰ ἔχῃ ἀξιώσεις προγράμματος, ἀλλὰ μόνον μιᾶς προθέσεως ἢ μιᾶς ἀτμοσφαίρας ποὺ δημιουργεῖται.

Τὸν Ἰούνιο τοῦ 1936 ἔβλεπε τὸ φῶς ἡ Δευτέρα Συμφωνία τοῦ Ἱταλοῦ συνθέτου, ἡ «Ἐλεγειακὴ», καὶ ἐννέα χρόνια ἀργότερα, στίς 14 Φεβρουαρίου 1945, ὕστερα ἀπὸ τὴν φρικτὴ πολεμικὴ περίοδο, ἡ Τρίτη Συμφωνία (*delle Campane*). Ὅπως ἡ Δευτέρα Συμφωνία δίνει πραγματικὰ τὴν ἐντύπωσι ἐνὸς ἐλεγείου, χωρὶς νὰ εἶναι διόλου προγραμματικὴ, στὴν Τρίτη, μᾶς λέγει ὁ Malipiero, ἡ

Οἱ ἐπιθυμίες

“ΔΑΛΕΚΤΩΡ”

διαβάζονται
στὰ μάτια

ΣΟΚΟΛΑΤΑ - ΚΑΚΑΟ - ΠΑΓΩΤΑ

προσωνυμία «delle Campane», ἐπιζητεῖ ἀπλῶς νὰ δώσῃ τὴν ἐντύπωσι κάποιας νοσταλγίας γιὰ χαμπάνες πανηγυρικές καὶ εἰρηνικές, γιὰ τὶς ἐορταστικές χαμπάνες ποὺ θὰ ἔπρεπε νὰ ἠχήσουν γιὰ τὴν πολυπόθητη εἰρήνη.

Richard Strauss

TILL EULENSPIEGEL

Συμφωνικὸ ποίημα

Ὁ Till Eulenspiegel εἶναι τὸ τρίτο ἀριστούργημα μέσα στὸ τρίπτυχο τῶν συμφωνικῶν ποιημάτων τοῦ Ριχ. Στράους, τοῦ ὁποῖου τὰ ἄλλα δύο ἔργα εἶναι ὁ «Δὸν Ζουάν» καὶ «Θάνατος καὶ Ἑξαύλωσις». Ὁ Στράους ἐτελείωσε τὸν «Till Eulenspiegel» ἢ μάλλον τὶς «Εὐθυμίες κατεργαριῆς τοῦ Till Eulenspiegel», ὅπως εἶναι ὁ πραγματικὸς τίτλος, στὶς 6 Μαΐου 1895. Μὲ τὴν μορφή τοῦ λαϊκοῦ αὐτοῦ ἥρωος εἶχε ἀσχοληθῇ καὶ προγενεστέρως ὁ συνθέτης καὶ τὰ πρῶτα σκίτσα τοῦ ἔργου τὰ βρίσκουμε ἤδη στὴν Βαϊμάρη, τὴν ἐπαύριο τῆς ἀποπερατώσεως τοῦ Guntram. Ὁ Till Eulenspiegel εἶναι ἴσως τὸ πληρέστερο δεῖγμα τοῦ μεγάλου ταλέντου τοῦ Στράους καὶ ἡ συμφωνικὴ ἐπεξεργασία τοῦ ἔργου αὐτοῦ, μὲ τὴν πλούσια πολυφωνία, τοῦ δίνει τὴ μορφή μεγαλοφυοῦς scherzo. Ὁ καθορισμὸς σαφοῦς προγράμματος γιὰ τὸ ἔργο αὐτὸ θὰ ἦτο πολὺ δύσκολος. Πρὸς τὸν διευθυντὴ ὀρχήστρας κατὰ τὴν πρώτη ἐκτέλεσι, Franz Wüllner, ποὺ εἶχε ζητήσῃ ἀπὸ τὸν συνθέτη ἐπεξηγηματικὴ ἐρμηνεία, ἔγραψε ὁ Στράους: «Μοῦ εἶναι ἀδύνατο νὰ δώσω πρόγραμμα γιὰ τὸν Till Eulenspiegel· ὅ,τι σκέφθηκα γιὰ τὰ διάφορα μέρη, ἔστω καὶ ἂν τὰ περιέγραφα συγκεκαλυμμένα, ἴσως νὰ ἐσκανδάλιζαν. Ἄς ἀφήσουμε μιὰ φορὰ τὸν ἀκροα-

ΜΙΑ ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

Η
ΕΝΑΤΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ
ΤΟΥ

ΜΠΕΤΟΒΕΝ

όλοκληρη σε ΕΝΑ δίσκο

*

Ἡ καταπληκτικωτέρα ἔγγραφη, high fidelity,
μᾶς μεγαλειώδους ἐκτελέσεως:

Wilma Lipp σοπράνο, Elisabeth Höngen μεσόφωνος,
Julius Patzak тенόρος, Otto Wiener βαθύφωνος.

Ἡ περίφημη χορωδία «Singverein der Gesellschaft
der Musikfreunde, Wien» καὶ

ἡ Ὁρχήστρα Pro Musica τῆς Βιέννης ὑπὸ τὴν διεύθυνσι τοῦ
J. HORENSTEIN

*

V O X

Ultra High Fidelity

*

Ἀντιπροσωπεῖα

“ΙΚΑΡΟΣ,”

ΟΔΟΣ ΒΟΥΛΗΣ 4 — ΑΘΗΝΑΙ — ΤΗΛ. 25-152

τὴ νὰ βγάλη τὰ κάστανα ἀπὸ τὴν φωτιά καὶ νὰ κἀνὴ κα-
λὰ μὲ τὸν μπερμπάντη».

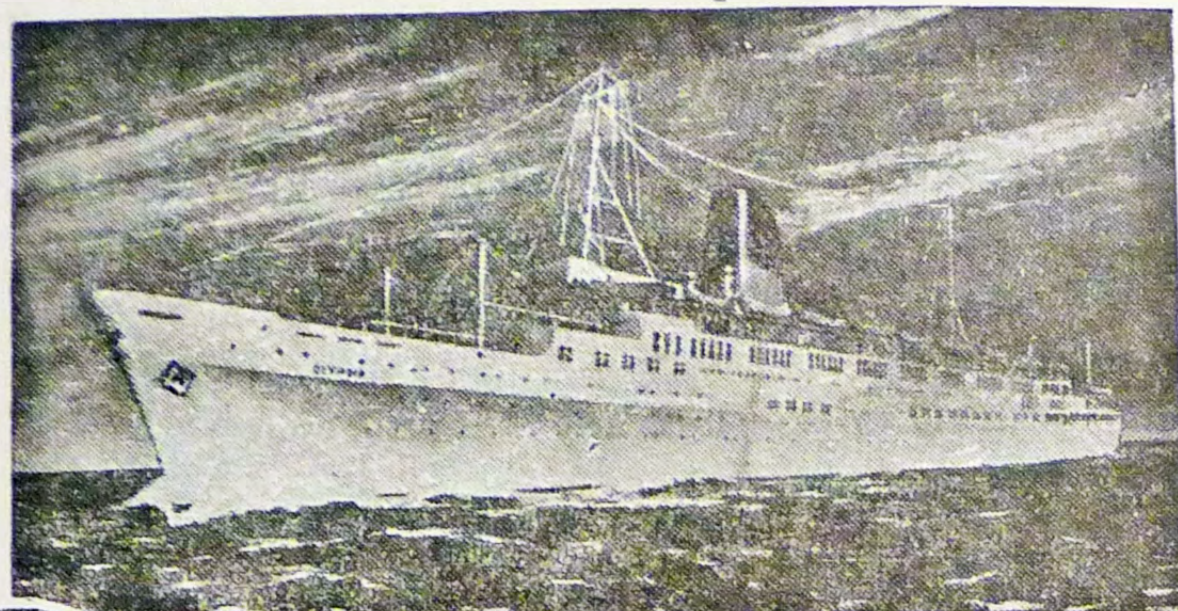
Τὸ ἔργο ἀρχίζει μὲ μιὰ εἰσαγωγὴ ἀπὸ πέντε μέτρα,
τὴν ὁποία παρουσιάζουν μὲ εὐθυμο τρόπο τὰ βιολιά. Εἶ-
ναι τὸ θέμα τῆς διηγήσεως «Ἦτανε μιὰ φορὰ», τὸ ὁποῖο
μεταμορφώνεται συνεχῶς, γιὰ ν’ ἀκολουθήσῃ κατόπιν τὸ
περίφημο θέμα τοῦ κόρνου, πού θὰ μπορούσε νὰ ὀνομα-
στῇ «θέμα τοῦ Τίλλ». Ἔχομε ἐπίσης τὸ θέμα τοῦ Kobold,
ὅταν ὁ Τίλλ παρουσιάζεται ὡς ἱππότης, γραμμένο σὲ πα-
λαιοῖταλικὴ φόρμα ἐνῶ τὸ ἐπόμενο τμήμα ἐκφράζει μου-
σικὰ τὸ ἐπεισόδιο τοῦ Τίλλ στὸ Πανεπιστήμιο τῆς Πρά-
γας, κατόπιν τὸν θρίαμβο τοῦ Τίλλ καὶ ὕστερα τὴν κα-
ταδίκη του, μὲ τοὺς χαρακτηριστικοὺς χτύπους τοῦ μεγά-
λου τυμπάνου καὶ μὲ τοὺς ὀξεῖς φθόγγους τοῦ μικροῦ
κλαρινέττου. Ὁ ἐπίλογος τοῦ ἔργου μᾶς ἐπαναφέρει τὸ
θέμα τοῦ Τίλλ, σὰν νὰ θέλῃ νὰ παραστήσῃ ὅτι καὶ μετὰ
τὸν θάνατο τοῦ ἥρωος τὸ ὄνομά του δὲν ἔπαψε νὰ ζῇ.

Ὁ Till Eulenspiegel εἶναι ὁ ἥρωας ἑνὸς βιβλίου πού
εἶχε πολλὰς ἐκδόσεις καὶ πού ἔχει μεταφρασθῇ στὶς πε-
ρισσότερες γλῶσσες. Περιέχει περὶ τὶς 100, σκανδαλώδεις
ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἱστορίες καὶ περιπέτειες τοῦ Till. Ὁ
Th. Murner κατὰ τὸ 1488 ἔδωκε σαφεῖς σχετικῶς πλη-
ροφορίες γιὰ τὸν λαϊκὸ αὐτὸ τύπο. Σύμφωνα μὲ αὐτὲς
ὁ Eulenspiegel γεννήθηκε στὸ Kneitingen τοῦ Μπρανν-
σβάϊγκ καὶ πέθανε περὶ τὸ 1350 στὸ Mölln, ὕστερα ἀπὸ
πολλὰς περιπλανήσεις στὴ Βορειοδυτικὴ Γερμανία, τὴν
Ἰταλία καὶ τὴν Πολωνία.

Γεώργιος Σκλάβος

Τετρός
24

TSS

Ολυμπία //

23.000 τόννων Ναυπηγήσεως 1953

Το ασύγκριτον υπερωκεάνιον

- πού έναυπηγήθη ειδικώς διά την γραμμήν Ελλάδος - Β. Αμερικής
- πού είναι σταθμός στην ιστορία της Ναυπηγικής
- πού αποτελεί την καλλιτέραν προπαγάνδα του Έλληνικού Τουρισμού εις το Έξωτερικόν, αύξάνει την τουριστικήν κίνησιν προς την Ελλάδα και έξυψώνει τό γόητρον της Έλληνικής Ναυτιλίας.

Τό πρώτον υπερωκεάνιον πού έναυπηγήθη από Έλληνας και έχει ελληνικήν διακόσμησιν, ελληνικόν πλήρωμα και ελληνικήν ψυχήν.

ΓΡΑΜΜΗ ΠΕΙΡΑΙΩΣ - ΧΑΛΙΦΑΣ - Ν. ΥΟΡΚΗΣ

ΓΕΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.

Αποταθήτε εις τα Γραφεία Ταξιδιών ή Μεταναστεύσεως

ΥΦΑΣΜΑΤΑ

ΕΠΙΧΑΛΩΣΕΩΣ

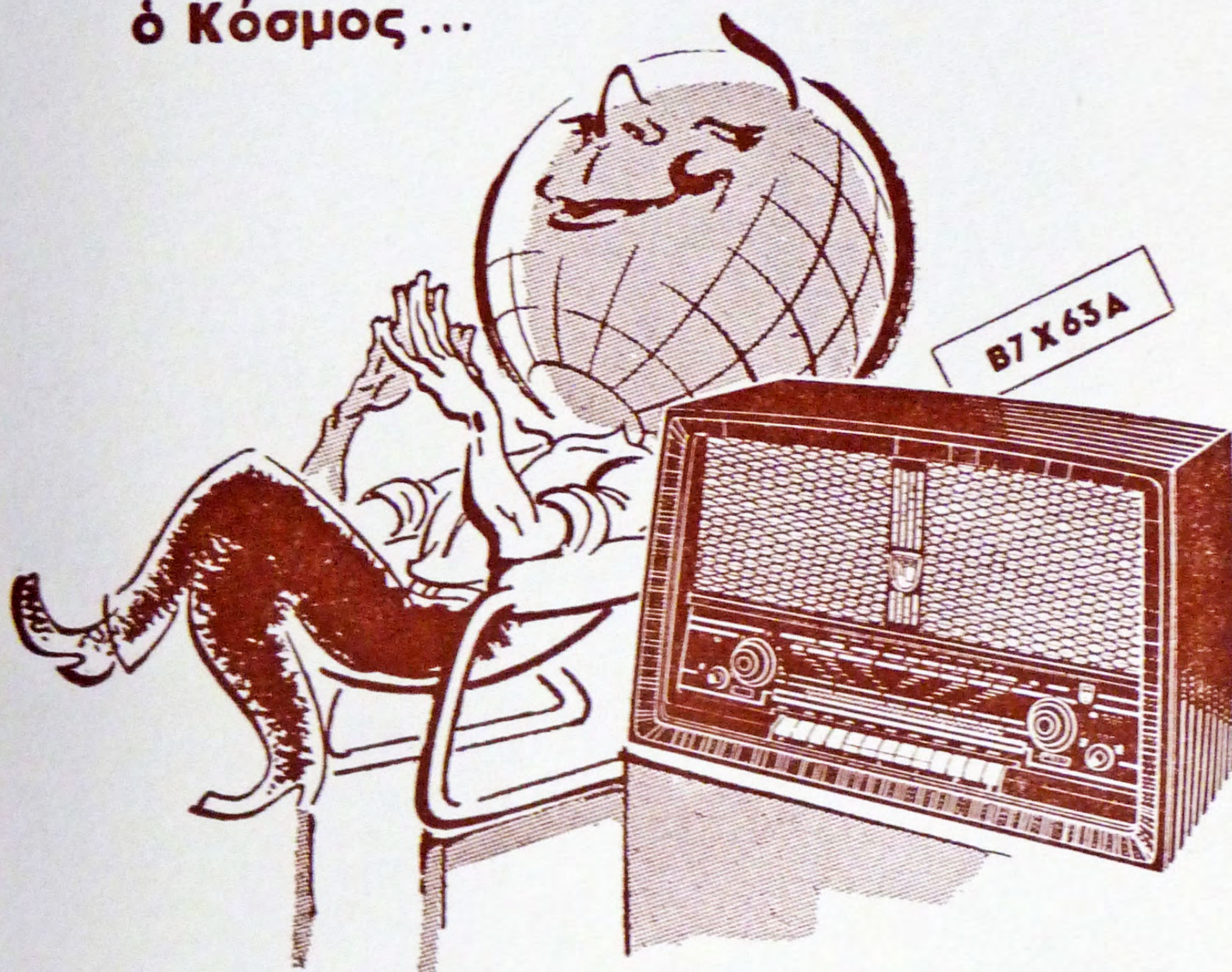

η Δρόδος

ΕΡΜΟΥ 37

γκρέχα

"Ολος
ο Κόσμος ...

.... θ' απολαύση φέτος πραγματική Μουσική
χάρις στην **ΝΕΑ** τεχνική "**ΒΙ-ΑΜΠΛΙ**" **ΦΙΛΙΠΣ**

✦
ΦΙΛΙΠΣ **ΒΙ-ΑΜΠΛΙ**

ΤΟ ΣΗΜΑ ΤΗΣ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΣ

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α I57

7-10-1957

BRAHMS: Τραγική Εισαγωγή

BEETHOVEN: Κοντσέρτο για Πιάνο No 4 (Σολίστ: ARTHUR RUBINSTEIN)

RACHMANINOFF: Κοντσέρτο για Πιάνο No 2 " " " " " "

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α I58

17-11-1957

BIZET: Πατρίς

SHOSTAKOVITCH: Συμφωνία No I

TSCHAIKOWSKY: Κοντσέρτο για Πιάνο, σε SI υφες. (Σολίστ: Άννα Αντωνιάδη-Εύδη)

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α I59

1-12-1957

R. WARD: JUBILATION AN OVERTURE (α' εκτέλεση)

SCHUMANN: Κοντσέρτο για Πιάνο (Σολίστ: GIANOLI)

CHAUSSON: Συμφωνία, σε SI υφες.

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α I60

15-12-1957GLUCK: Σκηνή - Ηλύσσια Πεδία, από το μελόδραμα "Ορφεύς και Ευριδίκη"
Στη Μνήμη Φ. Οικονομίδη

EYAGTEΛATOY: Βουνά κι Ακρογυάλια της Αττικής (Συμφωνικό Αφιέρωμα)

CHAUSSON: POÈME DE L'AMOUR ET DE LA MER (Σολίστ: Άρντα Μαντικιάν) α' εκτέλεση

BEETHOVEN: Συμφωνία (Ηρωϊκή) No 3

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α Τ Α I61 I62 I63

Περιοδεία Γιουγκοσλαβίας

17-1-1958 LJUBLJANA

BACH-MHTPOΠΟΥΛΟΣ: Φαντασία - Φούγκα, σε SOL Ελασ.

ΣΚΛΑΒΟΥ: INTERMEZZO

SKERJANCK: Κοντέρτο για Πιάνο (Σολίστ: HILDE HORAK-CASOVA)

BEETHOVEN: Συμφωνία No 5

23-1-1958: SARAJEVO - Έργα για Έγχορδα -

HÄNDEL - MOLINARI: LARGO

MOZART: KLEINE NACHTMUSIK

GRIEG: ZWEI ELEGISCHE MELODIEN

ΠΑΛΛΑΝΤΕΟΥ: Σουίτα σε παληό στύλ

IVO PETRIC: CONCERTO GROSSO

29-1-1958: ZAGREB

BRAHMS: Τραγική Εισαγωγή

BEETHOVEN: Κοντσέρτο για Πιάνο No 5 (Σολίστ: DARKO LUCIC)

ΣΚΛΑΒΟΥ: INTERMEZZO

ROUSSEL: Συμφωνία No 3, σε SOL Ελασ.

(Προγράμματα και Κριτικές στα DOSSIERS των Συναυλιών του Εξωτερικού)

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α I64

I6-2-1958 (αλλαγή Προγράμματος)

WAGNER: RIENZI, Εισαγωγή

MOZART: Συμφωνία No 36, DO Μειζ., KV425

MARTIN: ATHALIE, Εισαγωγή (α' εκτέλεση)

(Αντί ΠΑΛΛΑΝΤΙΟΥ: Σουΐτα και TSCHAIKOWSKY: Ρωμαίος και Ιουλιέττα):

ED. LALO: Ισπανική Συμφωνία για Βιολί και Ορχήστρα OP. 21 (Σολίστ: DAVID DAVIS)

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α I65

9-3-1958

MASSENET: Φαίδρα

CHOPIN: Κοντσέρτο για Πιάνο No 2 (Σολίστ: MANGALOFF)

BERLIOZ: HAROLD IN ITALY (α' εκτέλεση) SOLO Βιόλα: Κ. Κούλας

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α I66

23-3-1958

BEETHOVEN: Συμφωνία No 8

Γ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ: Κοντσέρτο για Ορχήστρα (α' εκτέλεση)

ΚΑΤΣΑΤΟΥΡΙΑΝ: Κοντσέρτο για Βιολί (Σολίστ: Β. Κολάσης)

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α I67

7-4-1958 (Μ. Δευτέρα)

NEZEPITH: Προανάνηρουσμα Ψαλμών Δαυΐδ

WAGNER: CHARFREITAGSZAUBER

HINDEMITH: Συμφωνικές Μεταμορφώσεις (α' εκτέλεση)

DVORAK: Κοντσέρτο για Βιολοντσέλλο (Σολίστ: AMPHITHEATROFF)

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α I68

21-4-1958 (Δημ. Πατρών)

SCHUBERT: Ιταλική Εισαγωγή, DO Μειζ.

" " " : BALETTMUSIK
ROSAMUNDE
ZWISCHENAKTMUSIK

MOZART: Κοντσέρτο για Φλάουτο, DO Μειζ. (Σολίστ: M. RÜTTERS)

BEETHOVEN: Συμφωνία No 2

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α I69 (Αίθουσα "Ορφεύς")

28-4-1958

BRUCKNER: Συμφωνία No 4

BEETHOVEN: Κοντσέρτο για Βιολί (Σολίστ: IGOR BEZRODNI)

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α I70 (Αίθουσα "Ορφεύς")

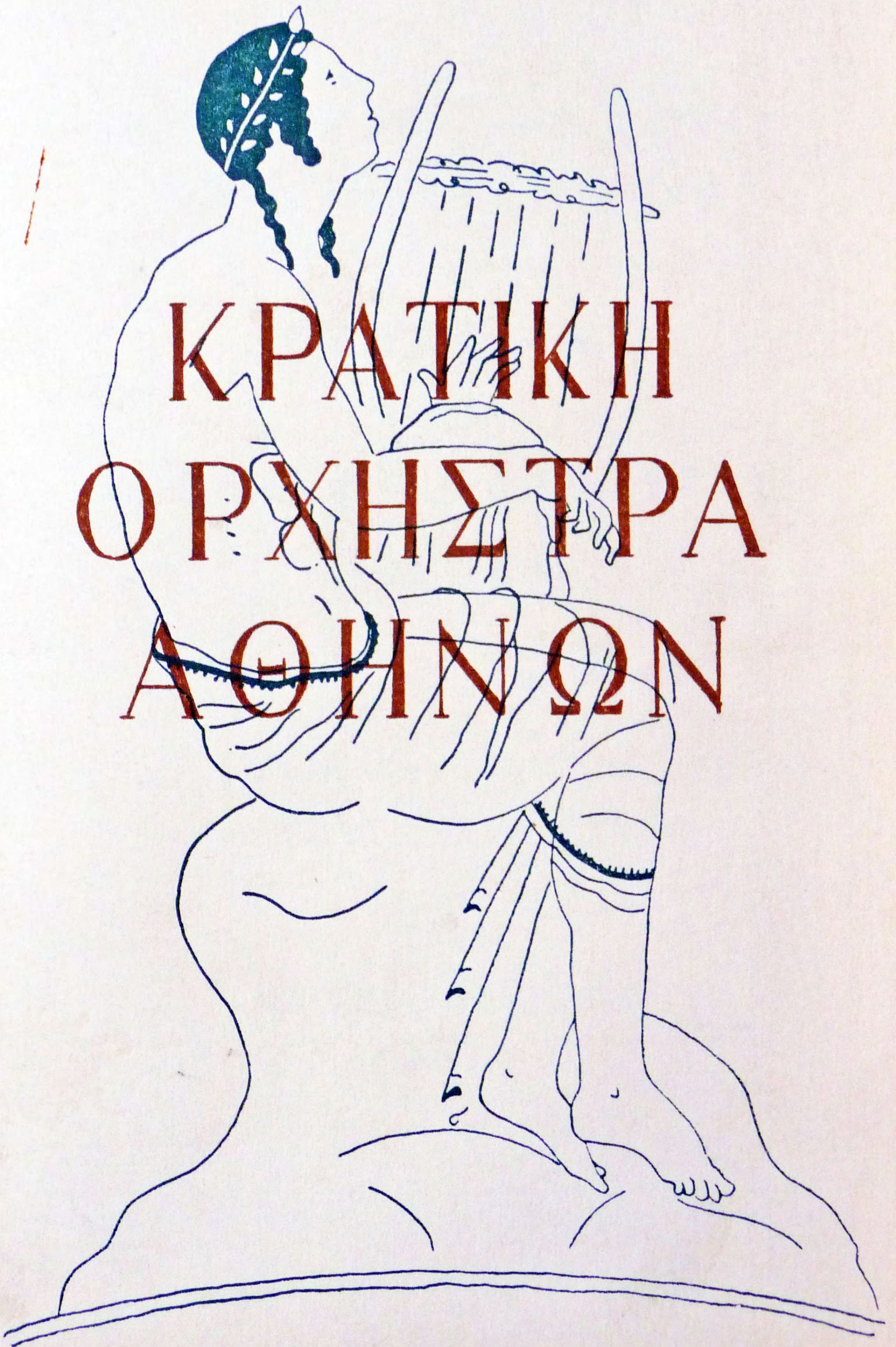
I6-6-1958

HAYDN: Συμφωνία No 22 (Φιλόσοφος) α' εκτέλεση

PAGANINI: Κοντσέρτο για Βιολί (Σολίστ: I. VOICU)

BRAHMS: Συμφωνία No 2

ΚΡΑΤΙΚΗ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΑΘΗΝΩΝ

“ΙΚΑΡΟΣ,,

‘Οδός Βουλῆς 4 — Ἀθῆναι — τηλ. 25.152

Ἡ πλουσιωτέρα συλλογὴ δίσκων μακρᾶς διάρκειας,
ὕψηλῃς πιστότητος.

* * *

Δίσκοι τῶν Ἑταιριῶν

R C A • VOX - PANTHÉON • PHILIPS
FONTANA • MERCURY • ERATO
URANIA • VANGUARD • SUPRAPHON

μὲ τοὺς διασημοτέρους μαέστρους καὶ σολίστ:
Toscanini, Munch, Böhm, Jochum, Horenstein,
Klemperer, Moralt, Rubinstein, Horowitz,
Brailowsky, Nat, Heifetz, Cassado κ. ἄ.

* * *

Ἐλαφρά, χορευτικὴ καὶ μουσικὴ τζᾶζ σὲ δίσκους:
MERCURY • DOT • R C A • PHILIPS • FONTANA
Ἐκτελεσταί: Harry Belafonte, Pat Boone, Platters, Bonnie
Guitar, Fontane Sisters, Perry Como, Bill Haley,
Tab Hunter, Sarah Vaughn καὶ ἄλλοι.

Πώλησις χονδρικὴ καὶ λιανικὴ
ΕΙΔΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ
Ταχεῖα ἐκτιλέσεις παραγγελιῶν

“ΙΚΑΡΟΣ,,

‘Οδός Βουλῆς 4 — Ἀθῆναι — τηλ. 25.152

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

168

*

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

1. Εἰσαγωγὴ σὲ Ἰταλικὸ ὕφος FR. SCHUBERT
σὲ Ντὸ μείζ., op. 170
2. Rosamunde FR. SCHUBERT
I. Μουσικὴ μπαλλέτου
II. Μουσικὴ διαλειμμάτων
3. Κοντσέρτο γιὰ φλάουτο καὶ ὀρχήστρα W. A. MOZART
ᾠρ. 1 σὲ Σὸλ μείζ., K.V. 313
I. Allegro maestoso
II. Andante ma non troppo
III. Rondo (Allegro)

Σολίστ: Matthias Rütters

*

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

4. Συμφωνία ᾠρ. 2 σὲ Ρὲ μείζ., op. 36 L. van BEETHOVEN
I. Adagio molto — Allegro con brio
II. Larghetto
III. Scherzo (Allegro)
IV. Allegro vivace

ΔΙΣΚΟΙ ΥΨΗΛΗΣ ΠΙΣΤΟΤΗΤΟΣ

T O S C A N I N I
ΚΑΙ Η ΟΡΧΗΣΤΡΑ Ν Β C

ΜΠΕΤΟΒΕΝ : Οί Έννέα Συμφωνίες σέ 7 δίσκους 30 εκ.
ΜΠΡΑΜΣ : Οί Τέσσερες Συμφωνίες σέ 3 δίσκους 30 εκ.

C h. M U N C H
ΚΑΙ Η ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΤΗΣ ΒΟΣΤΩΝΗΣ

ΜΠΕΤΟΒΕΝ : Συμφωνία αρ. 5 σέ Ντό έλ.
ΣΟΥΜΠΕΡΤ : Συμφωνία αρ. 8 σέ Σι έλ. «Ήμιτελής»
και οί δύο συμφωνίες σέ ένα δίσκο 30 εκ.

W A N D A L A N D O W S K A

ΜΠΑΧ : Das wohltemperierte Clavier
ΜΟΤΣΑΡΤ : Σονάτες για πιάνο αρ. 4 σέ Μι ύφ., αρ. 9 σέ Ρέ,
Βάλς. Σέ 1 δίσκο 30 εκ.

A. R U B I N S T E I N

ΜΠΕΤΟΒΕΝ : Κοντσέρτα για πιάνο και ορχήστρα αρ. 1 - 5

B R A I L O W S K Y

ΣΟΠΕΝ : Κοντσέρτο για πιάνο και ορχήστρα αρ. 2
ΣΑΙΝ ΣΑΝΣ : Κοντσέρτο για πιάνο και ορχήστρα αρ. 4
και τὰ δύο κοντσέρτα σέ ένα δίσκο 30 εκ.

J. H E I F E T Z

ΜΠΕΤΟΒΕΝ : Κοντσέρτο για βιολι και ορχήστρα σέ Ρέ μείζ.
ΜΠΡΑΜΣ : Κοντσέρτο για βιολι και ορχήστρα σέ Ρέ μείζ.

*

Ἀποκλειστικότης

“ΙΚΑΡΟΣ,”

Ὁδὸς Βουλῆς 4 — Ἀθῆναι — τηλ. 25.152

F r a n z S c h u b e r t

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΕ ΙΤΑΛΙΚΟ ΥΦΟΣ

σέ Ντό μείζ., op. 170

Κατὰ τὸ δεύτερον ἥμισυ τοῦ 1817, ὅταν δηλαδὴ ὁ Σοῦμπερτ ἦτο μόλις εἴκοσι ἐτῶν, ἔγραψε δύο εἰσαγωγές— σέ Ρέ καὶ Ντό μείζ. — σέ ἰταλικὸ ὕφος, στὶς ὁποῖες διακρίνει κανεῖς τὸν εὐθυμο χαρακτῆρα τοῦ Βιεννέζου συνθέτου, ἀνάμεικτο μὲ τὴν ἐλαφρὰ μουσικὴ τοῦ Ροσσίνι. Τὶς εἰσαγωγές αὐτὲς συνέθεσε ὁ Σοῦμπερτ ὕστερα ἀπὸ συζήτησι πού εἶχε σχετικῶς μὲ τὴν εἰσαγωγὴ τοῦ «Γανκρέδου» τοῦ Ροσσίνι. Ἐλεγε δηλαδὴ τότε ὁ Σοῦμπερτ ὅτι ἦτο σέ θέσι καὶ αὐτὸς νὰ γράψῃ ἔργα σέ παρόμοιο ὕφος· καὶ ἀπὸ τὸν λόγο στὴν πρᾶξι συνέθεσε τὶς δύο εἰσαγωγές σέ «ἰταλικὸ ὕφος».

Στὰ 1818 ἐπαίζετο γιὰ πρώτη φορὰ δημοσίᾳ στὴ Βιέννη ἓνα ἔργο τοῦ Σοῦμπερτ, καὶ τὸ ἔργο αὐτὸ ἦτο ἀκριβῶς ἡ πρώτη ἀπὸ τὶς δύο εἰσαγωγές σέ ἰταλικὸ ὕφος, πού εἶχε μεγάλη ἐπιτυχία. «Τὸ δεύτερο μέρος τῆς συναυλίας, ἔγραφε τότε ἡ «Ἐφημερὶς τοῦ Θεάτρου», ἄρχισε μὲ μιὰ θαυμάσια εἰσαγωγὴ ἐνὸς νεαροῦ συνθέτου, τοῦ Φράντς Σοῦμπερτ. Μολονότι τὸ θέμα ἦτο ἀπλό, ἡ ἀνάπτυξις παρουσίασε ἓνα πλῆθος ἀπὸ εὐχάριστες ἰδέες».

F r a n z S c h u b e r t

R O S A M U N D E

Τὸ 1823 ὁ Σοῦμπερτ ἔγραψε, μαζὶ μὲ δύο ἄλλα σκηνικά ἔργα, μουσικὴ σκηνῆς, πού περιελάμβανε μία εἰσαγωγὴ, μία ρομάντσα, μερικὲς χορωδίες, μπαλλέττα καὶ ἰντερμέδια γιὰ τὸ δράμα τῆς Βιλελμίνας Chezy: «Ροζαμούνδη, πριγ-

**“Έχουν τήν πιά πιστή
ἀπόδοσι τὰ ΠΙΚ-ΑΠ.....**

Garrard

**‘Υπερέχουν σέ μουσικότητα καὶ
κατασκευὴ**

4 ταχυτήτων: 16-33-45-78 στροφῶν

ΜΟΝΤΕΛΑ: ΑΥΤΟΜΑΤΑ - ΑΠΛΑ

Πωλοῦνται εἰς ὅλα τὰ καταστήματα

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ:

B. & K. ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ

ΑΘΗΝΑΙ — ΧΡΗΣΤΟΥ ΛΑΔΑ 13 — ΤΗΛ. 26-747, 32-010

κίπισσα τῆς Κύπρου». Ἀπὸ τὸ πρῶτο βράδυ ἡ μουσικὴ ἄρεσε πολὺ, ἀλλὰ τὸ δράμα ἔπεσε γιὰ νὰ μὴ ξανασηκωθῇ. Τὰ κομμάτια τῆς «Ροζαμούνδης» ποὺ παίζονται σήμερα, δηλαδὴ τὰ μπαλέττα καὶ τὸ ἰντερμέδιο, εἶναι ἀπὸ τὰ μέρη τοῦ ἔργου ποὺ ἔχουν περισσότερο διαδοθῇ. Σ’ αὐτὰ ἔχει βάλει ὁ Σοῦμπερτ τὸ δροσερώτερο μέρος τοῦ πνεύματός του. Ὅλα τὰ στοιχεῖα τῶν κομματιῶν αὐτῶν εἶναι καθαρῶς χορευτικά, γραμμένα ὅμως μὲ τὸν πνευματώδη, χιουμοριστικὸ καὶ εὐγενικὸν ἐκεῖνον χαρακτήρα ποὺ μόνον ὁ Σοῦμπερτ ξέρεי νὰ βρίσκη γιὰ παρόμοια ἔργα. Ἡ ψυχὴ καὶ τὸ πνεῦμα τῆς Βιέννης περνᾷ ἀπ’ τὴ μιὰ μεριά ὡς τὴν ἄλλη στὰ γοητευτικὰ αὐτὰ κομμάτια. Ἡ μουσικὴ τῆς «Ροζαμούνδης» εἶχε ἐντελῶς ξεχασθῇ, ὡς τὴν 1η Δεκεμβρίου 1867, ποὺ ἐξετελέσθη πάλι μὲ μεγάλη ἐπιτυχία στὴ Βιέννη χάρις στὸν Χέρμπεκ.

Wolfgang Amadeus Mozart

ΚΟΝΤΣΕΡΤΟ ΓΙΑ ΦΛΑΟΥΤΟ ΚΑΙ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΡ. 1

σὲ Σὸλ μείζ., Κ. V. 313

Τὸ Κοντσέρτο γιὰ φλάουτο σὲ Σὸλ μείζ. τοῦ Μότσαρτ, κατὰ τὸν Otto Jahn, ἐγράφη περίπου τὸ 1787 καὶ ἀκολουθεῖ κατὰ βῆμα τὴν φόρμα τῶν κοντσέρτων γιὰ βιολὶ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Τὸ κοντσέρτο αὐτὸ — καθὼς καὶ τὸ δεύτερο, σὲ Ρέ μείζ. — εἶναι ἐπηρεασμένα πολὺ ἀπὸ τὸ γαλλικὸ κωμικὸ μελόδραμα, ποὺ μεσουρανοῦσε τότε, ὅπως ἀποδεικνύει τὸ τελικὸ rondo τοῦ Κοντσέρτου σὲ Σὸλ, καθὼς καὶ τὸ ἀργὸ μέρος. Ἀντιθέτως, ἡ ἐπίδρασις τῆς Σχολῆς τοῦ Μάγχαϊμ διαφαίνεται κυρίως στὴν ἐπεξεργασία τῆς ὀρχήστρας καὶ τὴν χρησιμοποίησι τῶν δυναμικῶν χρωματισμῶν, στὰ ὁποῖα δίδει προσοχὴ ὁ Μότσαρτ ἀπὸ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη. Ὁ διάσημος δεξιότηνης τοῦ φλάουτου Fürstenau τονίζει

καὶ ἐπειδὴ, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, δὲν
ξέρετε οὔτε κιθάρα, οὔτε μαντολίνο, ἢ
ΜΟΝΗ λύσις εἶναι νὰ χαρίσετε δίσκους
ἀπὸ τὴν συλλογὴ μας, τὴν πλουσιώτερη
συλλογὴ δίσκων τῆς Ἑλλάδος,

ΤΟ "ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ ΔΙΣΚΟΥ," ΤΗΣ

ΡΑΔΙΟ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ

ΣΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΛΑΥΘΜΩΝΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ

ΚΑΙ ΜΗΝ ΞΕΧΝΑΤΕ ὅτι εἴμαστε ΟΙ ΜΟΝΟΙ ποὺ
δεχόμεθα νὰ ΑΝΤΙΚΑΘΙΣΤΟΥΜΕ πωληθέντας
δίσκους (ἄρκει νὰ εἶναι σφραγισμένοι).

ἰδιαιτέρως τὴν βαθειὰ γνῶσι τῆς τεχνικῆς τοῦ ὀργάνου αὐ-
τοῦ ἀπὸ τὸν μεγαλοφυῆ συνθέτη καὶ τὰ ἐφφέτα ποὺ ἐπι-
τυγχάνει ἀπὸ τὸ φλάουτο, ἐφφέτα ἄγνωστα σχεδὸν πρὶν
ἀπὸ αὐτόν.

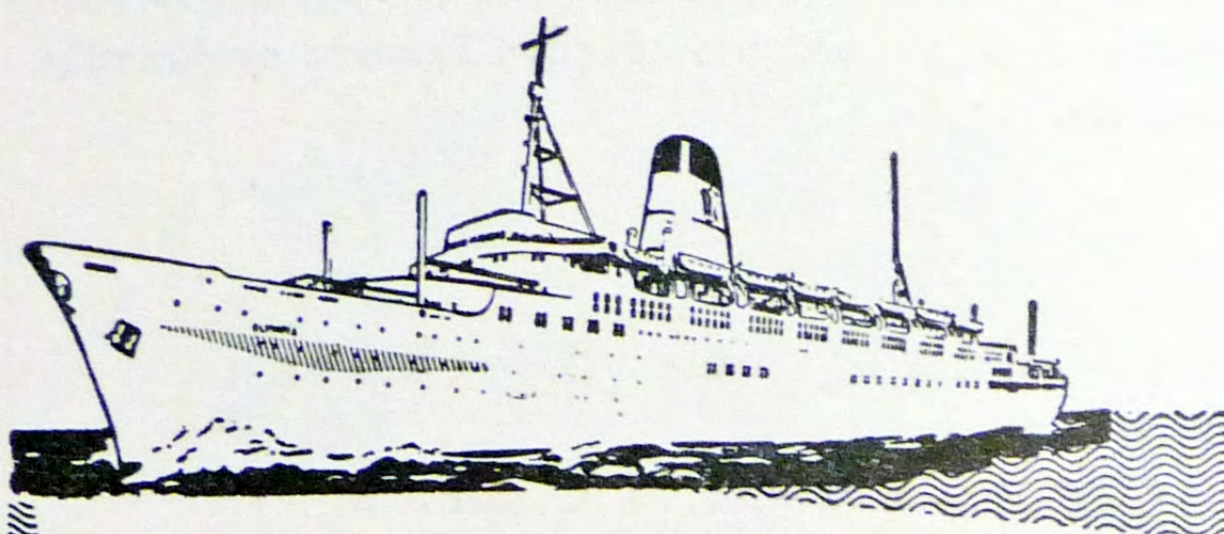
Ludwig van Beethoven

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΑΡ. 2

σὲ Ρε μείζ., op. 36

Ἡ Δευτέρα Συμφωνία γράφηκε τὸ 1802 καὶ παίχθηκε
γιά πρώτη φορά τὸ 1803. Εἶναι ἓνα ἔργο χαρᾶς, εὐτυχίας,
δνείρων, δόξας καὶ ἀγάπης· ὁ συνθέτης δὲν ἔχει χάσει ἀκό-
μη τίς ἐλπίδες του καὶ πιστεύει ὅτι ὁ κόσμος εἶναι ἀληθινὰ
ὠραῖος. Καὶ ὅμως ἡ Δευτέρα Συμφωνία γράφηκε ἀκριβῶς
τὴν ἐποχὴ τῆς πρώτης του ἐρωτικῆς ἀποτυχίας, τὸν χρόνο
ποὺ ἡ Giulietta Guicciardi τοῦ ἐπροξένησε τὴν πρώτη
του ἐρωτικὴ ἀπελπισία, τὸν χρόνο τῆς τραγικῆς διαθήκης
τοῦ Heiligenstadt. Νὰ τὴ θεωρήσωμε «ἡρωϊκὸ ψέμα»,
ὅπως τὴν χαρακτηρίζει ὁ Camille Bellaigue, «θρίαμβο
τῆς θελήσεως κατὰ τῆς δυστυχίας» ὅπως λέει ὁ Romain
Rolland, ἢ «διάψευσι τῆς διαθήκης τοῦ Heiligenstadt»
ὅπως θέλει ὁ Kretzschmar; Ὅπως καὶ ἂν ἔχη τὸ πρᾶγμα,
εἶναι πραγματικὰ θρίαμβος τῆς θελήσεως, γιατί δὲν χωρεῖ
ἀμφιβολία ὅτι τὴν ἐποχὴ ἐκείνη ἀκριβῶς ὁ Μπετόβεν εἶχε
ἀρχίσει νὰ χάνη τίς ἐλπίδες του ὅτι τὸ κακὸ τῆς βαρυη-
κοΐας του δὲν θὰ προχωροῦσε, ὅπως εἶναι ἐπίσης βέβαιον
ὅτι τότε ἀκριβῶς ἡ Ἰουλιέττα ἀντ' αὐτοῦ εἶχε προτιμήσει
τὸν κόμητα Γκάλλενμπεργκ.

Ἐὰν ἡ Δευτέρα Συμφωνία εἶναι ἡ «κορωνὶς τῆς προε-
παναστατικῆς μουσικῆς», καθὼς λέγει ὁ Grove, ἀπὸ τὸ ἄλ-
λο μέρος μπορεῖ νὰ θεωρηθῇ καὶ ὡς μεταβατικὸ ἔργο, ἀπὸ
τὴ φόρμα ποὺ εἶχαν καθιερώσει ὁ Χάινδν καὶ ὁ Μότσαρτ
σὲ μιὰ φόρμα ἀπείρως πιὸ πλατεῖα καὶ τολμηρὴ, ὅπως ἐγ-

Τὸ μεγαλύτερον, νεώτερον, ταχύτερον
Ἑλληνικὸν ὑπερωκεάνιον

„Ολυμπία“

- ΝΑΥΠΗΓΗΣΕΩΣ 1953
- 23.000 ΤΟΝΝΩΝ
- ΤΑΧΥΤΗΤΟΣ 21 ΜΙΛΙΩΝ

ΓΡΑΜΜΗ ΠΕΙΡΑΙΩΣ -

ΧΑΛΙΦΑΣ - Ν. ΥΟΡΚΗΣ

ΓΕΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.
17-19 ΑΚΤΗ ΜΙΑΟΥΛΗ - ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ Τηλ. 470-271

καινιάζεται με την «Ἡρωϊκή» πού θ' ἀκολουθήσῃ εὐθύς ἀμέσως. Αὐτὸ μᾶς τὸ δείχνει κιόλας τὸ προεισαγωγικὸ Adagio πού ἔχει βάθος αἰσθήματος καὶ δύναμι σκέψεως πού ποτὲ δὲν γνώρισε ὁ Χάϋδν καὶ σπανίως θὰ βροῦμε στὸν Μότσαρτ. Ἡ coda ἐπίσης τοῦ ἔργου ὑπερβαίνει ὅ,τι παρόμοιο εἶχε ὡς τότε γραφῇ. Στὸ Allegro con brio πού ἀκολουθεῖ τὸ προεισαγωγικὸ Adagio, στὸ πρῶτο μέρος ἐπικρατοῦν δύο κύριες φράσεις: ἡ μιὰ γεμάτη χιοῦμορ, ἐνῶ ἡ ἄλλη ἀνεβαίνει συνεχῶς τὴν κλίμακα μ' ἓνα θριαμβευτικὸ τόνο. Μεγάλῃ σημασία γιὰ τὴν ἀνάπτυξι τοῦ πρώτου Allegro ἔχει καὶ τὸ γκρουπέτο πού συνδέει τὶς διάφορες μουσικὲς φράσεις. Στὴν ἐνορχήστρωσι κάνει ἐπίσης ἐντύπωσι ἡ μεγάλη ἐλευθερία μετὰ τὴν ὁποία ὁ Μπετόβεν μεταχειρίζεται τὰ χρώματα τῆς ὀρχήστρας καὶ τὶς ἐναλλαγὰς μεταξὺ ἐγχόρδων καὶ πνευστῶν.

Στὸ δεύτερο μέρος τῆς συμφωνίας — Larghetto σὲ $\frac{3}{8}$ — δεσπόζει μιὰ ἀγγελικὴ μελωδία, γεμάτη νοσταλγία καὶ γλυκειὰ μελαγχολία. Εἶναι μιὰ ἀπὸ τὶς περίφημες ἐκεῖνες μακρὲς μελωδίες τὶς γεμάτες ποίησι, τῶν ὁποίων τὸ μυστικὸ κατέχει μόνον ὁ Μπετόβεν.

Στὸ Scherzo τῆς Δευτέρας Συμφωνίας βρίσκομε τὶς τολμηρότητες πού θὰ γίνουν τὸ ἰδιαίτερο γνῶρισμα τῆς μουσικῆς αὐτῆς φόρμας. Πόση χαρὰ στὸ γοργὸ καὶ ζωηρὸ αὐτὸ θέμα, στὸ ὁποῖο κάθε μέτρο ἔχει καὶ ἄλλη ἐνορχήστρωσι! Στὸ Trio, ἂν ἦταν καὶ ἡ ρυθμικὴ πιὸ συγγενής, τὸ θέμα τοῦ θὰ ἔμοιαζε καταπληκτικὰ μετὰ τὸ θέμα τοῦ Scherzo τῆς Ἐνάτης.

Τὸ Finale εἶναι καὶ αὐτὸ ἓνα scherzo, ἓνα παιχνίδι δηλαδὴ, ἀλλὰ σὲ $\frac{2}{2}$, ἓνα rondo, στὸ ὁποῖο κάνει κατάπληξι ἡ τολμηρότης στὴν ἀνάπτυξι καὶ ἡ πλοκὴ τῶν διαφόρων θεμάτων. Βλέπει κανεὶς σ' αὐτὸ πόσος δρόμος ἔχει διανυθῇ ἀπὸ τὸ Finale τῆς τελευταίας συμφωνίας τοῦ Μότσαρτ, τῆς «Συμφωνίας τοῦ Διός», πού εἶναι ἐν τούτοις ἓνα μοναδικὸ ὑπόδειγμα δροσιᾶς, αὐθορμητισμοῦ καὶ τεχνοτροπίας πού δὲν ὑποδουλώνει τὴν ἰδέα σὲ σχολαστικοὺς κανόνες.

X.E.N. ΑΘΗΝΩΝ

ΟΔΟΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ 11

ΤΗΛ. 20 065

*

Ἐγγραφήτε μέλη τῆς X.E.N.

Κάθε νέα γυναίκα βρίσκει μέσα σὲ ἄνετο καὶ πολιτισμένο περιβάλλον ἀπασχόλησι τὶς ἐλεύθερες ὥρες της. Ἐκδρομές, σωματικὴ ἀγωγή, ἐλεύθερες συζητήσεις γύρω ἀπὸ τὰ προβλήματα κάθε γυναίκας, νοικοκυριὸ καὶ διακόσμησις σπιτιοῦ, κινηματογράφος, κοινωνικά. Ἐπαγγελματικὴ μόρφωσις : Κοπτικὴ - ραπτικὴ, οἰκοκυρικά, κομμωτικὴ, οἰκοτεχνία, ἀγγειοπλαστικὴ. Λογιστικά, δακτυλογραφία, στενογραφία, ἐμπορικὴ ἀλληλογραφία. Πλήρης σχολὴ Ἀγγλικῆς γλώσσης. Γαλλικά, Γερμανικά, Ἰταλικά.

ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟΝ — ΞΕΝΩΝ — ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ — ΛΕΣΧΗ

Ὅλα στὴ διάθεσι τῆς ἐργαζομένης καὶ τῆς σπουδαστρίας.

Μηνιαία συνδρομὴ δρχ. 5

ΟΔΟΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ 11, ΤΗΛ. 20.065

ΥΧΡΕΩΘ

Μὲ ἓνα ραδιόφωνο
ΦΙΛΙΠΣ ταξιδεύετε
σ' ὅλο
τὸν Κόσμο...

ΦΙΛΙΠΣ

ΤΟ ΣΗΜΑ ΤΗΣ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΣ

ΚΡΑΤΙΚΗ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΑΘΗΝΩΝ

ΕΚΘΕΣΙΣ

30 ΧΡΟΝΙΑ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ
ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ
ΜΕ ΤΟΝ
ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΝ

ΑΙΘΟΥΣΑ ΕΚΘΕΣΕΩΝ **ΗΕΑΠ**

ΓΩΝΙΑ ΟΔΩΝ ΣΤΑΔΙΟΥ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ

ΕΙΣΟΔΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΑ: 10 Π.Μ. - 1 Μ.Μ. & 4 - 9 Μ.Μ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ

*

ΑΙΘΟΥΣΑ "ΟΡΦΕΥΣ,"

Κυριακή 16 Φεβρουαρίου 1958, ώρα 11 π.μ.

ΣΥΝΑΥΛΙΑ

ΤΗΣ

ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ
ΑΘΗΝΩΝ

*

Διευθυντής Όρχήστρας

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΒΑΒΑΓΙΑΝΝΗΣ

Σολίστ

DAVID DAVIS

(βιολι)

ΧΕΙΜΕΡΙΝΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ 1957-1958

“Η ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ,,
ἀπὸ τὸ Ἐθνικὸ Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ
Σταθμοῦ Ἀθηνῶν στίς 9.15 μ. μ. ἀπὸ νέους
δίσκους ὑψηλῆς πιστότητος τῆς Ἑταιρίας

“ΙΚΑΡΟΣ,,

*

Δευτέρα 17 Φεβρουαρίου 1958, ὥρα 9.15 μ. μ.

J o h a n n e s B r a h m s

KONTΣΕΡΤΟ ΓΙΑ ΒΙΟΛΙ ΚΑΙ ΟΡΧΗΣΤΡΑ

σὲ Ρὲ μείζ., op. 77

Παίζει ὁ Jascha Heifetz μὲ τὴν Συμφωνικὴ Ὀρχήστρα
τοῦ Σικάγου. Διευθύνει ὁ Fritz Reiner.

Δίσκος «RCA»

*

J o h a n n e s B r a h m s

ΡΑΨΩΔΙΑ ΓΙΑ ΚΟΝΤΡΑΛΤΟ, ΑΝΔΡΙΚΗ

ΧΟΡΩΔΙΑ ΚΑΙ ΟΡΧΗΣΤΡΑ, op. 53

Marian Anderson, κοντράλτο. Ἡ Χορωδία Robert Shaw
καὶ ἡ Συμφωνικὴ Ὀρχήστρα R C A Victor.

Διευθύνει ὁ Fritz Reiner.

Δίσκος «RCA»

*

Ἀκοῦτε τὴν «Συναυλία τῆς Δευτέρας» ἀπὸ νέους
δίσκους ὑψηλῆς πιστότητος τῆς Ἑταιρίας

“ΙΚΑΡΟΣ,,

Ὁδὸς Βουλῆς 4, Ἀθῆναι, τηλ. 25 - 152

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

164

*

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

1. Rienzi, εἰσαγωγὴ R. WAGNER
2. Συμφωνία ἀρ. 36 σὲ Ντὸ μείζ. W. A. MOZART
«τοῦ Λίντς», K.V. 425
I. Adagio — Allegro spiritoso
II. Poco adagio
III. Menuetto
IV. Finale (Presto)
3. Ἀθαλία, εἰσαγωγὴ FR. MARTIN
(Πρώτη ἐκτέλεσις)

*

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

4. Ἰσπανικὴ συμφωνία γιὰ βιολί καὶ ὀρχήστρα ÉD. LALO
op. 21
I. Allegro non troppo
II. Scherzando — Allegro molto
III. Andante
IV. Rondo (Allegro)

Σολίστ: David Davis

**"Έχουν τήν πιά πιστή
ἀπόδοσι τὰ ΠΙΚ-ΑΠ....**

Garrard

**Ὑπερέχουν σέ μουσικότητα καί
κατασκευή**

4 ταχυτήτων: 16-33-45-78 στροφῶν

ΜΟΝΤΕΛΑ: ΑΥΤΟΜΑΤΑ - ΑΠΛΑ

Πωλοῦνται εἰς ὅλα τὰ καταστήματα

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ:

B. & K. ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ

ΧΡΗΣΤΟΥ ΛΑΔΑ 13 — ΤΗΛ. 26-747, 32-010

Richard Wagner

RIENZI

Εἰσαγωγή

Τὸ μελόδραμα τοῦ Βάγκνερ «Rienzi» ἐγράφη στὴ Ρίγα τὸ 1838· ὕστερα ἀπὸ πολλές προσπάθειες τοῦ συνθέτη γιὰ νὰ τὸ παίξῃ στὸ Παρίσι, κατὰ τὸ διάστημα τῶν τριῶν χρόνων ποὺ εἶχε μείνει ἐκεῖ, κατώρθωσε στὸ τέλος νὰ τὸ ἀνεβάσῃ στὴ Λυρική Σκηνὴ τῆς Δρέσδης (20 Ὀκτωβρίου 1842), χάρις στὴν ἐπιμονὴ δύο διασέμων τραγουδιστῶν, τοῦ τενόρου Tichatshek καὶ τῆς σοπράνο Βιλελμίνας Schröder Devrient. Τὸ ἔργο ἐθριάμβευσε καὶ ὕστερα ἀπ' αὐτὸ ὁ Βάγκνερ διωρίστηκε πρῶτος διευθυντῆς ὀρχήστρας τῆς Ὁπερας τῆς Δρέσδης. Ἡ εἰσαγωγή τοῦ «Rienzi», ποὺ εἶναι καθρέπτης τοῦ ὅλου μελοδράματος, διαπνέεται ἀπὸ τὸ μοναδικὸ αἶσθημα, ποὺ δεσπόζει τοῦ ἔργου: τὸ αἶσθημα αὐτὸ εἶναι ὁ φλογερὸς ἔρωτας γιὰ τὴν ἐλευθερίαν, ἡ ἐνδοξὴ πάλη τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ τῆς νομιμοφροσύνης ἐναντίον τοῦ δεσποτισμοῦ μιᾶς διεφθαρμένης ἀριστοκρατίας. Ὡς φόρμα ὁ «Rienzi» πλησιάζει πρὸς τὸ παλαιὸ μελόδραμα καὶ ὡς τεχνοτροπία συγγενεὺν πιὸ πολὺ πρὸς τὸν Γκλόκ καὶ τὸν Σποντίνι, παρὰ πρὸς τὸν Μάγιερμπερ. Βρίσκομε ἤδη στὸ ἔργο αὐτὸ ἵχνη τοῦ Leitmotiv καὶ ἐνορχήστρωσι, ποὺ προαναγγέλλει τὴν τέχνη τοῦ συνθέτη τῆς Τετραλογίας.

Wolfgang A. Mozart

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΑΡ. 36 σὲ Ντὸ μείζ., Κ. V. 425

Ἡ Συμφωνία ἀρ. 36 σὲ Ντὸ μείζ. τοῦ Μότσαρτ εἶναι γνωστὴ στοὺς μουσικοὺς μὲ τὴν προσωνομία «Συμφωνία τοῦ Λίντς». Πρόκειται ἀσφαλῶς γιὰ τὴ συμφωνία ἐκείνη ποὺ ἔγραψε ὁ Μότσαρτ μέσα σὲ λίγο χρόνο, κατὰ τὸ ταξίδι του στὸ Λίντς τὸ καλοκαίρι τοῦ 1783 καὶ κατὰ παράκλησι τῆς ἐκεῖ Μουσικῆς Ἑταιρείας. Ἡ Συμφωνία αὐτὴ φέρει φανερὰ ἵχνη τῆς ἐπιδρά-

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ

*

Τὴν τελευταίαν Κυριακὴν τῶν Ἀπόκρεω, 23 Φεβρουαρίου, δὲν θὰ δοθῇ ἡ τακτικὴ συναυλία τῆς Κρατικῆς Ὁρχήστρας Ἀθηνῶν. Τὴν μεταπροσεχῇ Κυριακὴν, 2 Μαρτίου, θὰ διευθύνῃ ὁ ἀρχιμουσικὸς

κ. ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΡΙΔΗΣ

Σολιστ

ἡ Κ^α ΡΕΝΑ ΚΥΡΙΑΚΟΥ

στὸ Δεύτερο Κοντσέρτο γιὰ πιάνο καὶ ὀρχήστρα
τοῦ Σαίλ Σάνς.

*

Εἰσιτήρια θὰ πωλοῦνται ἀπὸ τῆς μεταπροσεχοῦς
Πέμπτης, 27 Φεβρουαρίου, εἰς τὰ ταμεία
τοῦ κινηματογράφου «Ὁρφεύς».

σεως τοῦ Χάϋδν. Εἶναι ἔργο δροσερὸ καὶ ἀξιέραστο καὶ θυμίζει τὴν μεγάλη ἐκείνη περίοδο τοῦ διδασκάλου, κατὰ τὴν ὁποία ἐδημιούργησε τὰ ἀπαράμιλλα ἀριστουργήματα: «Δὸν Ζουάν», «Συμφωνία τοῦ Διὸς» κλπ.

Ἐπίδρασι τοῦ Χάϋδν ἀναγνωρίζει κανένας στὸ πρῶτο μέρος καὶ ὄχι μόνο στὴν πλατεία, τὴν γεμάτη βάθος εἰσαγωγή, ἀλλὰ καὶ στὴν ἀνάπτυξι πού — κατὰ τὸ σύστημα τοῦ Χάϋδν — ἐκπορεύεται ἀπὸ ἓνα θέμα καὶ πάνω σ' αὐτὸ προχωρεῖ. Ἡ ἴδια μέθοδος ὑπάρχει καὶ στὸ Adagio. Ἀλλὰ καὶ ἄλλα ἔχνη τοῦ Χάϋδν ὑπάρχουν: ἡ ἀπότομη μετάβασις ἀπὸ τὸ «πιάνο» στὸ «φόρτε»· οἱ ὥραϊες, κατὰ τὸν τρόπο τοῦ Χάϋδν, στροφές τῆς μελωδίας, ἰδιορρυθμίες στὴν ἐνορχήστρωσι, ἀπροσδόκητοι τονισμοὶ καὶ μεταπτώσεις. Ὑπάρχει ὅμως καὶ πολὺς Μότσαρτ στὴ συμφωνία αὕτῃ· καὶ μάλιστα μ' αὕτῃ γιὰ πρώτη φορὰ γίνεται ὁ Μότσαρτ τέλειος συμφωνικὸς συνθέτης. Μὲ τὴ Συμφωνία τοῦ Λίντς καὶ μὲ τὶς τρεῖς τελευταῖες ἀδελφές της, σὲ Μὶ ὕφ, Σὸλ ἐλ. καὶ «τοῦ Διὸς», ἐμφανίζεται ἡ ἀπόλυτη ἀτομικότης τοῦ Μότσαρτ, πού ἀποτελεῖται ἀπὸ κρᾶμα παιδικῆς ἀφελείας καὶ σοβαρότητος.

Frank Martin

ΑΘΑΛΙΑ

Εἰσαγωγή

Ὁ Frank Martin ἐγεννήθη τὸ 1890 στὴν Γενεύη ἀπὸ παλαιὰ οἰκογένεια καὶ ἐσπούδασε μουσικὴ στὴν γενέτειρά του μὲ τὸν Joseph Lauber καὶ τὸν Jacques Dalcroze. Σήμερα παραμένει στὸ Ἀμστερνταμ καὶ διδάσκει σύνθεσι στὸ Ὁδεῖο τῆς Κολωνίας. Ἐχει διαμορφώσει μία ἐντελῶς ἀτομικὴ μουσικὴ γλῶσσα, ὅπως ἀποδεικνύουν οἱ «Ρυθμοί» του γιὰ ὀρχήστρα, μολονότι ἓνα διάστημα (1930 - 1938) εἶχε ὑποστῇ τὴν ἐπίδρασι τοῦ Schönberg, ἀπὸ τὴν τεχνοτροπία τοῦ ὁποίου δανεῖζεται καὶ σήμερα ἀρκετὰ στοιχεῖα.

Μολονότι ἔγραψε ἀρκετὰ ἔργα καὶ γιὰ ἐνόργανο μουσικὴ

ΔΙΣΚΟΙ ΥΨΗΛΗΣ ΠΙΣΤΟΤΗΤΟΣ

A. TOSCANINI

ΚΑΙ Η ΟΡΧΗΣΤΡΑ NBC

- ΜΠΕΤΟΒΕΝ : Συμφωνίες αρ. 1 - 9, σὲ ἑπτὰ δίσκους 30 ἐκ.
 ΜΠΡΑΜΣ : Συμφωνίες αρ. 1 - 4, σὲ τρεῖς δίσκους 30 ἐκ.
 ΡΟΣΣΙΝΙ : Εἰσαγωγὲς ἀπὸ ὅπερες
 ΒΑΓΚΝΕΡ : Συμφωνικά μέρη ἀπὸ ὅπερες
 ΝΤΒΟΡΖΑΚ : Συμφωνία αρ. 5 «τοῦ Νέου Κόσμου»

A. RUBINSTEIN

- ΜΠΡΑΜΣ : Κοντσέρτα γιὰ πιάνο καὶ ὀρχήστρα αρ. 1 καὶ 2
 ΣΟΠΕΝ : Κοντσέρτο γιὰ πιάνο καὶ ὀρχήστρα αρ. 1
 ΣΟΠΕΝ : Βάλς

MARIAN ANDERSON

- ΜΠΡΑΜΣ : Ραψωδία γιὰ κοντράλτο, χορωδία καὶ ὀρχήστρα
 ΜΑΛΕΡ : Kindertotenlieder

καὶ τὰ δύο ἔργα σὲ ἓνα δίσκο 30 ἐκ.

A. BRAILOWSKY

- ΣΟΠΕΝ : Κοντσέρτο γιὰ πιάνο καὶ ὀρχήστρα αρ. 2
 ΣΑΙΝΣΑΝΣ : Κοντσέρτο γιὰ πιάνο καὶ ὀρχήστρα αρ. 4
 καὶ τὰ δύο κοντσέρτα σὲ ἓνα δίσκο 30 ἐκ.
 ΛΙΣΤ : Οὐγγρικὲς ραψωδίες

*

Ἀποκλειστικότης

“ΙΚΑΡΟΣ,”

Ὁδὸς Βουλῆς 4, Ἀθῆναι, τηλ. 25-152

(Κοντσέρτο γιὰ βιολί καὶ ὀρχήστρα, Μπαλλάντα γιὰ πιάνο καὶ ὀρχήστρα, Μπαλλάντα γιὰ βιολοντσέλλο καὶ ὀρχήστρα κλπ.) ἐπεβλήθη στὸ διεθνὲς κοινὸ μὲ τὰ ἔργα ἐκεῖνα μὲ τὰ ὁποῖα ἓνα ποιητικὸ κείμενο τοῦ ἐπέτρεπε νὰ ἐκφράσῃ καθαρὰ τὶς καλλιτεχνικὲς του τάσεις. Τὰ ἔργα αὐτὰ εἶναι κυρίως: «Le vin herbé» (Τὸ μαγεμένο κρασί), ὁρατόριο κατὰ τὸ μυθιστόρημα «Γριστᾶνος καὶ Ἰζόλδη» τοῦ Joseph Bédier, τὸ ὁρατόριο «In terra pax», κατὰ τὸ κείμενο τῆς Γραφῆς, τὸ ὁρατόριο «Γολγοθᾶς», τὸ «Τραγούδι τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ θανάτου τοῦ σηματοφόρου Χριστοφόρου Ρίλκε» σὲ στίχους τοῦ Rainer Maria Rilke, γιὰ κοντράλτο καὶ ὀρχήστρα, Ἑξ μονόλογοι ἀπὸ τὸν «Jedermann» τοῦ Χόφμανσταλ, γιὰ βαρύτονο ἢ κοντράλτο καὶ ὀρχήστρα κ.λ.π.

Ἡ ἱστορία τῆς Ἀθαλίας, τῆς αἰμοβόρου βασιλίσσης τῶν Ἰουδαίων — πού μετὰ τὸν θάνατο τοῦ συζύγου της Ἰωρὰμ ἐφόνευσε τὸν γιὸν της Ὁχοζία καὶ 42 ἀκόμη ἀπογόνους τῆς φυλῆς τοῦ Δαυίδ, γιὰ νὰ βασιλεύσῃ μόνη, ἕως ὅτου βρῇ καὶ αὐτὴ τὸν θάνατο ἀπὸ τὸν ἐπαναστατήσαντα λαὸ — ἐχρησίμευσε ὡς βάσις ἐπάνω στὴν ὁποία ὁ Ρακίνας ἐστήριξε ἓνα ἀπὸ τὰ πιὸ δραματικά του ἀριστουργήματα· ταυτοχρόνως ὁμως ἐνέπνευσε πολλοὺς μουσικοὺς, οἱ ὁποῖοι ἔγραψαν χορικά καὶ σκηνικὴ μουσικὴ γιὰ τὸ ἔργο. Ἕνας ἀπὸ αὐτοὺς εἶναι ὁ Moreau, μὲ τὰ χορικά τοῦ ὁποίου πρωτοπαίχθηκε ἡ «Ἀθαλία», δημοσίᾳ, τὸ 1702. Ἀργότερα παίχθηκε τὸ ἔργο στὸ Βερολίνο (1785) σὲ γερμανικὴ μετάφρασι, μὲ μουσικὴ τοῦ Schulz, τὸ 1791 στὴν Comédie - Française, μὲ νέα χορικά τοῦ Gossec καὶ τὸ 1810 στὴ Ρωσσία, μὲ νέα μουσικὴ τοῦ Boieldieu. Ὅλοι ὁμως αὐτοὶ ἐπεσκιασθήσαν ἀπὸ τὸν Μέντελσον, ὁ ὁποῖος, κατ' ἐντολήν τοῦ βασιλέως τῆς Πρωσσίας, συνέθεσε, τὸ 1840, νέα μουσικὴ γιὰ τὴν «Ἀθαλία», πού εἶναι καὶ ἀπὸ τὰ καλύτερα ἔργα του. Ὁ Frank Martin τέλος ἔγραψε καὶ αὐτός, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας, νέα μουσικὴ (εἰσαγωγὴ, χορικά, ὑποκρούσεις κ.λ.π.) γιὰ τὸ ἀριστούργημα τοῦ Γάλλου ποιητοῦ καὶ ἀφιέρωσε τὸ ἔργο του στὴ «Χορωδία τῆς Σχολῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως Νεανίδων καὶ στὸν Διευθυντὴν αὐτῆς Albert Paychère» τῆς πόλεως τῆς Γενεύης, ὅπου τὸ δράμα τοῦ Ρακίνα ἐπανελήφθη. Ἐὰν τὸ ἔργο τοῦ Ἑλβετοῦ μουσουργοῦ ἀπὸ ἀρμονικῆς ἀπόψεως παρουσιάζῃ πολλὰς τολμηρότητες, δὲν παύει νὰ δεσπόζῃ σ' αὐτὸ ἡ σαφὴς μελωδικὴ γραμμὴ, ἐνῶ ὡς ἐνορχήστρωσις ἀκολουθεῖ τὰ πρότυπα τῶν κλασσικῶν, μὲ τὴν προσθήκην μόνον ἑνὸς τρομπονιοῦ, λίγων κρουστῶν, ἄρπας καὶ πιάνου.

Γεώργιος Σκλάβος

καὶ ἐπειδὴ, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, δὲν
ξέρετε οὔτε κιθάρα, οὔτε μαντολίνο, ἢ
ΜΟΝΗ λύσις εἶναι νὰ χαρίσετε δίσκους
ἀπὸ τὴν συλλογὴ μας, τὴν πλουσιώτερη
συλλογὴ δίσκων τῆς Ἑλλάδος,

ΤΟ "ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ ΔΙΣΚΟΥ", ΤΗΣ

ΡΑΔΙΟ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ

ΣΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΛΑΥΘΜΩΝΟΣ

ΚΑΙ ΜΗΝ ΞΕΧΝΑΤΕ ὅτι εἴμαστε ΟΙ ΜΟΝΟΙ ποὺ
δεχόμεθα νὰ ΑΝΤΙΚΑΘΙΣΤΟΥΜΕ πωληθέντας
δίσκους (ἀρκεῖ νὰ εἶναι σφραγισμένοι).

Edouard Lalo

ΙΣΠΑΝΙΚΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ

Ὁ Ἐδουάρδος Λαλό (1823 - 1892) εἶναι ἓνας ἀπὸ τοὺς
πρωτουργοὺς τῆς ἀναγεννήσεως τῆς Γαλλικῆς μουσικῆς στὸν
19ον αἰῶνα. Τὸ ἀριστουργήματό του εἶναι ἡ ὄπερα «Le Roi d'Ys»
ἀλλὰ καὶ τὰ συμφωνικά του ἔργα — Συμφωνία σὲ Σὸλ ἐλ.,
Ἰσπανικὴ Συμφωνία, Νορβηγικὴ Ραψωδία — διεκδικοῦν τὸν
τίτλο τοῦ ἀριστουργήματος. Ὁ Λαλό, ἂν καὶ ἰσπανικῆς κατα-
γωγῆς, παρουσιάζει σὲ ὅλα του τὰ ἔργα μιὰ καθαρῶς γαλλικὴ
προσωπικότητα μὲ τὴ διαφάνεια τῆς ἐμπνεύσεως, τὴν ἐλεύθερη
χάρι τῶν ρυθμῶν, τὴν ἀγνότητα τῆς γραμμῆς καὶ τὶς ἐξαίσιες
ὑποβλητικὲς του μελωδίες. Στὴν Ἰσπανικὴ Συμφωνία του, ὅπως
καὶ στὰ Κοντσέρτα του γιὰ βιολί καὶ βιολοντσέλο μὲ ὀρχήστρα,
ἡ εἰλικρίνεια, τὸ χρῶμα καὶ ὁ ρυθμὸς κυριαρχοῦν περισσότερο
ἀπὸ τὴ λαμπερὴ δεξιολογία, ἡ ὁποία μετουσιώνεται ἐντελῶς
στὴ μουσικὴ ἐμπνευσι καὶ συναποτελεῖ μ' αὐτὴν ἓνα σύνολο
ἀδιάσπαστο.

Ἡ Ἰσπανικὴ Συμφωνία ἐκτελέσθηκε γιὰ πρώτη φορὰ στὰ
Concerts Colonne στίς 7 Φεβρουαρίου 1875, μὲ τὴ σύμπραξι
τοῦ διασήμου Ἰσπανοῦ βιολονίστα Pablo de Sarasate. Ἀπο-
τελεῖται ἀπὸ πέντε μέρη: Allegro, Scherzando, Intermezzo,
Andante, Rondo, ἀπὸ τὰ ὁποῖα συνήθως ἐκτελοῦνται τὰ τέσ-
σερα. Στὴν ὥραία αὐτὴ σύνθεσι δὲν πρέπει ν' ἀναζητήσῃ κα-
νεῖς περιγραφικὴ μουσικὴ, ὅπως στὴν «Iberia» καὶ ἄλλες ἰспа-
νικὲς σελίδες τοῦ εἴδους. Οὔτε τὰ δημοτικὰ θέματα παίζουν
ἐδῶ μεγάλο ρόλο. Πάντως ὁ Λαλό, σ' ὅλη τὴ διαδρομὴ τῆς
«Ἰσπανικῆς Συμφωνίας», δικαιολογεῖ ἀπόλυτα τὸν τίτλο της καὶ
ἀναδείχνεται γνώστης τῶν ιδιότυπων ἰβηρικῶν ἡχοχρωμάτων
καὶ τῶν ρυθμῶν, στὸ κουαρτέτο τῶν ἐγχόρδων, στὴν ἀσφάλεια
τῆς ἐνορχηστρώσεως, καὶ στὴ λαμπερὴ καὶ ἀναπαραστατικὴ
ἀκτινοβολία τοῦ συμφωνικοῦ συνόλου.

Σοφία Κ. Σπανοῦδη

Χ.Ε.Ν. ΑΘΗΝΩΝ

ΜΟΥΣΙΚΑ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΑ

κλασικής και σύγχρονης μουσικής κάθε Παρασκευή

Παρασκευή 21 Φεβρουαρίου 1958, ώρα 7.30' μ. μ.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

J. S. BACH: Κοντσέρτο του Βραδεμβούργου αρ. 3 σε Σολ μείζ.
Παίζει η Όρχηστρα Δωματίου του Σάαρ—διευθ. Karl Ristenpart.

MOZART: Κοντσέρτο για πιάνο αρ. 26 σε Ρε μείζ.
«της Στέψεως»

Ingrid Haebler, Όρχηστρα Pro Musica της Βιέννης—διευθ. H. Hollreiser.

* * *

Κάθε Παρασκευή η Χ.Ε.Ν. οργανώνει στο έντευκτήριο της Λέσχης της συναυλίες κλασικής και σύγχρονης μουσικής από δίσκους υψηλής πιστότητας, ώρα 7.30 μ. μ. Είσοδος ελεύθερα με προσκλήσεις που διανέμονται δωρεάν κατά σειρά προτεραιότητας στην Χ.Ε.Ν. Ἀθηνῶν, Ἀμερικῆς 11, καὶ στὸ κατάστημα «ΙΚΑΡΟΣ», Βουλῆς 4.

* * *

Ἐγγραφῆτε μέλη τῆς Χ.Ε.Ν.

Κάθε νέα γυναίκα βρίσκει μέσα σὲ ἄνετο καὶ πολιτισμένο περιβάλλον ἀπασχόλησι τὶς ἐλεύθερες ὥρες της. Ἐκδρομές, σωματική ἀγωγή, ἐλεύθερες συζητήσεις γύρω ἀπὸ τὰ προβλήματα κάθε γυναίκας, νουκοκυριὸ καὶ διακόσμησης σπιτιοῦ, κινηματογράφος, κοινωνικά. Ἑπαγγελματική μόρφωση: Κοπτική-ραπτική, οἰκοκυρικά, κομμωτική, οἰκοτεχνία, ἀγγειοπλαστική. Λογιστικά, δακτυλογραφία, στενογραφία, ἐμπορική ἀλληλογραφία. Πλήρης σχολὴ Ἀγγλικῆς γλώσσης. Γαλλικά, Γερμανικά, Ἰταλικά.

ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟΝ—ΕΝΩΝ—ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ—ΛΕΣΧΗ

Ὅλα στὴ διάθεσι τῆς ἐργαζομένης καὶ τῆς σπουδαστρίας.

Μηνιαία συνδρομὴ δρχ. 5

ΟΔΟΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ 11, ΤΗΛ. 20-065

Τὸ μεγαλύτερον
νεώτερον
ταχύτερον
Ἑλληνικὸν ὑπερωκεάνιον

Ὀλυμπία

23.000 ΤΟΝΝΩΝ ΝΑΥΠΗΓΗΣΕΩΣ 1953 ΤΑΧΥΤΗΤΟΣ 21 ΜΙΛΙΩΝ

Διὰ

ΚΑΝΑΔΑ - ΑΜΕΡΙΚΗΝ

GREEK LINE

Δι' εἰσιτήρια καὶ δι' ἐξασφάλισιν θέσεων ἀπευθυνθετε εἰς ὅλα τὰ ἀνεγνωρισμένα Γραφεῖα Ταξιδίων καὶ Μεταναστεύσεως

Υπέρβα

Μὲ ἓνα ραδιόφωνο
ΦΙΛΙΠΣ ταξιδεύετε
σ' ὅλο
τὸν Κόσμο...

ΦΙΛΙΠΣ

ΤΟ ΣΗΜΑ ΤΗΣ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΣ

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 171

21-6-1958

FRANCK-GUI: PRELUDIO, ARIA, FINALE

SMETANA: SARKA (α'εκτέλεση)

WAGNER: SIEGFRIEDSRHEINFAHRT

BRAHMS: Κοντσέρτο για Βιολί (Σολίστ: HEDI GIGLER)

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 172 FESTIVAL 1958

4-8-1958

COUPERIN-MILHAUD: INTROD.-ALLEGRO

BEETHOVEN: Συμφωνία - EROICA

BRAHMS: Κοντσέρτο για Πιάνο No 2 (Σολίστ: G. BACHAUER)

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 173

7-9-1958 Η Συναυλία δόθηκε στην Χαλκίδα.

WEBER: FREISCHÜTZ

MOZART: Συμφωνία No 36 (δεν εκτελέστηκε) ::::

ΣΚΑΛΚΩΤΑ: Τρεις Χοροί Ελληνικοί

BEETHOVEN: Συμφωνία No 2 (παίχτηκε χωρίς το 2ο μέρος) ::::

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 174 (Θέατρο "ΡΕΕ")

3-11-1958

HÄNDEL-MOLINARI: LARGO

MOZART: Συμφωνία No 36

MAHLER: Συμφωνία No I

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 175

17-11-1958

WAGNER: EINE FAUST OUVERTURE

MOZART: Κοντσέρτο για Πιάνο, Do Ελασ. (Σολίστ: BÄTTLE IBANEZ)

FRANCK: Συμφωνία

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 176

15-12-1958

ΠΕΤΡΙΔΗ: Ηρωϊκή Εισαγωγή

BORODIN: Συμφωνία No 2

RACHMANINOFF: Κοντσέρτο για Πιάνο No 3 (Σολίστ: M. DE LA BRUCHOLLERIE)

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 177

12-1-1959

TSCHAIKOWSKY: Καρυοθραύστης (α'εκτέλεση)

NEZEPITH: Συμφωνία No I

PROKOFIEFF: Κοντσέρτο για Πιάνο No 3 (Σολίστ: G. BACHAUER)

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α I78

19-1-1959

BERLIOZ: Ουγγρικό Εμβατήριο

BRAHMS: Συμφωνία No 3

PFITZNER: Κοντσέρτο για Πιάνο, MI υφες. (α' εκτέλεση) Σολίστ: KLAUS SCHILDE)

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α I79

9-2-1959

HAYDN: Συμφωνία No 102 (α' εκτέλεση)

SMETANA: MOLDAU

RACHMANINOFF: Κοντσέρτο για Πιάνο No 2 (Σολίστ: Χατζηνίκος)

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α I80

19-2-1959 Η Συναυλία δόθηκε στην πόλη KAISERSLAUTERN με την PFALZORCHESTER.

Κριτικές στα DOSSIERS των Συναυλιών του Εξωτερικού.

BERLIOZ: BENVENUTO CELLINI

MOZART: Συμφωνία No 36

ΣΚΑΛΚΩΤΑ: Τρεις Ελληνικοί Χοροί

BRAHMS: Συμφωνία No 2

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α I81

9-3-1959

ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΥ: Εισαγωγή σε Δράμα

GRIEG: Κοντσέρτο για Πιάνο, σε LA (Σολίστ: VARDA NISHRY)

BEETHOVEN: Συμφωνία No 4

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α I82

30-3-1959 Η Συναυλία δόθηκε στην πόλη LJUBLJANA με την Ορχήστρα της πόλης.

Κριτικές στα DOSSIERS των Συναυλιών του Εξωτερικού.

JOHANN CH. BACH: Συμφωνία, σε RE

BARTOK: Κοντσέρτο για Βιόλα (Σολίστ: STEFANO PASSAGGIO)

TSCHAIKOWSKY: Συμφωνία No 5

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α I83

6-4-1959

MOZART: Συμφωνία No 32, SOL Μειζ. (α' εκτέλεση)

BACH: Κοντσέρτο για Πιάνο, Fa Ελας. (α' εκτέλεση) (Σολίστ: Φλώρου)

FAURE: BALLADE (Σολίστ: Φλώρου)

ΠΑΛΛΑΝΤΙΟΥ: DIVERTIMENTO

BERLIOZ: BENVENUTO CELLINI

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α I84

20-4-1959

W. EGK: FRANZÖSISCHE SUITE NACH RAMEAU (α' εκτέλεση)

SCHUBERT: Ημιτελής Συμφωνία

TSCHAIKOWSKY: Συμφωνία No 5

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΘΕΡΙΝΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ 1959

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ

*

ΩΔΕΙΟΝ ΗΡΩΔΟΥ ΤΟΥ ΑΤΤΙΚΟΥ

Δευτέρα 15 Ιουνίου 1959, ώρα 8.30 μ.μ.

1^η ΘΕΡΙΝΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ
ΤΗΣ
ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ
ΑΘΗΝΩΝ

*

Διευθυντής Όρχήστρας

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΒΑΒΑΓΙΑΝΝΗΣ

ΘΕΡΙΝΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ 1959

“POLYDISC,,

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 7 (ΗΜΙΟΡΟΦΟΣ)

•

Η ΠΛΟΥΣΙΩΤΕΡΑ ΣΥΛΛΟΓΗ ΔΙΣΚΩΝ

STEREO - HIGH FIDELITY

*

ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ HI-FI

(Στερεοφωνικός διαχωρισμός του ήχου)

ΡΑΔΙΟΦΩΝΑ

ΜΑΓΝΗΤΟΦΩΝΑ

ΤΑΙΝΙΕΣ ΜΑΓΝΗΤΟΦΩΝΩΝ

στις καλύτερες τιμές

•

“POLYDISC,,

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 7 (ΗΜΙΟΡΟΦΟΣ)

ΤΗΛ. 36 - 425

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 188

*

1. Συμφωνία άρ. 3 σέ Ρε μείζ.

FR. SCHUBERT

I. Adagio maestoso — Allegro con brio

II. Allegretto

III. Menuetto vivace

IV. Presto vivace

2. Rosamunde

FR. SCHUBERT

I. Μουσική μπαλέττου άρ. 1

II. » διαλειμμάτων άρ. 3

III. » μπαλέττου άρ. 2

*

3. Συμφωνία άρ. 4 σέ Ρε έλ., op. 120

R. SCHUMANN

I. Poco lento — Vivo

II. Romanza

III. Scherzo

IV. Lento — Assai vivo — Più vivo — Presto

Franz Schubert

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΑΡ. 3 σέ Ρε μείζ.

Συνηθίσαμε νά ξεχωρίζωμε τὸν Σοῦμπερτ ὡς συμφωνιστὴ ἀπὸ δύο κυρίως συμφωνίες του: καὶ πρῶτα μὲν ἀπὸ τὴν «Ἡμιτελῇ», ποὺ εἶναι τὸ πιὸ δημοφιλὲς ἔργο του γιὰ ὀρχήστρα καὶ κατὰ δεύτερο λόγο ἀπὸ τὴ μεγάλη Συμφωνία σέ Ντό, ποὺ εἶναι καὶ ἡ τελευταία του. Καὶ ὅμως καὶ οἱ ἄλλες ἑξή συμφωνίες ποὺ σώζονται εἶναι ἄξιες περισσότερης προσοχῆς ἀπὸ μέρους μας. Ἄν ἀπὸ αὐτὲς ἡ Τετάρτη σέ ντό ἐλ. «Τραγικὴ» εἶναι σχετικῶς γνωστὴ, ποιὸς ποτὲ ἐπρόσεξε τὴν Πρώτη, τὴν Δευτέρα, ἀπὸ τὴν ὁποία ξεχειλίζει σὲ κάθε στιγμή τὸ βιεννέζικο πνεῦμα, καὶ τὴν Τρίτη σέ Ρε μείζ.; Ἔργο νεότητος ἡ τελευταία αὐτή, ἀφοῦ ἐγράφη στὰ 1815, ὅταν ὁ Σοῦμπερτ ἦτο μόλις δέκα ὀκτῶ ἐτῶν, ἔχει ἤδη μερικὰ χαρακτηριστικὰ σημεῖα ποὺ θυμίζουν τὴν μεγάλη συμφωνία σέ Ντό. Ταυτοχρόνως ὅμως μποροῦμε νὰ ἀναγνωρίσωμε στὸ ἔργο αὐτὸ καὶ πολλὰς ἀκόμη ξεχωριστὰς ιδιότητες: τὴν τέχνη τοῦ συνδυασμοῦ τῶν χρωμάτων, τὴν ιδιοφυΐα μὲ τὴν ὁποίαν ὁ καλλιτέχνης μεταχειρίζεται τὰ ὄργανα τῆς ὀρχήστρας, τέλος τὴν χαρὰ τῆς ζωῆς, τὸ χιοῦμορ, τὸ κέφι καὶ γενικὰ τὴν βιεννέζικη εὐθυμία ποὺ θὰ συναντήσωμε σὲ ὅλες του τίς συμφωνίες, ἔξω ἀπὸ τὴν «Τραγικὴ» καὶ τὴν «Ἡμιτελῇ».

Franz Schubert

ROSAMUNDE

Τὸ 1823 ὁ Σοῦμπερτ ἔγραψε, μαζὶ μὲ δύο ἄλλα σκηνικά ἔργα, μουσικὴ σκηνῆς, ποὺ περιελάμβανε μιὰ εἰσαγωγή, μιὰ ρομάντσα, μερικὲς χορωδίες, μπαλλέττα καὶ ἰντερμέδια γιὰ τὸ δράμα τῆς Βιλελμίνας Chezy «Ροζαμούνδη, πριγκίπισσα τῆς Κύπρου». Ἀπὸ τὸ πρῶτο βράδυ ἡ μουσικὴ ἄρεσε πολὺ, μὰ τὸ δράμα ἔπεσε γιὰ νὰ μὴν ξανασηκωθῇ. Τὰ κομμάτια τῆς «Ροζαμούνδης» ποὺ παίζον-

Στὴν Ἄπω Ἀνατολή: Εἶναι ὑποχρέωσις πρὸς τὸν ἑαυτὸν σας νὰ ταξιδέψετε μὲ τὴν Pan American

Αὐτὸς ποὺ ξέρεي νὰ ταξιδέψῃ, ὅταν πηγαίνει στὴν Ἄπω Ἀνατολή...ταξιδεύει μὲ τὴν **PAN AMERICAN**

Κάθε μεγάλη πόλις τῆς Ἄπω Ἀνατολῆς ἀποτελεῖ σταθμὸν τῶν ἱπταμένων Clipper*. Διὰ τὸν πεπειραμένον ἐπιβάτην ἡ Pan American, εἶναι ἡ ἐγγύησις γιὰ ἀκριβεῖς ἀφίξεις καὶ ἀναχωρήσεις. Ἐπὶ πλέον, ἡ συχνότης τῶν δρομολογίων τῆς Pan American σ' ὅλο τὸν κόσμον προσφέρει μιὰν ἀπαράμιλλον ἄνεσιν. Εἴτε ταξιδεύετε πρὸς Τεχεράνην εἴτε

πρὸς Χόγκ-Κόγκ ἢ Τόκιο ὁ πιὸ ἄνετος τρόπος εἶναι τὰ Clipper τῆς Pan American. Αἱ μοναδικαὶ περιποιήσεις τῆς Pan American τόσον ἐν πτήσει, ὅσον καὶ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους κάνουν τὸ ταξίδι σας πιὸ ἀμέριμνο. Εἶναι συμφέρον σας νὰ ταξιδέψετε μὲ τὴν Pan American τὴν ἀεροπορικὴν ἐταιρίαν μὲ τὴν μεγαλυτέρα πείραν. *Σήμα κατατεθέν.

Ἡ ΠΛΕΟΝ ΠΕΠΕΙΡΑΜΕΝΗ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

«ΑΛΕΚΤΩΡ»

"ΟΤΙ ΝΕΟΝ ἔχει
 νὰ παρουσιάσῃ
 ἡ Παγκόσμιος
 ἀγορὰ εἰς
ΥΦΑΣΜΑΤΑ
ΕΠΙΠΛΩΣΕΩΝ

ΜΟΝΟΝ ΜΕ : **ΛΙΝΟΛΕΟΥΜ &**
ΠΛΑΣΤΙΚΑ ΔΑΠΕΔΑ
 Δημιουργήτε εὐχάριστον περιβάλλον
Ἀντοχή · Καθαριότης · Οἰκονομία
 Εὐχάριστον καὶ ἀδόρυβον βάδισμα

Χρ. Διαμαντῆ ^{α.ε}

Φωκίωνος καὶ Μητροπόλεως Τηλ. 33.036

ται σήμερα, δηλαδή τὰ μπαλλέττα καὶ τὸ ἰντερμέδιο, εἶναι ἀπὸ τὰ μέρη τοῦ ἔργου ποὺ ἔχουν περισσότερο διαδοθῇ. Σ' αὐτὰ ἔχει βάλει ὁ Σούμπερτ τὸ δροσερώτερο μέρος τοῦ πνεύματός του. "Ολα τὰ στοιχεῖα τῶν κομματιῶν αὐτῶν εἶναι καθαρῶς χορευτικά, γραμμένα ὅμως μὲ τὸν πνευματώδη, χιουμοριστικὸ καὶ εὐγενικὸν ἐκεῖνον χαρακτῆρα ποὺ μόνον ὁ Σούμπερτ ξέρει νὰ βρίσκη γιὰ παρόμοια ἔργα. Ἡ ψυχὴ καὶ τὸ πνεῦμα τῆς Βιέννης περνᾷ ἀπὸ τὴ μιὰ μεριά ὡς τὴν ἄλλη, στὰ γοητευτικὰ αὐτὰ κομμάτια. Ἡ μουσικὴ τῆς «Ροζαμούνδης» εἶχε ἐντελῶς ξεχασθῇ, ὡς τὴν 1η Δεκεμβρίου 1867, ποὺ ἐξετελέσθη πάλι μὲ μεγάλη ἐπιτυχία στὴ Βιέννη, χάρις στὸν Χέρμπεκ.

Robert Schumann

ΣΥΜΦΩΝΙΑ AP. 4 σὲ Ρὲ ἑλ., op. 120

Ἡ Τετάρτη Συμφωνία τοῦ Σούμαν εἶναι στὴν πραγματικότητα ἡ δευτέρα, γιατί γράφηκε στὰ 1841, γιὰ τὴν ἐορτὴ τῆς γυναίκας του. "Οταν παίχθηκε, δὲν εἶχε πολλὴ ἐπιτυχία, γι' αὐτὸ ὁ Σούμαν, δέκα χρόνια ἀργότερα, στὰ 1851, τὴν ἔγραψε ἐξ ἀρχῆς καὶ τῆς ἔδωσε τὴν ὀριστικὴ μορφή, μὲ τὴν ὁποία εἶναι πιά γνωστή. Εἶναι ἡ πιὸ ὥριμη ἀπὸ τίς τέσσερες συμφωνίες τοῦ συνθέτη καὶ ἀπὸ τίς ὠραιότερες ποὺ γράφτηκαν μετὰ τὸν Μπετόβεν. Στὴν Τετάρτη Συμφωνία τοῦ Σούμαν παίρνει σάρκα καὶ ὅστ'α τὸ σύστημα ποὺ μονομερῶς εἶχε μεταχειρισθῇ ὁ Μπετόβεν στὴν Πέμπτη καὶ τὴν Ἑνάτη του Συμφωνία. Τὰ μέρη δηλαδή τῆς Συμφωνίας δὲν διακόπονται, ἀλλὰ συνδέονται τὸ ἓνα μὲ τὸ ἄλλο, σὰν νὰ ἀποτελοῦν ἓνα μεγάλο σύνολο. Εἰδικὰ στὴν Τετάρτη Συμφωνία ὁ Σούμαν μεταχειρίζεται θέματα ποὺ συγγενεύουν στενά: ἡ ἀργὴ Εἰσαγωγὴ π. χ. ἔχει σχέσι μὲ τὴν Ρομάντσα, τὸ τελευταῖο μέρος μὲ τὸ πρῶτο κλπ. Ἡ συγγένεια αὕτη εἶναι καὶ τὸ γενικὸ πνεῦμα τοῦ ἔργου, ποὺ φαίνεται νὰ πηγάζη ἀπὸ μιὰ καὶ τὴν αὕτη κεντρικὴ ἰδέα. Τὸ κύριο θέμα τοῦ πρώτου Allegro εἶναι στὴν πραγματικότητα ἓνα ρυθμικὸ σχῆμα σὲ δέκατα ἕκτα, σχῆμα ὅμως

Πρώτ' ἀδ' ὅλα
ἢ ἄνευθις!

...καί μετά

- ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΓΡΑΜΜΗ
- ΠΡΑΚΤΙΚΟΤΗΣ
- ΚΟΜΨΟΤΗΣ
- ΣΤΕΡΕΟΤΗΣ

NEOSTRUM

ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ & ΘΗΣΕΩΣ • ΤΗΛ. 33-068

μέ τόσο έντονο χαρακτήρα, ώστε επιτρέπει στον συνθέτη να επιτυχάνη με αυτό αληθινά θαύματα μουσικής αρχιτεκτονικής. Ένας ρυθμικός πυρετός, μία αδιάλειπτη ταραχή διασχίζουν το πρώτο αυτό Allegro, που μόνο στην δεύτερη μουσική ιδέα βρίσκει κάποια σχετική καταπραΰνσι. Ἡ Ρομάντσα είναι ένα αληθινό λαϊκό τραγούδι, ένας άφελής θρῦλος, ένα παραμῦθι από εκείνα που συχνά ο Σούμαν διηγείτο στα παιδιά. Με αληθινή τέχνη ο συνθέτης συνδέει με το μέρος αυτό την άργη εισαγωγή, με την οποία είχε αρχίσει ἡ Συμφωνία. Το Scherzo είναι μιὰ φωτεινή εἰκών, αντίθετη με τὸν συνεφιασμένο οὐρανὸ τοῦ πρώτου Allegro. Ἀληθινὸ χιούμορ περνᾷ ἀπ' αὐτὸ καθὼς καὶ μιὰ νεανικὴ δύναμις. Στὸ τέλος ξανακούονται, ἀργὰ τὴ φορὰ αὐτὴ, τὰ δέκατα ἕκτα τοῦ πρώτου μέρους πού μᾶς ὀδηγοῦν στὸ Finale, τὸ ὠραιότερο ἴσως μέρος τῆς Συμφωνίας, πού ἐκτὸς ἀπὸ θέματα γνωστὰ ἤδη ἀπὸ τὸ πρῶτο μέρος, παρουσιάζει δύο νέα, τὸ ἓνα γεμάτο χάρι, τὸ ἄλλο γεμάτο ἐσωτερικότητα. Τὸ μέρος καταλήγει θυελλωδῶς σὰν ἓνα scherzo, ὅπως μᾶς τὸ ἔχουν διδάξει οἱ ἰταλικὲς ὀπερες.

Γεώργιος Σκλάβος

FONTANA

ΔΙΣΚΟΙ ΥΨΗΛΗΣ ΠΙΣΤΟΤΗΤΟΣ

*

Μ Π Α Χ

Hohe Messe (Λειτουργία σὲ Σὶ ἑλ.)

Σολίστ, ἡ Χορωδία καὶ ἡ Ὀρχήστρα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ
τῆς Βαυαρίας — διευθ. Eugen Jochum.

ΔΥΟ δίσκοι 30 ἑκ. σὲ πολυτελὲς ἄλμπουμ.

*

Μ Ο Τ Σ Α Ρ Τ

Συμφωνίες ἄρ. 40 καὶ 41

Συμφωνικὴ Ὀρχήστρα τοῦ Κλήβελαντ — διευθ. George Szell.

σὲ ΕΝΑ δίσκο 30 ἑκ.

*

Μ Π Ε Τ Ο Β Ε Ν

Ἐνάτη Συμφωνία

Σολίστ, ἡ Συμφωνικὴ Ὀρχήστρα καὶ ἡ Χορωδία τῆς Κρατικῆς
Ὀπερας τῆς Βιέννης — διευθ. Karl Böhm.

σὲ ΕΝΑ δίσκο 30 ἑκ.

*

Β Α Γ Κ Ν Ε Ρ

Ἰπτάμενος Ὀλλανδός, εἰσαγωγή — Πρελούντιο καὶ θάνατος
τῆς Ἰζόλδης — Οἱ Ἀρχιτραγουδισταὶ τῆς Νυρεμβέργης,
εἰσαγωγή καὶ πρελούντιο γ' πράξεως — Ταγχώϋζερ, εἰσαγωγή.

Ὀρχήστρα Ραδιοφ. Σταθμοῦ Βαυαρίας — διευθ. Eugen Jochum.

σὲ ΕΝΑ δίσκο 30 ἑκ.

*

FONTANA

HIGH FIDELITY

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΩΔΕΙΟΝ ΗΡΩΔΟΥ ΤΟΥ ΑΤΤΙΚΟΥ

2Α ΘΕΡΙΝΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ

Δευτέρα 22 Ἰουνίου 1959, ὥρα 8.30 μ.μ.

Διευθυντῆς Ὀρχήστρας

OTMAR SUITNER

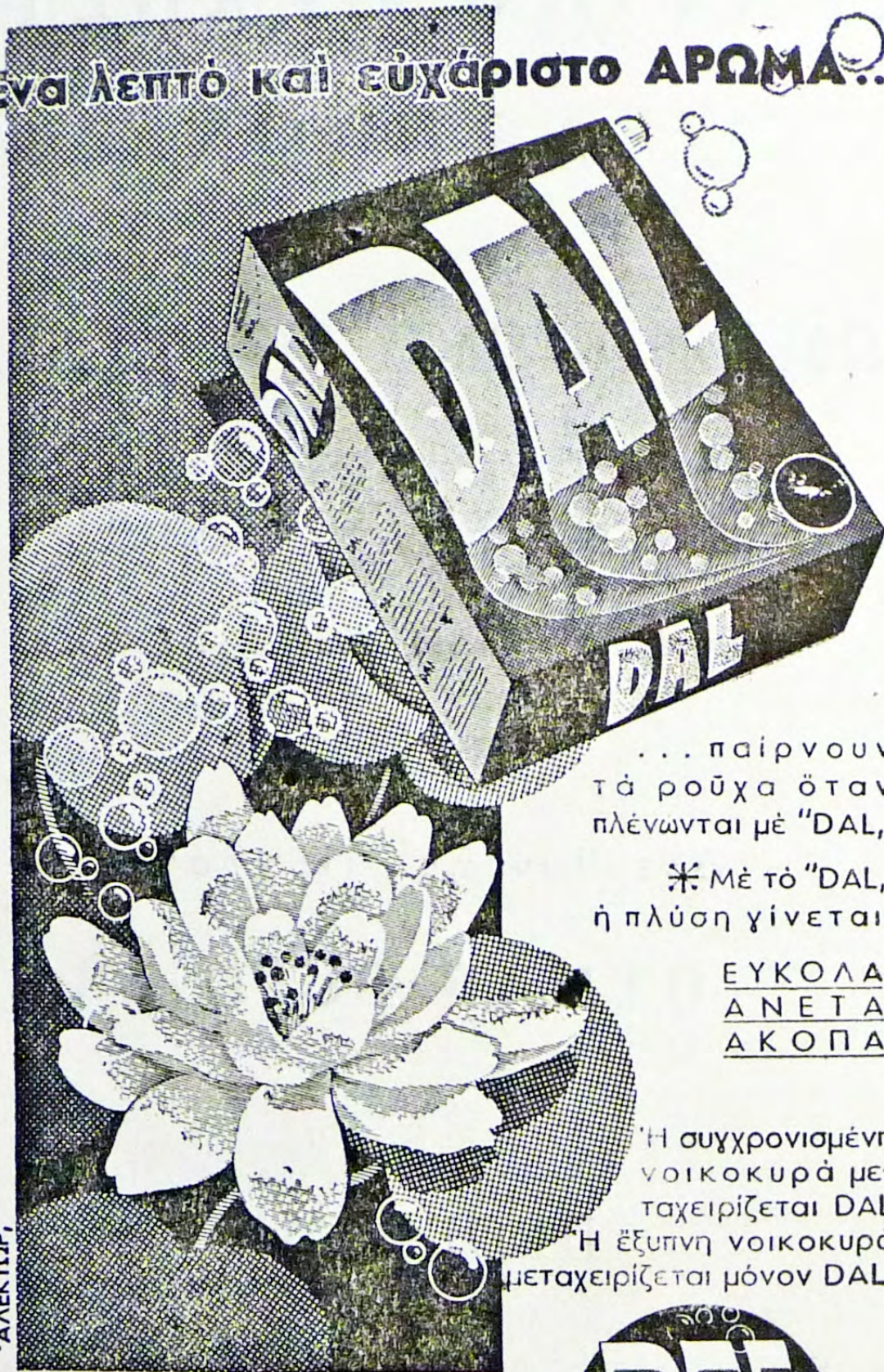
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

R. STRAUSS : Δὸν Ζουάν, συμφωνικὸ ποίημα

W. A. MOZART: Συμφωνία ἄρ. 29 σὲ Λὰ μείζ.

FR. SCHUBERT: Συμφωνία ἄρ. 7 σὲ Ντὸ μείζ.

Ένα λεπτό και ευχάριστο ΑΡΩΜΑ...

... παίρνουν
τά ρούχα όταν
πλένονται με "DAL,"

✱ Με το "DAL,"
ή πλύση γίνεται:

ΕΥΚΟΛΑ
ΑΝΕΤΑ
ΑΚΟΠΑ

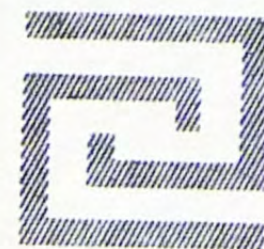
Η συγχρονισμένη
νοικοκυρά με-
ταχειρίζεται DAL.
Η έξυπνη νοικοκυρά
μεταχειρίζεται μόνον DAL.

ΠΡΟΪΟΝ "ΒΙΟΧΡΩΜ,"

GREEK LINE

Τό πρώτον υπερωκεάνιον πού
έναυπηγήθη από Έλληνας και
έχει Έλληνικόν διάκοσμον,
Έλληνικόν πλήρωμα και
Έλληνικήν ψυχήν.

Ολυμπία

23.000 τόννων, ναυπηγήσεως 1953, ταχύτητος 21 μιλίων

ΓΡΑΜΜΗ
ΕΛΛΑΔΟΣ-ΚΑΝΑΔΑ-ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Τό 'Υπερωκεάνιον
πού διαφημίζει τόν
Έλληνικό πολιτισμό
στό 'Εξωτερικό.

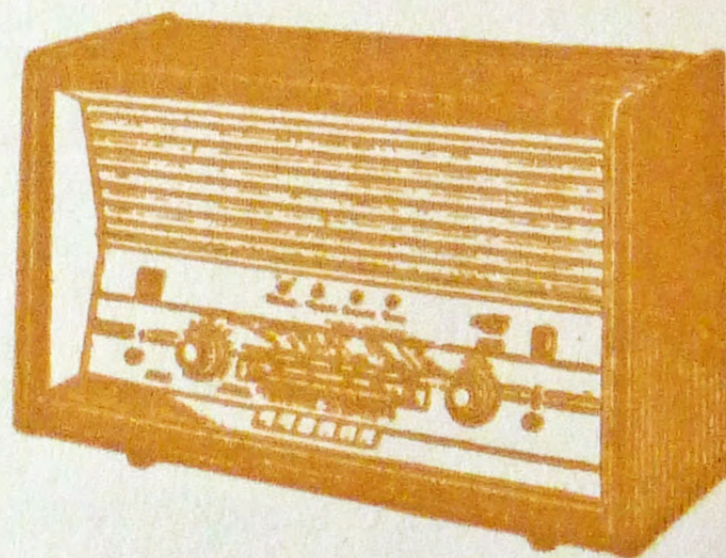

ΑΔΕΛΦΟΙ ΓΟΥΛΑΝΔΡΗ (ΕΛΛΑΣ) Α.Ε.
17-19 ΑΚΤΗ ΜΙΑΟΥΛΗ ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ — ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 470-271

γρήγορα

Μὲ ἓνα ραδιόφωνο
ΦΙΛΙΠΣ ταξιδεύετε
σ' ὅλο
τὸν Κόσμο...

ΦΙΛΙΠΣ

ΤΟ ΣΗΜΑ ΤΗΣ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΣ

ΤΙΜΗ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΔΡΧ. 3-

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α I85

7-5-1959 Η Συναυλία δόθηκε στο Βελιγράδι με την Φιλαρμονική του Βελιγραδίου.

Κριτικές στα DOSSIERS των Συναυλιών του Εξωτερικού.

JOHANN CH. BACH: Συμφωνία, σε RE

RADENKOVIC: Κοντσέρτο για Πιάνο (Σολίστ: TRIJEVIC) α' εκτέλεση

BEETHOVEN: Συμφωνία No 3 HEROICA

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α T A I86, I87

I3, I4-5-1959 Οι Συναυλίες δόθηκαν στο MÜNSTER-WESTF. με την ORCHESTER DER PROVINZIALHAUPTSTADT. Κριτικές στα DOSSIERS των Συναυλιών του Εξωτερικού.

HAYDN: Συμφωνία Οξφόρδης

ΣΚΑΛΚΩΤΑ: Τρεις Ελληνικοί Χοροί

BRAHMS: Συμφωνία No I

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α I88

I5-6-1959

SCHUBERT: Συμφωνία No 3, RE Μειζ.

" " " : ROSAMUNDE - ENTRE ACTE - BALLETMUSIK : I, 2, 3.

SCHUMANN: Συμφωνία No 4, RE Ελασ., OP. I20

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α I89

5-7-1959 Η Συναυλία δόθηκε στο Φεστιβάλ της HEIDELBERG με την Κρατική Ορχήστρα της πόλης. Κριτικές στα DOSSIERS των Συναυλιών του Εξωτερικού.

BEETHOVEN FESTSPIELE

BEETHOVEN: ZUR NAMENSFEIER, Εισαγωγή

KLAVIERKONZERT No 4 (SOLIST: ELLY NEY)

SINFONIE No 4

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α I90

20-7-1959

MENDELSSOHN: RUY BLAS

BACH-QUANZ: Κοντσέρτο για Φλάουτο (Σολίστ: RÜTTERS)

ΣΚΑΛΚΩΤΑ: Τρεις Ελληνικοί Χοροί

DVORAK: Συμφωνία No 5-του Νέου Κόσμου

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α I9I FESTIVAL 1959

I7-8-1959

ΠΑΛΛΑΝΤΙΟΥ: Προσευχή στην Ακρόπολη

BRAHMS: Κοντσέρτο για Βιολί (Σολίστ: KRACHMALNICK)

BEETHOVEN: Συμφωνία No 5

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α I92

ΚΑΡΥΩΤΑΚΗ: Επικό Τραγούδι

BRAHMS: Κοντσέρτο για Βιολί (Σολίστ: ION VOICU)

PROKOFIEFF: Συμφωνία No 7 (α' εκτέλεση)

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α I93

I6-II-1959

BAPBOΓAΛH: Αγία Βαρβάρα

BRAHMS: Διπλό Κοντσέρτο (Σολίστ: HOELSCHER - HOELSCHER)

DVORAK: Συμφωνία No 7

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α I94

30-II-1959

BEETHOVEN: EGMONT, Εισαγωγή

MOZART: Συμφωνία No 28

ROSSINI: CAVATINA (Σολίστ: Ε. Νικολαΐδου)

MAHLER: LIEDER EINES FAHRENDEN GESELLE

REGER: VARIATIONS OP. 132

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α I95

I4-I2-1959

ΠΑΛΛΑΝΤΙΟΥ: Σουΐτα σε Παληό Στύλ

SAINT-SAËNS: Κοντσέρτο για Πιάνο, SOL Ελασσ. (Σολίστ: MASSELOS) α' εκτέλεση

WARD: Συμφωνία No 3

LISZT: PRELUDIEN

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α Τ Α I96, I97

I9,20-I2-1959 Οι Συναυλίες δόθηκαν στο Βουκουρέστι με την Φιλαρμονική "GEORGE ENESCU". Κριτικές στα DOSSIERS των Συναυλιών του Εξωτερικού.

ROGALSKI: Δύο Σκίτσα

BRAHMS: Κοντσέρτο για Βιολί (Σολίστ: ION VOICU)

DVORAK: Συμφωνία No 7, RE Ελασσ.

26,27-I2-1959 Οι Συναυλίες δόθηκαν στην CLUJ με την Φιλαρμονική της ίδιας πόλης. Κριτικές στα DOSSIERS των Συναυλιών του Εξωτερικού. Το Πρόγραμμα μόνο με έργα BRAHMS.

BRAHMS: Τραγική Εισαγωγή

" " Κοντσέρτο για Βιολί (Σολίστ: ION VOICU)

" " Συμφωνία No 2, σε RE

Για BIS εξετελέσθη την Κυριακή 27 Δεκεμβρίου, άνευ δοκιμής, το έργο του BEETHOVEN: EGMONT, Εισαγωγή.

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α I98

I8-I-1960

J. CH. BACH: Συμφωνία, SI υφασ.

MOZART: Κοντσέρτο για Πιάνο No 453, σε SOL (Σολίστ: YOKO KONO)

FRANCK: Ψυχή

WAGNER: RIENZI, Εισαγωγή

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 199

8-2-1960

ΣΚΛΑΒΟΥ: Κυρά Φροσύνη, Εισαγωγή

RESPIGHI: TOCCATA

FRANCK: VARIATIONS SYMPHONIQUES (Σολίστ: DELL'ANGOLA)

BORODIN: Συμφωνία No 2

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 200

15-2-1960

SAINT-SAËNS: Ηρωϊκό Εμβατήριο

Κυδωνιάτη: Συμφωνία No I (α' εκτέλεση)

BEETHOVEN: Κοντσέρτο γιά βιολί (Σολίστ: KWOT STICHLER)

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α Τ Α 201, 202, 203, 204, 205.

26, 28-2-1960 Οι συναυλίες δόθηκαν στην Μαδρίτη με την ORQUESTA NACIONAL
Κριτικές στα DOSSIERS των Συναυλιών του Εξωτερικού.

WAGNER: RIENZI Εισαγωγή

ΠΑΛΛΑΝΤΙΟΥ: Σουίτα σε παληό Στύλ

STRAUSS: BURLESKE (Σολίστ: D. KRAUS)

BRAHMS: Συμφωνία No 4

6, 7-3-1960 Οι συναυλίες δόθηκαν στο BRAUNSCHWEIG με την SINFONIE-ORCHESTER
της STAATSKAPELLE. Κριτικές στα DOSSIERS των Συναυλιών του
Εξωτερικού.

ΠΑΛΛΑΝΤΙΟΥ: Σουίτα σε παληό Στύλ

MOZART: Συμφωνία No 28, Do Μειζ.

TSCHAIKOWSKY: Ρωμάιος και Ιουλιέττα

BRAHMS: Συμφωνία No 2

10-3-1960 Η Συναυλία δόθηκε στο GELSENKIRCHEN με την STÄDTISCHES ORCHESTER.
Κριτικές στα DOSSIERS των Συναυλιών του Εξωτερικού.

ΣΚΑΛΚΩΤΑ: Τρείς Ελληνικοί Χοροί

RACHMANINOFF: Κοντσέρτο γιά Πιάνο No 4 (Σολίστ: FRANCIS BAMBERGER)

BORODIN: Συμφωνία No 2

14, 16-3-1960 Η Συναυλία μεταδόθηκε από τον Ραδ. Σταθμό της Φρανκφούρτης.
Ορχήστρα: "HESSISCHER RUNDFUNK-SINFONIEORCHESTER".

ΠΑΛΛΑΝΤΙΟΥ: Σουίτα σε παληό Στύλ

ΠΕΤΡΙΔΗ: Βυζαντινή Θυσία

ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ: Κοντσέρτο γιά Ορχήστρα

31-3-1960 Η Συναυλία δόθηκε στο Δυτ. Βερολίνο με την Ορχήστρα: BERLINER
PHILHARMONIKER.

MOZART: Συμφωνία No 28, Do Μειζ.

STRAUSS: BURLESKE (Σολίστ: WINFRIED WOLFF)

ΣΚΑΛΚΩΤΑ: Τρείς Ελληνικοί Χοροί

BORODIN: Συμφωνία No 2

11-4-1960

WAGNER: KARFREITAGSZAUBER (Από το Μουσικόδραμα "Πάρσιφάλ".

CHAUSSON: Συμφωνία, SI υφ. Μειζ., OP. 20

BRAHMS: Κοντσέρτο για Πιάνο No 2, SI υφ. Μειζ., OP. 83 (Σολίστ: YARA BERNETTE)

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 207

13-6-1960

V. WILLIAMS: Φαντασία σε θέμα T. TALLIS

GRIEG: Κοντσέρτο για Πιάνο (Σολίστ: RABINOFF)

MENDELSSON: Κοντσέρτο για βιολί (Σολίστ: RABINOFF)

BERLIOZ: BENVENUTO CELLINI

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 208

18-7-1960

NEZEPITH: Δύο Αποσπάσματα από "Βασιληάς Ανήλιαγος"

LALO: Ισπανική Συμφωνία (Σολίστ: L. ARA)

SCHUBERT: Συμφωνία No I (α' εκτέλεση)

RUBBRA: FESTIVAL OVERTURE (α' εκτέλεση)

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 209 FESTIVAL

1-8-1960

WAGNER: Εισαγωγή 3ης Πράξης LOENGRIN

SKLAABOY: INTERMEZZO

MOZART: Κοντσέρτο για Πιάνο, DO Ελασ. (Σολίστ: G. BACHAUER)

BRAHMS: Συμφωνία No 4

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 210 Στην Μνήμη Δ. Μητρόπουλου 2-11-60

7-11-1960

BACH-MITROPOULOS: Φαντασία- Φούγκα, SOL Ελασ.

SCHUMANN: Κοντσέρτο για Πιάνο (Σολίστ: Θέμελης)

MARTINU: Συμφωνία No 4 (α' εκτέλεση)

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 211

21-11-1960

KOYNTOPYPΩΦ: LARGHETTO (α' εκτέλεση)

BRAHMS: Κοντσέρτο για Βιολί (Σολίστ: B. DE BEAUFOND)

BRAHMS: Σερενάτα No 2, σε LA (α' εκτέλεση)

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 212

5-12-1960

WEBER: BEHERRSCHER DER GEISTER

PFITZNER: Μικρή Συμφωνία (α' εκτέλεση)

ΠΑΛΛΑΝΤΙΟΥ: Μικρή Σουίτα (Παιδική)

BRAHMS: Κοντσέρτο για Πιάνο (Σολίστ: JULIUS CATCHIEN)

ΚΡΑΤΙΚΗ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΑΘΗΝΩΝ

19η ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ 1960-1961

**ἡ ΑΘΗΝΑ σήμερα
εἶναι μιὰ μεγάλη πόλις**

Πρόσδος με τόν ἡλεκτρισμόν

ΗΕΑΠ

ΚΑΤΑΓΡΑΦΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ Α.Ε.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ

•
ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ (REX)

Δευτέρα 19 Δεκεμβρίου 1960, ὥρα 8.30 μ.μ.

7^η ΣΥΝΑΥΛΙΑ

ΤΗΣ

ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

ΑΘΗΝΩΝ

•
Διευθυντής Όρχήστρας

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΒΑΒΑΓΙΑΝΝΗΣ

Σολίστ

ΜΕΛΙΤΑ ΓΙΑΝΝΙΚΟΣΤΑ

(πιάνο)

19^η ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ 1960 - 1961

discoclub

ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΙΟΥ 6 - ΠΛ. ΚΛΑΥΘΜΩΝΟΣ (έντός τῆς στοᾶς)

Τηλ. 27-092

ΔΙΣΚΟΙ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΤΑΙΡΙΩΝ
HIGH FIDELITY ΚΑΙ STEREO

ΚΛΑΣΣΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ
ΣΤΙΣ ΚΑΛΥΤΕΡΕΣ ΕΚΤΕΛΕΣΕΙΣ

ΟΠΕΡΕΣ - ΟΠΕΡΕΤΤΕΣ

ΕΛΑΦΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΑΙ ΛΑΪΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ
ΞΕΝΟΙ ΜΟΝΤΕΡΝΟΙ ΡΥΘΜΟΙ

ΤΑΙΝΙΕΣ ΜΑΓΝΗΤΟΦΩΝΩΝ - ΜΑΓΝΗΤΟΦΩΝΗΣΕΙΣ

ΧΑΜΗΛΕΣ ΤΙΜΕΣ — ΕΥΚΟΛΙΕΣ ΠΛΗΡΩΜΗΣ

ΜΑΓΝΗΤΟΦΩΝΑ - ΠΙΚ - ΑΠ - ΗΛΕΚΤΡΟΦΩΝΑ
ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ ΣΤΕΡΕΟΦΩΝΙΚΟΥ ΗΧΟΥ

Σημ. Τηλεφωνήσατε τὴν παραγγελία σας νὰ σᾶς τὴν
στείλουμε στὸ σπίτι ἢ στὸ γραφεῖο σας.

discoclub

ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΙΟΥ 6 - ΠΛ. ΚΛΑΥΘΜΩΝΟΣ

ΤΗΛ. 27-092

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ 213

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

1. Concerto grosso No 8

ARC. CORELLI

«Γιὰ τὴ νύχτα τῶν Χριστουγέννων»

I. Vivace - Grave - Allegro

II. Adagio - Allegro - Adagio

III. Vivace

IV. Allegro - Largo (Pastorale)

Ἡ ὀρχήστρα ἐγχόρδων

Σολίστ : Φρ. Βολωνίνης (βιολί)

Γουλ. Κοφίνος (βιολί β')

Χρ. Γαρουφαλιάς (βιολοντσέλλο)

2. Κοντσέρτο γιὰ πιάνο καὶ ὀρχήστρα ἄρ. 2

FR. CHOPIN

σὲ Φά ἐλ., op. 21

I. Maestoso

II. Larghetto

III. Allegro vivace

Σολίστ : Μελίτα Γιαννικώστα

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

3. Συμφωνία ἄρ. 7, op. 131

S. PROKOFIEV

I. Moderato

II. Allegretto

III. Andante espressivo

IV. Vivace

Πιάνο συναυλίας : STEINWAY & SONS

ΣΕΡΒΙΣ ΦΑΓΗΤΟΥ
» ΤΣΑΓΙΟΥ
ΚΟΜΨΟΤΕΧΝΗΜΑΤΑ
ΑΡΓΥΡΑ - ΕΠΑΡΓΥΡΑ
ΜΑΧΑΙΡΟΠΗΡΟΥΝΑ
ΠΟΤΗΡΙΚΑ

Krauthelm

Ο,ΤΙ ΦΕΡΕΙ
ΤΟ ΟΝΟΜΑ

Διονατος

ΕΧΕΙ ΤΗΝ ΣΦΡΑΓΙΔΑ
ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ
ΚΑΙ ΤΟΥ ΛΕΠΤΟΥ ΓΟΥΣΤΟΥ

ΟΔΟΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ 23

ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ & ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΣ ΕΙΣΑΓΩΓΕΥΣ

ΔΙΤΣ

ΜΕΛΙΤΑ ΓΙΑΝΝΙΚΩΣΤΑ

Ἡ Μελίτα Γιαννικώστα ἄρχισε νὰ παίζη πιάνο ἀπὸ πολὺ μικρὸ παιδί. Ἐπῆρε τὰ πρῶτα τῆς μαθήματα εἰς τὴν Ἑλβετίαν καὶ κατόπιν, ἐσπούδασε μὲ τὸν Σπύρον Φαραντᾶτον εἰς τὸ Ὁδεῖον Ἀθηνῶν, ὅπου ἔτυχε Διπλώματος μετὰ Χρυσοῦ Μεταλλίου.

Εἰς τὴν Ἀγγλίαν — ὅπου ἐγκατεστάθη — ἐτελειοποιήθη μὲ τὸν διεθνοῦς φήμης διρτουόζον μουσικὸν Λουὶ Κέντνερ. Ἐχει δώσει ρεσιτάλ καὶ ἔχει ἐμφανισθῇ ὡς σολίστ συμφωνικῶν συναυλιῶν εἰς διαφόρους χώρας τῆς Εὐρώπης, ἀλλ' ἰδίως εἰς τὴν Ἀγγλίαν, Ἑλβετίαν καὶ Ὁλλανδίαν, ὅπου, ἐπίσης ἔπαιξε ἐπανειλημμένως εἰς τοὺς ραδιοφωνικοὺς σταθμοὺς.

Υφάσματα Ἐπιπλώσεως

ΡΥΘΜΟΣ α.ε.

ΒΟΥΛΗΣ 22
τηλ. 21.339

Θα νέον

έχει νά παρουσιάση
ή παγκόσμιος αγορά
εις **ΥΦΑΣΜΑΤΑ**
ΕΠΙΠΛΩΣΕΩΝ

Μόνον με **ΛΙΝΟΛΕΟΥΜ**
και **ΠΛΑΣΤΙΚΑ ΔΑΠΕΔΑ**
δημιουργείτε εύχαριστον
περιβάλλον

ΑΝΤΟΧΗ
ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

*Ανετον και εύχαριστον
δάδισμα

Χ₁₀₁ Διαμαντή

• ΟΙΚΙΩΝΟΣ ΚΑΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΤΗΛ. 33.036

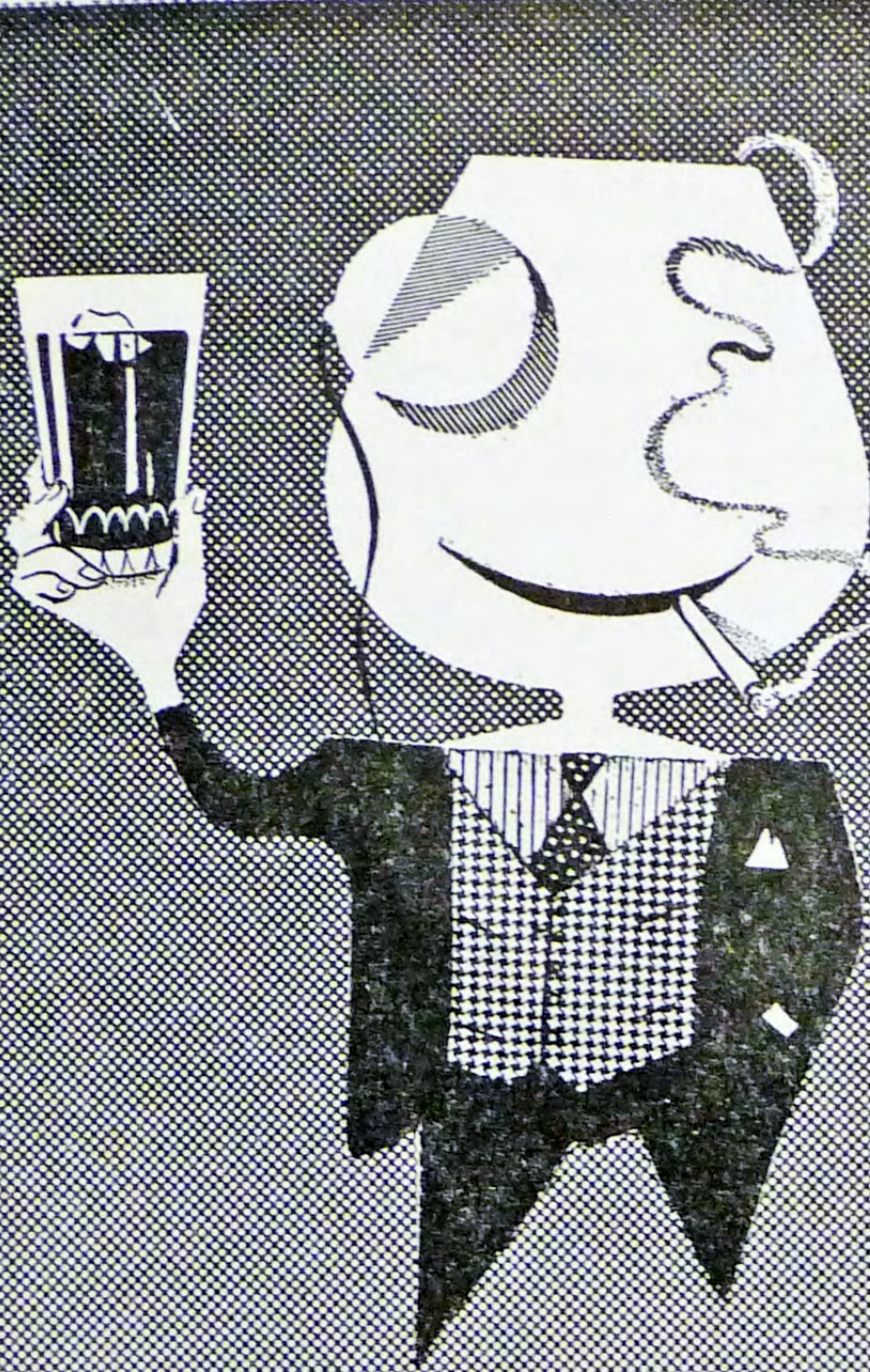
A. Corelli

KONTΣΕΡΤΟ ΓΚΡΟΣΣΟ Νο 8

«ΓΙΑ ΤΗ ΝΥΧΤΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ»

Ο Ἀρχάγγελος Κορέλλι (1653 - 1713) είναι ὁ διάσημος Ἰταλὸς συνθέτης, ποὺ γεμίζει μετὰ τὴν τέχνη του τὸ μεγαλύτερο μέρος τοῦ δευτέρου ἡμίσεως τοῦ 17' αἰῶνος καὶ τῶν ἀρχῶν τοῦ 18'. Ἀνήκει στὴ μεγάλη ἐκείνη σειρά τῶν Ἰταλῶν βιολιστῶν (Torelli, Geminiani, Locatelli, Vitali κλπ.) ποὺ ὅλοι κατὰ κανόνα ἦσαν καὶ διακεκριμένοι συνθέται ποὺ ἔφεραν σὲ τόσην ἀκμὴ τὴν ἐνὸργανο μουσικὴ τῆς ἐποχῆς των. Εἰδικὰ στὸν Corelli, μαζί μετὸν σύγχρονό του Torelli, χρωστοῦμε τὴ φόρμα τοῦ Concerto grosso ποὺ καθὼς ξέρουμε εἶναι ἓνα εἶδος συνθέσεως στὴν ὁποία ὠρισμένα ἔργα, σόλο, διαλέγονται μετὰ τὴ μᾶζα τῆς ὀρχήστρας, ἐξ ἐγχόρδων, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. Τὸ Concerto grosso ποὺ παίζεται σήμερα ἀνήκει στὴ σειρά ποὺ ἐξεδόθη στὴ Ρώμη στὰ 1712, μετὸν τίτλο: CONCERTI GROSSI CON DUE VIOLINI E VIOLONCELLO DI CONCERTINO OBLIGATO E DUE ALTRI VIOLINI, VIOLA E BASSO. Φέρει τὸν τίτλο: «Γιὰ τὴ Νύχτα τῶν Χριστουγέννων» λόγῳ τοῦ «Ποιμενικοῦ» (Pastorale) ποὺ ὑπάρχει στὸ τελευταῖο μέρος. Δὲν ἔχει βέβαια ἀξιώσεις γραφικότητος καὶ οἱ προθέσεις του, μολονότι προσπαθοῦν νὰ γίνουν θρησκευτικὲς, δὲν μποροῦν ν' ἀπομακρυνθοῦν ἀπ' τὴ συνηθισμένη τέχνη τοῦ συνθέτου, ποὺ εἶναι ἓνα κράμα ἀπὸ μιμήσεις καὶ φουγκάτα, θαλμένη ὅμως μέσα σ' εὐρύτερο πλαίσιο ἀπὸ ἐκεῖνο ποὺ εἶχαν συνειθίσει οἱ προγενέστεροι μουσουργοί. Ἡ τέχνη τοῦ Κορέλλι ἔχει πιά ὀριστικὰ ἀπομακρυνθῇ ἀπ' τὴ φόρμα τῶν παλιῶν χορῶν καὶ πλησιάζει περισσότερο πρὸς τὴ σονάτα. Ἡ ἐπίδρασις ποὺ εἶχε ἐπὶ τῶν διαδόχων του μπορεῖ νὰ κριθῇ καὶ ἀπ' τὸ γεγονὸς ὅτι μεταξὺ 1700 ἕως 1799 εἶχαν γίνῃ πέντε ἐκδόσεις τῶν Concerti grossi καὶ ὅτι πολλοὶ τὰ ἐμιμήθησαν.

"Εναμίν"

Συμπληρώστε τὸ γεῦμα σας μ' ἓνα

MARTELL

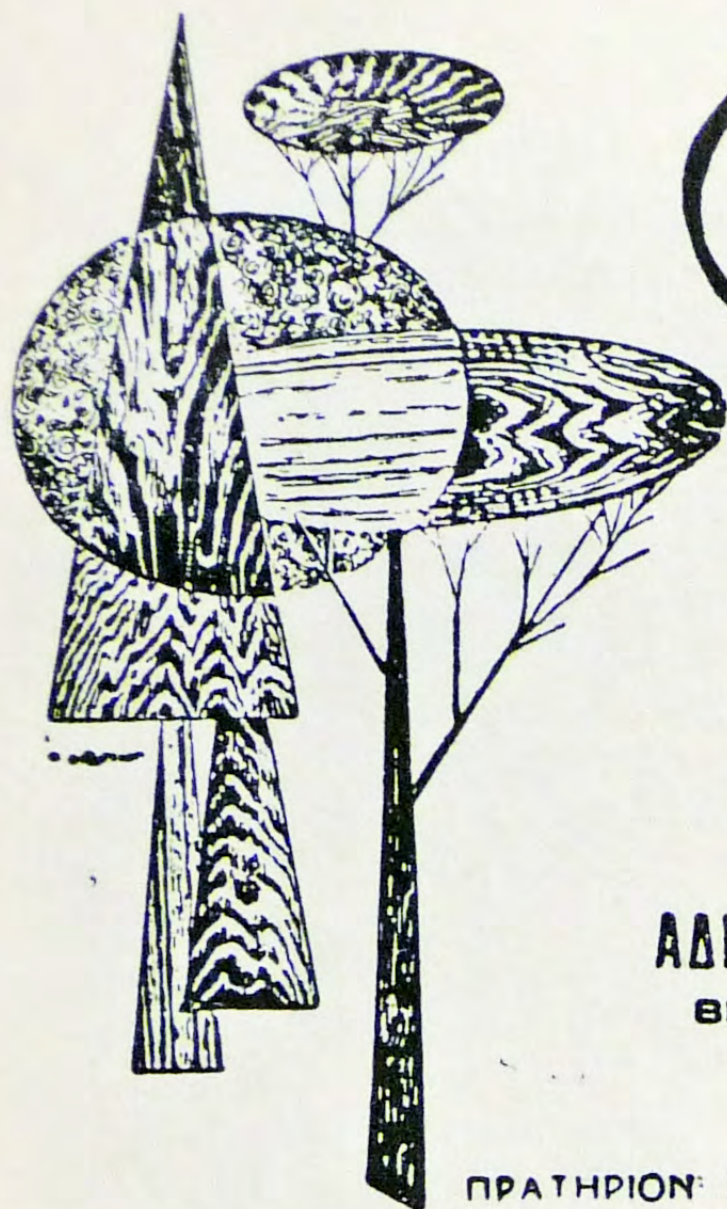
COGNAC

Frederic Chopin

ΚΟΝΤΣΕΡΤΟ ΓΙΑ ΠΙΑΝΟ ΚΑΙ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΡ. 2

σέ Φά έλ., op. 21

Τὸ Κοντσέρτο γιὰ πιάνο σέ Φά έλ. ἐμφανίζεται σήμερα ὡς δεῦτερο, γιατί ἐξεδόθη μεταγενεστέρως (τὸ 1836), ἐνῶ εἶναι στήν πραγματικότητα τὸ πρῶτο. Ἐγγραφή τὸν χειμῶνα τοῦ 1830 καὶ ἐπαίχθη γιὰ πρώτη φορά στή Βαρσοβία στίς 17 Μαρτίου τοῦ ἰδίου ἔτους. Τὸ πρῶτο μέρος ἀρχίζει μέ μία μακρὰ ἔκθεσι τῶν θεμάτων ἀπὸ τὴν ὀρχήστρα, πρᾶγμα σύνηθες γιὰ τὸν Σοπέν. Ὁ Niecks, ὁ κύριος διογράφος του, λέγει γιὰ τὸ μέρος αὐτό : «Ὅταν μετὰ τὴν ἔκθεσι τῶν θεμάτων ἀπὸ τὴν ὀρχήστρα ἐπεμβαίνει τὸ πιάνο μέ ἀνυπομονησία, μᾶς κάνει τὴν ἐντύπωσι ὅτι μεταφερόμεθα σέ ἄλλο κόσμον καὶ ἀναπνέομε καθαρώτερον ἀέρα. Στὴν ἀρχὴ εἶναι ἐρωτήσεις καὶ παράπονα. Κατόπιν ὁ συνθέτης μᾶς ἐκθέτει μιὰ ἱστορία γεμάτη ἀπὸ γλυκεῖα μελαγχολία, μέσῳ μερικῶν τρυφερῶν μελωδιῶν ποὺ ἀγκαλιάζει ἢ μία τὴν ἄλλη. Πόσον εἶναι λαμπρὴ καὶ αἰθέρια ἡ ἀρμονικὴ θάσις ἐπάνω στὴν ὁποῖαν ὅλα στηρίζονται... Ἀπὸ τὴν στιγμή ποὺ τὸ πιάνο ἔχει ἀρχίσει νὰ μιλή, ὅλα μέσα στὸ ἔργο αὐτὸ εἶναι ἄμεπτα». Τὸ δεύτερο μέρος, τὸ Larghetto σέ Λά ύφ., τὸ ἔχει ἐμπνευσθῇ ὁ Σοπέν ἀπὸ τὴν ἀγάπη του πρὸς τὴν Κωνσταντία Γκλαδόβσκα, συμμαθήτριά του στὸ Ὡδεῖο τῆς Βαρσοβίας. «Ἐνῶ οἱ σκέψεις μου ἦσαν μ' αὐτήν, γράφει ὁ Σοπέν στίς 30 Ὀκτωβρίου 1829, συνέθεσα τὸ Adagio τοῦ κοντσέρτου μου». Παρ' ὅλον τὸν θαυμασμὸ ποὺ ἐξεδήλωσαν γιὰ τὸ μέρος αὐτὸ ὁ Σούμαν καὶ ὁ Λίστ, δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι τὸ ἀργὸ μέρος τοῦ κοντσέρτου εἶναι γραμμένο σέ φόρμα καθαρῶς μελοδραματικῇ. Τὸ τελευταῖο μέρος εἶναι μία σελὶς γεμάτη χάρι καὶ ἐλαφρότητα.

Καί νεο,
Πιο τέλειο

ΕΠΑΣ

ΑΔΕΛΦΟΙ Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΙ Ο.Ε

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΚΑΠΛΑΜΑΔΩΝ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΤΕΡΜΑ ΚΟΛΟΚΥΝΘΟΥΣ
ΤΗΛΕΦ 571 920 - 571 930

ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ ΜΑΡΗΝΗ 31 - ΤΗΛ 874 875

DOL - VIBARTOR

ΓΙΑ ΕΝΑ ΤΕΛΕΙΟ ΜΑΣΣΑΖ

ΓΙΑ ΡΕΥΜΑΤΙΚΟΥΣ ΠΟΝΟΥΣ

ΓΙΑ ΑΘΡΟΙΤΙΚΑ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΧΥΣΑΡΚΙΑ

ΓΙΑ ΤΙΣ ΡΥΤΙΔΕΣ

ΓΙΑ ΤΟ ΣΤΗΘΟΣ

ΓΙΑ ΜΙΑ ΓΕΝΙΚΗ ΕΥΕΞΙΑΝ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

ΣΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ **DISCOCLUB**

ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΙΟΥ 6 (ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΣΤΟΑΣ) ΠΛ. ΚΛΑΥΘΜΩΝΟΣ

ΤΗΛΕΦ. 27-029

ΣΗΜ. Τηλεφωνήσατέ μας δι' επίδειξιν Δ Ω Ρ Ε Α Ν κατ' οίκον

S. Prokofiev

ΕΒΔΟΜΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ

Ἡ Ἑβδόμη Συμφωνία τοῦ Προκόφιεφ εἶναι τὸ κύκνειον ᾄσμα τοῦ συνθέτου, ὁ ὁποῖος εἰργάσθη σ' αὐτὴν κατὰ τὴν διετίαν 1951 - 1952. Ἡ συμφωνία ἐτελείωσε ἕξ μῆνες πρὶν ἀπὸ τὸν θάνατό του, ὁ ὁποῖος ἐπισυνέβη, ὡς γνωστόν, τὸν Μάρτιο τοῦ 1953. Ἡ Ἑβδόμη Συμφωνία ἐπαίχθη γιὰ πρώτη φορά στὴν Μόσχα, στίς 11 Ὀκτωβρίου 1952, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Σαμοσούντ καὶ ἐσημείωσε, ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς, καταπληκτικὴν ἐπιτυχίαν. Εἶναι ἀφιερωμένη στὴν ρωσικὴ νεότητα, μολονότι δέ, σύμφωνα μὲ δηλώσεις αὐτοῦ τοῦ συνθέτου, δὲν ἀκολουθεῖ προγραμματικὰς τάσεις, δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι, ἔστω καὶ ἀορίστως, ἤθελε ὁ Προκόφιεφ μὲ τὸ ἔργον αὐτὸ νὰ δημιουργήσῃ ἕνα ὕμνον, νὰ κάμῃ κάποια παρόρμησι πρὸς τὴν νεολαία τῆς πατρίδος του.

Ὁ Σέργιος Προκόφιεφ ἐγεννήθη στὸ Αἰκατερινοσλάβ τῆς Ρωσίας τὸ 1891 καὶ ἐμορφώθη μουσικῶς στὸ Ὁδεῖον τῆς Πετροπόλεως, ὅπου ὑπῆρξε μαθητὴς τοῦ Ρίμσκυ Κορσακώφ, τοῦ Λιάντωφ καὶ τοῦ Τσερέπνιν στὴν σύνθεσι. Περίφημος ἐπίσης πιανίστας, ἐτιμήθη τὸ 1914 μὲ τὸ βραβεῖον Ρουμπινστάιν. Κατὰ τὴν ἐπανάστασι ἐπῆγε στίς Ἑνωμένες Πολιτεῖες τῆς Ἀμερικῆς καὶ ἀργότερα ἐγκατεστάθη στὸ Παρίσι. Ἡ ἀγάπη του ὅμως πρὸς τὴν πατρίδα του τὸν ἔκανε νὰ ξαναγυρίσῃ τὸ 1934 στὴν Ρωσία, ὅπου καὶ ἀπέθανε σὲ ἡλικία ἐξήντα δύο ἐτῶν.

Ἀπὸ τὰ ἔργα του ἐσημείωσαν ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν τὸ μελόδραμά του «Ἡ ἀγάπη γιὰ τὰ τρία πορτοκάλια», ποὺ εἶχε γραφῇ κατὰ παραγγελίαν τῆς Ὀπερας τοῦ Σικάγου, ἡ «Κλασσική», ἡ Πέμπτη, ἡ Ἑκτη καὶ ἡ Ἑβδόμη Συμφωνία, τὸ Τρίτο Κοντσέρτο γιὰ πιάνο, τὸ Κοντσέρτο γιὰ βιολί, τὰ μπαλλέττα : «Le Pas d'Acier» (γραφέν γιὰ τὸν Ντιαγκίλεφ στὸ Παρίσι), «Chout», τὰ ἔργα γιὰ ὀρχήστρα : «Lieutenant Kije» καὶ «ὁ Πέτρος καὶ ὁ Λύκος», ἡ «Ρωσικὴ Εἰσαγωγή», ἡ «Σκυθικὴ Σουΐτα» κ. ἄ.

Ὁ Προκόφιεφ δικαίως τοποθετεῖται στὴν πρώτη γραμμὴ τῶν Ρώσων συνθετῶν. Ὁ ἰδιάζων χαρακτήρ τῆς μουσικῆς του τὸν κάνει νὰ ξεχωρίζῃ ἀπὸ τοὺς ἄλλους συναδέλφους του. Ἡ μουσικὴ του διάλεκτος ἔχει κάτι τὸ σαρδόνιο, τὸ δηκτικόν, τὸ εἰρωνικόν, ἡ δὲ ρυθμικὴ του εἶναι πάντοτε πρωτότυπη καὶ νευρώδης. «Σπανίως θὰ βρῇ κανεὶς ποίησι — γράφει ὁ βιογράφος του — στὴν μουσικὴ του καὶ τὸ αἶσθημα εἶναι σπάνιον στὰ ἄργά του μέρη. Ἀλλ' ὡς πρὸς τὴν δεικτικὴν εἰρωνεία ἡ μουσικὴ δὲν ἔχει τὸν ὅμοιό της... ἡ σάτιρα εἶναι τὸ κυριώτερον χαρακτηριστικὸν τῆς τέχνης του...»

Γεώργιος Σκλάβος

Τὴν Δευτέραν 26 Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. καὶ τὴν Δευτέραν 2 Ἰανουαρίου 1961 ἡ Κρατικὴ Ὀρχήστρα Ἀθηνῶν δὲν θὰ δώσῃ Συναυλίας λόγῳ τῶν ἑορτῶν. Ἡ πρώτη μετὰ τὰς ἑορτὰς συναυλία θὰ δοθῇ τὴν Δευτέραν 9 Ἰανουαρίου 1961 ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Ἀνδρέα Παρίδη τῇ συμμετοχῇ ὡς σολίστ τῆς κ. Λένας Κουτούβαλη — Ἀναγνωσταρᾶ (πιάνο).

Ολυμπρια

Η ΦΙΡΜΑ ΤΗΣ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΣ

Αἱ ἀδραιοστικάί καί ὑπολογιστικάί μηχαναί

OLYMPIA - BRUNSVIGA

Δυτικῆς Γερμανίας

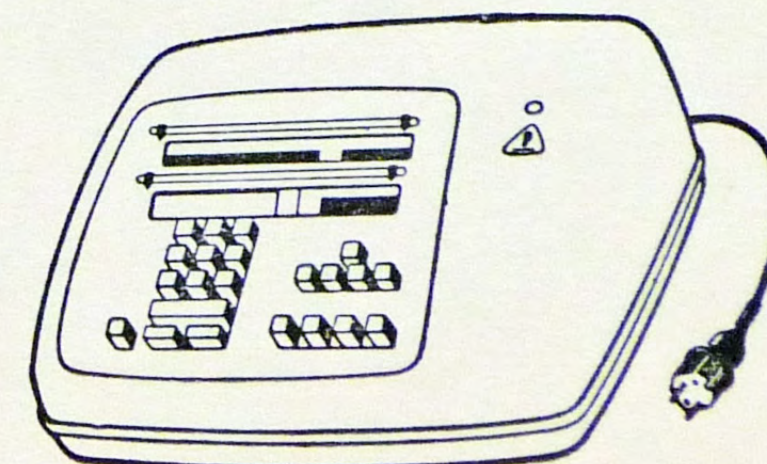
σᾶς ἐξασφαλίζουν τὸ ἀλάνθαστον τῶν πάσης φύσεως ὑπολογισμῶν καὶ λογαριασμῶν τῆς ἐπιχειρήσεώς σας καὶ τεραστίαν οἰκονομίαν χρόνου.

Γεν. Ἀντ/ποι διὰ τὴν Ἑλλάδα

Ἰ.Κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ, ο.ε.

Χαρ. Τρικούπη 6 - Ἀθῆναι

Τηλ. 614-451

AKRON

Σταδίου 26

KRYSTAL

Αιγίου 85

MPAZAR

Αιγίου 83

ILION

Ερμού 11

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΧΕΙΜΕΡΙΝΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ 1959-1960

ENGLISH BY RECORDS

ΑΓΓΛΙΚΑ

ΑΠΟ ΔΙΣΚΟΥΣ

ΤΟΥ

Β Β C

ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ

Τὸ μοναδικὸ σύστημα
γιὰ νὰ μάθετε γρήγορα,
σωστὰ καὶ μὲ ἐπιστημονικὴ
μέθοδο ἀγγλικά.

Ἀκοῦτε καὶ μαθαίνετε

* * *

Γεν. Ἀντιπροσωπεία

ΙΚΑΡΟΣ

ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΚΑΙ ΓΡΑΦΟΦΩΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
ΣΤΑΔΙΟΥ 4 - ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛ. 29-311

Ἀντιπροσωπεία Θεσσαλονίκης

ΖΑΝΝΑΣ & ΜΑΥΡΟΓΟΡΔΑΤΟΣ

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ 3 - ΤΗΛ. 70-636

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 206

*

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

1. Γοητεία τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς R. WAGNER
Ἀπὸ τὸ μουσικόδραμα «Πάρσιφαλ»
2. Συμφωνία σὲ Σὶ ὕφ. μείζ., op. 20 ERN. CHAUSSON
I. Lent — Allegro vivo
II. Très lent
III. Animé

*

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

3. Κοντσέρτο γιὰ πιάνο καὶ ὀρχήστρα JOH. BRAHMS
ἀρ. 2 σὲ Σὶ ὕφ. μείζ., op. 83
I. Allegro non troppo
II. Allegro appassionato
III. Andante
IV. Allegretto grazioso

Σολίστ: YARA BERNETTE

Πιάνο συναυλίας: STEINWAY & SONS

Bösendorfer

WIEN, 1828

«... Δὲν θυμᾶμαι νὰ ἔπαιξα ποτὲ σὲ καλύτερο πιάνο...»

Wilhelm FURTWÄNGLER

«... Θαυμάζω εἰλικρινῶς τὰ ἔκτακτα πιάννα σας...»

Alfred CORTOT

«... Ὅσο θαυμασμὸ καὶ ἂν ἐκφράσω γιὰ τὰ Bösendorfer, θὰ εἶναι λίγος...»

Artur RUBINSTEIN

«... Γιὰ μένα τὰ Bösendorfer ἀντιπροσωπεύουν τὴν ἴδια τὴν μουσικὴ παράδοσι τῆς Βιέννης...»

Wilhelm BACKHAUS

«... Αἰσθάνομαι ἀφάνταστη εὐχαρίστησι, ὅταν παίζω σ' αὐτὰ τὰ θαυμάσια Bösendorfer...»

Robert CASADESUS

ΚΑΙ ΠΡΙΝ ΕΝΕΝΗΝΤΑ ΧΡΟΝΙΑ :

«... Ἡ τελειότης τῶν Bösendorfer ξεπερνᾷ κάθε δυνατὴ ἐλπίδα...»

FRANZ LISZT

*

Γεν. Ἀντιπροσωπεία

ΙΚΑΡΟΣ

ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΚΑΙ ΓΡΑΦΟΦΩΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

Σταδίου 4 — Ἀθήναι — Τηλ. 29-311

YARA BERNETTE

Ἡ Βραζιλιανή πιανίστα Yara Bernette ἐσπούδασε μουσικὴν ἀπὸ ἡλικίας ἑξ ἐτῶν μὲ τὸν καθηγητὴν Jose Kliass εἰς Sao Paulo. Τὸ 1942 πρωτοεμφανίζεται εἰς τὸ Town-Hall τῆς Νέας Ὑόρκης μὲ καταπληκτικὴν ἐπιτυχίαν. Μετὰ ἐπταετῆ σταδιοδρομίαν εἰς Νότιον Ἀμερικὴν ἐπανέρχεται εἰς Νέαν Ὑόρκην, ὅπου δίδει μερικὰ ρεσιτάλ εἰς τὸ Carnegie-Hall καὶ συμπράττει ὡς σολίστ μὲ μεγάλας ὀρχήστρας. Ἐπίσης αἱ ἐμφανίσεις της εἰς Καναδᾶν, Κεντρικὴν Ἀμερικὴν καὶ Μεξικὸν εἶχαν πάντοτε μεγάλην ἐπιτυχίαν. Ἡ πρώτη ἐμφάνισίς της εἰς τὴν Εὐρώπην πραγματοποιεῖται εἰς τὸ Παρίσι τὸ 1955, ὅπου ἐξετέλεσε τὰ «Bachianas» τοῦ Villa Lobos ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ συνθέτου. Τὸν ἴδιον χρόνον ἔλαβεν εἰς τὸ Λονδῖνον τὸ Μετάλλιον τοῦ

Arnold Bax διὰ τὴν καλυτέραν ἀπόδοσιν συγχρόνου μουσικῆς. Ὁ Virgil Thomson εἰς Νέαν Ὑόρκην ἔγραψε διὰ τὴν Yara Bernette: «Εἶναι μία ἄσφογος πιανίστα καὶ ἔχει τὸν ὠραιότερον ἦχον τὸν ὁποῖον ἤκουσα ποτέ».

Richard Wagner

ΓΟΗΤΕΙΑ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Ἀπὸ τὸ μουσικόδραμα «Πάρσιφαλ»

Ὁ «Πάρσιφαλ» εἶναι, ὡς γνωστόν, τὸ τελευταῖο ἀριστούργημα τοῦ Βάγκνερ καὶ παίχθηκε γιὰ πρώτη φορά στὸ Μπαῦ-ρώϋτ, στίς 26 Ἰουλίου 1882. Μουσικόδραμα μυστικοπαθὲς καὶ γεμάτο θρησκευτικότητα, περιέχει ἀπαράμιλλες σελίδες, μέσα στίς ὁποῖες ξεχωρίζει ἡ «Γοητεία τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς» ἀπὸ τὴν τρίτην πρᾶξι. Εἶναι μιὰ σελὶς μεγαλοπρεπῆς, μέσα στὴν ἀπλότητά της, ἓνα συγκινητικό, μελωδικὸ «cantabile», ὅπου ὁ Πάρσιφαλ ἀνυμνεῖ τὴν γαλήνη τῶν ἀγρῶν καὶ τὴν ποίησι τῆς φύσεως καὶ ὅπου στέλνει αἶνους πρὸς τὸν Θεό, τὸν δημιουργὸ τόσων θαυμαστῶν πραγμάτων. Μυστικοπάθεια, γαλήνη, ἀπλότης εἶναι τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ κομματιοῦ αὐτοῦ, ποὺ δίκαια ἔχει ἀποκληθῇ «ἀριστούργημα μέσα σ' ἓνα ἄλλο ἀριστούργημα».

“POLYDISC,,

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 7 (ΗΜΙΟΡΟΦΟΣ)

•
Η ΠΛΟΥΣΙΩΤΕΡΑ ΣΥΛΛΟΓΗ ΔΙΣΚΩΝ

HIGH FIDELITY

•
*

ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ HI-FI

(Στερεοφωνικός διαχωρισμός του ήχου)

ΠΙΚ-ΑΠ

ΡΑΔΙΟΦΩΝΑ

ΜΑΓΝΗΤΟΦΩΝΑ

ΤΑΙΝΙΕΣ ΜΑΓΝΗΤΟΦΩΝΩΝ

στις καλύτερες τιμές

•
“POLYDISC,,

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 7 (ΗΜΙΟΡΟΦΟΣ)

Ernest Chausson

Σ Υ Μ Φ Ω Ν Ι Α

σε Σι ύφ. μείζ., op. 20

Ο Έρνέστος Σωσσόν ανήκει στους Γάλλους εκείνους διδασκάλους, στους οποίους οφείλεται ή αναμόρφωσις και ή προαγωγή τής νεώτερης γαλλικής μουσικής σχολής. Απέθανε δυστυχώς το 1899 σε ηλικία μόνο σαράντα τεσσάρων ετών, από ποδηλατιστικό ατύχημα και έτσι δεν έδωσε όλο το μέτρο τής δυνάμεώς του στην τέχνη του, που είχε αρχίσει να αναμορφώνεται και ν' αλλάζη χαρακτήρα και ύφος ακριβώς λίγο πριν από τον θάνατό του. Γιατί ο Σωσσόν ανήκε εις τους εύσυνειδήτους εκείνους καλλιτέχνας που δεν ικανοποιούνται εύκολα με κάθε δημιουργία που πηγάζει από την ψυχή τους, αλλά που ζητούν συνεχώς το καλύτερο, το ανώτερο. Αυτή δε ακριβώς ή αναζήτησις τής τελειότητος και ή συνεχής προσπάθειά του να πραγματοποιήση το ώραϊο, δίνει στη μουσική του Σωσσόν τον μελαγχολικό εκείνο χαρακτήρα που την διακρίνει, την σκεπάζει με κάποιον σκοτεινό πέπλο, μέσα από τον όποϊο δύσκολα περνά ο τόπος τής χαράς. Λίγο όμως πριν από τον θάνατό του ο Γάλλος μουσουργός κατορθώνει να διώξη από πάνω του τον μελαγχολικό αυτό τόνο και να δημιουργήση έργα, όπως ένα Κοντσέρτο για βιολί, ένα κουαρτέττο κ.λ.π., στα όποϊα ή χαρά υπερισχύει και το φώς διασκορπίζει το σκοτεινό πέπλο.

Μαθητής του Φράνκ, ο Σωσσόν είναι μουσικός με πολλή ατομικότητα και άφησε έργα με πολλή πνοή, μέσα στα όποϊα ξεχωρίζουν ή όπερα «Ο βασιλιάς Arthus», που πρωτοπαίχθηκε στην Monnaie των Βρυξελλών (1903), ένα Κουαρτέττο με πιάνο, ένα Τρίο, μερικές ωραιότατες μελωδίες, το πασίγνωστο Ποίημα για βιολί και όρχήστρα και ιδιαίτερα τή Συμφωνία σε Σι ύφ.

Η Συμφωνία αυτή αποτελείται από τρία μέρη· πλησιάζει συνεπώς προς τον παλαιό τύπο τής συμφωνίας, που, πριν από τον Χάϋνν, δεν είχε σκέρτσο. Το πρώτο μέρος αρχίζει με μιá πλατειά και αúστηρή εισαγωγή (Lent), ύστερα από την όποϊα ακολουθεϊ ένα Allegro που εκφράζει με τόνους χαρωπούς το αίσθημα τής ανθρώπινης δράσεως και δυνάμεως.

Το δεύτερο μέρος (Très lent) είναι ένα είδος μοιρολογιοϋ, που ζωγραφίζει το πένθος και τή θλίψη, από την όποϊα μόνο ο Θεός μπορεί να μάς λυτρώση.

Το τρίτο μέρος (animé) είναι ή τελική αποθέωσις, που στεφανώνει κάθε ανώτερη προσπάθεια και παριστάνει με τις σάλπιγγες την ώρα του θριάμβου.

GREEK LINE

Γιὰ τὰ διαδρεύετε

ΤΟΝ
ΑΤΛΑΝΤΙΚΟ

ΧΑΛΙΦΑΞ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Ταξιδέψτε με τὸ ἀσύγκριτο
ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΙΟΝ

„Ολυμπία“

23.000 ΤΟΝΝΩΝ - ΤΑΧΥΨΗΤΟΣ 21 ΜΙΛΙΩΝ

πού ἐξασφαλίζει ἀπαράμιλλες
ἀνέσεις στοὺς ἐπιβάτες του

Ἐνα ταξίδι μετ' ὃ „Ολυμπία“ ἰσοδυναμεῖ μετ' ἑξὶς τὰς καρούμενες διακοπές
τῆς ζωῆς σας δὲ μιὰ ἀτμόσφαιρα διασκεδάσεων, ἀμεριμνησίας, ἀπολαύσεων

GREEK LINE

ΓΕΝΙΚΟΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ
ΑΔΕΛΦΟΙ ΓΟΥΛΑΝΑΡΗ (ΕΛΛΑΣ) Α.Ε.

Διὰ πληροφορίες καὶ εἰσιτήρια ἀπευθυνθῆτε εἰς τὸν ταξιδιωτικὸν σας πράκτορα

Ἡ Συμφωνία τοῦ Σωσσὸν παίχθηκε γιὰ πρώτη φορά στὰ 1891, στὴν Ἐθνικὴ Μουσικὴ Ἑταιρεία τῶν Παρισίων, καὶ στὰ 1895 στὰ Nouveaux Concerts ὑπὸ τὴν διεύθυνσι τοῦ Vincent d' Indy.

Johannes Brahms

ΚΟΝΤΣΕΡΤΟ ΓΙΑ ΠΙΑΝΟ ΚΑΙ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΡ. 2

σὲ Σι ὕφ. μελζ., op. 83

Στὰ μέσα τοῦ 1881 τὸ Δεύτερο Κοντσέρτο γιὰ πιάνο εἶναι ἑτοιμο, ἡ πρώτη του ὁμῶς ἐκτέλεσις λαμβάνει χώραν στὸ Μάϊνιγκεν, εἰς τὰς 8 Ἰανουαρίου 1882, τὴν ἡμέραν τῶν γενεθλίων τοῦ Χάνς φὸν Μπύλοβ, ὁ ὁποῖος καὶ διηύθυνε τὴν ὀρχήστρα. Ὁλόκληρο τὸ πρόγραμμα ἦταν ἀφιερωμένο σὲ ἔργα τοῦ Μπράμς καί, πλὴν τοῦ Κοντσέρτου ποὺ ἐπαίχζετο γιὰ πρώτη φορά, περιελάμβανε τὴν «Τραγικὴ Εἰσαγωγή» καὶ τὴν «Τρίτη Συμφωνία». Τὸ μέρος τοῦ πιάνου ἔπαιξεν ὁ ἴδιος ὁ συνθέτης. Ὁ κεντρικὸς πυρὴν τοῦ Κοντσέρτου ἦτο ἀρχικῶς ἓνα μικρὸ σκέρτσο, ποὺ ὅπως λέει ὁ Μπράμς, τοῦ ἔδωκε τὴν ἀφορμὴ νὰ γράψῃ ἓνα «μικρὸ κοντσέρτο γιὰ πιάνο», ἀσχετῶς ἂν ἐκ τῶν ὑστέρων τὸ μικρὸ αὐτὸ κοντσέρτο ἀνεπτύχθη καὶ ἔγινε μιὰ συμφωνικὴ σύνθεσις ἀπὸ τὶς πιὸ ἀντιπροσωπευτικὰς τῆς ἐποχῆς. Ἡ συμφωνικὴ μάλιστα ἐπεξεργασία τοῦ Κοντσέρτου σὲ Σι ὕφ. ἔδωκε ἀφορμὴ στὸν διάσημον αἰσθητικὸν Hanslick, στὸν Riemann καὶ σὲ πολλοὺς ἄλλους νὰ ὀνομάσουν τὸ ἔργο αὐτὸ τοῦ Μπράμς «Συμφωνία μετ' ὑποχρεωτικὸ πιάνο». Τὸ ἐξαιρετικὸ ἐνδιαφέρον τοῦ Κοντσέρτου σὲ Σι ὕφ. ἔγκειται στὴν ὠραιότητα τῶν χρωμάτων καὶ στὴ φυσικότητα μετ' ἣν ὁποῖαν ἐπεμβαίνει τὸ ὄργανο σόλο, χωρὶς νὰ ταραξῇ τὴν γαλήνην ποὺ βγαίνει ἀπὸ μιὰ θαυμάσια καὶ ποιητικώτατα συνδυασμένη ὀρχήστρα. Ἦδη στὸ κύριον μοτίβον τοῦ πρώτου μέρους, ποὺ ἐκθέτει τὸ κόρνον σόλο, ἀπαντᾷ σὰν ἡχώ τὸ πιάνο καὶ ἡ ἀπάντησις αὐτὴ εἶναι σὰν ἀναμενομένη. «Εἶναι ἡ φωνὴ τῆς ἀνοίξεως», λέει ὁ Max Kalbeck. Τὸ σκέρτσο ποὺ ἀκολουθεῖ εἶναι ἀπ' τὰ πιὸ αὐθόρμητα κομμάτια ποὺ ἔγραψε ὁ Μπράμς. Εἶναι ἓνας αἰθέριος χορὸς, ἓνα εἶδος ἀνάλαφρου βάλς, γιὰ τὸ ὁποῖο ὁ συνθέτης δὲν ἔχει ἀνάγκη νὰ προστρέξῃ στὴν ἐπικουρίαν τῶν κρουστῶν. Τὸ τρίτον μέρος, τὸ Andante, μετ' ἣν πλατεῖα μελωδία 3/2, ποὺ παίζει τὸ βιολοντσέλλο σόλο, εἶναι τὸ

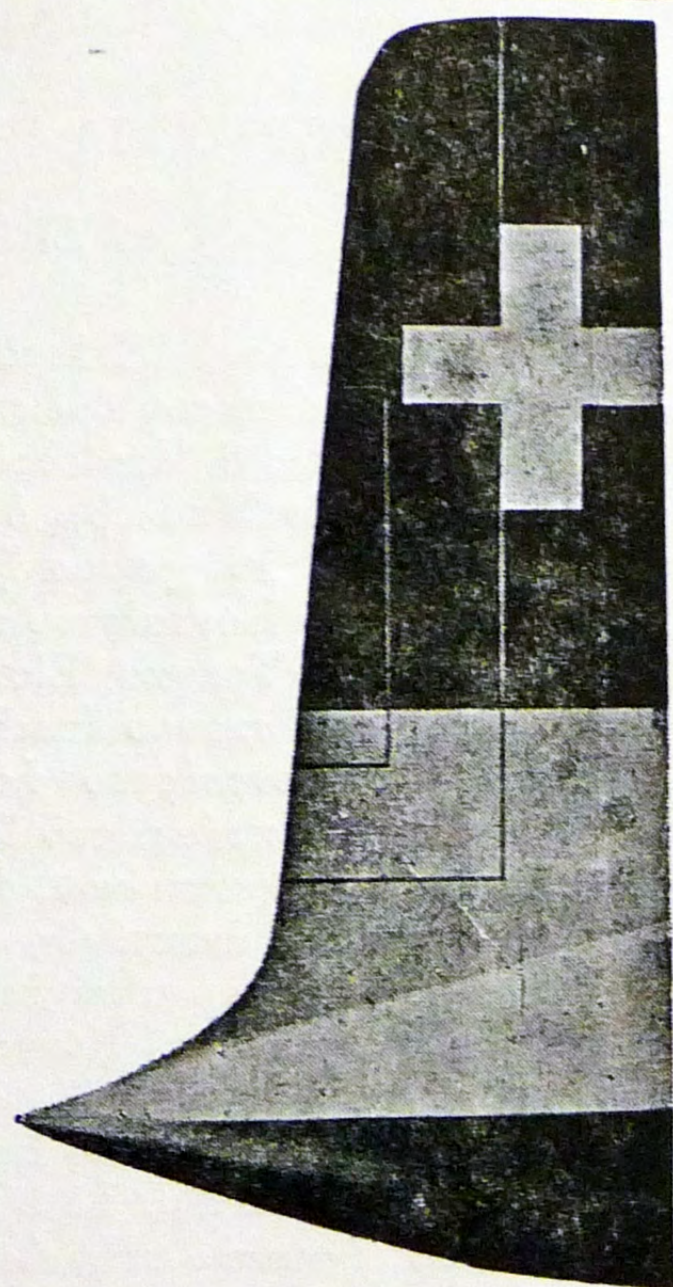
● Καθημερινή Γραμμή
ΑΘΗΝΑΙ - ΕΛΒΕΤΙΑ

● Άμεσοι ανταποκρίσεις δι' δλην
τήν ΕΥΡΩΠΗΝ; ΝΕΑΝ ΥΟΡΚΗΝ
καὶ ΝΟΤΙΟΝ ΑΜΕΡΙΚΗΝ

● Κατ' εὐθείαν γραμμαὶ διὰ τήν
ΜΕΣΗΝ καὶ ΑΠΩ ΑΝΑΤΟΛΗΝ

Πληροφορίαι εἰς ὅπαντα τὰ Γραφ. Ταξιδίων
Τηλέφωνα : 31.871-5, 99.571 (ἀεροδρόμιον)
Κεν. Πρακτορεῖον: Σταδίου 4, Ἀθῆναι

Τὰ ἀεροπρωθούμενα ἀπὸ τοῦ 1960

τραγούδι τῆς «ἀγάπης». Ὡς σύλληψις ἀνήκει στὸ ὕψος τοῦ Σού-
μαν, μολονότι τέσσερα χρόνια μετὰ τὴ σύνθεσι τοῦ 2ου Κον-
τσέρτου θὰ βροῦμε τὸ πασίγνωστο τραγούδι τοῦ Μπράμς: «Ὁ-
λο καὶ ἐλαφρότερος γίνεται ὁ ὕπνος μου», τοῦ ὁποῦ ἡ μελω-
δία μοιάζει πολὺ μὲ τὴ βασικὴ αὐτὴ φράσι τοῦ τρίτου μέρους
τοῦ Κοντσέρτου. Γενικά, τὸ μέρος αὐτὸ διακρίνεται ἀπὸ τὸ σύ-
νηθες στὸν Μπράμς αἶσθημα μιᾶς νοσηρᾶς μᾶλλον γαλήνης. Τὸ
τελευταῖο μέρος, χωρὶς νὰ εἶναι γραμμένο ἐντελῶς στὴ φόρμα
τοῦ rondo, συγγενεῦει ὅπωςδῆποτε πρὸς αὐτό. Ὡς ἀρχιτεκτο-
νικὴ εἶναι ἀπὸ τὰ ἀπλούστερα κομμάτια τοῦ Μπράμς, ἀπὸ τίς
λίγες συμφωνικὲς σελίδες στὶς ὁποῖες ὁ συνθέτης δὲν ζητεῖ νὰ
κάμῃ ἐπίδειξι σοφίας.

Γεώργιος Σκλάβος

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Τὴν προσεχῇ Δευτέραν, 18 τρέχοντος, δὲν
θὰ δοθῇ ἡ τακτικὴ συναυλία, λόγῳ τῶν
ἐορτῶν τοῦ Πάσχα.

*

Τὴν μεταπροσεχῇ Δευτέραν, 25 τρέχοντος,
θὰ δοθῇ ἡ τελευταία συναυλία τῆς χειμε-
ρινῆς περιόδου με διευθυντὴν ὀρχήστρας

τὸν κ. ΑΝΔΡΕΑΝ ΠΑΡΙΔΗΝ

καὶ σολίστ

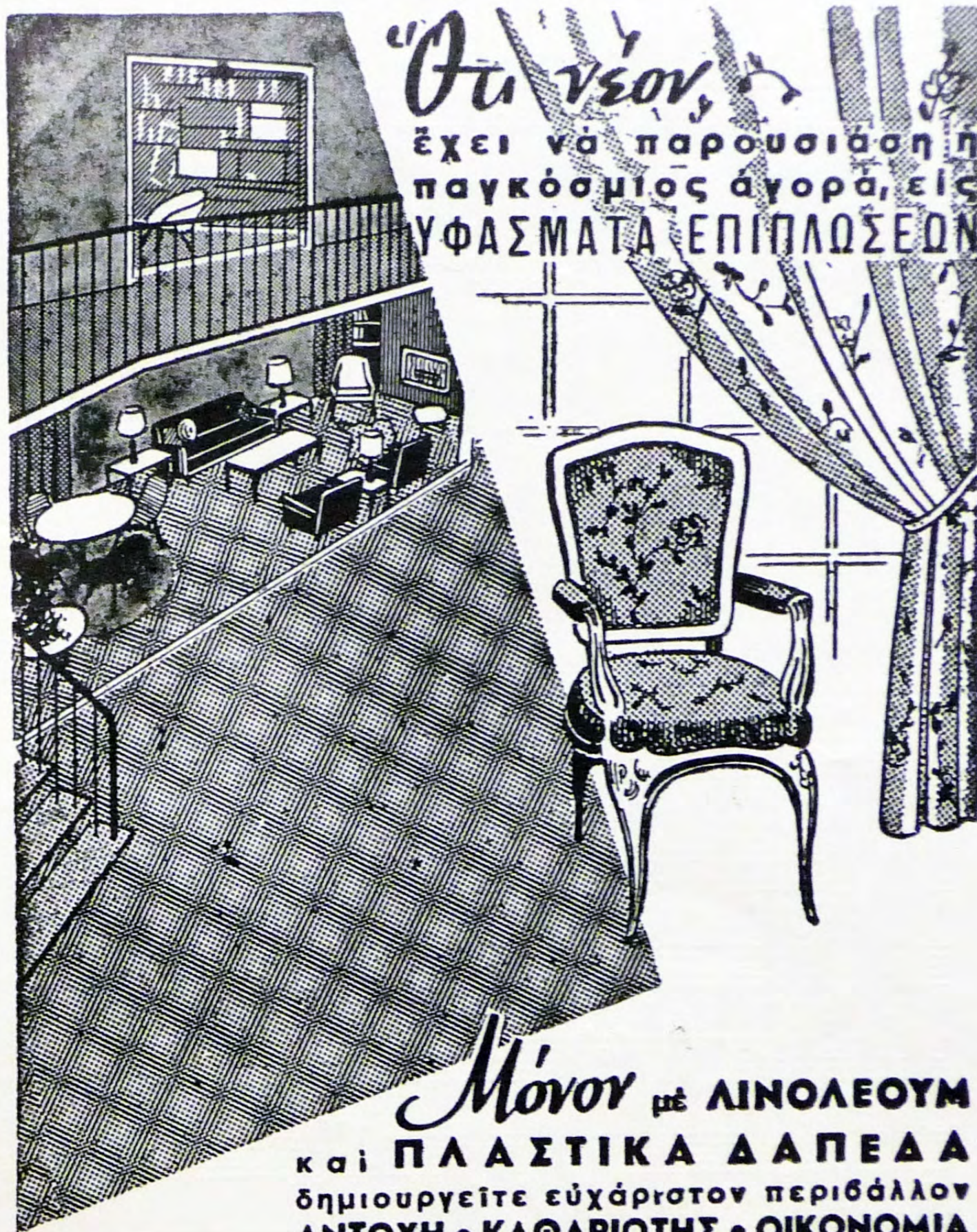
τὴν κ. LILIAN KALLIR

στὸ Κοντσέρτο γιὰ πιάνο σὲ Λά ἐλ. τοῦ Σούμαν

*

Εἰσιτήρια θὰ πωλοῦνται ἀπὸ τῆς μεταπροσε-
χοῦς Πέμπτης, 21 Ἀπριλίου, εἰς τὸ ταμεῖον
τοῦ Θεάτρου Κοτοπούλη (Rex).

Τιμαί : δρχ. 30, 25, 20, 15.

Ὅτι νῦν,
ἔχει νὰ παρουσιάσῃ ἡ
παγκόσμιος ἀγορά, εἰς
ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΕΠΙΠΛΩΣΕΩΝ

Μόνον με ΛΙΝΟΛΕΟΥΜ
καὶ ΠΛΑΣΤΙΚΑ ΔΑΠΕΔΑ
δημιουργεῖτε εὐχάριστον περιβάλλον
ΑΝΤΟΧΗ • ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΣ • ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ
Ἄνετον καὶ ἀδόρυβον δάδιον

Λοφοί Διαμαντῆ

ΘΕΚΙΩΝΟΣ ΚΑΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ - ΤΗΛ. 55.834

Η μουσική
 την εκλογική θα
 είναι καλύτερη
 αφοδοθή τη
 για pick-up

ΦΙΛΙΠΣ

ΤΟ ΣΗΜΑ ΤΗΣ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΣ

ΤΙΜΗ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΔΡΧ. 3

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 213

19-12-1960

CORELLI: CONCERTO GROSSO No 8 "Γιά την Νύχτα των Χριστουγέννων".

CHOPIN: Κοντσέρτο για Πιάνο, No 2, FA Ελασ., OP. 21

PROKOFIEFF: Συμφωνία No 7

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 214

16-1-1961

BEETHOVEN: "Εγκαίνια", Εισαγωγή

BEETHOVEN: Κοντσέρτο για Πιάνο No 4 (Σολίστ: Χατζηνίκος)

SHOSTAKOVITCH: Συμφωνία No 5

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 215

26-1-1961 Η Συναυλία δόθηκε στην Βουδαπέστη με την ORCHESTRE PHILHARMONIQUE DE L'ETAT. Κριτικές στα DOSSIERS των Συναυλιών του Εξωτερικού.

BRAHMS: Τραγική Εισαγωγή

BEETHOVEN: Κοντσέρτο για Πιάνο, MI υφες. (Σολίστ ISTVAN ANTAL)

SHOSTAKOVITCH: Συμφωνία No 5

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 216

30-1-1961 Η Συναυλία δόθηκε στο DEBRECEN-SOLNOK της Ουγγαρίας με την ORCHESTRE PHILHARMONIQUE (MAV). Κριτικές στα DOSSIERS των Συναυλιών του Εξωτερικού.

ΠΑΛΛΑΝΤΙΟΥ: Σουΐτα σε Παληό Στυλ

MOZART: Κοντσέρτο για Πιάνο, SI Μειζ. (Σολίστ: ISTVAN ANTAL)

BEETHOVEN: Συμφωνία No 3 "EROICA"

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 217

9, 10-2-1961 Οι Συναυλίες δόθηκαν στο BOCHUM της Δυτ. Γερμανίας με την ORCHESTER DER STADT BOCHUM. Κριτικές στα DOSSIERS των Συναυλιών του Εξωτερικού.

MOZART: Συμφωνία No 28, DO Μειζ.

TSCHAIKOWSKY: ROMEO-JULIA

ΣΚΑΛΚΩΤΑ: Ελληνικοί Χοροί

BORODIN: Συμφωνία No 2

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 218

22-2-1961 Η Συναυλία δόθηκε στο MAASTRICHT με την LIMBURGS SYMPHONIE ORKEST. Κριτικές στα DOSSIERS των Συναυλιών του Εξωτερικού.

BEETHOVEN: "EGMONT", Εισαγωγή

BEETHOVEN: Κοντσέρτο για Πιάνο No 4 (Σολίστ: B. VAN BLERK)

BORODIN: Συμφωνία No 2

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 219

6-3-1961

ΒΑΡΒΟΓΛΗ: PRELUDIO-CHORAL-FUGA (BACH)

BEETHOVEN: Συμφωνία No 3, "EROICA"

BRAHMS: Κοντσέρτο για Πιάνο No I, RE Ελασ. (Σολίστ: Αλίκη Βατικιώτη)

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 220

20-3-1961

TSCHAIKOWSKY: Ρωμάιος και Ιουλιέττα

DVORAK: Κοντσέρτο για Βιολοντσέλλο (Σολίστ: G.FALLOT)

BRAHMS: Συμφωνία No 1, DO Ελασ.

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 221

17-4-1961

MOZART: Συμφωνία No 28, DO Μειζ.

LISZT: Κοντσέρτο για Πιάνο, MI υφες.Μειζ.(Σολίστ: VAL.GEORGIOU)

W.EGK: Σονάτα για Ορχήστρα (α' εκτέλεση)

WAGNER: TANNHÄUSER Εισαγωγή

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 222

19-6-1961

J.CH.BACH: Συμφωνία, RE Μειζ.

BEETHOVEN: Κοντσέρτο για Βιολί (Σολίστ: M.PARIKIAN)

BRAHMS: Συμφωνία No 2

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 223

3-7-1961

ΚΑΖΑΣΟΓΛΟΥ: Τέσσερα Πρελούδια

MENDELSSOHN: Συμφωνία No 5

BEETHOVEN: Κοντσέρτο για Πιάνο No 4 (Σολίστ: PH.ENTREMONT)

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 224 FESTIVAL

28-8-1961

ΚΑΡΥΩΤΑΚΗ: Επικό Τραγούδι

DVORAK: Συμφωνία No 9, MI Ελασ.

BEETHOVEN: Κοντσέρτο για Πιάνο No 5 (Σολίστ: R.FIRKUSNY)

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 225

28-9-1961 Η Συναυλία δόθηκε στην ΠΡΑΓΑ με την CZECH PHILHARMONIC ORCHESTRA.

Κριτικές στα DOSSIERS των Συναυλιών του Εξωτερικού.

BRAHMS: Τραγική Εισαγωγή

SCHUBERT: Ημιτελής Συμφωνία

ΠΑΛΛΑΝΤΙΟΥ: Προσευχή στην Ακρόπολη

BEETHOVEN: Συμφωνία No 7

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 226

2-10-1961 Η Συναυλία δόθηκε στην OSTRAVA με την PHILHARMONIC ORCHESTRA της πόλης. Κριτικές στα DOSSIERS των Συναυλιών του Εξωτερικού.

JOH.CH.BACH: Συμφωνία, σε RE

HONEGGER: Κοντσέρτο για Βιολοντσέλλο (Σολίστ: SADLO)

ΠΑΛΛΑΝΤΙΟΥ: Προσευχή στην Ακρόπολη

BORODIN: Συμφωνία No 2

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 227

18,19-10-1961 Οι συναυλίες δόθηκαν στο DUISBURG της Γερμανίας με την STÄDTISCHES SYMPHONIE ORCHESTER. Κριτικές στα DOSSIERS των Συναυλιών του Εξωτερικού.

HAYDN: Συμφωνία της Οξφόρδης, SOL Μειζ.

ΠΑΛΛΑΝΤΙΟΥ: Μικρή Σουίτα

BORODIN: Συμφωνία No 2

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 228

6-11-1961 Συναυλία αφιερωμένη στην μνήμη του Δ.Μητρόπουλου, ένα χρόνο μετά τον θάνατό του.

BRAHMS: Τραγική Εισαγωγή

KYΔΩΝΙΑΤΗ: Συμφωνία No 3 (α' εκτέλεση)

RACHMANINOFF: Κοντσέρτο για Πιάνο No 2 (Σολίστ: GIMPEL)

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 229

20-11-1961

ΠΑΛΛΑΝΤΙΟΥ: Προσευχή στην Ακρόπολη

MOZART: Κοντσέρτο για Πιάνο, RE Ελασ. (Σολίστ: Μπουμπουλίδου)

TSCHAIKOWSKY: Συμφωνία No 2 (α' εκτέλεση)

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 230

4-12-1961

HUMPERDINCK: "HÄNSEL UND GRETEL", Εισαγωγή

KONTH: PRELUDIO (α' εκτέλεση)

DVORAK: Κοντσέρτο για Βιολοντσέλλο (Σολίστ: BERNARD MICHELIN)

BEETHOVEN: Συμφωνία No 7

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 231

15,16-12-1961 Οι συναυλίες δόθηκαν στο MÜLHEIM-ESSEN με την STÄDTISCHES ORCHESTER. Κριτικές στα DOSSIERS του Εξωτερικού.

WAGNER: RIENZI

TSCHAIKOWSKY: Κοντσέρτο για Βιολί. (Σολίστ: W. WILKOMIRSKA)

BOPODIN: Συμφωνία No 2

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 232

8-1-1962

FRANCK-PIERNE: PRELUDE + CHORAL - FUGUE

ΘΕΟΔΩΡΑΚΗ: Εικόνες Αντιγόνης (α' εκτέλεση)

BRAHMS: Κοντσέρτο για Πιάνο No 2, SI Μειζ. (Σολίστ: Μαρία Χαιρογιώργου)

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 233

22-1-1962

J. SUCK: Δραματική Εισαγωγή (α' εκτέλεση)

BRAHMS: Κοντσέρτο για Βιολί (Σολίστ: Φ. Βολωνίνης)

BEETHOVEN: Συμφωνία No 5

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 234

12-2-1962

BRUCKNER: Συμφωνία No 4

BRAHMS: Κοντσέρτο για Πιάνο No I, RE Ελασ. (Σολίστ: ANDRÉ TSCHAIKOWSKY)

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 235

19-2-1962

NEZEPITH: Δύο αποσπάσματα από το έργο "Βασιληάς Ανήλγιαγος"

BEETHOVEN: ROMANCE, σε FA

KABALEVSKY: Κοντσέρτο για Βιολί (α' εκτέλεση) (Σολίστ: Β. Κολάσης)

BRAHMS: Συμφωνία No 4

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 236

9-3-1962 Η Συναυλία δόθηκε στο BIELEFELD της Γερμανίας με την STÄDTISCHES ORCHESTER BIELEFELD. Κριτικές στα DOSSIERS των Συναυλιών του Εξωτερικού.

SCHUBERT: Συμφωνία No 3

ΣΚΑΛΚΩΤΑ: Τρεις Ελληνικοί Χοροί

DVORAK: Συμφωνία No 7

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 237

23-3-1962 Η Συναυλία δόθηκε στην NÜRNBERG με την STÄDTISCHES ORCHESTER NÜRNBERG. Κριτικές στα DOSSIERS των Συναυλιών του Εξωτερικού.

HAYDN: Συμφωνία της Οξφόρδης

NEZEPITH: Δύο Αποσπάσματα από το έργο "Βασιληάς Ανήλγιαγος"

DVORAK: Συμφωνία No 7

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 238

9-4-1962

BEETHOVEN: LEONORE No 3

BEETHOVEN: Κοντσέρτο για Πιάνο No 2 (Σολίστ: LILI KRAUS)

CHAUSSON: Συμφωνία, SI υφες.

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 239

18-6-1962

LISZT: Ορφεύς (α' εκτέλεση)

DVORAK: Συμφωνία No 7

RACHMANINOFF: Κοντσέρτο για Πιάνο No 2 (Σολίστ: CICCOLINI)

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 240

2-7-1962

TCHEREPNIN: Συμφωνική Προσευχή (α' εκτέλεση)

BRAHMS: Κοντσέρτο για Βιολί (Σολίστ: SZIGMONDY)

FRANCK: Συμφωνία

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΧΕΙΜΕΡΙΝΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ 1962-1963

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ (REX)

Δευτέρα 3 Δεκεμβρίου 1962 - Ώρα 8.30 μ.μ.

5^Η ΣΥΝΑΥΛΙΑ

ΤΗΣ

ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

ΑΘΗΝΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ:

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΒΑΒΑΓΙΑΝΝΗΣ

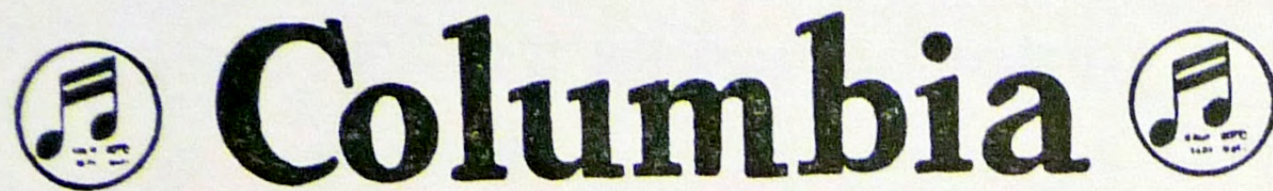
ΣΟΛΙΣΤ:

ΜΑΡΙΑ ΧΑΙΡΟΓΙΩΡΓΟΥ - ΣΙΓΑΡΑ

(Πιάνο)

MOZART καὶ LISZT

σὲ δίσκους

- 33CX
1526
- MOZART**
Piano Concerto in C Minor, K 491
GIESEKING
The Philharmonia Orchestra
Herbert von Karajan
- ALP
1536
- MOZART**
Symphony No. 41 in C Major, K 551 «JUPITER»
Divertimento No. 2 in D Major, K 131
Sir THOMAS BEECHAM
Royal Philharmonic Orchestra
- ALP
1648
- LISZT**
Symphonic Poems
Les Préludes - Tasso (Lamento e Trionfo)
The Philharmonia Orchestra
Conducted by Constantin Silvestri
- 33CX
1444
- CHOPIN**
Etudes Opus 25
Trois nouvelles études
CLAUDIO ARRAU

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ:

ΑΔΕΛΦΟΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ

ΑΘΗΝΑΙ - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ 245

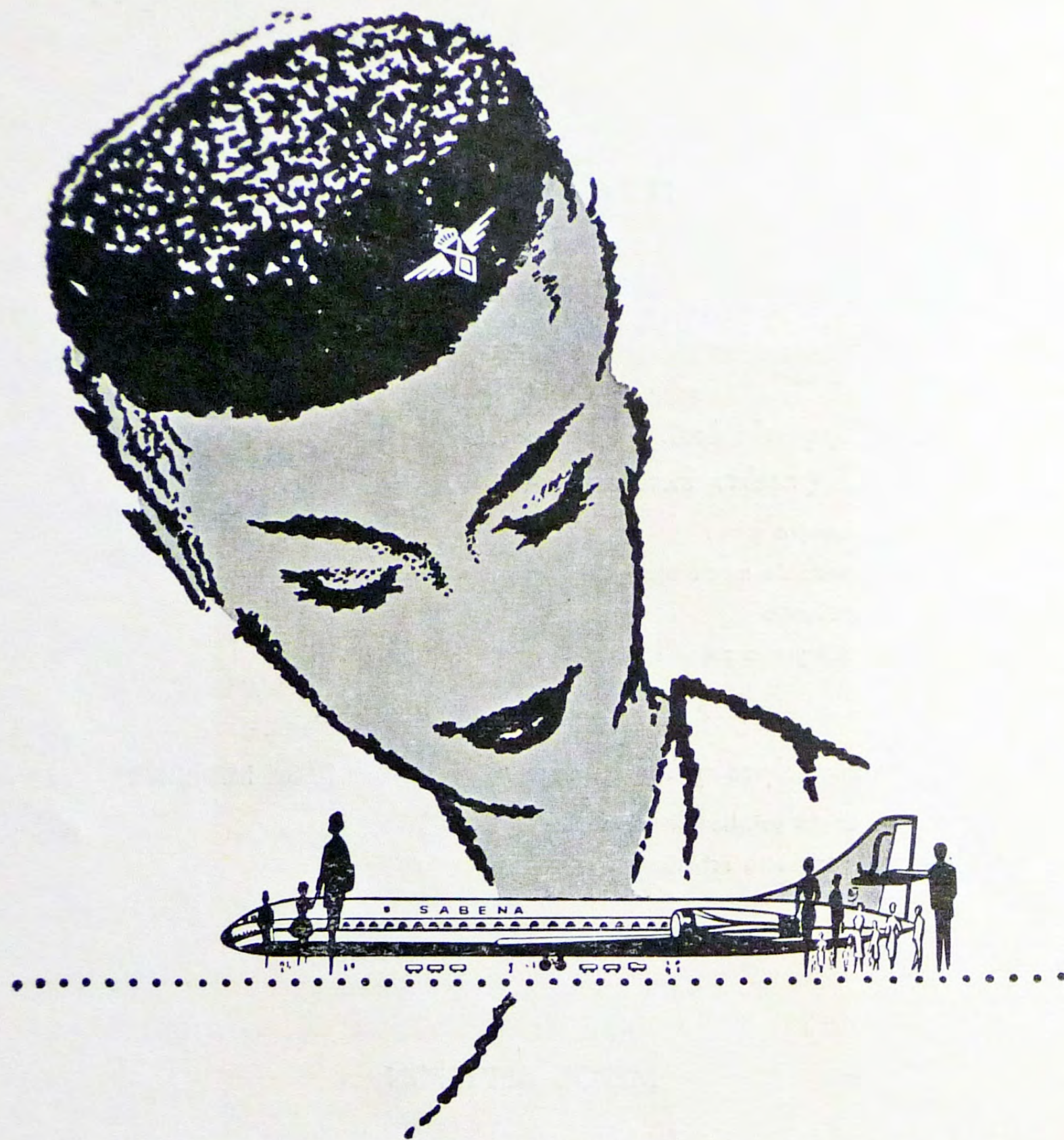
ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

1. «Συμφωνία ἀριθ. 33 κ.ν. 319» W. A. MOZART
(πρώτη ἐκτέλεσις)
I. Allegro assai
II. Andante moderato
III. Minuetto
IV. Allegro assai
2. «Κοντσέρτο γιὰ ὀρχήστρα» ΓΙΑΝΝΗ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ
I. Lento estatico- Allegro moderato
II. Allegretto scherzando
III. Largo
IV. Finale (Allegro)

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

3. «Κοντσέρτο γιὰ πιάνο καὶ ὀρχήστρα» L. VAN BEETHOVEN
ἀρ. 5 σὲ μὲ ὑφ. μείζ., op. 73
I. Allegro
II. Adagio un poco mosso
III. Rondo (Allegro)
ΣΟΛΙΣΤ: ΜΑΡΙΑ ΧΑΙΡΟΓΙΩΡΓΟΥ - ΣΙΓΑΡΑ

Πιάνο συναυλίας: STEINWAY & SONS

ΕΥΡΩΠΗ - Η. Π. Α. - ΚΑΝΑΔΑΣ - ΜΕΞΙΚΟΝ
ΜΕΣΗ / ΕΓΓΥΣ ΑΝΑΤΟΛΗ - ΑΦΡΙΚΗ

SABENA

ΒΕΛΓΙΚΑΙ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΙ

ΑΠΟΤΑΘΗΤΕ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΑ ΣΑΣ Ή ΤΗΝ SABENA, ΕΡΜΟΥ 8, ΤΗΛ. 238-664/5/6 - 220.117

ΜΑΡΙΑ ΧΑΙΡΟΓΙΩΡΓΟΥ - ΣΙΓΑΡΑ

WOLFGANG AMADEUS MOZART

(1756 - 1791)

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΑΡΙΘ. 33 — Κατάλ. Köchel 319

Ένας άκμαίος κλασικισμός προβάλλει μέσ' άπ' αυτό τὸ ἔργο πού, γραμμένο σὲ ἡλικία μόλις 23 ἐτῶν, ἀποτελεῖ, μὲ τὴν σοφὰ ὀργανωμένη δομὴ του καὶ τὸ χυμῶδες περιεχόμενο, μίαν ἀπὸ τὶς ἐπιβεβαιώσεις τῆς ἐκπληκτικῆς πρῶϊμης ὀριμότητος τοῦ φαινομένου W. A. Mozart. Τὰ δύο ἀκραῖα μέρη, τὸ πρῶτο καὶ τὸ τέταρτο, εἶναι πλουτισμένα μὲ τόσην εὐφορίαν ἰδεῶν, πού σάν μόλις νὰ χωρῇ στὰ συνήθη ὄρια τῆς κλασικῆς μορφῆς.

Στὸ δεύτερο μέρος καί, ἀκόμη πὺς πολύ, στὸ Minuetto, ἡ ἄσκησι τοῦ Mozart στὴν οἰκονομία τοῦ θεματικοῦ ὕλικου φέρνει σὲ Χαῦντικῆς καθαρότητος συμφωνικὰ σχεδιαγράμματα πού ἐλκύουν, ἔτσι, τὴν προσοχή, ἀδιάσπαστη, σὲ πυρηνικῆς, ἐνότητος ἰδέες καὶ καταστάσεις — γνώρισμα ἰδιαίτερο τοῦ ἀμιγοῦς κλασικισμοῦ.

Ἀλλά, βέβαια, τὸ « ὕφος ἐποχῆς » καθ' ἑαυτό, ὥς φραστικὴ διατύπωσι, διατρέχει, καθὼς ἦταν φυσικό, ὁλόκληρο τὸ ἔργο, ἀρχίζοντας ἀπὸ τὸ κύριο θέμα τοῦ πρώτου μέρους, τυπικὰ χαρακτηριστικὸ στὴν ἐναλλαγὴ του τῆς σιγουριᾶς καὶ τοῦ παιγνιώδους δισταγμοῦ, δηλωτικὸ ἐνὸς κόσμου ἄνετου ἀκόμη καὶ στὴν προσποίησί του καί, πάντως, ἀνύποπτου. Ἀνάλαφρο, μελωδικὰ καὶ ὀρχηστρικά, τὸ δεύτερο θέμα τοῦ μέρους αὐτοῦ φέρνει πὺς καθαρὸ τὸν τόνο τῆς ἀδιατάρακτης ἀμεριμνησίας, πού τὴν ἀκολουθοῦν, σὲ λίγο, οἱ φωτοσκιάσεις μιᾶς πλούσιας θεματικῆς ἀναπτύξεως καὶ ἐπεξεργασίας. Κατὰ τὴν πλοκὴ τοῦ πρώτου αὐτοῦ μέρους, ἀκούγεται καὶ ἓνα μοτίβο πού ἐπρόκειτο νὰ χρησιμοποιηθῇ, μετὰ δέκα ἔτη, στὸ Finale τῆς 41ης Συμφωνίας, τῆς γνωστῆς μὲ τὴν ἐπωνυμία τοῦ « Διός ». Τὸ δεύτερο μέρος, ἐμπιστευ-

μένο κυρίως στὰ ἔγχορδα, μὲ μικρὲς παρεμβάσεις τῶν πνευστῶν σὲ παλὴν ἀντιστικτικὸν ὕφος, εἶναι μία στυλιζαρισμένη ἔκφρασι, ἀπὸ ὅπου ἀναδίδεται ἡ σοβαρὴ εὐγένεια καὶ ἡ λεπτότης μιᾶς μελαγχολίας διακριτικῆς, πού σὰ νὰ μὴ θέλει ὁλόκληρη ν' ἀποκαλυφθῇ. Ὑστερ' ἀπὸ τὸ Minuetto μὲ τὶς ἀδρές, σαφεῖς γραμμές, τὸ Finale εἰσέρχεται μὲ ἓνα θέμα πού προαγγέλει ἐκεῖνο ἀπὸ τὸ Finale τοῦ Μπετοβενικοῦ 2ου κοντσέρτου γιὰ πιάνο, ὅπως μιὰ ἄλλη φράσι, ἀργότερα, δείχνει μίαν ὄχι μακρυνὴ συγγένεια μὲ κάποια τοῦ 5ου Κοντσέρτου καί, ἐπίσης, τοῦ « Ἐγκμοντ ». Ὅμως, οἱ ὁμοιότητες αὐτὲς ὅσο καὶ ὅπως ὑφίστανται, ἐπισημαίνουν ὅσο καὶ οἱ ὅσες ἄλλες τέτοιες, τὴν καταγωγὴ ἀλλὰ καὶ τὴν ἀπόστασιν ἐκείνου πού ἐνεκαίνιασε τὴν μουσικὴν ἰδεολογία τοῦ ρομαντισμοῦ ἀπ' ἐκεῖνον πού ἐνεφύσησε τὸ πνεῦμα τῆς ζωῆς καὶ τὴν χάρι τοῦ πνεύματος, στὸ τελειωμένο ἀπὸ τὸν Haydn σῶμα τοῦ κλασικισμοῦ.

Τέλος, παρὰ τὶς κάποιες πνοὲς ἀπὸ ἓνα ἰταλικὸν ὕφος πού διαπερνοῦν, ἀλλά, πάντως, σχεδὸν στιγμιαῖα, τὸ πρῶτο καὶ τὸ τέταρτο μέρος, ὁλόκληρη ἡ Συμφωνία αὐτὴ παραμένει ἓνα ἔργο κλασικοῦ γερμανικοῦ χαρακτῆρος.

ΑΝΤ. Κ. ΛΑΒΔΑΣ

ΠΙΑΝΑ

STEINWAY & SONS

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ :

ΦΙΛ. ΝΑΚΑΣ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 44 (Στοά) & ΧΑΡ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ — Τηλ. 612-720

ΑΘΗΝΑΙ

ΓΙΑΝΝΗ Α. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

ΚΟΝΤΣΕΡΤΟ ΓΙΑ ΟΡΧΗΣΤΡΑ

(Σεπτέμβριος 1954)

Μιά άργή εισαγωγή (Lento estatico) εκθέτει συνοπτικά τέσσερα κύρια θέματα που παίζουν σημαντικό ρόλο στα τέσσερα μέρη που απαρτίζουν το όλο έργο. Το Allegro moderato που ακολουθεί χωρίς διακοπή, είναι σε μορφή σονάτας, με δύο κύρια θέματα.

Το Allegretto scherzando είναι ένα μικρό intermezzo με trio και da capo.

Το Largo, σε μορφή Lied, είναι μιὰ μεγάλη παραλλαγή (variation) δύο θεμάτων του άρχικοῦ Allegro moderato.

Μιά μικρή εισαγωγική φράση μάς φέρνει στο Finale (Allegro), χαρακτηριστικά ρυθμικό, σε μορφή σονάτας με δύο θέματα και coda.

Γ. Α. Π.

LUDWIG VAN BEETHOVEN
(1770 - 1827)

Τὸ Κοντσέρτο σὲ μιὺ ὕφεσι μείζονα γιὰ πιάνο καὶ ὀρχή-
στρα, γραμμένο τὸ 1809-1810, τὸ πολὺ γνωστὸ καὶ μὲ τὴν
ἐπωνυμίαν «Αὐτοκρατορικόν», εἶναι ἀπὸ τὰ πιὸ προσφιλῆ
στὸ κοινὸν ἔργα, τοῦ Beethoven, ἴσως διότι, πέρ' ἀπὸ τὴν ἐ-
πιβολὴ τῆς ἴδιας τῆς μεγαλοφυοῦς τέχνης τοῦ Διδασκάλου,
καθ' ἑαυτῆς, ἐνυπάρχει σ' αὐτὸ καὶ μεταδίδεται μιὰ ἀπρό-
σκοπτα εὐτυχισμένη διάθεσι, ποὺ ἀναβλύζει καὶ διαχέεται
στὸ καθ' ἓνα ἀπὸ τὰ μέρη τοῦ ἔργου. Ὁ συνηθισμένος στὸν
Beethoven διάλογος ἀνάμεσα σὲ ἰδέες καὶ καταστάσεις, συνή-
θως ἀντιθετικές, δὲν ἔχει ἐδῶ κανέναν ἀπὸ τοὺς τραγικοὺς
τόνους, ἢ, τοὺς ἀγωνιστικούς, ἄλλων δημιουργημάτων του.
Ὁ διάλογος στὸ 5^ο Κοντσέρτο, πλέκεται ἀνάμεσα σὲ τόνους
ὕψηλῃς μεγαλοπρεπείας, ποιητικῆς τρυφερότητος καὶ θριαμ-
βικῆς χαρᾶς.

ΑΝΤ. Κ. ΛΑΒΔΑΣ

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ (REX)

Δευτέρα 10 Δεκεμβρίου 1962 - Ὦρα 8.30 μ.μ.

6^Η ΣΥΝΑΥΛΙΑ

ΤΗΣ

ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ:
ΑΝΤΙΟΧΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ

ΣΟΛΙΣΤ:
ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΣ ΒΟΛΩΝΙΝΗΣ
(Βιολί)

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

WEBER: «Ὁμπερον» (εἰσαγωγὴ)

ΚΑΛΟΜΟΙΡΗ - PIERNE: «Ραψωδία ἔργ. 22»

SAINT-SAENS: «Κοντσέρτο γιὰ βιολί»

SCHUBERT: «Συμφωνία ἀριθ. 7 σὲ ντὸ μείζ.»

Η ΠΛΟΥΣΙΩΤΕΡΑ ΔΙΣΚΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

"ΔΙΣΚΟΦΙΛ"

ΟΔΟΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ 15 - ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛ. 611.455

—
"Απαντες οι Δίσκοι

Κλασσικής Μουσικής - Έλαφράς Μουσικής

Στερεοφωνικοί

ΜΑΓΝΗΤΟΦΩΝΑ - ΗΛΕΚΤΡΟΦΩΝΑ - ΤΡΑΝΖΙΣΤΟΡΣ

ΠΑΛΛΑΔΙΟΝ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1922

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 54 — ΑΘΗΝΑΙ — ΤΗΛ. 614.571

Γραφικά είδη - Χαρτιά - Βιβλία - Τύπος

— Διατηρούμεν πάντοτε την φήμην του είλικρινεστέρου Καταστήματος —

ΣΕΡΒΙΣ ΦΑΓΗΤΟΥ, ΠΟΤΗΡΙΚΑ, ΜΑΧΑΙΡΟΠΗΡΟΥΝΑ
ΔΩΡΑ ΔΙΑ ΓΑΜΟΥΣ ΚΑΙ ΕΟΡΤΑΣ

AKRON

Σταδίου 26

KRYSSTAΛ

Αιγίου 85

MPAZAR

Αιγίου 83

ILION

Ερμού 11

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 241

30-6-1962

NEZEPITH: "Προανάκρουσμα Ψαλμών Δαυΐδ"

BRAHMS: Συμφωνία No I

BEETHOVEN: Κοντσέρτο για Πιάνο No 5 (Σολίστ: F. GULDA)

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 242

19-10-1962 Η Συναυλία δόθηκε στο Θέατρο Καλουτά με την Ορχήστρα Ε.Ι.Ρ.

BACH: Κοντσέρτο για Βιολί, σε ΜΙ

MOZART: Συμφωνία No 36

BEETHOVEN: Κοντσέρτο για Βιολί (Σολίστ: J. MENUHIN)

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 243

5-11-1962

ΚΟΥΝΤΟΥΡΩΦ: Συμφωνιέττα

SCHUMANN: Κοντσέρτο για Πιάνο (Σολίστ: S. BENDA)

STRAUSS: TOD UND VERKLÄRUNG

BERLIOZ: BENvenuto CELLINI

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 244

19-11-1962

ΚΑΡΥΩΤΑΚΗ: DIVERTIMENTO

GRIEG: Κοντσέρτο για Πιάνο, σε ΛΑ (Σολίστ: Γ. Θέμελης)

MENDELSSOHN: Συμφωνία Σκωτική

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 245

3-12-1962

MOZART: Συμφωνία No 33 Κ.Β. 319 (α' εκτέλεση)

ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ: Κοντσέρτο για Ορχήστρα

BEETHOVEN: Κοντσέρτο για Πιάνο No 5, ΜΙ υφεσ. Μειζ. ΟΡ. 73 (Σολίστ: Μ. Χαρογιώργου)

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 246

17-12-1962

WAGNER: Πρελούντιο από την 3η πράξη του "LOHENGRIN"

MAHLER: Συμφωνία No 4 (SOLO Μ. Δουλή)

BEETHOVEN: Κοντσέρτο για Πιάνο No 4 (Σολίστ: Μ. REGULES)

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 247

21-1-1963

FRANCK: CHASSEUR MAUDIT

CHOPIN: Κοντσέρτο για Πιάνο No 2 (Σολίστ: ΚΕΔΡΑ)

ELGAR: ENIGMA VARIATIONS

11-2-1963

ΘΕΟΔΩΡΑΚΗ: Σουΐτα No 2

MIASKOWSKY: Συμφωνία No 7

BRAHMS: Κοντσέρτο για Πιάνο No 2 (Σολίστ: LOUIS KENTNER)
Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 2494-3-1963

SCHUMANN: MANFRED

ΠΑΛΛΑΝΤΙΟΥ: CHACCONNE (α' εκτέλεση)

WIENIAWSKY: Κοντσέρτο για Βιολί (Σολίστ: GIMPEL)

BRAHMS: Συμφωνία No 3

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 250

18-3-1963

TSCHAIKOWSKY: HAMLET (α' εκτέλεση)

BRAHMS: Κοντσέρτο για βιολί (Σολίστ: MICHEL SCHWALBÉ)

BARBER: ADAGIO

ROUSSEL: Συμφωνία No 4

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 251 α

1-4-1963

WAGNER: RIENZI

KHATCHATURIAN: Κοντσέρτο για Βιολί (Σολίστ: P. DOUKAN)

SCHUMANN: Συμφωνία No I

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 251 β

14-5-1963 Η Συναυλία δόθηκε στο Φεστιβάλ της Πράγας με την Συμφωνική
Ορχήστρα της Πράγας FOK. Κριτικές στα DOSSIERS των Συναυλιών
του Εξωτερικού.

J. SUK: Τραγική Εισαγωγή

DVORAK: Κοντσέρτο για Βιολοντσέλλο (Σολίστ: VLADIMIR ORLOV)

BORODIN: Συμφωνία No 2

ΣΚΑΛΚΩΤΑ: Ελληνικοί Χοροί

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 252 α

17-6-1963

SCHUMANN: Γενοβέφα (α' εκτέλεση)

" " " : Κοντσέρτο για Πιάνο (Σολίστ: M. HAAS)

BRAHMS: Συμφωνία No 2

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 252 β

26-6-1963 Η Συναυλία δόθηκε στην STUTTGART, με την Ορχήστρα του Ραδιοφωνικού
Σταθμού. SÜDDEUTSCHER-RUNDFUNK. Πρόγραμμα, Κριτικές δεν βρέθηκαν.

ΚΑΛΟΜΟΙΡΗ: "Αντρειωμένη"

ΠΑΛΛΑΝΤΙΟΥ: CHACONNE

ROUSSEL: Συμφωνία No 4

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 253

8-7-1963

ΕΡΓΑ BEETHOVEN

BEETHOVEN: " Προμηθεύς " Σουΐτα

" " : Συμφωνία No 2

" " : Κοντσέρτο για Πιάνο No 5 (Σολίστ: B. RINGEISSEN)

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ 258

Στη Μνήμη J.F. KENNEDY

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

BEETHOVEN: MARCIA FUNEBRE από την Συμφωνία EROICA

αντι, 1. Φαντασία και Φούγκα σὲ Σόλ έλασ. BACH · MITROPOULOS

2. Συμφωνία ἀριθ. 2 σὲ Λά έλασ. C. SAINT · SAENS

I. Allegro marcato — Allegro appassionato

II. Adagio

III. Scherzo — Presto — Un poco meno mosso

IV. Prestissimo

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

3. Κοντσέρτο γιὰ βιολί σὲ Ρέ έλασ.

J. SIBELIUS

I. Allegro moderato

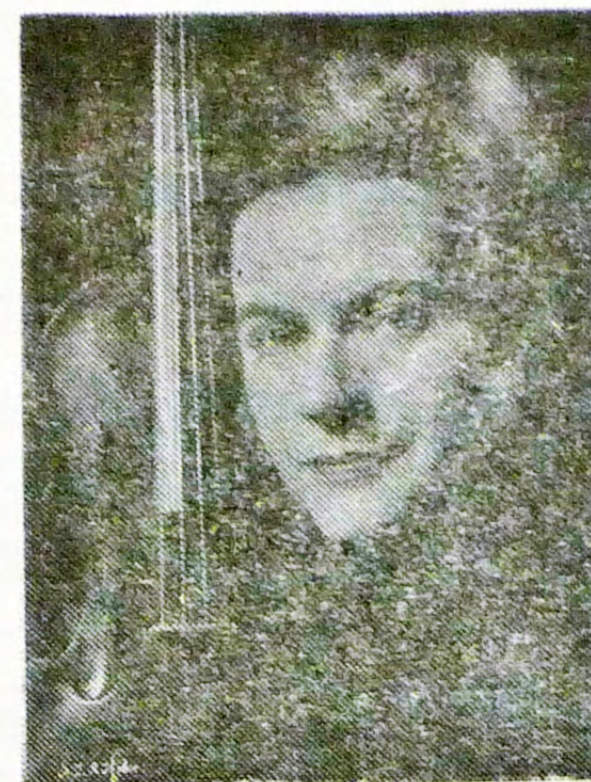
II. Adagio di molto

III. Allegro ma non tanto

Σολίστ ἢ κ. Hedi Gigler - Ντόγκα

4. Καλπασμός τῶν Βαλκυριῶν

R. WAGNER

HEDI GIGLER

Ἡ Hedi Gigler κόρη τοῦ μουσικοκριτικοῦ Herbert Gigler καὶ τῆς συνθέτιδος Grete Zieritz, ἐγεννήθη στὸ Βερολίνο. Τὰ παιδικὰ της χρόνια ἔζησε στὸ Γκράτς. Σὲ ἡλικία τεσσεράμιση ἐτῶν ἔκαμε τὴν πρώτη δημοσία ἐμφάνισί της. Καθηγηταὶ της στὸ βιολί ἦσαν ὁ Krehahn, ὁ περίφημος Hubay καὶ ἡ Maria Roeger Solday μαθήτρια τοῦ Joachim καὶ τοῦ Brahms. Ἐν συνεχείᾳ ἐσπούδασε στὴν Ἀνωτάτη Μουσικὴ Σχολὴ τοῦ Βερολίνου μὲ καθηγητὴ τὸν Gustav Havemann, καὶ στὴν Βιέννη ὅπου εἶχε καθηγητὴ τὸν Ernst Moravec Μετὰ δύο ἔτη ἔγινε μαθήτρια τοῦ βιολιστοῦ Georg Kulenkampf. Ἐσπούδασε ἐπίσης βιολί στὴν Ἀκαδημία Chigiana τῆς Σιέννας μὲ καθηγητὰς τοὺς Thibaud καὶ Enesco. Ἐλαβε μέρος μὲ μεγάλη ἐπιτυχία στὸν διεθνὴ διαγωνισμό Jacques Thibaud καὶ στοὺς διαγωνισμοὺς τοῦ Σεβενίγκεν καὶ τῆς Γενεύης ὅπου ἐβραβεύθη. Τὸ 1951 ἐβραβεύθη στὸν διεθνὴ διαγωνισμό τῆς Βασιλίσσης Ἐλισάβετ στὶς Βρυξέλλες Τὸ ρεπερτόριό της, πλουσιώτατο, περιλαμβάνει ὅλα τὰ γνωστὰ κλασσικὰ κοντσέρτα, καθὼς καὶ ἔργα συγχρόνων συνθετῶν. Ἡ Hedi Gigler ἔδωσε συναυλίες μὲ μεγάλη ἐπιτυχία στὴν Γερμανία, Βέλγιο, Ὁλλανδία, Ἰταλία, Γαλλία κ.ἀ. καὶ συνέπραξε ὡς σολίστ ὑπὸ τὴν διεύθυνσι διασήμεων μαέστρων. Ὁ Karl Böhm εἶπε γιὰ τὴν Hedi Gigler: « Ἡ συνεργασία μαζί της εἶναι πραγματικὴ εὐχαρίστησις. Ἡ καλλιτέχνις αὐτὴ εἶναι προικισμένη μὲ πολλὴ μουσικότητα καὶ δύναμι ἐκφράσεως».

BACH - MITROPOULOS

ΦΑΝΤΑΣΙΑ ΚΑΙ ΦΟΥΓΚΑ σέ Σόλ έλασ.

‘Η Φαντασία και Φούγκα σέ Σόλ έλασ. τοῦ Μπάχ, τήν όποίαν ένορχήστρωσε ό Δ. Μητρόπουλος, φαίνεται ότι έγράφη έπί τῇ προόψει τοῦ ταξιδιοῦ τοῦ συνθέτου στό ‘Αμβούργο, όπως άποδεικνύει πολὺ εὐγλωττα τὸ πρελούντιο τοῦ έργου, ποὺ συνετέθη κατὰ τὸν τύπο τῆς ελεύθερης φαντασίας τῶν βορειογερμανῶν μουσικῶν. ‘Αλλά καὶ ἐδῶ φαίνεται ότι ό Μπάχ ἐπιζητεῖ νά δείξη πρόοδον ἐπὶ τῶν δεξιότητῶν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ὀργάνου τοῦ ‘Αμβούργου. «Θέματα ποὺ παρουσιάζονται σάν ἓνα μουρμούρισμα, φράσεις μὲ μιμήσεις, ρεσιτατίβα τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ὀργάνου, τολμηρὲς μετατροπὲς, δυνατὲς συγχορδίες συσσωρεύονται μὲ καταφανῇ ἀταξία», μᾶς λέει ό Albert Schweitzer. ‘Αλλά καὶ ἀπὸ ὅλα αὐτὰ ἐκπηδᾷ ἤδη μὲ δύναμι τὸ ὥριμο πνεῦμα τοῦ Μπάχ. Στὶς μετατροπὲς, ποὺ ὑπερβαίνουν σὲ τολμηρότητα τὶς μετατροπὲς τοῦ Buxtehude, ἀναγνωρίζει κανεὶς σαφὲς σχέδιο. Στὸ πρελούντιο αὐτὸ φαίνεται πόσον ἔχει ἀπομακρυνθῇ ό Μπάχ ἀπὸ τὰ παλαιότερα παρεμφερῆ του έργα, ποὺ εἶναι τόσο ἐπηρεασμένα ἀπὸ τὴν τεχνοτροπία τοῦ Buxtehude. Τὴν ὥραιότερη ἀντίθεσι μὲ τὸ πρελούντιο ἀποτελεῖ ἡ μεγάλη τετράφωνη καὶ πλούσια ἀνεπτυγμένη φούγκα, τὴν όποία κάποιος μουσικὸς τῆς περασμένης ἑκατονταετηρίδος ὠνόμασε ὡς «τὸ πιὸ τέλειο κομμάτι τοῦ I. Σ. Μπάχ ποὺ βασίζεται σὲ πεντάλ». Μᾶς φαίνεται πράγματι ότι καμμιά ἄλλη φούγκα δὲν ἐστάθη ποτὲ ψηλότερα.

‘Ακόμη περισσότερο, ἀφοῦ καμμιά ἄλλη φούγκα, οἰουδήποτε συνθέτου, δὲν μπορεῖ νά ὑποστῇ τὴν σύγκρισιν πρὸς μία παρεμφερῆ σύνθεσιν τοῦ Μπάχ. ‘Ισως μερικὰ συγγενῆ έργα τοῦ Buxtehude νά εἶναι ἀληθινοὶ θησαυροί, ἴσως ό Χαϊντελ νά προσήγγισε τὸν Μπάχ σὲ μερικὲς του φούγκες γιὰ κλειδόχορδο, ἀλλὰ τὸ φτερούγισμα αὐτὸ τῆς φαντασίας, τὴν ἀνυπέρβλητη δύναμι καὶ ταυτοχρόνως τὴν κρυστάλλινη διαύγεια, τὴν φυσικότητα, τὴν ὑψίστη σοβαρότητα καὶ τὴν βαθειὰ φαιδρότητα, ὅλα αὐτὰ τὰ μοναδικὰ προτερήματα τῆς μεγαλοφυΐας τοῦ Μπάχ, ποτὲ ἕως τὴν ἐποχὴν ἐκείνη δὲν τὰ εἶχαμε συναντήσῃ. Θὰ μπορούσε μάλιστα νά πῇ κανεὶς, λέει ό Schweitzer, ότι, σὲ ὁλόκληρη τὴν ὀργανικὴ μουσικὴ, μόνον οἱ συμφωνίες τοῦ Μπετόβεν θὰ μπορούσαν νά ἀναμετρηθοῦν πρὸς τὶς τέλειες φούγκες γιὰ ἐκκλησιαστικὸ ὄργανο τοῦ Μπάχ.

Γεώργιος Σκλάβος

C. SAINT - SAËNS

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΑΡΙΘ. 2

‘Η «Δευτέρα Συμφωνία» τοῦ Saint - Saëns παίχθηκε γιὰ πρώτη φορὰ σὲ μιὰ συναυλία ποὺ ἔδωσεν ό συνθέτης στὴν αἴθουσα Pleyel στὸ Παρίσι, στὶς 28 Φεβρουαρίου 1862. «Τὸ ἔργο αὐτό, λέει ό Jules Tiersot, ἀποκαλύπτει τὴ λεπτότητα καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ συνθέτου». Σ’ ὅλα τὰ σημεῖα παρατηρεῖται ἡ ἀναλογία ποὺ χρειάζεται· οἱ ρυθμικοὶ τύποι εἶναι σαφεῖς καὶ μὲ ἀπόλυτη ἀκρίβεια, ἡ πολυφωνία ἀπολύτως ἰσορροπημένη καὶ ἡ ὀρχήστρα, εὐῆχη ὅσο πρέπει, ἔχει τόση διαφάνεια, ὥστε ἐπιτρέπει νά διακρίνουμε κάθε λεπτομέρεια. Στὴν ένορχήστρωσιν ό συνθέτης μεταχειρίστηκε μόνον 2 φλάουτα, 2 ὄμποε, 2 κλαρινέττα, 2, κόρνα, 2 σάλπιγγες, 2 τύμπανα καὶ τὰ ἔγχορδα· τὴν κλασσικὴ δηλαδὴ ὀρχήστρα, μὲ τὴν ἀπόλυτη σημασία τῆς λέξεως. ‘Ο Brahms ἔλεγε γιὰ τὸ ἔργον αὐτὸ ότι θὰ ἔπρεπε νά χρησιμεύῃ γιὰ πρότυπο σιούς μαθητὰς τῆς συνθέσεως.

‘Η εἰσαγωγή τοῦ πρώτου μέρους (Allegro marcato) εἶναι μιὰ ελεύθερη φαντασία ποὺ μᾶς ὁδηγεῖ στὸ Allegro appassionato, ποὺ κάνει τὴν ἐντύπωσιν ότι τὸ πνεῦμα τοῦ Mendelssohn ἐξακολουθεῖ νά ζῇ ἀκόμη πιὸ πολὺ στὴ Γαλλία, παρὰ στὴ Γερμανία. Πιὸ πολὺ χαρακτηριστικὸ ἀκόμη, εἶναι τὸ Adagio τῆς συμφωνίας, ποὺ ἀποτελεῖται ἀπὸ 79 μόνο μέτρα, καὶ θυμίζει Μπετόβεν καὶ Χριστουγεννιάτικη μουσικὴ. Τὸ scherzo ἐπίσης θυμίζει Μπετόβεν, μὲ ὅλες τὶς πομπώδεις συγχορδίες τῶν πνευστῶν.

Τὸ φινάλε τέλος εἶναι ἓνα πλούσιο καὶ φανταστικὸ rondo, μὲ ἐναλλαγὲς ἀπὸ θυελλώδεις καὶ ἡρεμώτερες φράσεις.

Γεώργιος Σκλάβος

Ἐξαιρετικὴ θέσι μέσα στὸ ἔργο τοῦ Σιμπέλιους κατέχει τὸ Κοντσερτο γιὰ βιολί σὲ Ρε Έλας. Γιατὶ μέσα σ' αὐτὸ, γιὰ πρώτη ἔως τότε φορά, ἔρχονται σὲ ἀντίθεσι δύο διαφορετικὲς τάσεις· ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος ὁ συνθέτης προσπαθεῖ νὰ παραμείνῃ ὁ φανατικὸς Φιλλανδὸς ἐθνικιστής, ὅπως τὸν εἶχαμε γνωρίσῃ ἔως τότε καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο ἢ βαθειὰ ἐπιδρασι πού εἶχε στὴν ψυχὴ του τὸ λατινικὸ πνεῦμα μὲ τὸ ὁποῖο γιὰ πρώτη φορά ἤρχετο σὲ ἐπαφὴ κατὰ τὴν ἐπίσκεψί του στὴν Ἰταλία, πού εἶχε κάμει λίγο πρὶν γράψῃ τὸ κοντσερτο, τὸν ἔκαμε νὰ γίνῃ εἰδυλλιακώτερος καὶ λυρικώτερος. Ἀπὸ τὰ δύο αὐτὰ ἀντιμαχόμενα στοιχεῖα ἐδημιουργήθη ἓνα ἔργο μὲ παλμὸ καὶ μὲ ζωὴ πού ἐπλούτισε τὴν φιλολογία τοῦ βιολιοῦ μὲ ἓνα ἀπὸ τὰ ὠραιότερα κοντσερτα πού ἔχουν γραφεῖ. Ἐὰν παίζεται ὀλιγώτερον ἀπὸ τὰ παρεμφερῆ ἔργα αὐτὸ ὀφείλετε στὶς ἐξαιρετικὲς, ἀπὸ ἀπόψεως δεξιότητις, δυσκολίες πού παρουσιάζει. Σὲ λίγους εἶναι γνωστὸν ὅτι ὁ Σιμπέλιους προωρίζετο νὰ γίνῃ βιολιστής καὶ ὅτι εἶχε σπουδάσει κατὰ βάθος τὸ βιολί. Ὁ βιογράφος τοῦ Φιλλανδοῦ συνθέτου Κάρολος Ἑκμαν, ἀναφέρει μιὰ ἐξομολόγησι πού εἶχε κάμει πρὸς αὐτὸν ὁ Σιμπέλιους : « Ὁ καθένας ἔχει τὴν τραγωδίαν τῆς ζωῆς του. Ἡ δική μου εἶναι ὅτι ἐπιζητοῦσα νὰ γίνω διάσημος βιολιστής μὲ κάθε τρόπο. Ἔως νὰ γίνω δέκα πέντε ἐτῶν, ἔπαιζα ἐπὶ δέκα χρόνια τὸ βιολί μου ἀπὸ τὸ πρωτὶ ἔως τὸ βράδυ. Ἡ προτίμησις μου γιὰ τὸ βιολί ἦταν ἐξαιρετικὰ μακροχρόνια καὶ μὲ μεγάλη μου λύπη ἀναγκάσθηκα νὰ παραδεχθῶ ὅτι ἔπρεπε νὰ ἐγκαταλείψω κάθε σκέψιν ὅτι μποροῦσα νὰ γίνω διάσημος ἐκτελεστής. Ἦμουν σὲ ἡλικία πού ἔπρεπε νὰ διώξω τὶς χίμαιρας καὶ νὰ δῶ τὴ ζωὴ μὲ τὰ μάτια τῆς πραγματικότητος ».

Ὁ Σιμπέλιους ἔγραψε τὸ Κοντσερτο γιὰ βιολί τὸ 1903· ἀφοῦ κατὰ τὸ 1905 ἔκανε μιὰ λεπτομερῆ ἀναθεώρησιν τοῦ ἔργου αὐτοῦ, τὸ κοντσερτο παίχθηκε γιὰ πρώτη φορά στὸ Βερολῖνον τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1905 ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ριχάρδου Στράους καὶ μὲ σολίστ τὸν Karl Halir. Ὑπὸ τὴν ἀρχικὴν του μορφήν τὸ Κοντσερτο σὲ Ρε Έλας. παίχθηκε γιὰ πρώτη φορά στὸ Χέλσινγκφορς στὰς 8 Φεβρουαρίου 1904, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ συνθέτου καὶ μὲ σολίστ τὸν Victor Novacek.

Ὡς ἀρχιτεκτονικὴ τὸ Κοντσερτο γιὰ βιολί τοῦ Σιμπέλιους ἔχει πολὺ τὸν χαρακτήρα ραψωδίας. Τὸ μακρὸν θέμα μὲ τὸ ὁποῖον ἀνοίγει τὸ ἔργο τὸ ὄργανο σόλο, εἶναι λυρικὸ καὶ βαθειὰ αἰσθηματικόν. τὸ θέμα αὐτὸ ἔχει ὡς συνοδείαν φθόγγους συνεχῶς ἐπαναλαμβανόμενους, ἀπὸ τὰ πρῶτα καὶ δεύτερα βιολιά διηρημένα. Κατόπιν ἔρχεται μιὰ δεύτερη μουσικὴ ἰδέα, πού παίζουν τὰ βιολιά καὶ τὰ φαγκόττα. Τὸ δεύτερον μέρος - Adagio di molto - ἀποτελεῖται ἀπὸ μιὰ μελωδίαν μακρᾶς πνοῆς, πολὺ γοητευτικὴ καὶ μὲ σαφὴ λατινικὸν χαρακτήρα. Εἶναι σπάνιον νὰ βροῦμε σὲ μουσικὸν ἔργο μελωδίαν ἀργὴν πού νὰ ἐκτείνεται σὲ μῆκος εἴκοσι μέτρων. Τὸ μέρος αὐτὸ εἶναι μιὰ ἀληθινὰ ποιητικὴ σελίς. Τὸ τελευταῖον μέρος - Allegro, ma non tanto - βασίζεται σὲ ἓνα ἐνεργητικὸν καὶ ἀθλητικὸν θέμα, τὸ ὁποῖο στηρίζει μιὰ ρυθμικώτατη συνοδείαν. Ἡ ἰταλικὴ ἀτμόσφαιρα πού εἶχε δημιουργηθεῖ μὲ τὸ δεύτερον μέρος, σβύνει γιὰ νὰ δώσῃ θέσιν σὲ μιὰ εἰκόνα καθαρώς Φιλλανδικήν.

Ο ΚΑΛΠΑΣΜΟΣ ΤΩΝ ΒΑΛΚΥΡΙΩΝ

Ὁ «Καλπασμὸς τῶν Βαλκυριῶν» εἶναι τὸ χαρακτηριστικὸν πρελούντιον τῆς τρίτης πράξεως ἀπὸ τὸ Μουσικὸν δράμα «Βαλκυρία», τὸ δεύτερον κατὰ σειρὰν ἀπὸ τὸν κύκλον «Τὸ δακτυλίδι τοῦ Νιμπελοῦνγκεν».

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ (ΡΕΞ)

Δευτέρα 2 Δεκεμβρίου 1963 — Ὥρα 8,30' μ.μ.

5^Η ΣΥΝΑΥΛΙΑ

ΤΗΣ ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

Διευθυντὴς Ὁρχήστρας

SAMUEL BAUD - BOVY

Σολίστ

ΣΠΥΡΟΣ ΤΟΜΠΡΑΣ

(βιολί)

Π ρ ό γ ρ α μ μ α

FRANK MARTIN : «PASSACAGLIA» (πρώτη ἐκτέλεσις)

F. MENDELSSOHN : Κοντσερτο γιὰ βιολί

L. VAN BEETHOVEN : Συμφωνία ἀριθ. 6 (ποιμενική)

Εἰσιτήρια πρὸς δραχμὰς 30, 25, 20 καὶ 15 θὰ πωλοῦνται ἀπὸ τῆς πρώτης τῆς προσεχοῦς Πέμπτης εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ θεάτρου Κοτοπούλη «ΡΕΞ»
Τηλέφωνον : 629·623

ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ...

1963

ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΚΟΜΨΟΤΗΣ

● Θα γοητευθείτε από τον συναρπαστικό εσωτερικό διάκοσμο του PONTIAC 1963 όπου η σύνθεση και η αρμονία των χρωμάτων συνδυάζονται με την κομψότητα και την ποιότητα.

● Διάφορες ζώνες ψύξεως (κατάψυξις, ψάξη, ελιγότερον ψυχρά και περισσότερο υγρά ζώνη) σας επιτρέπουν να διατηρήσετε το κάθε είδος στην κατάλληλη θέση, ώστε η γεύσις και η εμφάνισις των τροφίμων σας να μένη ανέλλιωτη.

● Κι' όλα αυτά, ΣΤΗΝ ΤΙΜΗ ΕΝΟΣ ΚΑΛΟΥ ΕΓΧΩΡΙΟΥ ΨΥΓΕΙΟΥ, χάρις στην μαζική παραγωγή των PONTIAC που μειώνει το κόστος.

PONTIAC

ΤΗΛΕ ΟΝΟΜΑ ΠΟΥ ΤΑ ΛΕΕΙ ΟΛΑ

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΣΑΒΕΤΑΡ & Α
ΑΘΗΝΑΙ - ΜΗΤΕΡΑΣ 16 ΤΗΛ. 415.140, 412.469
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ - ΤΣΙΝΙΕΚΗ 53 ΤΗΛ. 73.789, 79.834
ΑΘΗΝΑ - ΒΕΛΑΡΟΓΙΩΣ ΡΟΔΟΥ
4 ΤΑΚΑΡΕΛΟΙ Ο.Ε. - ΠΟΛΥΔΩΡΟΥ 4 - ΤΗΛ. 8115

ΕΓΓΥΗΣΙΣ 5 ΕΤΩΝ

"Όλοι οί

γυναικείοι - ανδρικοί

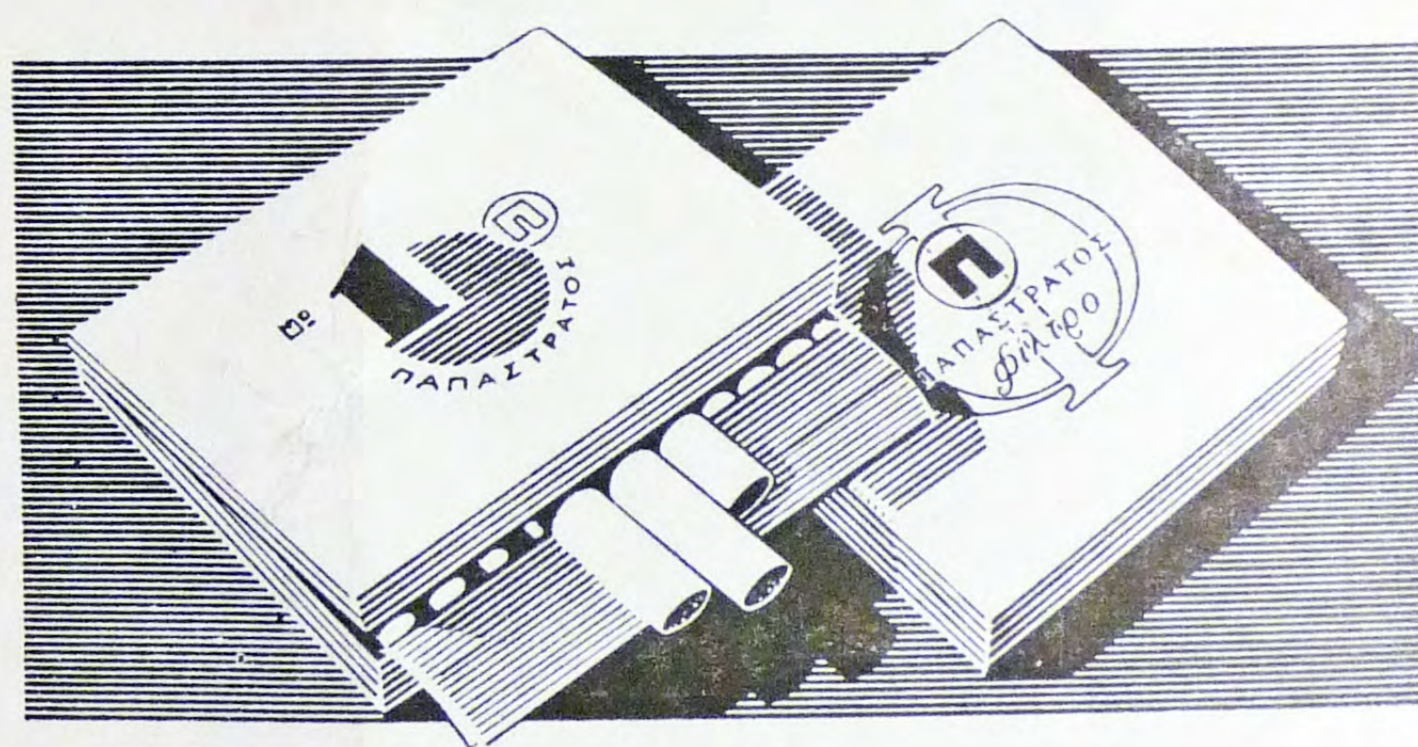
νεωτερισμοί

Τ. Μαυεράκης

ΑΙΟΛΟΣ 76

...όσοι ξέρουν να καπνίζουν τὰ προτιμούν

ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΧΕΙΜΕΡΙΝΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ 1963-1964

Ἡ πορσελάνη ΚΡΑΟΥΤΧΑΪΜ
ἐπεβλήθη στὴν παγκόσμιο ἀγορὰ

Krauthaim
ΜΕΓΑΛΟΣ ΠΛΟΥΤΟΣ ΣΧΕΔΙΩΝ

Διονάιτος

Ἐγγύησις καλῆς ποιότητος
καὶ λεπτοῦ γούστου !!!

*
ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ 23 (Ἐντὸς τῆς στοᾶς)

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ (ΡΕΞ)

Δευτέρα 16 Δεκεμβρίου 1963 - Ὥρα 8,30 μ.μ.

7^Η ΣΥΝΑΥΛΙΑ
ΤΗΣ
ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ
ΑΘΗΝΩΝ

Διευθυντὴς Ὁρχήστρας
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΒΑΒΑΓΙΑΝΝΗΣ

Σολίστ
ΝΤΟΡΑ ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ
(πιάνο)

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ 259

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

1. Συμφωνία σὲ Σὶ ὕφ. μεῖζ. MEN. ΠΑΛΛΑΝΤΙΟΥ
I. Allegro non troppo
II. Poco vivo
III. Andantino grazioso
IV. Allegro con spirito

2. Ὁ Πέτρος καὶ ὁ Λύκος S. PROKOFIEFF
Συμφωνικὸ παραμῦθι γιὰ παιδιὰ
Ἀφηγητής : ΘΑΝΟΣ ΚΩΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

3. Κοντσέρτο γιὰ πιάνο καὶ ὀρχήστρα R. SCHUMANN
σὲ Λὰ ἔλασ., op 54
I. Allegro affettuoso — Andante espressivo
Tempo Primo
II. Intermezzo (Andantino grazioso)
III. Allegro vivace

ΣΟΛΙΣΤ: Ντόρα Μπακοπούλου

ΝΤΟΡΑ ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

(π ι ά ν ο)

Ἡ Ντόρα Μπακοπούλου ἐγεννήθη στὴν Ἀθήνα τὸ 1939. Τὸ 1949 στὴν Νέα Ὑόρκη ὁ Δημ. Μητρόπουλος κατηύθυνε τὰ πρῶτα τῆς μουσικὰ βήματα. Ἐσπούδασε μετέπειτα στὸ Ὁδεῖον Ἀθηνῶν, στὴν τάξι τῆς κ. Μαρίας Παπαϊωάννου, ἀπ' ὅπου καὶ ἀπεφοίτησε τὸ 1957 μὲ πρῶτο βραβεῖο.

Τυχοῦσα ὑποτροφίας τοῦ I.K.Y. συνέχισε τὶς σπουδές της στὴν κεντρικὴ Εὐρώπη. Τὸ 1961 ἔλαβε ἀ' βραβεῖο μετὰ διακρίσεως τοῦ Ὁδείου Γενεύης, ἀντιπροσώπευσε δὲ τοῦτο στὴν ὁργανωθεῖσα τιμητικὴ συναυλία στὸ Παρίσι.

Ἐβραβεύθη στὸν διεθνή διαγωνισμό μουσικῆς ἐκτελέσεως τοῦ Μονάχου.

ΜΕΝ. ΠΑΛΛΑΝΤΙΟΥ

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΣΕ ΣΙ ΥΦ. ΜΕΙΖ.

Ἡ συμφωνία τοῦ Μ. Παλλαντίου — σύμφωνα μὲ ἓνα σύντομο σημείωμά του — ἐγράφη τὸ 1948. Ὁ συνθέτης ἀποφεύγων τὴν πλατειὰ φόρμα τὴν ὁποίαν ἐχρησιμοποίησαν οἱ Γερμανοὶ κατὰ τὴν βαγνέρειον ἢ τὴν ἀμέσως μεταβαγνέρειον ἐποχὴν (Μπροῦκνερ, Μάλερ κλπ.), ἐπροτίμησε τὴν παλαιὰ καὶ σύντομη μορφή τῶν κλασσικῶν, πρὸς τὴν ὁποίαν προσεπάθησε νὰ πλησιάσῃ καὶ ἀπὸ ἀπόψεως θεματικῆς σαφηνείας καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ἀναπτύξεως. Τὸ κύριο χαρακτηριστικὸ τῆς συμφωνίας τοῦ Παλλαντίου εἶναι μιὰ εὐχάριστη ψυχικὴ διάθεσις, μιὰ τάσις παιχιδίσματος, τὸ ὁποῖον μολονότι εἶναι κλεισμένο μέσα στὰ ὅρια τῆς αὐστηρῆς φόρμας, κατορθώνει νὰ δημιουργήσῃ ἓνα λυρισμό, σὲ ἀρκετὰς μάλιστα στιγμὰς καὶ ἀληθινὸ χιούμορ.

R. SCHUMANN

ΚΟΝΤΣΕΡΤΟ ΓΙΑ ΠΙΑΝΟ ΚΑΙ ΟΡΧΗΣΤΡΑ

σὲ Λά ἔλασ., op. 54

Τὸ Κοντσέρτο γιὰ πιάνο τοῦ Σοῦμαν, τοῦ ὁποῖου τὸ πρῶτο μέρος (ἐπονομαζόμενο «Φαντασία») εἶχε ἤδη γραφτῇ τὸ 1841, εἶναι ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἀριστούργημα, θεωρεῖται δὲ ἀπὸ τὰ ὠραιότερα, ἂν μὴ τὸ ὠραιότερο, ἀπὸ ὅλα τὰ παρεμφερῆ ἔργα πού ἐγράφησαν μετὰ τὸν Μπετόβεν. Ἐντύπωσι κάνει κυρίως ἡ συμφωνικὴ ἐπεξεργασία τοῦ πρώτου μέρους τοῦ Κοντσέρτου, στὸ ὁποῖον οἱ κύριες ιδέες ἐμφανίζονται συνεχῶς, ρυθμικῶς καὶ μετρικῶς μεταμορφωμένες κατὰ τὸν πιὸ ποικίλο τρόπο. Τὸ μέρος τοῦ πιάνου εἶναι γραμμένο πού νὰ διατηρῇ ἀπόλυτη ἀνεξαρτησία ἀπὸ τὴν ὀρχήστρα, ἀλλὰ ταυτοχρόνως νὰ θεωρῇται ἀναπόσπαστο συμπλήρωμα αὐτῆς. Ὡς φόρμα δὲ ἔχει μεγάλη σχέσι μὲ τὸν κλασσικὸν τύπο τῆς σονάτας — ἀφοῦ μάλιστα παρεμβάλλεται στὸ πρῶτο μέρος καὶ τὸ ὄνειρῶδες *Andante espressivo* — καὶ πλησιάζει πιὸ πολὺ στὴν ἀλήθεια ὁ ἀρχικὸς τίτλος τῆς «Φαντασίας». Τὸ δεύτερο μέρος — *Intermezzo* διαφέρει ριζικῶς ἀπὸ τὰ καθιερωμένα ἀργὰ μέρη τῶν κοντσέρτων ἐνῶ τὸ *Finale*, πού θυμίζει τὴν μορφή τοῦ *rondo*, ἔχει νὰ παρουσιάσῃ μεγάλο πλοῦτο ἐνδιαφερουσῶν λεπτομερειῶν καὶ ἰδίως περιπλόκων ρυθμικῶν συνδυασμῶν.

Τὸ κοντσέρτο γιὰ πιάνο τοῦ Σοῦμαν ἐξετελέσθη γιὰ πρώτη φορὰ ἀπὸ τὴν σύζυγο τοῦ συνθέτου Κλάρα, τὴν 1η Ἰανουαρίου 1846 στὶς συναυλίες τοῦ *Gewandhaus* τῆς Λειψίας.

Γεώργιος Σκλάβος

S. PROKOFIEFF

Ο ΠΕΤΡΟΣ ΚΑΙ Ο ΛΥΚΟΣ

Συμφωνικὸ παραμῦθι

Ὁ Προκόφιεφ συνέθεσε τὸ «συμφωνικὸ» αὐτὸ παραμῦθι γιὰ ὀρχήστρα, γιὰ νὰ διδάξῃ τὰ παιδιά μὲ ἓνα ὠραῖο ἡχητικὸ διήγημα στὸ ὁποῖο τὰ διάφορα πρόσωπα εἰκονίζονται μὲ ὄργανα: ὁ παπποῦς π.χ. εἰκονίζεται μὲ τὸ φαγκόττο, τὸ ποιλὶ μὲ τὸ φλάουτο, ἡ γάτα μὲ τὸ κλαρινέττο ὁ λύκος μὲ τὰ κόρνα καὶ ὁ Πέτρος μὲ ἓνα ρομαντικὸ θέμα τῶν ἐγγόρδων. Ὅπως λέει ὁ *Slominsky*, ποτὲ ὁ Προκόφιεφ δὲν ἔφθασε σὲ τέτοιο σημεῖο διανυγείας. Τὰ μέσα πού μεταχειρίζεται εἶναι στοιχειώδη καὶ κάθε ἵχνος βαγνερισμού ἔχει ἀποκλεισθῇ. Ὁ ἀφηγητὴς διηγεῖται τὸ παραμῦθι ἐνῶ κάθε ὄργανο παίζει τὸ ἀντίστοιχο θέμα. Γενικὰ τὸ ἔργο βρῆκε παντοῦ ἐπιτυχία, ὅχι μόνον μεταξὺ τῶν παιδιῶν, ἀλλὰ καὶ στὸ σοβαρὸ καὶ αὐστηρὸ κοινὸ τῶν συμφωνικῶν συναυλιῶν.

«Ὁ Πέτρος καὶ ὁ Λύκος» συνετέθη τὸ 1936 καὶ πρωτοπαίχθηκε στὸ «Παιδικὸ θέατρο» τῆς Μόσχας στὰς 2 Μαΐου τοῦ αὐτοῦ ἔτους. Δύο περίπου χρόνια ἀργότερα (25 Μαρτίου 1938, ἐπαίχθη καὶ στὴν Ἀμερικὴ, ἀπὸ τὴν Συμφωνικὴν Ὀρχήστρα τῆς Βοστώνης, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Σ. Κουσεβίτσκυ.

Γεώργιος Σκλάβος

Ο ΠΕΤΡΟΣ ΚΑΙ Ο ΛΥΚΟΣ

Κείμενον: Σεργ. Προκόφιεφ.

Πρόσωπα: Πουλὶ

Πάππια

Γάτα

Παπποῦς

Λύκος

Κυνηγοὶ

Πέτρος

Ἐνα πρωτὶ ὁ μικρὸς Πέτρος ἀνοίξε τὴν πόρτα τοῦ κήπου καὶ βγῆκε στὸ λιβάδι.

Στὸ κλαδὶ ἑνὸς μεγάλου δένδρου κάθονταν ἓνα πουλάκι, φίλος τοῦ Πέτρου, «Ὅλα ἡσυχάζουν ἐδῶ», κελάδησε τὸ πουλάκι χαρωπά.

Ξάφνου μιὰ πάππια πρόβαλε σιγανοπερπατώντας. Χαίρονταν πού ὁ Πέτρος δὲν εἶχε κλείσει τὴν πόρτα τοῦ κήπου, καὶ ἀποφάσισε νὰ κολυμπήσῃ στὴ βαθειὰ λίμνη τοῦ λιβαδιοῦ.

Βλέποντας τὴν πάππια τὸ πουλάκι πέταξε κάτω, πάνω στὴ

χλόη, στάθηκε κοντά της και σήκωσε τούς ώμους απορῶντας.

«Μὰ τί εἶδους πουλί εἶσαι σὺ ποὺ δὲν μπορεῖς νὰ πετᾷς ;» εἶπε τὸ πουλί, καὶ ἡ πάπια τοῦ ἀπάντησε : «Τὶ εἶδους πουλί εἶσαι σὺ ποὺ δὲν μπορεῖς νὰ κολυμπᾷς ;» καὶ βούτηξε στὴ λίμνη.

Ὡρες μιλοῦσαν ἡ πάπια κολυμπῶντας στὴ λίμνη, καὶ τὸ πουλάκι φτερουγίζοντας στὴν ἄκρη τῆς ὄχθης.

Ξάφνου κάτι τράβηξε τὴν προσοχὴ τοῦ Πέτρου : Μιὰ γάτα ποὺ σέρνονταν πάνω στὴ χλόη.

Ἡ γάτα σκέφτηκε : «Τὸ πουλί εἶναι ἀπορροφημένο στὴ κουβέντα, θὰ τὸ ἀρπάξω!» καὶ κλεφτὰ σύρθηκε πρὸς αὐτό μὲ τὰ βελούδινα πόδια της.

«Πρόσεξε !» ξεφώνισε ὁ Πέτρος, καὶ τὸ πουλί ἀμέσως πέταξε πάνω στο δένδρο.

Ἐνῶ ἡ πάπια ἔκραζε θυμωμένα ἀπὸ τὴ μέση τῆς λίμνης.

Ἡ γάτα σέρνονταν γύρω στὸ δένδρο κι' ἀναρωτιόταν : «'Α-ξίζει τὸν κόπο νὰ σκαρφαλώσω τόσο ψηλά ; Ὡσπου νὰ φτάσω ἐκεῖ τὸ πουλί θὰ ἔχει πετάξει μακριά».

Ξάφνου ὁ Παπποῦς προβάλλει στὴ πόρτα τοῦ κήπου. Εἶναι θυμωμένος βλέποντας τὸν Πέτρο στὸ λιβάδι. «Εἶναι ἐπικίνδυνο μέρος ! Ἄν ξάφνου ἔρθῃ ὁ λύκος ἀπ' τὸ δάσος τί θὰ κάνῃς τότε ;».

Ὁ Πέτρος δὲν ἔδωσε σημασία στὰ λόγια τοῦ Παπποῦ, ἀγόρια σὰν αὐτὸν δὲν φοβοῦνται λύκους.

Ἀλλὰ ὁ Παπποῦς πῆρε τὸν Πέτρο ἀπὸ τὸ χέρι, τὸν ὠδήγησε στὸ σπίτι καὶ κλείδωσε τὴν πόρτα τοῦ κήπου.

Καὶ νά! μόλις ὁ Πέτρος ἔφυγε, ἓνας μεγάλος γκριζός λύκος πρόβαλε μέσ' ἀπ' τὸ δάσος.

Σὰν ἀστραπὴ ἡ γάτα σκαρφάλωσε στὸ δένδρο.

Ἡ πάπια πάνω στὴ σύγχυσή της πήδησε ἔξω ἀπ' τὴ λίμνη κρᾶζοντας. Ἀλλὰ ὅσο κι' ἂν πᾶσχιζε νὰ τρέξῃ δὲν μπόρεσε νὰ ξεφύγῃ τὸ λύκο.

Νάτος τὴ ζυγώνει... ὅλο καὶ πιὸ κοντά... ὅλο καὶ πιὸ κοντά... Ξάφνου τὴν ἀρπάζει... καὶ μὲ μιᾶς, τὴν καταπίνει.

Καὶ τώρα νὰ πῶς ἔγιναν τὰ πράγματα :

Ἡ γάτα καθισμένη σ' ἓνα κλαδί. Τὸ πουλί σ' ἓν' ἄλλο κλαδί - ὄχι πολὺ κοντὰ στὴ γάτα.

Κι' ὁ λύκος τριγύριζε γύρω στὸ δένδρο κυττάζοντάς τους μὲ λαίμαργα μάτια.

Ἐν τῷ μεταξύ ὁ Πέτρος χωρὶς τὸν παραμικρὸ φόβο στεκόταν πίσω ἀπὸ τὴν κλειστὴ πόρτα παρατηρῶντας τὰ συμβαίνοντα.

Ἐτρεξε σπίτι πῆρε ἓνα γερὸ σχοινὶ καὶ σκαρφάλωσε ψηλὰ στὸν πέτρινο τοῖχο.

Ἐνα ἀπὸ τὰ κλαδιὰ τοῦ δένδρου ποὺ ἀπὸ κάτω στεκόνταν ὁ λύκος ἀπλώνονταν πάνω στὸν τοῖχο.

Γαντζώνοντας ἐπάνω στὸ κλαδί...

Ὁ Πέτρος σκαρφάλωσε ἐλαφρὰ πάνω στὸ δένδρο, καὶ εἶπε στὸ πουλί : «Πέταξε κάτω καὶ τριγύρισε γύρω γύρω στὸ κεφάλι τοῦ λύκου, μόνο πρόσεξε μὴ σὲ τσακώσῃ».

Τὸ πουλί σχεδὸν ἄγγιξε τὸ κεφάλι τοῦ λύκου μὲ τὰ φτερά του πετώντας, ἐνῶ ὁ λύκος στριφογύριζε θυμωμένος... πότ' ἀπὸ δῶ καὶ πότ' ἀπὸ κεῖ.

Πῶς τὸ πουλί ἐξώργιζε τὸ λύκο ! Πῶς τὸν ἔκαμε νὰ θέλῃ νὰ τὸ ἀρπάξῃ ! Ἀλλὰ τὸ πουλί ἦταν ἐξυπνότερο, καὶ ὁ λύκος δὲν μπόρεσε νὰ κάμῃ τίποτα.

Ἐν τῷ μεταξύ ὁ Πέτρος ἔκαμε μιὰ θηλιὰ καὶ προσεκτικά... ἀφίνοντάς τιν κάτω, ἀρπάξε τὸν λύκο ἀπ' τὴν οὐρά, καὶ τράβηξε μὲ ὅλη του τὴ δύναμη.

Νοιώθοντας ὁ λύκος πῶς τὴν ἔπαθε πηδάει προσπαθῶντας νὰ λευτερωθῇ.

Ἀλλὰ ὁ Πέτρος ἔδεσε τὴν ἄλλη ἄκρη τοῦ σχοινοῦ στὸ δένδρο καὶ τὰ πηδήματα τοῦ λύκου κάνανε μόνο τὸ σχοινὶ σφιχτότερο γύρω ἀπὸ τὴν οὐρά του.

Ἀκριβῶς ἐκείνη τὴ στιγμὴ... οἱ κυνηγοὶ πρόβαλαν μεσ' ἀπὸ τὸ δάσος ἀκολουθώντας τὸν λύκο καὶ πυροβολώντας.

Ἀλλὰ ὁ Πέτρος καθισμένος στὸ δένδρο φώναξε : «Μὴν πυροβολᾶτε ! Τὸ πουλάκι κι' ἐγὼ πιάσαμε πιά τὸ λύκο. Τώρα βοηθήστε μας νὰ τὸν πᾶμε στὸ ζωολογικὸ κῆπο».

Καὶ νά...

Φαντασθῆτε τὴν θριαμβευτικὴ πομπή :

Ὁ Πέτρος ἐπὶ κεφαλῆς. Πίσω του οἱ κυνηγοὶ ὀδηγώντας τὸ λύκο.

Καὶ πάρα πίσω ὁ Παπποῦς κι' γάτα. Ὁ Παπποῦς κουνούσε τὸ κεφάλι δυσανεστικμένος : «Καλὰ κι' ἂν ὁ Πέτρος δὲν εἶχε πιάσει τὸ λύκο ; Τί θὰ γινόταν τότε ;».

Ἀπὸ πάνω τους πετοῦσε τὸ πουλάκι τιτιβίζοντας εὐθυμα : «ὦ ! τί σπουδαῖοι ποὺ εἴμαστε, ὁ Πέτρος κι' ἐγὼ, δῆτε τί πιάσαμε !»

Κι' ἂν πρόσεχε κανεὶς πολὺ, θὰ ἄκουγε τὴ πάπια νὰ κρᾶζῃ, στὴ κοιλιὰ τοῦ λύκου, γιατί ὁ λύκος στὴ βία του τὴν εἶχε καταπιεῖ ζωντανή.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ (ΡΕΞ)

Δευτέρα 23 Δεκεμβρίου 1963 — Ώρα 8,30' μ.μ.

8^Η ΣΥΝΑΥΛΙΑ

ΤΗΣ ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

Διευθυντής Όρχήστρας

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΒΑΒΑΓΙΑΝΝΗΣ

Σολίστ

TZINA ΜΠΑΧΑΟΥΕΡ

(πιάνο)

Πρόγραμμα

BACH · MITROPOULOS Φαντασία και Φούγκα σε Σόλ έλας.

W. A. MOZART : Κοντσέρτο για πιάνο και όρχήστρα αριθ. 17
σε Σόλ μεϊζ. K.V. 453

S. RACHMANINOFF : Κοντσέρτο για πιάνο και όρχήστρα αριθ. 2
σε Ντό έλας, op. 18

Εισιτήρια προς δραχμάς 100, 75, 50 και 25 θα πωλούνται από της πρώτης
της προσεχούς Πέμπτης εις το ταμείον του Θεάτρου Κοτοπούλη « Ρ Ε Ξ »
Τηλέφωνον : 6 2 9 · 6 2 3

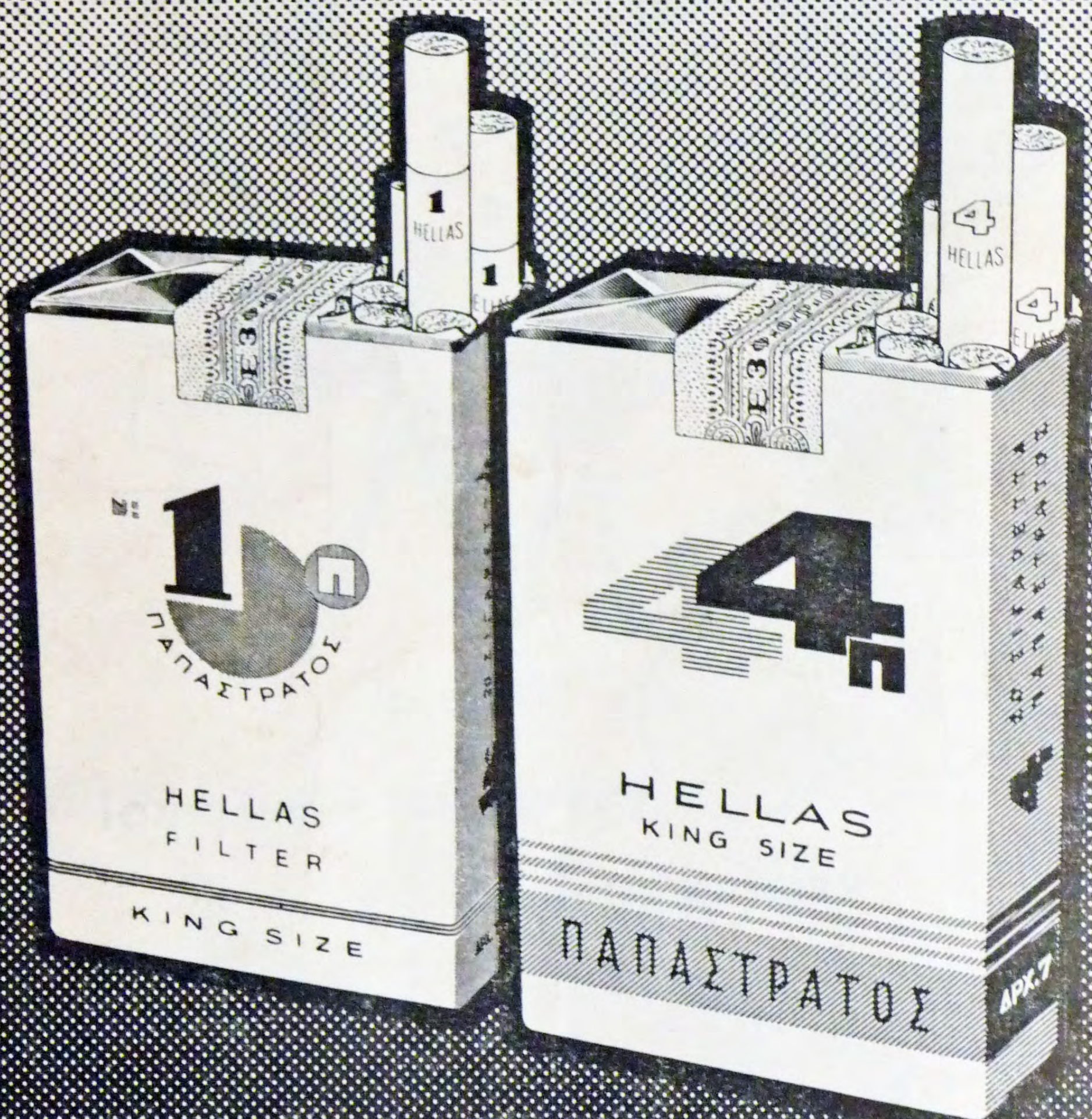

νεωτερισμοί

Τ. Μανδράκης

ΑΙΟΛΟΣ 76

**Άπό έπιτυχία
σέ έπιτυχία !**

ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ

29-7-1963

KALOMOIRH: Αντρείωμένη

BORODIN: Συμφωνία No 2

BRAHMS: Κοντσέρτο για Πιάνο No I (Σολίστ: W.MALKUZINSKI)

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 255

4-II-1963

BAPBOΓΛH: Αγία Βαρβάρα

SCHUMANN: Κοντσέρτο για Βιολοντσέλλο (Σολίστ: FINKE)

MAHLER: Συμφωνία No I

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 256

11-II-1963

KOYNTOPYPΩΦ: LARGHETTO

KODALY: Συμφωνία (α' εκτέλεση)

BRAHMS: Κοντσέρτο για Πιάνο No I (Σολίστ: IDA KREHM)

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 257

18-II-1963

SMETANA: MOLDAU

NEZEPITH: Συμφωνία No 2 (α' εκτέλεση)

BEETHOVEN: Κοντσέρτο για Πιάνο No 3 (Σολίστ: W.KEMPF)

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 258

25-II-1963 Συναυλία αφιερωμένη στην μνήμη του J.F.KENNEDY

BEETHOVEN: MARCIA FUNEBRE -EROICA (αντί αυτού που αναγράφεται στο Πρόγραμμα)

SAINT-SAËNS: Συμφωνία No 2 , LA Ελας.

SIBELIUS: Κοντσέρτο για Βιολί, σε RE Ελας. (Σολίστ: HEDI GIGLER - Ντόγκα)

WAGNER: Καλπασμός Βαλκυριών

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 259

16-12-1963

ΠΑΛΛΑΝΤΙΟΥ: Συμφωνία, SI ύφεση Μειζ.

PROKOFIEFF: Ο Πέτρος και ο Λύκος (Αφηγητής: Θ.Κωτσόπουλος)

SCHUMANN: Κοντσέρτο για Πιάνο, σε LA Ελας. OP.54(Σολίστ: Ντόρα Μπακοπούλου)

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 260

23-12-1963

BACH-MITROPOULOS: Φαντασία - Φούγκα, SOL Ελας.

MOZART: Κοντσέρτο για Πιάνο K.V.453 (Σολίστ: G.BACHAUER)

RACHMANINOFF: Κοντσέρτο για Πιάνο No 2 (Σολίστ: " ")

17a

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 261

13-1-1964 Η Συναυλία δόθηκε στο Μόναχο. Κριτικές στα DOSSIERS των Συναυλιών του Εξωτερικού.

BOLDEMAN: Συμφωνία Νο I (α' εκτέλεση)

SIBELIUS: Κοντσέρτο για Βιολί (Σολίστ: K.GUNTNER)

FRANCK: Συμφωνία, σε RE

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 262

20-1-1964

KONTH: Πρελούντιο

BRUCKNER: Συμφωνία Νο 7

PROKOFIEFF: Κοντσέρτο για Πιάνο Νο 3 (Σολίστ: PH.ENTREMONT)

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 263

3-2-1964

BEETHOVEN: Εγκαίνια, Εισαγωγή

MOZART: Κοντσέρτο για Κλαρινέτο, σε LA (Σολίστ: Χ.Φαραντάτος)

SCHÖNBERG: VERKLÄRTE NACHT

SIBELIUS: FINLANDIA

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 264

17-2-1964

HAYDN: Συμφωνία της Οξφόρδης Νο 92, SOL Μειζ.

N.DELLO JOIO: VARIATIONS - CHACONNE - FINALE (α' εκτέλεση)

DVORAK: Κοντσέρτο για Βιολοντσέλλο, SI Ελασ., OP.104 (Σολίστ: LUDWIG HOELSCHER)

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 265

2-3-1964

ΣΚΑΛΚΩΤΑ: Τέσσαρες Εικόνες

THÄRICHEN: Κοντσέρτο για μία Φωνή (Σολίστ: A.OELKE) α' εκτέλεση)

BRAHMS: Συμφωνία Νο 4

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 266

23-3-1964

ΣΚΛΑΒΟΥ: Αητός

BELA BARTOK: Κοντσέρτο για Πιάνο Νο 3 (Σολίστ: BELA SIKI) (α' εκτέλεση)

BEETHOVEN: Συμφωνία Νο 7

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 267

20-4-1964

MOZART: Συμφωνία Νο 36

HOFFMEISTER: Κοντσέρτο για Φλάουτο (Σολίστ: M.RÜTTERS)

HINDEMITH: Συμφωνία "Η Αρμονία του Κόσμου" (α' εκτέλεση)

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΧΕΙΜΕΡΙΝΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ 1963-1964

Ἡ πορσελάνη ΚΡΑΟΥΤΧΑΪΜ
ἐπεβλήθη στὴν παγκόσμιο ἀγορὰ

Krautheim
ΜΕΓΑΛΟΣ ΠΛΟΥΤΟΣ ΣΧΕΔΙΩΝ

Διονάιτος

Ἐγγυήσεις καλῆς ποιότητος
καὶ λεπτοῦ γούστου !!!

*
ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ 23 (Ἐντὸς τῆς στοᾶς)

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ (ΡΕΞ)

Δευτέρα 17 Φεβρουαρίου 1964 - Ὦρα 8,30 μ.μ.

14^Η ΣΥΝΑΥΛΙΑ
ΤΗΣ
ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ
ΑΘΗΝΩΝ

Διευθυντὴς Ὀρχήστρας
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΒΑΒΑΓΙΑΝΝΗΣ

Σολίστ
LUDWIG HOELSCHER
(Βιολοντσέλλο)

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ 264

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

1. Συμφωνία ἀριθ. 92
σὲ Σὸλ μεῖζ. τῆς «Ὁξφόρδης»
I. Adagio - Allegro spiritoso
II. Adagio
III. Minuetto. Allegretto
IV. Finale (Presto)

JOS. HAYDN

2. Variations
Chaconne
Finale
(α' ἐκτέλεσις)

NORMAN DELLO JOIO

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

3. Κοντσέρτο γιὰ βιολοντσέλλο καὶ ὀρχήστρα
σὲ Σὶ ἔλ., op. 104
I. Allegro
II. Adagio ma non troppo
III. Allegro moderato

A. DVORAK

Σολίστ: Ludwig Hoelscher

LUDWIG HOELSCHER

Ἡ σταδιοδρομία τοῦ Ludwig Hoelscher διακρίνεται τόσο καθ' ἑαυτὴν τῆς Ἀνωτέρας Μουσικῆς Ἀκαδημίας τοῦ Βερολίνου ὅσον καὶ ὡς σολίστ μετὰ ἀναγνώρισιν καὶ πέραν τῶν ὁρίων τῆς πατρίδος του. Εἶναι γνωστὸς στὴν Νότιο Ἀμερική, Ἰαπωνία καὶ ἔχει παίξει μετὰ τίς μεγαλύτερες ὀρχήστρες τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Ἑλβετίας. Τὸ ρεπερτόριόν του, πλουσιώτατον, περιλαμβάνει ἀπὸ κλασσικά ἕως σύγχρονα ἔργα, τῶν ὁποίων θεωρεῖται ἐνθουσιώδης ἐκτελεστής.

Ὁ Ludwig Hoelscher εἶναι γνωστὸς εἰς τὸ Ἀθηναϊκὸν κοινὸν ὅτε ἐνεφανίσθη μετὰ τὸν ἀνεψιὸν του διάσημον βιολιστὴν Gert Hoelscher εἰς τὸ Διπλὸ Κοντσέρτο γιὰ βιολί καὶ Βιολοντσέλλο τοῦ Brahms, εἰς Συναυλίαν τῆς Κρατικῆς Ὁρχήστρας τὸν Νοέμβριον τοῦ 1959.

JOSEPH HAYDN

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΑΡΙΘ. 92

σὲ Σόλ μείζ. « τῆς Ὁξφόρδης »

Ἡ Συμφωνία τῆς Ὁξφόρδης ἐγράφη τὸ 1788 γιὰ τὸ Παρίσι ἐπῆρε ὅμως τὴν προσωινία αὐτή, ὅταν τρία χρόνια ἀργότερα, κατὰ τὸ πρῶτο ταξίδι τοῦ Χάϋδν στὸ Λονδίνο, ἡ Συμφωνία ἐπαίχθηκε στὴν Ὁξφόρδη, τὸ Πανεπιστήμιο τῆς ὁποίας τὸν ἀνεκήρυξε Ἐπίτιμο Διδάκτορα τῆς Μουσικῆς. Ἡ Συμφωνία τῆς Ὁξφόρδης εἶναι ἀπὸ τὶς καλύτερες Συμφωνίες τοῦ Λονδίνου καὶ δείχνει μεγάλη πρόοδο τόσο στὴν θεματικὴ ἐπεξεργασία, ὅσο καὶ στὶς ἀντιστικτικὲς λεπτότητες. Ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἀποψι μπορεῖ νὰ παραβληθῇ μὲ τὶς ὡραιότερες συμφωνίες τοῦ Μότσαρτ.

Τὸ πρῶτο μέρος τῆς Συμφωνίας ἔχει τὴν ἴδια ποιητικὴ ἰδέα μὲ τὴν «Κυνηγετικὴ». Στὴν Συμφωνία τῆς Ὁξφόρδης ἡ ἰδέα αὐτὴ ἐμφανίζεται πρὸς δυνατὴ καὶ πρὸς ἐνθουσιαστικὴ. Τὸ πρῶτο θέμα εἶναι καὶ ὁ βασικὸς πυρὴν ὅλου τοῦ μέρους, γιὰτὶ οἱ πρῶτες πέντε νότες του τὸ διατρέχουν συνεχῶς.

Τὸ δεύτερο θέμα εἶναι μία κωμικὴ φράσις πού βρίσκεται συχνὰ σὲ πολλὰ ὅπερες, ἀκόμη καὶ στὸν «Κουρέα τῆς Σεβίλλης» τοῦ Ροσσίνι. Τὸ Adagio βασίζεται σὲ μία μουσικὴ περίοδο ἀπὸ 8 μέτρα, ὕστερα ἀπὸ τὴν ἐκθεσι τῆς ὁποίας ἀκολουθεῖ ἓνα μικρὸ κομμάτι στὸν ἐλάσσονα τρόπο. Οἱ συγχορδίες τῆς ἐβδόμης καὶ οἱ κορῶνες πού ἀκούονται κατόπιν δίνουν ἐξαιρετικὸ ἐνδιαφέρον στὸ μέρος αὐτὸ. Ἡ διέγερσις πού χαρακτηρίζει γενικὰ τὴν Συμφωνία τῆς Ὁξφόρδης παρατηρεῖται καὶ στὸ Μενουέττο. Συγκοπὲς καὶ γενικὲς παύσεις εἶναι τὸ κύριο γνώρισμά του. Μόνο στὸ Τρίο ἔρχεται γιὰ μιὰ στιγμὴ ἡ γαλήνη. Τὸ Φινάλε παρουσιάζεται μὲ ἐνεργητικὸ καὶ ἰδιότροπο χαρακτήρα καὶ συχνὰ μοιάζει μὲ ταραντέλλα. Κατὰ τὴν ἀνάπτυξί του δείχνει ὁ Χάϋδν τὴν ἐξαιρετικὴν του τέχνην στὸ «διπλὸ κοντραποῦντο». Στὴν ἀρχικὴ μορφή της ἡ Συμφωνία αὐτὴ ἦτο πρὸς φτωχὴ στὴν ἐνορχήστρωσι· τὶς σάλπιγγες καὶ τὰ τύμπανα προσέθεσε ἀργότερα ὁ Χάϋδν, γιὰ τὴν ἐκτέλεσί της στὴν Ὁξφόρδη.

Γεώργιος Σκλάβος

NORMAN DELLO JOIO

Variations, Chaconne and Finale

(πρώτη ἐκτέλεσις)

Ὁ Norman Dello Joio, ἓνας ἀπὸ τοὺς πρὸς προικισμένους συνθέτες τῆς Ἀμερικῆς, ἔγραψε τὶς Variations, Chaconne and Finale, τὸ 1947 καὶ τὸ ἀφιέρωσε στὸν πατέρα του, πού ἦταν καὶ ὁ πρῶτος του δάσκαλος. Γεννήθηκε στὴν Νέα Ὑόρκη τὸ 1913 ἀπὸ Ἰταλὸ πατέρα, ἀπόγονο παλαιᾶς οἰκογενείας μουσικῶν. Τὸ 1939 πῆρε ὑποτροφία ἀπὸ τὸ περίφημο Ὁδεῖον Julliard τῆς Νέας Ὑόρκης ὅπου μελέτησε σύνθεσι κοντὰ στὸν Bernard Wagenaar. Τὸ 1941 ἄλλη ὑποτροφία τοῦ ἐξασφάλισε μαθήματα συνθέσεως κοντὰ στὸν Paul Hindemith. Σήμερα ὁ Norman Dello Joio διδάσκει σύνθεσι στὸ Κολλέγιο Sarah Lawrence. Ἀνάμεσα σὲ ἄλλα βραβεῖα, πῆρε καὶ τὸ βραβεῖο Pulitzer γιὰ μουσικὴ τὸ 1957.

Τὸ κύριο θέμα τῆς συνθέσεως Variations, Chaconne and Finale βασίζεται στὸ «Κύριε» τῆς Γρηγοριανῆς Λειτουργίας τῶν Ἀγγέλων. Ὁ ἴδιος ὁ Dello Joio ἔδωσε τὴν παρακάτω ἐρμηνεία τοῦ ἔργου του. «Τὸ πρῶτο μέρος περιλαμβάνει μιὰ σειρὰ ἀπὸ ἑξὶ βαριασιδὸν πού ἀκολουθοῦν μία ἀπλὴ ἀρμονικὴ ἔκφρασι στὴ κλίμακα τοῦ Σόλ. Ὁ σκελετὸς τοῦ δευτέρου μέρους Chaconne, εἶναι μιὰ χρωματικὴ ἀνάπτυξι βασισμένη στὶς πρῶτες τέσσερις νότες τοῦ Γρηγοριανοῦ θέματος. Στὸ Finale ὁ χαρακτήρας τοῦ Γρηγοριανοῦ θέματος μετατρέπεται σὲ καθαρὰ μοντέρνο καὶ κοσμικόν. Τὸ τελεῖωμα τοῦ ὅλου ἔργου καταλήγει σ' ἓνα χορικὸ πού εἶναι μιὰ ἀντίθεση στὴν ρυθμικὴ ἔντασι τοῦ τελευταίου μέρους».

ANTONIN DVORAK

ΚΟΝΤΣΕΡΤΟ ΓΙΑ ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΛΟ ΚΑΙ ΟΡΧΗΣΤΡΑ

σὲ Σι ἑλ., op. 104

Ὁ Ἄντ. Ντβόρζακ (1841-1904), ὁ διάσημος Τσέχος μουσουργός, εἶναι τὸ μουσικὸ συμπλήρωμα τοῦ Φρ. Σμέτανα, τοῦ πατέρα τῆς τσεχικῆς μουσικῆς. Καὶ οἱ δύο ἀντιλοῦν τὶς ἐμπνεύσεις τους ἀπὸ τὴν λαϊκὴ μουσικὴ τῆς πατρίδος των. Ἄν τὸν μεγάλο Σμέτανα βρισκώμαι στὴν μελοδραματικὴ κυρίως μουσικὴ καὶ ἐν μέρει στὴν συμφωνικὴ (στὴν ὁποίαν ἀνήκει ὁ κύκλος «Ἡ πατρίδα μου»), ὁ Ντβόρζακ διέπρεψε πολὺ λιγώτερο στὸ θέατρο, ἐνῶ ἐδοξάσθη στὴ μουσικὴ δωματίου καὶ στὴν συμφωνικὴ μουσικὴ. Ἔτσι, ὅπως στὶς ἀρχὲς τοῦ 18ου αἰῶνος ὁ Μπάχ καὶ ὁ Χάϊντελ ἀλληλοσυμπληρώνονται καὶ περικλείουν στὴ προσωπικότητά τους ὅλες τὶς μορφές τῆς μουσικῆς στὴν Γερμανία, ἔτσι καὶ οἱ δύο Τσέχοι αὐτοὶ μουσουργοί, στὰ τέλη τοῦ 19ου αἰῶνος, μᾶς παρουσιάζουν μιὰ πλήρη εἰκόνα τῆς τσεχικῆς μουσικῆς χωρὶς νὰ λείπη ἀπ' αὐτὴν οὔτε ἓνας κρίκος. Ὁ κατὰ δέκα ἐπτὰ ἔτη νεώτερος τοῦ Σμέτανα, Ντβόρζακ, εἶναι ἡ τελευταία ἴσως ἐκδήλωσις τῆς καθαρῶς ρομαντικῆς μουσικῆς. Λιγώτερο ἐπηρεασμένη ἀπὸ τὸν Βάγκνερ ἢ μουσικὴ αὐτὴ εἶναι ἓνας συγκερασμὸς ἐθνικῶν ρομαντικῶν στοιχείων. Ὁ Ντβόρζακ μάλιστα δὲν διστάζει διόλου νὰ γυρίσῃ τὰ βήματά του πρὸς τὰ ὀπίσω καὶ νὰ μᾶς παρουσιάσῃ ἔργα ποὺ δὲν ἀπέχουν καὶ πολὺ ἀπὸ τὴν κλασσικὴ μορφή τῆς μουσικῆς. Στὴν κατηγορίαν αὐτὴ ἀνήκει καὶ τὸ Κοντσέρτο γιὰ βιολοτσέλλο, ἀπὸ τὸ ὁποῖο δὲν λείπουν βέβαια ἐθνικὰ στοιχεῖα· ἡ ὅλη του ὅμως ὑφή ἀκολουθεῖ τὰ κλασσικὰ πρότυπα καὶ τὴν καθιερωμένη κλασσικὴ ἀρχιτεκτονικὴ. Οἱ τεχνικὲς δυσκολίες τοῦ κοντσέρτου αὐτοῦ, ποὺ ξεπηδοῦν ἀπὸ πολλὰς σελίδες τοῦ ἔργου, τὸ κάνουν ἴσως ἀπρόσιτο στοὺς πολλούς· παρ' ὅλα ταῦτα εἶναι ἀπὸ τὰ λαοφιλέστερα κοντσέρτα τοῦ εἴδους αὐτοῦ.

Γεώργιος Σκλάβος

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ (ΡΕΞ)

Δευτέρα 24 Φεβρουαρίου 1964 — Ὥρα 8.30' μ. μ.

15^Η ΣΥΝΑΥΛΙΑ

ΤΗΣ ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

Διευθυντὴς Ὁρχήστρας
ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΡΙΔΗΣ

Σολίστ
ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΣ ΒΟΛΩΝΙΝΗΣ
(Βιολί)

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α

F. SCHUBERT : « Συμφωνία ἀρ. 8 » (Ἡμιτελής)

A. GLAZOUNOV : « Κοντσέρτο γιὰ βιολί »

C. DEBUSSY : « Νυκτερινά »

Συμμετέχει ἡ Χορωδία Κοριτσιῶν τῆς Θάλειας Βυζαντίου

ΓΙΑΝΝΗ Ἀνδρ. ΠΑΠΑΓΩΑΝΝΟΥ : « Συμφωνία ἀριθ. 4 »
(α' ἐκτέλεσις)

Εἰσιτήρια πρὸς δραχμὰς 30, 25, 20 καὶ 15 θὰ πωλοῦνται ἀπὸ τῆς πρωΐας τῆς προσεχοῦς Πέμπτης εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Θεάτρου Κοτοπούλη «ΡΕΞ»
Τηλέφωνον : 6 2 9 - 6 2 3

ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ...

1963

ΓΑΛΛΙΚΗ ΚΟΜΨΟΤΗΣ

● Θα γοητευθίτε από τον συναρπαστικό εσωτερικό διάκοσμο του PONTIAC 1963 όπου η σύνθεσις και η αρμονία των χρωμάτων συνδυάζονται με την κομψότητα και την ποιότητα.

● Διάφορες ζώνες ψύξεως (κατάψυξις, ψύξις, ελιγότερον ψυχρά και περισσότερο υγρά ζώνη) σας επιτρέπουν να διατηρήσετε το κάθε είδος στην κατάλληλη θέση, ώστε η γεύσις και η εμφάνισις των τροφίμων σας να μένη αναλλοίωτη.

● Κι' όλα αυτά, ΣΤΗΝ ΤΙΜΗ ΕΝΟΣ ΚΑΛΟΥ ΕΓΧΩΡΙΟΥ ΨΥΓΕΙΟΥ, χάρις στην μαζική παραγωγή των PONTIAC που μειώνει το κόστος.

PONTIAC

ΕΝΑ ΟΝΟΜΑ ΠΟΥ ΤΑ ΛΕΕΙ ΟΛΑ

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ: ΤΕΛΕΣΤΑΡ, Α.Ε.
ΑΘΗΝΑΙ - ΜΠΕΝΑΚΗ 16 ΤΗΛ. 613.100, 692.669
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ - ΤΣΙΜΙΣΣΗ 83 ΤΗΛ. 79.289, 79.594
ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ ΠΑΡΑΓΩΓΟΙ:
Α. ΤΑΚΑΡΕΛΟΙ Ο.Ε. - ΠΟΛΥΔΩΡΟΥ 4 - ΤΗΛ. 81.15

ΕΓΓΥΗΣΙΣ 5 ΕΤΩΝ

Τσάντες
άνδρικά 'Υποδήματα
γυναικεία
'Ομπρέλλες παιδικά
κ.λ.π.

"Ολοι οι
γυναικείοι - άνδρικοί
νεωτερισμοί

Τ. Μωδερνίστης

ΑΙΟΛΟΣ 76

**Άπό έπιτυχία
σέ έπιτυχία !**

ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΧΕΙΜΕΡΙΝΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ 1963-1964

Ἡ πορσελάνη ΚΡΑΟΥΤΧΑΪΜ
ἐπεβλήθη στὴν παγκόσμιο ἀγορὰ

Krauthaim
ΜΕΓΑΛΟΣ ΠΛΟΥΤΟΣ ΣΧΕΔΙΩΝ

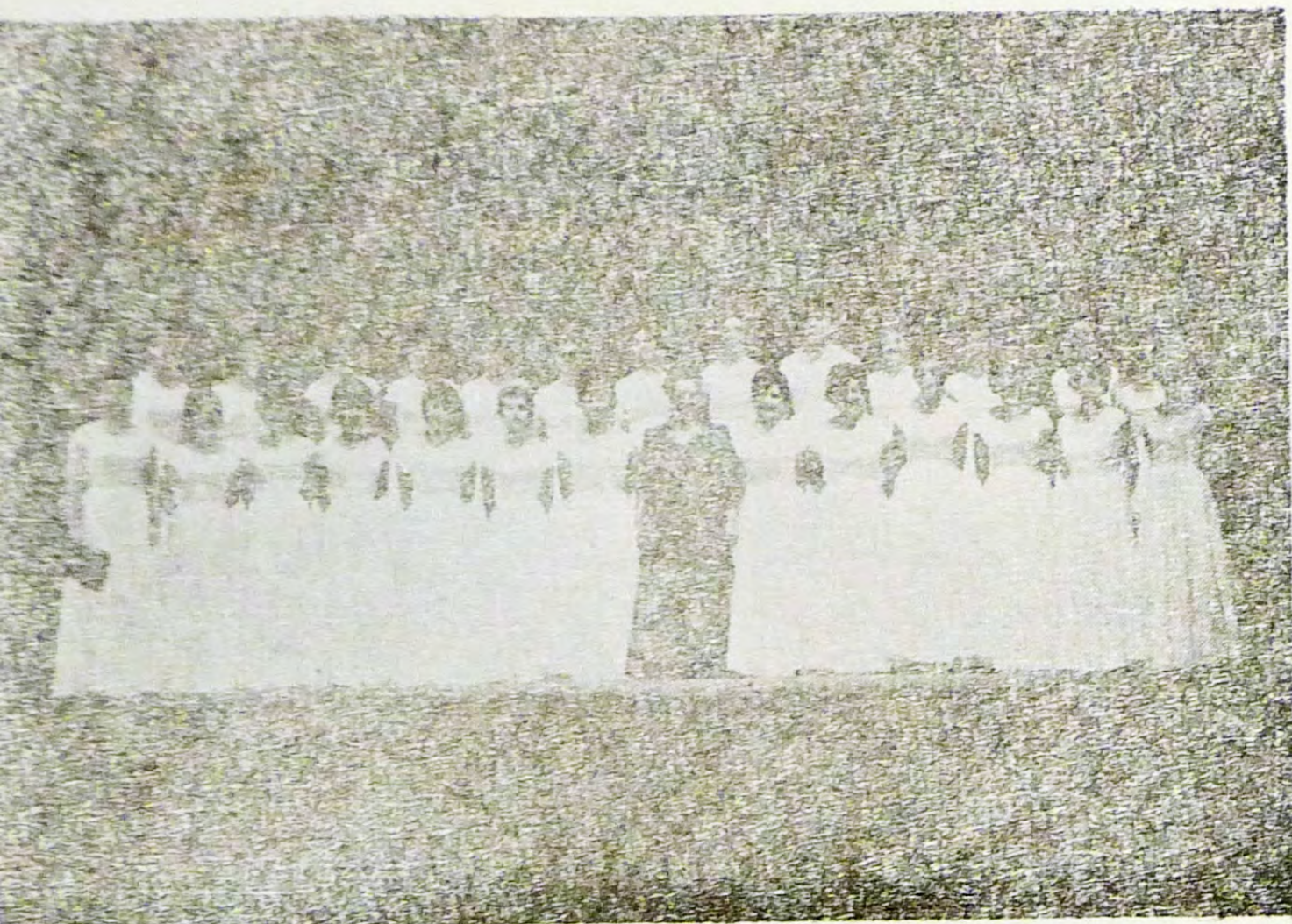
Διονάιτος

Ἐγγύησις καλῆς ποιότητος
καὶ λεπτοῦ γούστου !!!

*
ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ 23 (Ἐντὸς τῆς στοᾶς)

ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΣ ΒΟΛΩΝΙΝΗΣ

Ἡ Χορωδία Κοριτσιῶν τῆς Θάλειας Βυζαντίου συνεκροτήθη τὸ πρῶτον ἔτος 1939 ἀπὸ μαθητοῦ τοῦ Στ' Γυμνασίου Θηλέων Ἀθηνῶν, εἰς τὸ ὁποῖον ἡ κυρία Βυζαντίου εἶναι καθηγήτρια τῆς Μουσικῆς. Τὸ ἔτος 1943 ἡ Χορωδία ἀναγνωρίζεται νομικῶς, ὑπὸ τὸν ὀριστικὸν τίτλον: «Χορωδία Κοριτσιῶν Ἀθηνῶν Θάλειας Βυζαντίου».

Ἡ Χορωδία Κοριτσιῶν τῆς Θάλειας Βυζαντίου, ἔχει πλουσίαν δρασίαν εἰς τὸ ἐνεργητικόν της, ἐπραγματοποίησε χρονολογικῶς τὰς κάτωθι ἀξιολόγους ἐμφανίσεις εἰς τὸ Ἐξωτερικόν.

Τὸ 1953 λαμβάνει μέρος εἰς τὸν διεθνῆ διαγωνισμὸν Χορωδιῶν τῆς Ρώμης, καὶ κερδίζει μεταξὺ 44 συγκροτημάτων τὸ 1ον βραβεῖον διὰ τὴν «προσωπικότητα ὕφους». Τὸ 1957, κατόπιν προσκλήσεως τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως ἔδωσεν Συναυλίαν εἰς τὴν Δυτικὴν Γερμανίαν. Ἐνεφανίσθη ἐπίσης εἰς τὸ Μπάϋρῳϊτ (1957), εἰς τὴν Τηλεόρασιν τοῦ Μονάχου (1958), εἰς τὴν Φλωρεντίαν (1959).

Τὸ ἔτος 1962 ἡ Χορωδία Κοριτσιῶν τῆς Θάλειας Βυζαντίου διακρίνεται εἰς τὸν διαγωνισμὸν Χορωδιῶν τῆς Αἰλλης (Γαλλία) μεταξὺ 60 χορωδιῶν καὶ κερδίζει τὸ δεύτερον Βραβεῖον.

Τέλος τὸν παρελθόντα Αὐγουστὸν κατόπιν προσκλήσεως ἐνεφανίσθη ἀπὸ τὴν τηλεόρασιν τῆς Ρώμης. Τὸν Ἰούλιον δὲ πρόκειται νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὸ Ἰσραὴλ κατόπιν προσκλήσεως τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ Χορωδία Κοριτσιῶν τῆς Θάλειας Βυζαντίου συνέπραξεν διὰ πρώτην φορὰν μετὰ τὴν Κρατικὴν Ὀρχήστραν Ἀθηνῶν τὸ 1955 εἰς τὸ ὁρατόριον Stabat Mater τοῦ Περγκολέζε.

Ἡ κ. Θάλεια Βυζαντίου, ἐγεννήθη εἰς τὰς Ἀθήνας, διετέλεσεν μαθήτρια πιάνου τῆς Λήδας Εὐλαμπίου καὶ ἐσυνέχισεν τὰς σπουδὰς της εἰς τὴν Γερμανίαν.

FRANK SCHUBERT

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΑΡ. 8 «ΗΜΙΤΕΛΗΣ» σὲ Σι ἐλ.

Ἡ Συμφωνία σὲ Σι ἐλ. τοῦ Σοῦμπερτ ἔγινε γνωστὴ στὸν κόσμον μόλις τὸ 1865, 37 δηλαδὴ χρόνια μετὰ τὸν θάνατον τοῦ μουσουργοῦ. Ὁ Anselme Hüttenbrenner, στετὸς φίλος τοῦ Σοῦμπερτ, εἶχε τὸ χειρόγραφο καὶ στὸ σπίτι αὐτοῦ τὸ βρῆκε ὁ διευθυντὴς τῆς ὀρχήστρας τῆς Βιέννης Herbeck, ὅστις πρωτοπαίχθηκε ἡ «Ἡμιτελής», 45 ὁμόκληρα χρόνια ὕστερα ἀπὸ τὴν σύνθεσίν της.

Δὲν εἶναι ἐπακριβὴς γ' ωστό, καὶ βέβαια ποτὲ δὲν θὰ μαθευθῇ, γιὰτὶ ὁ Σοῦμπερτ δὲν ἐτελείωσε τὸ ὥραϊο αὐτὸ ἔργο τοῦ ὁποῖου ὑπάρχουν πλήρη τὰ δύο πρῶτα μέρη καθὼς καὶ ἑννέα μέτρα τοῦ Scherzo ἀφοῦ μάλιστα ὕστερα ἀπὸ τὴν «Ἡμιτελῆ» ἐπηκολούθησε ἡ μεγάλη Συμφωνία σὲ Ντό, ἡ τελευταία τοῦ μουσουργοῦ.

Ἐνα αἶσθημα πόνου καὶ λύπης γεννᾷ ἡ ἀρχὴ τῆς Συμφωνίας μὲ τὸ θαυμάσιο θέμα, ποὺ ἐκθέτουν τὸ κλαρινέττο καὶ τὸ ὄμποε, ἐπάνω σ' ἓνα ἐλαφρὸ φόντο τῶν βιολιῶν. Ὅχι λιγώτερο ὥραϊο εἶναι τὸ δεύτερο θέμα, ποὺ παίζουν τὰ βιολοντσέλλα καὶ πού εἶναι ἀπ' τὴς θαυμασιώτερες μελωδίες ποὺ συναντοῦμε σὲ συμφωνία. Μέσα σὲ μιὰ συνεχῆ ἐναλλαγὴ πόνου, ἀπαισιοδοξίας καὶ αἰσιοδοξίας, ξετυλίγεται ὁλόκληρο τὸ πρῶτο μέρος τῆς Συμφωνίας. Τὸ δεύτερο μέρος, Andante con moto, μᾶς ἀπομακρύνει ἀπὸ τὴν ἀτμόσφαιρα τῆς λύπης. Αἶσθημα ἀπέραντης εὐδαιμονίας, οὐράνιας χαρᾶς δεσπόζει ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ἕως τὸ τέλος.

Ἡ ἐνοαχήστρωση τῆς Συμφωνίας σὲ Σι ἐλ εἶναι ἀπὸ τὰ καλύτερα δείγματα ποὺ ἔχει νὰ παρουσιάσῃ ἡ μετὰ τὸν Μπετόβεν συμφωνία καὶ σημειώνει ἀρκετὰ βήματα προόδου πρὸς τὴν μεταγενέστερη συμφωνικὴ μουσικὴ.

AL. GLAZUNOV

ΚΟΝΤΣΕΡΤΟ ΓΙΑ ΒΙΟΛΙ ΚΑΙ ΟΡΧΗΣΤΡΑ

Δύσκολο εἶναι νὰ κατατάξῃ κανεὶς τὸν Ρῶσσο μουσουργὸ Ἀλέξανδρον Γκλαζουνῶφ (1865-1936) σὲ ὀρισμένη κατηγορίαν, λόγῳ τοῦ ὅτι ἔχει γράψῃ σὲ πολλὰ στύλ καὶ μὲ ἴση πάντοτε ἐπιτυχία. Μαθητὴς τοῦ Ρίμσκυ - Κορσακῶφ, ἀκολουθεῖ τὴς ἐθνικιστικῆς τάσεως τοῦ διδασκάλου μὲ μικρὸν ἀριθμὸν ἔργων, μεταξὺ τῶν ὁποίων εἶναι καὶ τὸ περίφημο συμφωνικὸν τοῦ ποίημα «Στένκα Ράζιν», σὲ ἄλλα πάλι εἶναι κλασσικὸς ἢ ρομαντικὸς. Σὲ οἷονδήποτε ὅμως ὕψος καὶ ἂν γράφῃ ὁ Γκλαζουνῶφ, παραμένει ἓνας ὀρθόδοξος μουσικὸς, ὁ ὁποῖος δὲν ἐπηρεάσθη διόλου ἀπὸ τὴς σύγχρονες τάσεις τῆς τέχνης.

Τὸ Κοντσέρτο γιὰ βιολί σὲ Λά μείζ., ἔργ. 82 θεωρεῖται ὡς τὸ καλύτερον ἔργο τοῦ Γκλαζουνῶφ. Εἶναι πολὺ μελοδικόν, ὥραϊα γραμμένον γιὰ τὸ ὄργανον σόλο καὶ μὲ ἀρίστη ἀρχιτεκτονικὴ ἔχει γραφῇ κυρίως γιὰ νὰ θέλῃ τὸν ἀκροατή. Ὁ συνθέτης τὸ ἔγραψε μεταξὺ 1904-1905 καὶ τὸ ἀφιέρωσε στὸν περίφημον βιολιστὴ Λεοπόλδον Ἀουερ ὁ ὁποῖος καὶ τὸ πρωτοεπαίξε σὲ μιὰ συναυλίαν τῆς Αὐτοκρατορικῆς Μουσικῆς Ἑταιρίας τῆς Πετροπόλεως. Ἀποτελεῖται ἀπὸ τρία μέρη, τὸ πρῶτον τῶν ὁποίων χαρακτηρίζεται μιὰ γλυκεῖα μελαγχολία, βαθὺ αἶσθημα καὶ νοσταλγία. Τὸ δεύτερον μέρος ἔχει χαρακτῆρα ρομαντικόν καὶ βασίζεται σὲ δύο θέματα ποὺ εἰσαγάγει τὸ βιολί σόλο. Μιὰ καντέντσα ὁδηγεῖ ἀπ' εὐθείας στὸ φινάλε, τὸ θέμα τοῦ ὁποῖου ἐμφανίζεται μὲ ἓνα εἶδος διαλόγου μεταξὺ τῶν σαλπγγων καὶ τοῦ βιολιῦ σόλο. Ὑστερα ἀπὸ ἓνα δεύτερον θέμα, τὸ ἔργο τελειώνει μέσα σὲ μιὰ ἀτμόσφαιρα χαρᾶς.

CLAUDE DEBUSSY

ΝΥΚΤΕΡΙΝΑ

Με τὰ Νυκτερινὰ ὁ Debussy θέλει νὰ ἐκφράσῃ ὅ,τι ὁ ἴδιος αἰσθάνθηκε καὶ ἀγάπησε. Μεταχειριζόμενος τὸ ὄργανο μὲ τὶς χίλιες φωνές, τὸ μόνο ποὺ μπορούσε νὰ ἐκφράσῃ πραγματικὰ τὶς φυσιολογικὰς του τάσεις — τὴν ὁρχήστρα — ἔγραψε τὸ 1899 τὰ τρία Νυκτερινὰ ποὺ θεωροῦνται τὸ ἀριστούργημα τῆς σχολῆς τῶν ἱμπρεσιονιστῶν. Στὸ πρῶτο, «Σύννεφα», ἡ μουσικὴ φθάνει σ' ἓνα εἶδος μουσικοῦ pointillisme, ἐντελῶς ὁμοίου στὴν βάσι του μὲ τῶν ζωγράφων. Κάθε ὄργανο, ξεχωριστά, προσθέτει καὶ κάτι στὴν ὁπτασία ποὺ περνᾷ ἀπὸ προστά μας. Μιὰ ἀτμόσφαιρα μελαγχολικὴ καὶ θλιβερὴ μᾶς περικυκλώνει καὶ σύννεφα σκοτεινὰ κρύβουν ἀπὸ τὰ μάτια μας τὸ φῶς καὶ τὴ ζωὴ. Εἶναι τὰ σύνεφα ποὺ σκεπάζουν τὴν εὐτυχία μας, μέσα σὲ ὥρες πίκρας καὶ ἀηδίας. Μὲ τὸ δεύτερο Νυκτερινό, «Γιορτὲς» τὸ αἶσθημα ἀλλάζει ἐντελῶς. ἤχοι φανταστικοὶ καὶ παιχνιδιάρικοι φεύγουν ἀπὸ τὴν ὁρχήστρα. Εἶναι ἡ χαρὰ τῶν ἀοράτων πνευμάτων, ποὺ σ' ἓνα γαλαξιοῦ οὐρανὸ στήνουν ἐλαφρὸ καὶ χαριτωμένο χορό...

Μολονότι τὰ δύο πρῶτα μέρη, ἀπὸ τὰ «Νυκτερινὰ» τοῦ Debussy εἶχαν παιχθεῖ κατ' ἐπανάληψιν ἀπὸ τὴν ὁρχήστραν τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν, ἤδη πρὸ ἡμίσεως αἰῶνος, τὸ τρίτον μέρος αὐτῶν, αἱ «Σειρήνες» ἐκτελοῦνται μόλις τώρα, διὰ πρώτην φοράν, καὶ αὐτὸ διότι ἀπαιτοῦν γυναικείαν Χορωδίαν, ἡ ὁποία μὲ κλειστὸ στόμα, προσπαθεῖ νὰ μνημηθῇ τὴν ὑποτιθεμένην φωνὴν τῶν σειρήνων. Ἀλλωστε καὶ κατὰ τὴν πρώτην ἐκτέλεσιν τῶν «Νυκτερινῶν» στὸ Παρίσι, ἀπὸ τὴν Ὁρχήστραν Lamoureux, τὰ δύο πρῶτα μέρη ἐξετελέσθησαν τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1900, ἐνῶ αἱ «Σειρήνες» ἐπαίχθησαν τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1901. Ἡ δυσκολία εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν «Σειρήνων» ἔγκειται στὸ ὅτι ἡ χορωδία συνεχῶς μεταχειρίζεται διάφωνες συχορδίες καὶ χρησιμοποιεῖ ἀκόμη καὶ μικρότερα τοῦ ἡμιτονίου διαστήματα, «ὥς ἐὰν ὁ συνθέτης νὰ θέλῃ νὰ μεταφέρει τοὺς ἀκροατὰς στὴν ἐποχὴν τοῦ Περικλέους» κατὰ τὴν ἐκφράσιν τοῦ Louis Laloy. Ἀναφερόμενος στὸ τί τὸν ἐνέπνευσαν τὰ «Νυκτερινὰ», ὁ Debussy λέγει διὰ τὰς «Σειρήνας»: «Εἶναι ἡ θάλασσα μὲ τὸν αἰώνιον ῥόχθον τῶν κυμάτων της, τὰ ὁποία φωτισμένα ἀπὸ τὴν σελήνην, ἀφίνουν ν' ἀκουσθῇ τὸ γέλιο καὶ τὸ μυστηριώδες τραγοῦδι τῶν Σειρήνων». Δὲν θὰ ἦτο ἄσκοπον νὰ ἀναφέρῃ κανεὶς μεταξὺ τῶν κριτικῶν τῆς πρώτης ἐκτελέσεως τῶν «Νυκτερινῶν» τὰ ὅσα ἔγραφεν ὁ διακεκριμένος μουσικοσυνθέτης καὶ μουσικοκριτικὸς Pierre de Breville ὁ ὁποῖος λέγει μεταξὺ ἄλλων ὅτι «ἡ μουσικὴ τοῦ Debussy ἀποτελεῖ τὴν ἀπέλπισίαν τῶν κριτικῶν, ὅτι εἶναι ἐκτὸς ἀναλύσεως, ἀκαθόριστος ὅτι εἶναι μουσικὴ γραμμένη ἔξω ἀπὸ κάθε πραγματικότητα, μουσικὴ τὴν ὁποίαν ὁ συνθέτης συνέλαβεν σὰν ὄνειροπαρμένος».

RICHARD WAGNER

TANNHAUSER

Εἰσαγωγή

Ὁ Βάγκνερ διηγεῖται στὴν «Ἀνακοίνωσι πρὸς τοὺς φίλους μου» πῶς ἔπεσε στὰ χέρια του ὁ θρύλος τοῦ Ταγχώυζερ καὶ πῶς τὸν ἐμάγευσεν ἡ μορφή αὐτῇ ποὺ εἶχε πλάσει ἡ λαϊκὴ φαντασία. Σύμφωνα μὲ τὸν θρύλο αὐτὸ τῆς Θουριγγίας, κατὰ τὰ τέλη τοῦ 12' αἰῶνος οἱ «ραψωδοὶ τῆς ἀγάπης» ἐμαζεύοντο στὴν Βάρτμπουργκ γιὰ νὰ λάβουν μέρος σὲ ποιητικοὺς ἀγῶνες, στοὺς ὁποίους συχνὰ ἐξέθεταν καὶ τὴν ζωὴ τους. Μέσα σ' ἓνα γυμνὸ βουνό, τὸ Venusberg (Βουνὸ τῆς Ἀφροδίτης), σὲ μιὰ κρυστάλλινη σπηλιά, ζοῦσε ἡ Ἀφροδίτη, στὴν ὁποία, ἐκγαταλείποντας τὴν Βάρτμπουργκ καὶ τὴν μνηστήν της Ἐλίσάβετ, εἶχεν ὑποταχθῇ ὁ ραψωδὸς Ταγχώυζερ, διάσημος μέσα στοὺς ποιητὰς καὶ τοὺς τραγουδιστὰς ποὺ ἐλάμβαναν μέρος στοὺς ἀγῶνες. Ἔτσι στὸ δράμα τοῦ Βάγκνερ φέρνει σὲ ἀντιπαράστασι τὰ δύο στοιχεῖα τοῦ ἀνθρώπινου ἔρωτα: τὸν πόθο τῆς ἡδονῆς καὶ τὴν ἀγνὴ καὶ ἡρωϊκὴ ἀγάπη. Ἡ λύσις εἶναι συγγενὴς μὲ αὐτὴ ποὺ δίνει ὁ Γκαῖτε στὸν «Φάουστ»: Ἡ λύτρωσις τοῦ ἁματωλοῦ, χάρις στὴν παντοδύναμη ἐπέμβασιν τῆς ἀγάπης. Ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ Ταγχώυζερ, κλασσικῆς φόρμας, εἶναι μικρογοφία ὁλοκλήρου τοῦ δράματος. Ἀρχίζει μὲ τὸ περίφημο «Χορικὸ τῶν προσκυνητῶν», ποὺ θὰ συναντήσωμε τραγουδημένο στὸ δράμα. Ἀντιπροσωπεύει τὸ θεοσκευτικὸ στοιχεῖο τοῦ ἔργου καὶ εἶναι ἀπ' τὶς ὡραιότερες ἐμπνεύσεις τοῦ Βάγκνερ. Τὸ χορικὸ αὐτὸ συνοδεύεται ἀπὸ ἓνα ἔμμονο ρυθμικὸ σχῆμα τῶν βιολιῶν, αὐτὸ ἀκριβῶς ποὺ χωρὶς λόγον κατακρίνει ὁ Μπερλιόζ. Χωρὶς λόγον, γιὰ τὴν ἐντύπωσιν ποὺ κάνει εἶναι καταπληκτικὴ. Ἀκολουθεῖ κατόπιν τὸ θέμα τοῦ Venusberg, ποὺ φέρνει στὸ νοῦ μας Βέμπερ καὶ Μέντελσον, γιὰ ν' ἀκουσθῇ σὲ λίγο, ἐν εἵδει ἐμβατηρίου, ὁ Ὑμνος στὴν Ἀφροδίτη. Μὲ μιὰ μεγαλοπρεπῆ ἀποθέωσιν ξανάρχεται τὸ θέμα τοῦ «Χορικοῦ τῶν προσκυνητῶν», ἀκόμη πιὸ πλατὺ τὴν φορὰ αὐτῇ, γιὰ νὰ κλείσῃ τὴν εἰσαγωγὴν, ἓνα ἀπὸ τὰ ἀδιαφιλονίκητα ἀριστουργήματα τοῦ Βάγκνερ.

Γεώργιος Σκλάβος

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ (ΡΕΞ)

Δευτέρα 2 Μαρτίου 1964 — Ώρα 8.30' μ. μ.

16^Η ΣΥΝΑΥΛΙΑ

ΤΗΣ ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

Διευθυντής Όρχήστρας
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΒΑΒΑΓΙΑΝΝΗΣ

Σολίστ
ALICE OELKE
(Τραγούδι)

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ 265

1. Τέσσαρες Εικόνες	N. ΣΚΑΛΚΩΤΑ
2. Κοντσέρτο για μιά φωνή και Όρχήστρα
(α' εκτέλεσις)	W. THAERICHEN

Σολίστ: ALIKE OELKE

3. Συμφωνία αρ. 4

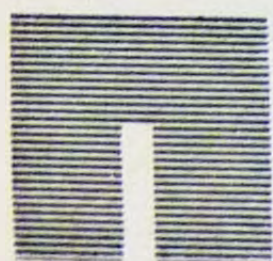
JOH. BRAHMS

Εισιτήρια πρὸς δραχμὰς 30, 25, 20 καὶ 15 θὰ πωλοῦνται ἀπὸ τῆς πρῶτης
τῆς προσεχοῦς Πέμπτης εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Θεάτρου Κοτοπούλη «ΡΕΞ»
Τηλέφωνον : 629 - 623

Τ. Μανδραϊκής
ΑΙΟΛΟΣ 76

**Από έπιτυχία
σε έπιτυχία !**

ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 268

7-5-1964 Η Συναυλία δόθηκε στο Αννόβερο με την NIEDERSÄCHSISCHES ORCHESTER HANNOVER. Κριτικές στα DOSSIERS των Συναυλιών του Εξωτερικού.

BERLIOZ: BENVENUTO CELLINI

BEETHOVEN: Κοντσέρτο για Πιάνο No 5 (Σολίστ: HANS-RICHTER HAASER)

BORODIN: Συμφωνία No 2

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 269

14,15-5-1-64 Οι Συναυλίες δόθηκαν στο LINZ της Αυστρίας, με την ORCHESTER DES LINZER LANDESTHEATERS. Κριτικές στα DOSSIERS των Συναυλιών του Εξωτερικού.

ΠΑΛΛΑΝΤΙΟΥ: Προσευχή στην Ακρόπολη

KHATSATURIAN: Κοντσέρτο για Πιάνο (Σολίστ: Γεώργιος Χατζηνίκος)

BORODIN: Συμφωνία No 2

ΣΚΑΛΚΩΤΑ Τρείς Ελληνικοί Χοροί

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 270

21-5-1964 Η Συναυλία δόθηκε στο Στρασβούργο με την Ορχήστρα του RADIO-STRASBOURG. Κριτικές στα DOSSIERS των Συναυλιών του Εξωτερικού.

COUPERIN-MILHAUD: INTRODUCTION - ALLEGRO

MOZART: Συμφωνία No 36

ΠΑΛΛΑΝΤΙΟΥ: Προσευχή στην Ακρόπολη

CHAUSSON: Συμφωνία, SI υφες.

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 271

29-5-1964 Η Συναυλία δόθηκε στο Παρίσι με την ORCHESTRE PHILHARMONIQUE DE LA R.T.F. και αναμεταδόθηκε.

BACH-MITROPOULOS: Φαντασία - Φούγκα, SOL Ελας.

JYULS BANDO: Κοντσέρτο για Βιολί (Σολίστ: CHRISTIAN FERRAS)

DVORAK: Συμφωνία No 7

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 272

15-6-1964

KAPYOTAKH: Μικρή Συμφωνία

SCHUMANN: Συμφωνία No 4

RACHMANINOFF: Κοντσέρτο για Πιάνο No 2 (Σολίστ: G.TACCHINO)

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 273

6-7-1964

WEBER: Εξουσιαστής Εξωτικών, Εισαγωγή

NEZEPITH: Δύο Αποσπάσματα από το έργο "Βασιληάς Ανήλιαγος"

TSCHAIKOWSKY: Κοντσέρτο για Βιολί (Σολίστ: W.WILKOMIRSKA)

BEETHOVEN: Συμφωνία No 4

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 274

27-7-1964

ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ: Κοντσέρτο για Ορχήστρα

BEETHOVEN: Κοντσέρτο για Πιάνο No 4 (Σολίστ: LILI KRAUS)

DVORAK: Συμφωνία του Νέου Κόσμου

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 275 FESTIVAL 1964

10-8-1964 ΕΡΓΑ BEETHOVEN

BEETHOVEN: EGMONT, Εισαγωγή

" " : Κοντσέρτο για Βιολί (Σολίστ: ALFREDO CAMPOLI)

" " : Συμφωνία No 5

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 276

17,19-9-1964 Οι συναυλίες δόθηκαν στο TORINO με την Ορχήστρα της R A I
(απ'ευθείας μετάδοση)

WEBER: Εξουσιαστής Εξωτικών, Εισαγωγή

S.VERESS: Κοντσέρτο για Βιολί (Σολίστ: A.MUSESTI)

ΠΑΛΛΑΝΤΙΟΥ: Προσευχή στην Ακρόπολη

CHAUSSON: Συμφωνία, SI υφες.

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 277

2-II-1964

WAGNER: TANNHÄUSER , Εισαγωγή

PROKOFIEFF: Κοντσέρτο για Πιάνο No 2 (Σολίστ: A.TSCHAIKOWSKY) (α' εκτέλεση)

CHAUSSON: Συμφωνία, SI υφες.

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 278

16-II-1964

ΠΑΛΛΑΝΤΙΟΥ: Τραγικό Ποίημα

SCHUMANN: Συμφωνία No 3

KHATSATURIAN: Κοντσέρτο για Πιάνο (Σολίστ: R.PETROSSIAN)

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 279

30-II-1964

SCHUMANN: MANFRED

" " : Κοντσέρτο για Πιάνο (Σολίστ: Πλατσούνκα)

BERLIOZ: HAROLD IN ITALY (Σολίστ: GOLAN)

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 280

21-12-1964

ΚΑΛΟΜΟΙΡΗ: Εημέρωμα Χριστουγέννων

PROKOFIEFF: Συμφωνία No 5

BRAHMS: Κοντσέρτο για Πιάνο No 2 (Σολίστ: F.GLAZER)

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 281

18-I-1965

BEETHOVEN: LEONORA No 3

BEETHOVEN: Κοντσέρτο για Πιάνο No 4 (Σολίστ: Α.Βατικιώτη)

P.DUKAS: Συμφωνία, σε DO

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 282 α

8-2-1965

NEZEPITH: Προανάκρουσμα Ψαλμών Δαυΐδ

MAHLER: Συμφωνία No 4 (Σολίστ: Δουλή)

PROKOFIEFF: Κοντσέρτο για Πιάνο No 3 (Σολίστ: C. OUSSET)

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 282 β

22-2-1965

COUPERIN-MILHAUD: INTRODUCTION-ALLEGRO

SIBELIUS: Κοντσέρτο για Βιολί (Σολίστ: H. BRESS)

DVORAK: Συμφωνία No 7

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 283

19, 21, 22-3-1965 Οι συναυλίες δόθηκαν στην KREMS, ST. PÖLTEN και WIEN με την TONKÜNSTLERORCHESTER. Κριτικές στα DOSSIERS των Συναυλιών του Εξωτερικού.

BORODIN: Συμφωνία No 2

SHOSTAKOVITCH: Κοντσέρτο για Πιάνο OP. 35 (Σολίστ: JAKOB GIMPEL)

BRAHMS: Συμφωνία No 4 Ορχήστρα Εγχόρδων και Σόλο Τρομπέτα: R. LEIMER.

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 284

29-3-1965 Η συναυλία δόθηκε στο HAGEN-WESTFALEN της Γερμανίας με την STÄDTISCHES ORCHESTER. Κριτικές στα DOSSIERS των Συναυλιών του Εξωτερικού.

BERLIOZ: BENVENUTO CELLINI

BRAHMS: Κοντσέρτο για Πιάνο No 2 (Σολίστ: GEZA ANDA)

BORODIN: Συμφωνία No 2

5-4-1965 Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 285

BERLIOZ: BENVENUTO CELLINI

FRANCK: VARIATIONS SYMPHONIQUES (Σολίστ: GHEORGHIU)

BRUCKNER: Συμφωνία No 5 (α' εκτέλεση)

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 286 α

19-4-1965

SCUBERT: Ημιτελής Συμφωνία

" " : Λειτουργία No 2, SOL Μειζ. (Συμπρ. Νέα Χορωδία Κλ. Μουσικής) α' εκτέλεση

CHOPIN: Κοντσέρτο για Πιάνο, MI Ελασ. (Σολίστ: SOURA TCHERKASKY)

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 286 β

10, 11-5-1965 Η Συναυλίες δόθηκαν στο FREIBURG με την Φιλαρμονική της πόλης. Κριτικές στα DOSSIERS των Συναυλιών του Εξωτερικού.

COUPERIN-MILHAUD: INTRODUCTION-ALLEGRO

MARTINU: Κοντσέρτο για Πιάνο, SI υφες. (Σολίστ M. WEBER)

TCHEREPNINE: BAGATELLES

" "

FRANCK: Συμφωνία, σε RE

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 287

I4-6-1965

MOZART: Συμφωνία No 33

PIZZETTI: CONCERTO DELL'ESTATE

SCHUMANN: Κοντσέρτο για Πιάνο (Σολίστ: D.N.Κάουα)

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 288

5-7-1965

ΚΑΛΟΜΟΙΡΗ: Τρίπτυχο

MOZART: Κοντσέρτο για Πιάνο K.V.467 (Σολίστ: Μ.Χαιρογιώργου)

BRAHMS: Συμφωνία No 3

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 289

26-7-1965

ΕΡΓΑ BEETHOVEN

BEETHOVEN: KONIG STEFAN, Εισαγωγή

" " Συμφωνία No 3 HEROICA

" " Κοντσέρτο για Πιάνο No 5 (Σολίστ: W.KEMPF)

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 290 α

25-10-1965

ΕΡΓΑ SIBELIUS (Εορταστική Συναυλία)

SIBELIUS: KARELIA - SUITE (α'εκτέλεση)

" " Κοντσέρτο για Βιολί (Σολίστ: Αποστολίδης)

" " Συμφωνία No 2

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 290 β

I-II-1965

MORAWETZ: PASSACAGLIA (α'εκτέλεση)

BRUCKNER: Συμφωνία No 4

BEETHOVEN: Κοντσέρτο για Πιάνο No 3 (Σολίστ: Μ.Χαιρογιώργου)

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 291

I5-II-1965

WAGNER: LOHENGRIN - Εισαγωγή 3ης Πράξης

ΚΟΥΝΤΟΥΡΩΦ: Ορφεύς (α'εκτέλεση)

CHAUSSON: Το Ποίημα της Θάλασσας (Σολίστ: J.SEYMOUR)

SCHUBERT: Συμφωνία, Μι Μειζ.

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 292

29-II-1965

TSCHAIKOWSKY: ROMEO - JULIA

ΣΚΛΑΒΟΥ: INTERMEZZO

MARTINOU: Συμφωνία No 5 (α'εκτέλεση)

RACHMANINOFF: Κοντσέρτο για Πιάνο No 2 (Σολίστ: Ν.Λουκίδου)

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 293

20-12-1965

BAPBOΓAΗ: Αγία Βαρβάρα

KHATSATURIAN: Κοντσέρτο για Βιολί (Σολίστ: H: H.GIGLER)

SAINT-SAËNS: Συμφωνία No 3

17-1-1966

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 294

PILATI: PRELUDIO - ARIA - TARANTELLA

FRANCK: Συμφωνία, σε RE

DVORAK: Κοντσέρτο για Πιάνο σε SOL (Σολίστ: FIRKUSNY) (α' εκτέλεση)

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 295

28-1-1966

Η Συναυλία δόθηκε στο MARIENBAD της Τσεχοσλοβακίας με την
"STÄDTISCHES ORCHESTER". Κριτικές στα DOSSIERS των Συναυλιών του
του Εξωτερικού.

MOZART: Συμφωνία No 36

BRAHMS: Κοντσέρτο για Βιολί (Σολίστ: NORA GRUMLIKOVA)

BEETHOVEN: Συμφωνία No 5

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 296

6-2-1966

Η Συναυλία δόθηκε στην BRATISLAVA της Τσεχοσλοβακίας με την
RUNDFUNKSYMPHONIEORCHESTER. Κριτικές στα DOSSIERS των Συναυλιών
του Εξωτερικού.

BACH-MITROPOULOS: Φαντασία - Φούγκα, SOL Ελασ.

NEZEPIETH: Προανάκρουσμα Ψαλμών Δαυΐδ

HINDEMITH: Τέσσερα Ταμπεραμέντα (Σολίστ: KLARA HAVLIKOVA, Πιάνο)

BEETHOVEN: Συμφωνία No 7

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 297

14-3-1966

MOZART: Συμφωνία No 28

MOZART: Κοντσέρτο Πιάνου No 414 (Σολίστ: Δεβετζή) α' εκτέλεση

STRAWINSKY: Συμφωνία σε Τρία Μέρη (α' εκτέλεση)

BRAHMS: Ακαδημαϊκή Εισαγωγή

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 298

21-3-1966

EENOY: Κύπρος - Ελλάς

DVORAK: Κοντσέρτο για Βιολοντσέλλα (Σολίστ: A.NAVARRA)

BEETHOVEN: Συμφωνία No 5

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 299

4-4-1966

HONEGGER: Τραγούδι της Χαράς

BEETHOVEN: Κοντσέρτο για Βιολί (Σολίστ: Β.Κολάσης)

TSCHAIKOWSKY: Συμφωνία No 5

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 300

25,26-6-1966 Η Συναυλία δόθηκε στο Βουκουρέστι με την Φιλαρμονική
 "GEORGE ENESCU". Κριτικές στα DOSSIERS των Συναυλιών του
 Εξωτερικού.

BEETHOVEN: Συμφωνία No I

" " " : Συμφωνία No 9

4-7-1966 Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 301

ΠΑΛΛΑΝΤΙΟΥ: Προσευχή στην Ακρόπολη

BRAHMS: Κοντσέρτο για Βιολί (Σολίστ: R.ODNOPOSOFF)

SCHUMANN: Συμφωνία No I

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 302

1-8-1966

LISZT: LES PRELUDES

NEZEPITH: Συμφωνία No I

BEETHOVEN: Κοντσέρτο για Πιάνο No 5 (Σολίστ: H.KATCHIEN)

22-8-1966 Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 303

BACH-MITROPOULOS: Φαντασία - Φούγκα, SOL Ελας.

BACH: Κοντσέρτο για Βιολί, MI υφες. (Σολίστ H.STERYNG)

BEETHOVEN: Κοντσέρτο για Βιολί " " " " "

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 304

12-9-1966 Η Συναυλία δόθηκε στο Αρχαίο Θέατρο της Πάτρα με την ΚΟΑ.

ΕΡΓΑ BEETHOVEN

Ελεονόρα

Κοντσέρτο για Πιάνο No 3 (Σολίστ: Μ. Χαιρογιώργου)

Συμφωνία No 5

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 305

--10-1966

BEETHOVEN: "Προμηθεύς", Σουΐτα

N.MIASKOVSKY: Συμφωνία No 27 (α' εκτέλεση)

RACHMANINOFF: Κοντσέρτο για Πιάνο No 2 (Σολίστ: Μ.Χαιρογιώργου)

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 306

21-11-1966

ΕΡΓΑ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

RABAUD: Νυκτερινή Λιτανεία, Συμφωνικό Ποίημα, OP.6

SAINT-SAËNS: Κοντσέρτο για Πιάνο No 5 (Σολίστ: M.DE LA BRUCHOLLERIE) α' εκτέλεση

CHAUSSON: Συμφωνία, SI υφες. Μειζ. (FA Μειζ.)

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 307

19-12-1966

BRUCKNER: Συμφωνία No 7

BRAHMS: Κοντσέρτο για Πιάνο No 2 (Σολίστ G.BACHAUER)

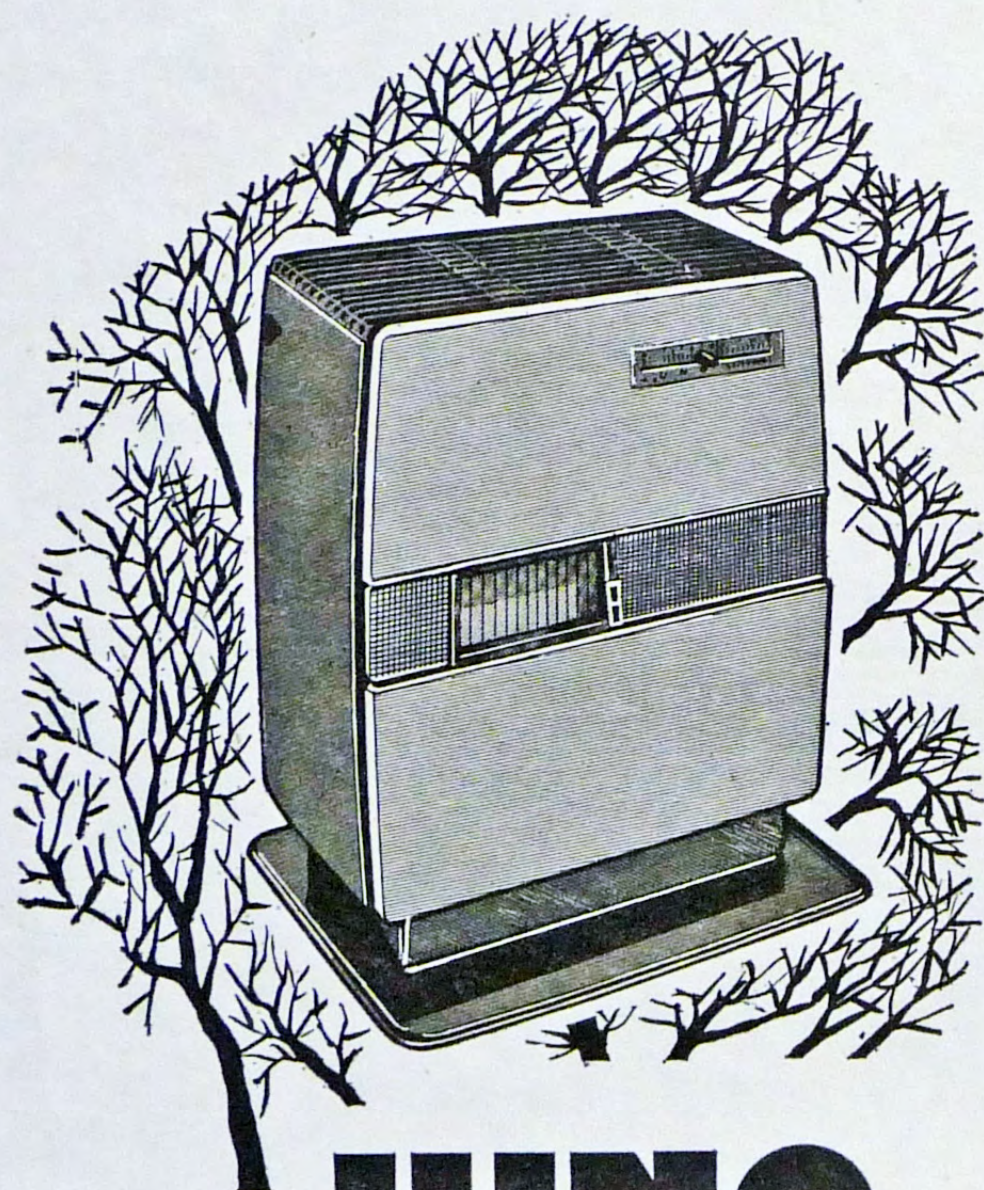
ΚΡΑΤΙΚΗ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΑΘΗΝΩΝ

ΧΕΙΜΕΡΙΝΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ 1966 - 1967

GEO

Γιοῦνο:
 πείρα 135 χειμῶνων
 στίς δερμάστρες

JUNO

ΔΥΤ. ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

★ ΑΠΟΔΟΣΙΣ ΜΕΓΑΛΗ ★ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΙΣ ΜΙΚΡΗ ★ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΠΛΗΡΗΣ

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ: **ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ Α.Ε.** ΤΗΛ. 232.010-237.860

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ
 ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ (ΡΕΞ)

ΔΕΥΤΕΡΑ 21 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1966 — ΩΡΑ 8.30' Μ. Μ.

ΣΥΝΑΥΛΙΑ
 ΤΗΣ
ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ
ΑΘΗΝΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ
 ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΒΑΒΑΓΙΑΝΝΗΣ

ΣΟΛΙΣΤ
 MONIQUE DE LA BRUCHOLLERIE
 (ΠΙΑΝΟ)

25^Η ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ 1966 — 1967

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

306

1. Νυκτερινή Λιτανεία
Συμφωνικό ποίημα, op. 6

HENRI RABAUD

2. Κοντσέρτο για πιάνο άριθ. 5
Σε Φά μείζ.
(Πρώτη εκτέλεσις)

C. SAINT - SAENS

- I. Allegro animato
II. Andante
III. Molto - Allegro

Σολίστ: MONIQUE DE LA BRUCHOLLERIE

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

3. Συμφωνία σε Σί ύφ. μείζ., op. 20

ERN. CHAUSSON

- I. Lent - Allegro vivo
II. Très lent
III. Animé

Η ΣΟΛΙΣΤ

MONIQUE DE LA BRUCHOLLERIE

HENRI RABAUD
ΝΥΚΤΕΡΙΝΗ ΛΙΤΑΝΕΙΑ

Συμφωνικό ποίημα, op. 6

«Στὸν οὐρανὸ φαίνονται κρεμασμένα βαριά καὶ σκοτεινὰ σύννεφα καὶ θαρρεῖς πῶς σκύβουν πάνω στὸ δάσος, σὰν νὰ θέλουν νὰ κοιτάξουν μέσα. Ἡ νύχτα εἶναι βαθειὰ καὶ πυκνή, μὰ ἡ ἀνήσυχη πνοὴ τῆς ἀνοιξέως εὐωδιάζει γλυκὰ τὸ δάσος καὶ βγάζει θερμὸ καὶ ζωντανὸ ψίθυρο... Ὁ Φάουστ εἶναι καταδικασμένος νὰ ταξιδέψῃ στὰ σκότη, ἡ μαύρη του ἀπελπισία τὸν κάνει ἀναίσθητο στὶς θαυμαστὰς συγκινήσεις τῆς ἀνοιξέως. Ἀφήνει τὸ μαῦρο του ἄλογο νὰ περπατᾷ ἀργὰ στὸ δρόμο πού περνᾷ μέσα ἀπ'τὸ δροσερὸ δάσος... Ὅσο τὸ μονοπάτι προχωρεῖ μέσα στὸ δάσος, τόσο ἡ ἡσυχία εἶναι βαθύτερη...

» Ποιὰ εἶναι ἐκείνη ἡ λάμψη πού φωτίζει ἐκεῖ κάτω τὸ δάσος καὶ πορφυρώνει μὲ τὴ φλόγα τῆς τὸ φύλλωμα καὶ τὸν οὐρανό; Ἀπὸ πού ἔρχονται οἱ γλυκεῖς ἤχοι τῶν θρησκευτικῶν ὕμνων πού φαίνονται καμωμένοι γιὰ παρηγοριὰ τῶν ἐπίγειων πόνων; Ὁ Φάουστ σταματᾷ τὸ ἄλογό του καὶ μέσ' τὸ ξάφνιασμά του περιμένει ἡ λάμψη αὐτὴ καὶ ἡ μελωδία νὰ σβηστοῦν ἀπὸ τὸ βλέμμα του καὶ ἀπὸ τὴν ἀκοή του, καθὼς ἡ πλάνη ἐνὸς ὄνειρου... Μὰ ὄχι... κάποια ἐπίσημη λιτανεὶα ἔρχεται ἀπὸ τὸ μέρος του... Μιὰ συνοδεία ἀπὸ παιδιά πού κρατοῦν δᾶδες, προχωροῦν δυὸ-δυὸ· εἶναι ἡ νυχτερινὴ γιορτὴ τοῦ Ἀη-Γιάννη. Κατόπιν ἔρχονται μὲ τὰ ἀπαλὰ χέρια φορτωμένα στεφάνια, κόρες μὲ καλογερικὰ πέπλα... Καὶ ὕστερα σὲ πυκνὲς σειρές, φέρνοντας σταυροὺς, οἱ γέροι μοναχοὶ μὲ τὶς μαῦρες κουκούλες. Ἀκοῦστε πῶς ἡ λυγερὴ φωνὴ τῶν παιδιῶν δίνει τὴν ἐντύπωση τῆς ζωῆς καὶ σμίγει μὲ τὸ βαθὺ προαίσθημα τοῦ θανάτου πού βγαίνει ἀπὸ τὴ φωνὴ τῶν γερόντων... Ὁ Φάουστ, πίσω ἀπ' τὸ φύλλωμα, παρακολουθεῖ μὲ τὸ βλέμμα τοὺς πιστοὺς καὶ ζηλεύει τὴν εὐτυχία τους. Τὸ πέρασμα τελειώνει μὲ τὸν τελευταῖο τόνο, πού λίγο-λίγο ἀπομακρύνεται, ἀδειάζει καὶ σβήνει, μὲ τὴν τελευταία λάμψη τῆς τελευταίας λαμπάδας. Τὸ δάσος φωτίζεται ἀκόμη μὲ τὸ μαγικὸ φῶς πού τρεμοσβήνει μέσα στὰ φύλλα.

» Ὁ Φάουστ, μόνος, ὀρθὸς μέσα στὰ σκότη, κρατεῖ ἀπότομα τὸ πιστὸ του ἄλογο καὶ μὲ τὸ πρόσωπο κρυμμένο μέσα στὴ χაίτη τοῦ ζώου, κλαίει δάκρυα φλογερά, τὰ πικρότερα πού ὥς τότε εἶχε χύσει».

Τὸ θαυμάσιο αὐτὸ ποίημα τοῦ Λενάου, θὰ ἐνόμιζε κανεὶς ὅτι ἔχει γραφεῖ εἰδικὰ γιὰ νὰ μπῇ στὴ μουσικὴ. Οἱ εἰκόνες πού παρουσιάζει, οἱ σκηνὲς πού ξετυλίγει εἶναι τόσο ἐπιβλητικές, ὥστε ἦτο φυσικὸ νὰ ἐμπνεύσῃ ἓνα μουσουργό. Καὶ ὁ Henri Rabaud, πού τὸ ἀπέδωσε πρὸ ἐξήντα περίπου ἐτῶν, ἦτο ἡ ἰδιοσυγκρασία πού θὰ προσηρμόζετο ἴσως καλύτερα στὸ περιεχόμενο τοῦ ποιήματος αὐτοῦ. Ἰδιοσυγκρασία μᾶλλον συντηρητικὴ, πού δὲν ἔχει κόψει κάθε δεσμὸ μὲ τὸν ρωμαντισμό, ἂν καὶ ἀναθρεμμένη μέσα

σ' ἓνα περιβάλλον συμβολισμοῦ καὶ ἱμπρεσιονισμοῦ alla Debussy, κατάρθωσε νὰ γράψῃ μιὰ μουσικὴ, πού δὲν ἔχει καμμιά ἀπολύτως σχέση μὲ τὶς νεωτεριστικὲς αὐτὲς τάσεις. Ἡ γαλατικὴ νοοτροπία τοῦ συνθέτου κατάρθωσε νὰ εἰσχωρήσῃ στὸ βαθὺ νόημα τοῦ ποιήματος τοῦ Λενάου καὶ νὰ τὸ ἀποδώσῃ πότε μὲ ὑποβλητικότητα καὶ μεγαλοπρέπεια, ὅπως τὸ δείχνουν οἱ βαρεῖς βηματισμοὶ τῆς λιτανείας, πότε μὲ ἐσωτερικότητα καὶ μυστικοπάθεια, ὅπως δημιουργεῖται αὐτὴ ἀπὸ τὸ κείμενο, πλούσιο σὲ μουσικὲς εἰκόνες. Πρωτοπαιγμένη στὶς 8 Ἰανουαρίου 1899 στὶς Συναυλίες Colonne, στὸ Παρίσι, ἡ Νυκτερινὴ Λιτανεὶα, ἔδειχνε ἀπὸ τότε τὶς αὐστηρὲς κατευθύνσεις καὶ τὸ εἰλικρινὲς μουσικὸ αἶσθημα τοῦ νεαροῦ τότε Γάλλου μουσουργοῦ, πού δοξάσθηκε λίγα χρόνια ἀργότερα μὲ τὸ πασίγνωστο σκηνικὸ ἔργο «Μαρούφ».

C. SAINT - SAENS

ΚΟΝΣΤΕΡΤΟ ΓΙΑ ΠΙΑΝΟ ΑΡΙΘ. 5

Σὲ Φά μεῖζ.

(Πρώτη ἐκτέλεσις)

«Σαράντα, περίπου, χρόνια διέρρευσαν - γράφει ὁ βιογράφος τοῦ Σαιν - Σάνς, Georges Servières, - μεταξὺ τοῦ 1ου καὶ τοῦ 5ου Κοντσέρτου γιὰ πιάνο, Τὸ 1ο εἶδε τὸ φῶς τὸ 1858. τὸ 5ο τὸ 1896. Καὶ τὸ περίεργον εἶναι ὅτι ὑπάρχει πολὺ λιγότερη νεότης, στὸ πρῶτο, παρὰ στὸ τελευταῖο».

Κατὰ τὸ λέγειν τοῦ συνθέτου, τὸ «5ο Κοντσέρτο, σὲ Φά», ἐκφράζει τὴ χαρὰ ἐνὸς θαλάσσιου ταξιδιοῦ, ἀπεικονίζει ὅμως, παραλλήλως, ἀναμνήσεις ἀπὸ τὴν Αἴγυπτο καὶ τὴν Ἀπὼ Ἀνατολήν. Ἡ γλυκεῖα μελωδία σὲ Σὸλ ἔλασ., πού ἀκούεται στὸ Andante, προέρχεται ἀπὸ ἓνα ἐρωτικὸ τραγούδι τῆς Νουβίας, τὸ ὁποῖον ὁ συνθέτης, ξαπλωμένος σὲ μιὰ εἰδικὴ λέμβο (dahabieh), ἐπάνω στὸ Νεῖλο, τὸ ἐσημείωσεν ἐπάνω στὰ μανικέτια του, ἐνῶ ὁ κωπηλάτης τὸ τραγουδοῦσε. Τὴν νοσταλγία πού βγαίνει ἀπὸ τὴν μελωδία αὐτὴ, τὴν ἀπέδωσε, κατὰ τὸν περὶ μαγευτικὸ τρόπο, ὁ Σαιν - Σάνς. Τὸ «Κοντσέρτο σὲ Φά» διακρίνεται, συνεπῶς, διὰ τὸ ἐξωτικό του χρῶμα καὶ τὴν γοητεία παρουσιάζει, ὅμως, καὶ μερικὲς τολμηρότητες στὸ γράψιμο, ὅπως, π. χ., διαδοχὲς πέμπτων, πού περιβάλλονται, μὲ διάκριση, ἀπὸ ἔκτες, καὶ μερικοὺς ἄλλους νεωτερισμούς. Σὲ τολμηρότητες τοῦ εἶδους αὐτοῦ δὲν μᾶς εἶχε συνηθίσει ὁ συνθέτης τοῦ «Σαμψών» καὶ τῆς «Συμφωνίας γιὰ ἐκκλησιαστικὸ ὄργανο, πιάνο καὶ ὀρχήστρα», ὁ ὁποῖος ἄλλως τε, μεταξὺ ἄλλων, ἀναγράφει στὸ σύγγραμμά του «Ἀρμονία καὶ Μελωδία», ὅτι ἀρχαί του εἶναι: «Ἀποφυγὴ κάθε ὑπερβολῆς. Τὸ νὰ διατηρῇ, ὁλοκληρωτικά, τὴν πνευματικὴν του ὑγεία».

ERNEST CHAUSSON

Σ Υ Μ Φ Ω Ν Ι Α

Σὲ Σὶ ὕφ. μεῖζ., op. 20

Ὁ Ἑρνέστος Σωσσὸν ἀνήκει στοὺς Γάλλους ἐκείνους διδασκάλους, στοὺς ὁποίους ὀφείλεται ἡ ἀναμόρφωσις καὶ ἡ προαγωγή τῆς νεώτερης γαλλικῆς μουσικῆς σχολῆς. Ἀπέθανε δυστυχῶς τὸ 1899 σὲ ἡλικία μόνο

σαράντα τεσσάρων ετών, από ποδηλατιστικό ατύχημα και έτσι δεν έδωσε όλο το μέτρο της δυνάμεώς του στην τέχνη του, που είχε αρχίσει να αναμορφώνεται και ν' αλλάζει χαρακτήρα και ύφος ακριβώς λίγο πριν από τον θάνατό του. Γιατί ο Σωσσόν ανήκε εις τους ευσυνειδήτους εκείνους καλλιτέχνες που δεν ικανοποιούνται εύκολα με κάθε δημιουργία που παράγει από την ψυχή τους, αλλά που ζητούν συνεχώς το καλύτερο, το ανώτερο. Αυτή δε ακριβώς ή αναζητήσις της τελειότητος και ή συνεχής προσπάθειά του να πραγματοποιήση το ωραίο, δίνει στή μουσική του Σωσσόν τον μελαγχολικό εκείνο χαρακτήρα που την διακρίνει, την σκεπάζει με κάποιο σκοτεινό πέπλο, μέσα από τον όποιο δύσκολα περνά ο τόνος της χαρᾶς. Λίγο όμως πριν από τον θάνατό του ο Γάλλος μουσουργός κατορθώνει να διώξη από πάνω του τον μελαγχολικό αυτόν τόνο και να δημιουργήση έργα, όπως ένα Κοντσέρτο για βιολί, ένα κουαρτέτο κ.λ.π., στα όποια ή χαρά υπερισχύει και το φῶς διασκορπίζει το σκοτεινό πέπλο.

Μαθητής του Φράνκ, ο Σωσσόν είναι μουσικός με πολλή ατομικότητα και ἄφησε έργα με πολλή πνοή, μέσα στα όποια ξεχωρίζουν ή ὄπερα «Ο βασιλιάς Arthus», που πρωτοπαίχθηκε στην Μονnaie των Βρυξελλών (1903), ένα Κουαρτέτο με πιάνο, ένα Τρίο, μερικὲς ωραιότατες μελωδίες, το πασίγνωστο Ποίημα για βιολί και ὀρχήστρα και ιδιαίτερα την Συμφωνία σε Σι ύφ.

Η Συμφωνία αυτή αποτελείται από τρία μέρη, πλησιάζει συνεπώς πρὸς τὸν παλαιὸ τύπο της συμφωνίας, που, πριν από τὸν Χάϋνδν, δεν είχε σκέρτσο. Το πρώτο μέρος ἀρχίζει με μιὰ πλατειὰ και αὐστηρὴ εἰσαγωγή (Lent), ὕστερα από την ὁποία ἀκολουθεῖ ἕνα Allegro που ἐκφράζει, με τόνους χαρῶν, το αἶσθημα της ἀνθρώπινης δράσεως και δυνάμεως.

Τὸ δεύτερο μέρος (Très Lent) εἶναι ἕνα εἶδος μοιρολογιοῦ, που ζωγραφίζει τὸ πένθος και τὴ θλίψη, από την ὁποία μόνον ὁ Θεὸς μπορεῖ νὰ μᾶς λυτρώση.

Τὸ τρίτο μέρος (animé) εἶναι ἡ τελικὴ ἀποθέωσις, που στεφανώνει κάθε ἀνώτερη προσπάθεια και παριστάνει, με τὶς σάλπιγγες, τὴν ὥρα τοῦ θριάμβου.

Η Συμφωνία τοῦ Σωσσόν παίχθηκε, για πρώτη φορά, στα 1891, στην Ἑθνικὴ Μουσικὴ Ἑταιρεία των Παρισίων και στα 1895 στα Nouveaux Concerts ὑπὸ τὴν διεύθυνση τοῦ Vincent d'Indy.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΚΛΑΒΟΣ

Δευτέρα 28 Νοεμβρίου 1966, ὥρα 8.30' μ.μ.

ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΤΗΣ ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

Διευθυντής Ὀρχήστρας: ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΡΙΔΗΣ

Σολίστ: ELAINE SHAFFER (Φλάουτο)

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

W. A. MOZART: Συμφωνία «τῶν Παρισίων» Κ. V. 297

W. A. MOZART: Κοντσέρτο για Φλάουτο, εις Σόλ

M. ΚΑΛΟΜΟΙΡΗ: «Μηνᾶς ὁ Ρέμπελος»

M. RAVEL: «Ἰσπανικὴ Ραψωδία»

Εἰσιτήρια πρὸς δραχ. 40, 30, 25 και 20 και διὰ τοὺς σπουδαστὰς τῶν ἀνεγνωρισμένων Ὁδείων δραχ. 5, πωλοῦνται κατὰ τὰς ὥρας 9 π.μ. ἕως 1.30 μ.μ. εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Θεάτρου Κοτοπούλη «ΡΕΖ» τηλ. 629.623 και τὸ ἀπόγευμα τῆς Δευτέρας ἀπὸ τῆς 5 μ.μ.

ΜΟΝΙΜΑ ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

Α' ΒΙΟΛΙΑ

Κολάσης Βύρων
Ἀποστολίδης Τάτσης
Ἀργυροπούλου Ἡλέκτρα
Ἀβατάγγελος Σπύρος
Γέροντας Ἀχιλλεὺς
Δρακοπούλου Εἰρήνη
Κασάρας Σωτήριος
Κεφαλᾶς Χριστόδουλος
Καβᾶκος Κωνσταντῖνος
Μαγειρόπουλος Δημήτρ.
Παπᾶ - Μοντσενίγου Λ.
Παπόλας Ἀντώνιος
Πολίτης Σοφοκλῆς
Σέμσης Μιχαήλ
Τενεζάκης Θεόδωρος
Τόμπρας Σπύρος

Β' ΒΙΟΛΙΑ

Κοφίνος Γουλιέλμος
Βολωνίνης Σπύρος
Γαβριηλίδης Μιχαήλ
Δεληγιάννης Βάγιας
Δεσποτίδης Παντελῆς
Θωμαΐδης Κωνσταντῖνος
Κλημοπούλου Ἀλκμήνη
Καραμαούνας Ἀνδρέας
Μπατζάκη Αἰκατερίνη
Μόρος Θεμιστοκλῆς
Μπόλος Ἀνδρέας
Σέττας Κωνσταντῖνος
Χριστοδούλου Μιχαήλ

ΒΙΟΛΑΙ

Βαρδάκης Ἀριστόξενος
Βράδεμβουργ Σαμουήλ
Βατικιώτης Ἰωάννης
Δούνια Γερτρούδη
Κινδύνης Γεώργιος
Παρουσιάδου Ἑλένη
Πρεστρῶ Μάριος
Πουμπουρίδης Γεώργιος
Χαλκουτσάκη Αἰκατερ.

ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΛΑ

Γαρουφαλῆς Χρῆστος
Βαβαγιάννης Ἰωάννης
Βλαχόπουλος Κωνσταντ.
Κόκκορη Μαρία
Κυπραῖος Ἀναστάσιος
Κοφίνο Γεώργιος
Κατσικάκης Τέλης
Μπενετᾶτος Κοσμᾶς
Ταχιάτης Σωτήριος

ΒΑΘΥΧΟΡΔΑ

Τζουμάνης Ἀλέξανδρος
Ἰωάννου Παναγιώτης
Κατσιφέρης Ἀναστάσιος
Μαργογιαννάκης Χαράλ.
Ροδουσάκης Ἀνδρέας
Σαγιαδινὸς Χρῆστος
Συρογιαννόπουλος Ἀνδρ.

ΠΙΑΝΟ

Κυδωνιάτης Κωνσταντ.

ΦΛΑΟΥΤΑ

Urs Rüttimann
Παπαζήσης Ἰωάννης
Τσιλιμπάρης Νικόλαος

ΟΜΠΟΕ

Chieulet Claude
Φορτουνᾶς Ματθαῖος

ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΚΟΡΝΟ

Νέτσης Ἡλίας

ΚΛΑΡΙΝΑ

Φαραντᾶτος Χαράλαμπος
Κοντογιώργης Ἰωάννης
Καρδάμης Θεόφιλος

ΦΑΓΓΟΤΑ

Κακαρούγκας Χρῆστος
Βρανίκας Χριστόφορος
Πουλῆς Δημήτριος

ΚΟΡΝΑ

Κάντζης Γεράσιμος
Κορατζίνος Νικόλαος
Μπότος Γεώργιος
Τσιριγώτης Γεώργιος
Τζαφέστας Κωνσταντῖνος
Χυτήρης Σπύρος

ΤΡΟΜΠΕΤΤΕΣ

Δημόπουλος Γεώργιος
Βορίσης Σταῦρος
Κάφνης Δημήτριος
Μοντσενίγος Σπύρος

ΤΡΟΜΠΟΝΙΑ

Πυλαρινὸς Διονύσιος
Κοσκινᾶς Νικόλαος

ΤΟΥΜΠΑ

Δημαρόγκωνας Νικόλαος

ΚΡΟΥΣΤΑ

Ἀργυρόπουλος Ἀπόστ.

ΕΚΤΑΚΤΑ ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

Σ. Κυριαζόπουλος (Βιολί)
Δ. Μούτσης (Βιολί)
Δ. Σειρᾶς (Βιολί)
Γιαλούρης Ἰωάννης (Βιόλα)
Γιαπαλάκης Βασίλειος (Βιόλα)
Κύρου Κωνσταντῖνος (Βιολοντσέλλο)
Γιατρᾶς Πολύδωρος (Βαθύχορδον)

Βάγιας Σταῦρος (Τρομπόνι)
Ρέγγιος Σπυρίδων (Φλάουτο)
Ἀργυρόπουλος Χαράλαμ. (Κρουστά)
Νομικός Ἐμμανουήλ (Κρουστά)
Μπετσᾶκος Χρῆστος (Κρουστά)
Κρίθαρη Ἀλίκη (Ἄρπα)
Σοφρᾶς Πολυχρόνης (Ἄρπα)

HOOVER AUTOMATIC DE LUXE

Το νέο υπεραυτόματο πλυντήριο της HOOVER. Κάνει όλες τις δουλειές που θα κάνατε έσείς για να επιτύχετε ένα γρήγορο, οικονομικό και ξεκούραστο πλύσιμο.

HOOVER

Δέν μπορεί να μην είναι τέλειο, αφού είναι HOOVER

ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ Α.Ε.

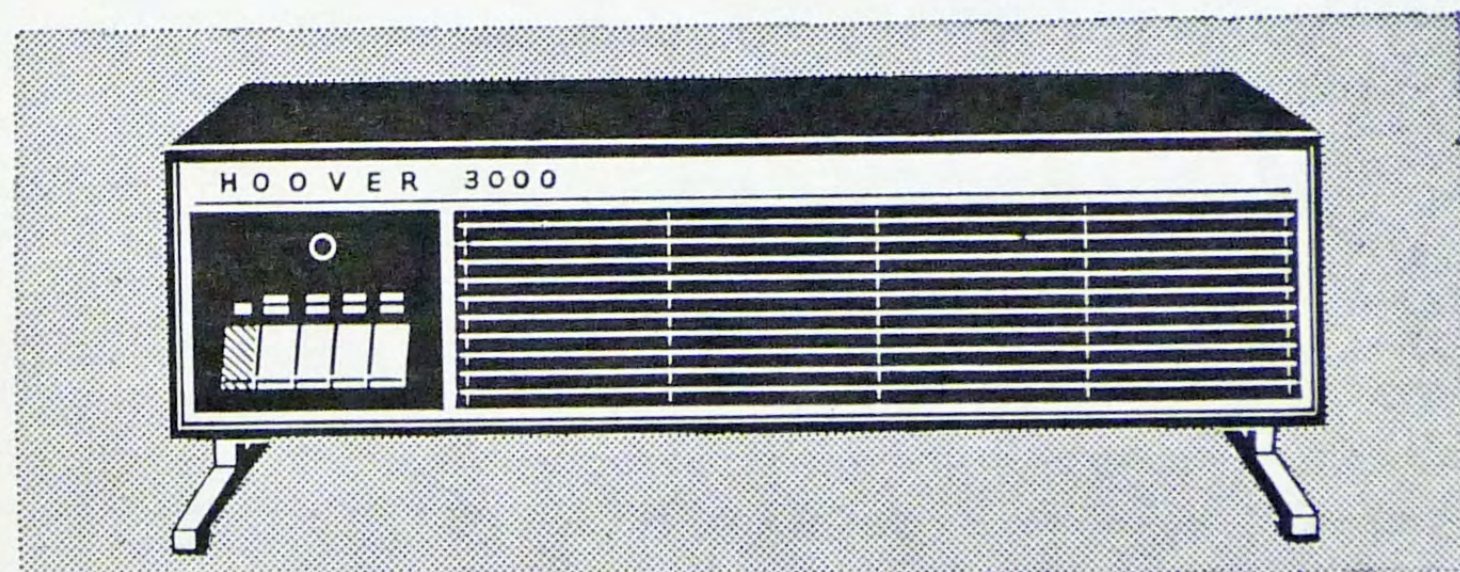
ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ • ΧΡ. ΛΑΔΑ 13, ΤΗΛ. 232.010 - 237.860

ΑΕΡΟΘΕΡΜΑ HOOVER 3 0 0 0

- ★ Θερμαντικό στοιχείον 3 κιλοβάτ
- ★ Γρήγορη απόδοσις ★ Μεγάλη οικονομία
- ★ 'Απόλυτος καθαριότης ★ 'Ασφάλεια 100%
- ★ ...καί είναι ποιότης HOOVER - 'Αγγλίας

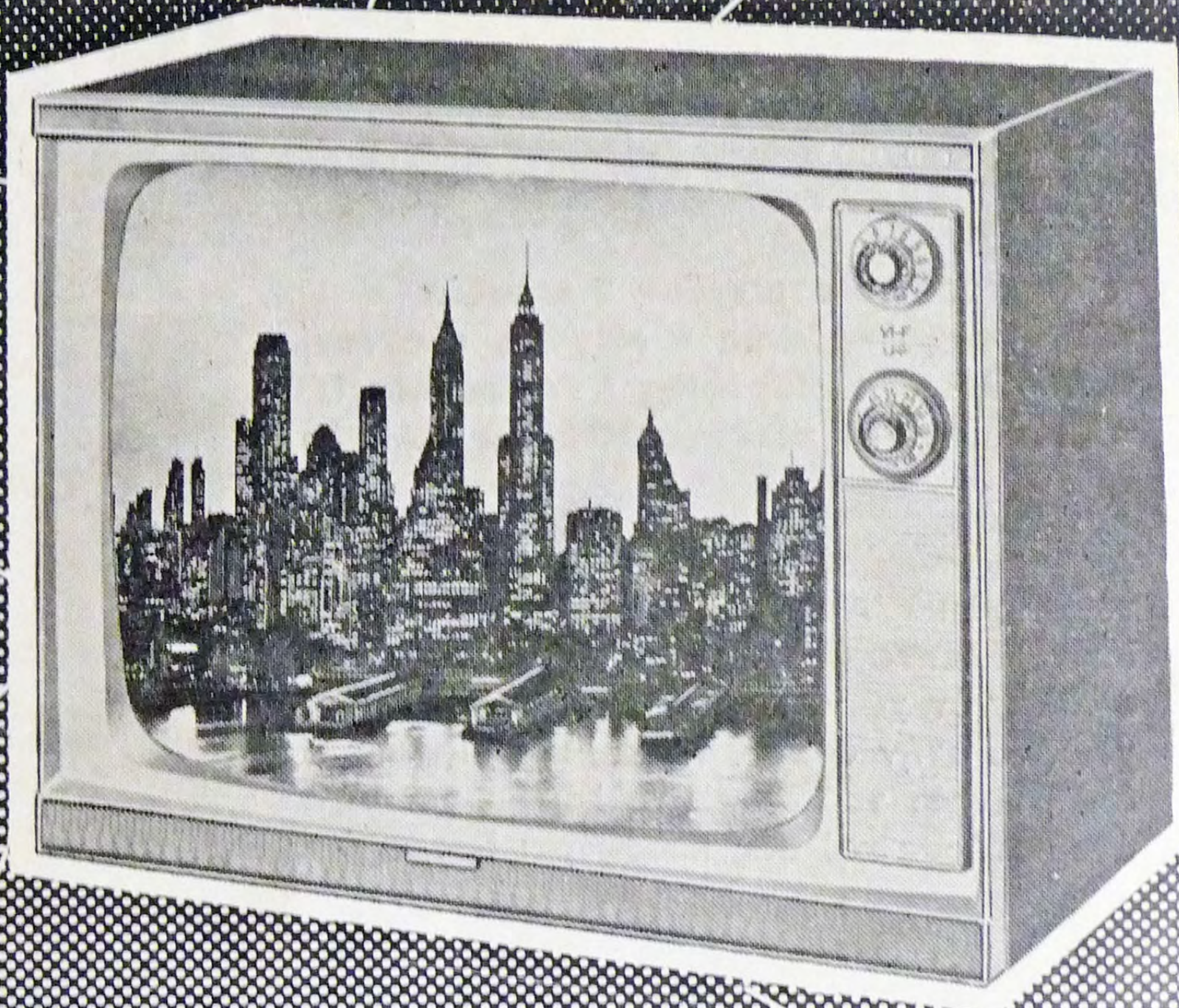
Διαφορετικό από κάθε άλλο είδος θερμάνσεως, το 'Αγγλικό 'Αερόθερμο HOOVER 3000, σε λίγα δευτερόλεπτα απλώνει μια ομοιόμορφη ζεστασιά σ' όλο τον χώρο και σ'ας μεταφέρει από τον χειμώνα στην άνοιξη. Το καλοκαίρι με μια απλή κίνηση του διακόπτη λειτουργεί σαν ανεμιστήρας και σ'ας προσφέρει δροσερό αέρα.

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ Α.Ε.
ΧΡ. ΛΑΔΑ 13 • ΤΗΛ. 237.860 - 232.010 - 234.529

ΤΗΛΕΟΡΑΣΙΣ ZENITH

τό ζενίθ της
τηλεοράσεως

**Οί καλλίτερες της ΑΜΕΡΙΚΗΣ, ρυθμισμένες από το
έργοστάσιον, για τὰ εύρωπαϊκά δίκτυα (C.C.I.R.)**

- ★ Όδονη με πατέντα ZENITRON εξασφαλίζει
είκόνα σταθερή, καθαρή και φωτεινή.
- ★ Με συστήματα επιλογής VHF και UHF.
- ★ Όχι τυπωμένα κυκλώματα, αλλά σασί μεταλ-
λικό με συρματοκολλήσεις επίχρυσες.

ZENITH
® U.S.A.

**Δι' εγκατάστασιν και συντήρησιν, ειδικευμένα
συνεργεία τεχνικών εκπαιδευθέντων εις τὸ ἐξωτερικόν**

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ: **ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ Α.Ε.** ΛΡ. ΑΑΔΑ 13, ΤΗΛ. 232.010 - 237.860

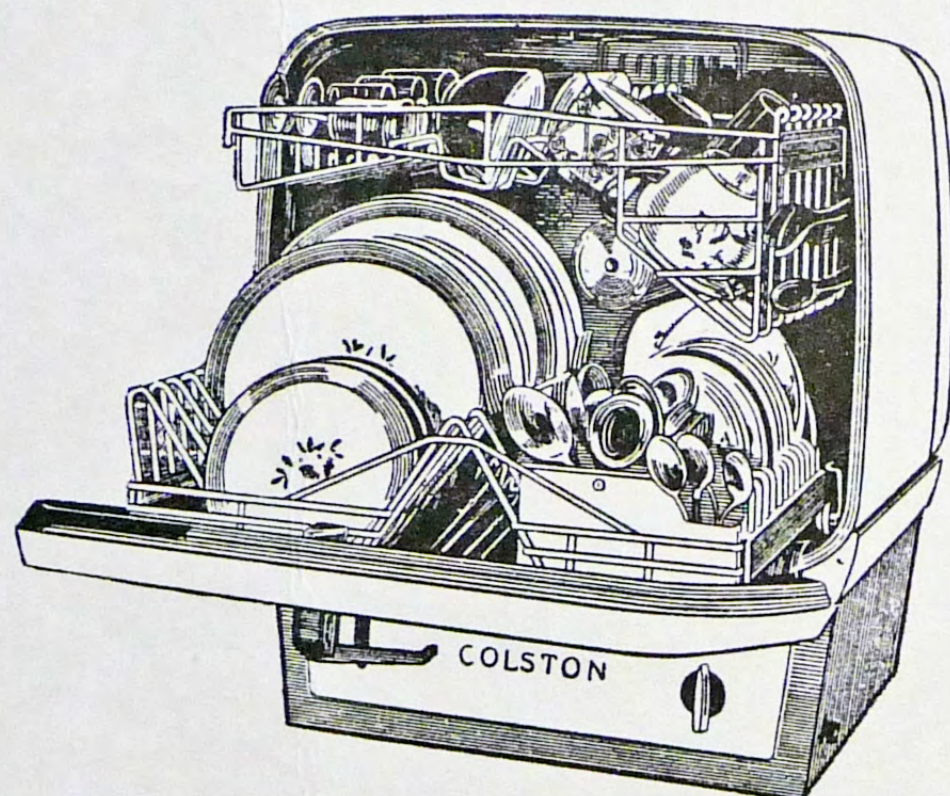

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΧΕΙΜΕΡΙΝΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ 1966-1967

ΗΛΕΚΤΡ. ΠΛΥΝΤΗΡΙΟΝ ΠΙΑΤΩΝ COLSTON

Ύπεραυτόματο, βολικό, φθηνό.

Τελείως αυτόματο: Τό COLSTON δέν χρειάζεται παρακολούθησι. Μé μιá μόνο κίνησι στό διακόπτη, ζεσταίνει νερό μόνο του, ΠΛΕΝΕΙ, ΞΕΒΓΑΖΕΙ, (2 φορές), ΑΠΟΧΕΤΕΥΕΙ, ΑΠΟΣΤΕΙΡΩΝΕΙ, ΣΤΕΓΝΩΝΕΙ καί σταματá τή δουλειά του αυτόμάτως.

Φθηνό: Τό COLSTON, ένw εΐναι τό τελειότερο, εΐναι καί τό φθηνότερο ήλεκτρικό πλυντήριο πιάτων.

Βολικό: Τό COLSTON εΐναι τό κομψότερο ήλεκτρικό πλυντήριο πιάτων. Μικρό σέ διαστάσεις, μεγάλο σέ χωρητικότητα (24 πιάτα καί ανάλογα μαχαιροπήρουνα, ποτήρια κ.λπ.).

Γιά νά μή πιάνεται ή μέση σας στό νεροχύτη, γιά νά διατηρήσετε όμορφα τά χέρια σας, αναδέσσετε τό πλύσιμο τών πιάτων σας στό **Κόλστον (Άγγλίας)**.

Ζητήσατε νά σās γίνη μία επίδειξι στό σπίτι σας, χωρίς καμμία ύποχρέωσί σας.

ΓΕΝΙΚΟΙ ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ Α.Ε. ΧΡ. ΛΑΔΑ 13
ΑΝΤ/ΠΟΙ 232.010 - 237.860

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ (ΡΕΞ)

ΔΕΥΤΕΡΑ 30 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1967 — ΩΡΑ 8.30' Μ. Μ.

ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΤΗΣ ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΒΑΒΑΓΙΑΝΝΗΣ

ΣΟΛΙΣΤ

WITOLD MALCZINSKY

(PIANO)

25^Η ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ 1966 — 1967

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

309

1. Συμφωνία σὲ Ρέ μιζ.

J. CHR. BACH

I. Allegro con spī-ito

II. Andante

III. Rondo (presto)

2. Συμφωνία ἄρ. 3

S. PROKOFIEFF

(Πρώτη ἐκτέλεσις)

I. Moderato

II. Andante

III. Allegro Agitato

IV. Andante mosso

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

3. Κοντσέρτο γιὰ πιάνο καὶ ὀρχήστρα ἄρ. 2

FR. CHOPIN

Σὲ Φά ελασ., op. 21

I. Maestoso

II. Larghetto

III. Allegro vivace

Σολίστ: WITOLD MALCUZINSKY

Ο ΠΙΑΝΙΣΤΑΣ
WITOLD MALCUZINSKY

*Ἐπαιξε μὲ τὴν Κρατικὴν Ὀρχήστραν Ἀθηνῶν τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1961
καὶ τὸν Ἰούλιον τοῦ 1963.*

JOHANN CHRISTIAN BACH
ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΣΕ ΡΕ ΜΕΙΖ.

Μεγάλη σημασία για την ιστορία της συμφωνίας έχουν τα έργα του Ιωάννου Χριστιανού Μπάχ, γιατί μᾶς οδηγούν ἀπ' εὐθείας στις πηγές τῆς συμφωνικῆς ἐξελίξεως πού ἔμειναν ὡς τώρα σκοτεινές. Τὴν ἀνακάλυψι τῶν πηγῶν αὐτῶν χρωστᾶμε στὸν Hugo Riemann, πού πρῶτος ἀσχολήθηκε ἐπιτυχῶς μὲ τὴ σχολή τοῦ Μανχάϊμ καὶ τοὺς ἐνδιαμέσους μουσουργοὺς πού μᾶς φέρνουν στοὺς κλασσικοὺς τῆς Βιέννης: Τὸν Χάϋδν καὶ τὸν Μότσαρτ. Γιὰ συνδετικὸς κρίκος μᾶς χρησιμεύουν δυὸ γιοι τοῦ Ιωάννου Σεβαστιανού Μπάχ: ὁ Φίλιππος Ἑμμανουήλ Μπάχ, πού ἐμπνέει τὸν Χάϋδν, ὁ ὁποῖος τὸν ἀποκαλοῦσε πνευματικὸ τοῦ πατέρα, καὶ ὁ νεώτερος γιὸς τοῦ μεγάλου Μπάχ, ὁ Ιωάννης Χριστιανὸς Μπάχ πού συγγενεῦει πνευματικὰ μὲ τὸν Μότσαρτ.

Ὁ Ι. Χρ. Μπάχ γεννήθηκε στὰ 1735. Δέκα ἐννέα χρόνων ἐγκατέλειψε τὸ πατρικὸ τοῦ σπίτι, στὴν Λειψία, γιὰ νὰ πάη στὴν Ἰταλία, ὅπου συνεπλήρωσε τὴν μουσικὴ του μόρφωσι μὲ τὸν περίφημο θεωρητικὸ Padre Martini, στὴν Βολωνία. Εἶχε ἀποκτήσει μεγάλη φήμη ὡς μελοδραματικὸς συνθέτης στὸ Μιλᾶνο, ὅταν ἐγκατέλειψε τὴν Ἰταλία γιὰ νὰ ἐγκατασταθῇ στὸ Λονδίνο ὅπου ἐχρημάτισε μουσικοδιδάσκαλος τῆς βασιλίσσης καὶ συνδιευθυντὴς τῶν περιφημῶν συναυλιῶν "Bach-Abel,,. Στὸ Λονδίνο ὁ ὀκταετὴς Μότσαρτ ἐπηρεάστηκε πολὺ ἀπὸ τὸ ὕφος του.

Ἡ Συμφωνία σὲ Ρέ μειζ. ἐγράφη γύρω στὰ 1772, εἶναι δὲ σύντομη, ὅπως ὅλες οἱ συμφωνίες τοῦ εἴδους αὐτοῦ, πού χρησιμεύουν συχνὰ καὶ γιὰ εἰσαγωγή ἢ ἐντερμέδιο σὲ θεατρικὸ ἔργο.

ΣΕΡΓ. ΠΡΟΚΟΦΙΕΦ
ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΑΡ. 3

Ἐνῶ ἡ μουσικολόγος Λουντμίλα Πολνάκοβα, εἰς τὸ σύγγραμμά της: «Μουσικὴ τῶν Σοβιέτ», ἀναφέρει, ἀπλῶς τὴν «3ην Συμφωνίαν τοῦ Προκόφιεφ», ὁ βιογράφος του Νέστιεφ γράφει: «Ἀπὸ τὰ εἴκοσι ἔργα πού συνέθεσεν ὁ Προκόφιεφ, στὸ ἐξωτερικόν, ἰδίως μεταξὺ 1922 - 1932, μποροῦμε νὰ ποῦμε ὅτι τίποτε, περίπου δὲν θὰ παραμείνῃ στὸ ρεπερτόριο». Καὶ ὁμως εἰς τὴν περίοδον αὐτήν, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Ρῶσος συνθέτης ἐζησε στὴν Δυτικὴ Εὐρώπη καὶ τὴν Ἀμερικὴ, μεταξὺ ἄλλων περιλαμβάνονται ἡ 3η καὶ ἡ 4η Συμφωνία, τὸ 3ο 4ο καὶ 5ο Κοντσέρτο γιὰ πιάνο, τὸ Κοντσέρτο γιὰ βιολοντσέλλο, τὰ μελοδράματα: «Ἡ ἀγάπη τῶν τριῶν πορτοκαλιῶν», «Ὁ Φλογερὸς Ἀγγελοῦς» κ.λ.π., ἔργα κατὰ πάντα λόγον

ἀξιόλογα, τὰ ὁποῖα ἀφόβως δύνανται νὰ συναγωνισθοῦν μὲ ὅ,τι ὁ Προκόφιεφ ἔγραψεν ἀπὸ τὸ 1933 ὅταν ἐπανέκαμψεν, ὀριστικῶς, στὴ Σοβιετικὴ Ρωσσία.

Τὴν «Τρίτην Συμφωνίαν» συνέθεσεν ὁ Προκόφιεφ τὸ 1928 στὸ Παρίσι, ὅπου καὶ πρωτοπαίχθηκε στὰς 17 Μαΐου 1929. Εἶναι τὸ 44ο ἔργο του καὶ βασίζεται, σὲ θέματα τὰ ὁποῖα ὁ συνθέτης ἐδανείσθη ἀπὸ τὸ μελόδραμά του «Ὁ Φλογερὸς Ἀγγελοῦς». Τὴν χρησιμοποίησιν θεμάτων προηγηθέντων ἔργων ὁ Ρῶσος συνθέτης ἐφήρμοσε καὶ στὴν «4ην Συμφωνίαν», τῆς ὁποίας ὅλο τὸ θεματικὸν ὕλικόν ἔχει ληφθεῖ ἀπὸ τὸ μπαλλέτο «Ὁ Ἀσωτὸς υἱός», πού εἶχε παιχθεῖ στὴν Βοστώνη τὸ 1930. Ὁ τρόπος ὁμοῦ αὐτὸς τοῦ ἐργάζεσθαι δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐλλειψίς φαντασίας ἐκ μέρους τοῦ Προκόφιεφ, ὁ ὁποῖος κατεῖχεν ὅσον κανεὶς ἴσως ἐκ τῶν συγχρόνων τὸ πλούσιον δῶρον τῆς ωραίας μελωδίας καὶ τῶν αὐθορμήτων μουσικῶν φράσεων. Τὸ δῶρον αὐτὸ τῆς πλουσίας μελωδίας εἶναι καὶ τὸ βασικὸν χαρακτηριστικόν τῆς «Τρίτης Συμφωνίας», ἡ ὁποία, κατὰ τὰ ἄλλα, ἀκολουθεῖ τὴν καθιερωμένην μορφήν. Ἡ ἐνορχήστρωσις, μόνον, εἶναι πλουσιωτέρα τῆς συνήθους, δεδομένου ὅτι, πρᾶγμα σπάνιον διὰ συμφωνίαν, ὁ συνθέτης χρησιμοποιοῖ καὶ δύο ἄρπες. Γενικώτερα μὲ τὸ ἔργον τοῦ αὐτοῦ ὁ Προκόφιεφ δὲν ἐπιζητεῖ νὰ λύσῃ μουσικὰ προβλήματα καὶ ἐμφανίζεται γεμάτος θερμῆ, σὲ ὀρισμένες μάλιστα στιγμὰς καὶ ἀπλός. Σκοπὸς του εἶναι νὰ κατακτήσῃ τὸ κοινόν, χωρὶς ὁμως καὶ νὰ κἀνῃ παραχωρήσεις στὴν εὐκολὴ τέχνη.

FREDERIC CHOPIN
ΚΟΝΤΣΕΡΤΟ ΓΙΑ ΠΙΑΝΟ ΚΑΙ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΡ. 2
Σὲ Φά ἑλασ., op. 21

Τὸ Κοντσέρτο γιὰ πιάνο σὲ Φά ἑλασ. ἐμφανίζεται σήμερα ὡς δεύτερο, γιατί ἐξεδόθη μεταγενεστέρως (τὸ 1836), ἐνῶ εἶναι στὴν πραγματικότητα τὸ πρῶτο. Ἐγράφη τὸν χειμῶνα τοῦ 1830 καὶ ἐπαίχθη γιὰ πρώτη φορὰ στὴ Βαρσοβία στίς 17 Μαρτίου τοῦ ἰδίου ἔτους. Τὸ πρῶτο μέρος ἀρχίζει μὲ μιὰ μικρὴ ἐκθεσι τῶν θεμάτων ἀπὸ τὴν ὀρχήστρα, πρᾶγμα σύνηθες γιὰ τὸν Σοπέν. Ὁ Niekcs, ὁ κύριος βιογράφος του, λέγει γιὰ τὸ μέρος αὐτό: «Ὅταν μετὰ τὴν ἐκθεσὴ τῶν θεμάτων ἀπὸ τὴν ὀρχήστρα ἐπεμβαίνει τὸ πιάνο μὲ ἀνυπομονησία, μᾶς κάνει τὴν ἐντύπωση ὅτι μεταφερόμεθα σὲ ἄλλο κόσμον καὶ ἀναπνέομε καθαρώτερον ἀέρα. Στὴν ἀρχὴ εἶναι ἐρωτήσεις καὶ παράπονα. Κατόπιν ὁ συνθέτης μᾶς ἐκθέτει μιὰ ἱστορίαν γεμάτην ἀπὸ γλυκεῖα μελαγχολία, μέσῳ μερικῶν τρυφερῶν μελωδιῶν πού ἀγκαλιάζει ἡ μιὰ τὴν ἄλλη. Πόσον εἶναι λαμπρὴ καὶ αἰθέρια ἡ ἀρμονικὴ βάσις ἐπάνω στὴν ὁποία ὅλα στηρίζονται... Ἀπὸ τὴν στιγμὴ πού τὸ πιάνο ἔχει ἀρχίσῃ νὰ μιλῇ, ὅλα μέσα

στο έργο αυτό είναι άμεμπτα». Το δεύτερο μέρος, Larghetto σε Λα ύφεσ., το έχει έμπνευσθῆ ὁ Σοπέν ἀπὸ τὴν ἀγάπη του πρὸς τὴν Κωνσταντία Γκλαδόβσκα, συμμαθήτριά του στὸ Ὡδεῖο τῆς Βαρσοβίας. «Ἐνῶ οἱ σκέψεις μου ἦσαν μ' αὐτὴν γράφει ὁ Σοπέν στὶς 30 Ὀκτωβρίου 1829, συνέθεσα τὸ Adagio τοῦ Κοντσέρτου μου». Παρ' ὅλον τὸν θαυμασμό πού ἐξεδήλωσαν γιὰ τὸ μέρος αὐτὸ ὁ Σούμαν καὶ ὁ Λίστ, δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι τὸ ἀργὸ μέρος του εἶναι σὲ φόρμα καθαρῶς μελοδραματικῆ. Τὸ τελευταῖο μέρος εἶναι μιὰ σελὶς γεμάτη χάρι καὶ ἐλαφρότητα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΚΛΑΒΟΣ

Δευτέρα 6 Φεβρουαρίου 1967, ὥρα 8.30' μ.μ.

ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΤΗΣ ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

Διευθυντής Ὁρχήστρας: FABIEN SEVITZKY

Σολίστ: ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΨΩΜΙΑΔΗΣ (Πιάνο)

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

J. S. BACH - SEVITZKY: "TOCCATA - FUGA D. MOLL.,

W. A. MOZART: "Κοντσέρτο εἰς ντὸ ἔλασσ.,

P. TSCHAIKOWSKY: "Συμφωνία ἀριθ. 4.,

Εἰσιτήρια πρὸς δραχ. 40, 30, 25 καὶ 20 καὶ διὰ τοὺς σπουδαστὰς τῶν ἀνεγνωρισμένων Ὡδεῶν δραχ. 5, πωλοῦνται κατὰ τὰς ὥρας 9 π.μ. ἕως 1.30 μ.μ. εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Θεάτρου Κοτοπούλη «ΡΕΞ» τηλ. 629.623 ἐκάστην Πέμπτην, Παρασκευὴν, Σάββατον, τὴν Κυριακὴν 9-12 καὶ τὸ ἀπόγευμα τῆς Δευτέρας ἀπὸ τῆς 5 μ.μ.

ΜΟΝΙΜΑ ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

Α' ΒΙΟΛΙΑ	ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΛΑ	ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΚΟΡΝΘ
Κολάσης Βύρων Ἀποστολίδης Τάτσης Ἀργυροπούλου Ἡλέκτρα Ἀβατάγγελος Σπύρος Δρακοπούλου Εἰρήνη Κασάρας Σωτήριος Κεφαλᾶς Χριστόδουλος Καβᾶκος Κωνσταντῖνος Παπᾶ - Μοντσενίγου Λ. Παπόλας Ἀντώνιος Πολίτης Σοφοκλῆς Σέμσης Μιχαήλ Σέττας Κωνσταντῖνος Τενεζάκης Θεόδωρος Τόμπρας Σπύρος	Γαρουφαλῆς Χρῆστος Βαβαγιάννης Ἰωάννης Βλαχόπουλος Κωνσταντ. Κόκκορη Μαρία Κυπραίος Ἀναστάσιος Κοφίνο Γεώργιος Κατσικάκης Τέλης Μπενετᾶτος Κοσμᾶς Ταχιάτης Σωτήριος	Νέτσης Ἡλίας ΚΛΑΡΙΝΑ Φαραντᾶτος Χαράλαμπος Κοντογιώργης Ἰωάννης Καρδάμης Θεόφιλος ΦΑΓΓΟΤΑ Κακαρούγκας Χρῆστος Βρανίκας Χριστόφορος Πουλῆς Δημήτριος
Β' ΒΙΟΛΙΑ	ΒΑΘΥΧΟΡΔΑ	ΚΟΡΝΑ
Κοφίνος Γουλιέλμος Γαβριηλίδης Μιχαήλ Δεληγιάννης Βάγιας Δεσποτίδης Παντελῆς Θωμαΐδης Κωνσταντῖνος Κλημοπούλου Ἀλκμήνη Καραμαούνas Ἀνδρέας Μπατζάκη Αἰκατερίνη Μόρος Θεμιστοκλῆς Μπόλος Ἀνδρέας Χριστοδούλου Μιχαήλ	Τζουμάνης Ἀλέξανδρος Ἰωάννου Παναγιώτης Κατσιφέρης Ἀναστάσιος Μαρκογιαννάκης Χαράλ. Ροδουσάκης Ἀνδρέας Σαγιαδινὸς Χρῆστος Συρογιαννόπουλος Ἀνδρ.	Κάντζης Γεράσιμος Κορατζῖνος Νικόλαος Μπότος Γεώργιος Τσιριγώτης Γεώργιος Τζαφέστας Κωνσταντῖνος Χυτήρης Σπύρος
ΒΙΟΛΑΙ	ΠΙΑΝΟ	ΤΡΟΜΠΕΤΤΕΣ
Βαρδάκης Ἀριστόξενος Βράδεμβουργ Σαμουήλ Βατικιώτης Ἰωάννης Δούνια Γερτρούδη Κινδύνης Γεώργιος Παρουσιάδου Ἑλένη Πρεστρῶ Μάριος Πουμπουρίδης Γεώργιος Χαλκουτσάκη Αἰκατερ.	Κυδωνιάτης Κωνσταντ.	Δημόπουλος Γεώργιος Βορίσης Σταῦρος Κάφνης Δημήτριος Μοντσενίγος Σπύρος
ΒΙΟΛΑΙ	ΦΛΑΟΥΤΑ	ΤΡΟΜΠΟΝΙΑ
Βαρδάκης Ἀριστόξενος Βράδεμβουργ Σαμουήλ Βατικιώτης Ἰωάννης Δούνια Γερτρούδη Κινδύνης Γεώργιος Παρουσιάδου Ἑλένη Πρεστρῶ Μάριος Πουμπουρίδης Γεώργιος Χαλκουτσάκη Αἰκατερ.	Urs Rüttimann Παπαζήσης Ἰωάννης Τσιλιμπάρης Νικόλαος	Πυλαρινὸς Διονύσιος Κοσκιᾶς Νικόλαος
ΒΙΟΛΑΙ	ΟΜΠΟΕ	ΤΟΥΜΠΑ
Βαρδάκης Ἀριστόξενος Βράδεμβουργ Σαμουήλ Βατικιώτης Ἰωάννης Δούνια Γερτρούδη Κινδύνης Γεώργιος Παρουσιάδου Ἑλένη Πρεστρῶ Μάριος Πουμπουρίδης Γεώργιος Χαλκουτσάκη Αἰκατερ.	Chieulet Claude Φορτύνas Ματθαῖος	Δημαρόγκωνas Νικόλαος
ΒΙΟΛΑΙ	ΚΡΟΥΣΤΑ	ΚΡΟΥΣΤΑ
Βαρδάκης Ἀριστόξενος Βράδεμβουργ Σαμουήλ Βατικιώτης Ἰωάννης Δούνια Γερτρούδη Κινδύνης Γεώργιος Παρουσιάδου Ἑλένη Πρεστρῶ Μάριος Πουμπουρίδης Γεώργιος Χαλκουτσάκη Αἰκατερ.	Chieulet Claude Φορτύνas Ματθαῖος	Ἀργυρόπουλος Ἀπόστ.

ΕΚΤΑΚΤΑ ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

Δ. Βράσκος (Βιολί)	Γιατρᾶς Πολύδωρος (Βαθύχορδον)
Σ. Κυριαζόπουλος (Βιολί)	Βάγιας Σταῦρος (Τρομπόνι)
Δ. Μούτσης (Βιολί)	Ρέγγιος Σπυρίδων (Φλάουτο)
Δ. Σεῖρας (Βιολί)	Ἀργυρόπουλος Χαράλαμ. (Κρουστά)
Γιαλούρης Ἰωάννης (Βιόλα)	Νομικός Ἐμμανουήλ (Κρουστά)
Γιαπαλάκης Βασίλειος (Βιόλα)	Μπετσᾶκος Χρῆστος (Κρουστά)
Κάρδαρης Νικόλαος (Βιόλα)	Κρίθαρη Ἀλίκη (*Ἀρπα)
Κύρου Κωνσταντῖνος (Βιολοντσέλλο)	Σοφρᾶς Πολυχρόνης (*Ἀρπα)

HOOVER AUTOMATIC DE LUXE

Το νέο υπεραυτόματο πλυντήριο της HOOVER. Κάνει όλες τις δουλειές που θα κάνατε έσείς για να επιτύχετε ένα γρήγορο, οικονομικό και ξεκούραστο πλύσιμο.

HOOVER

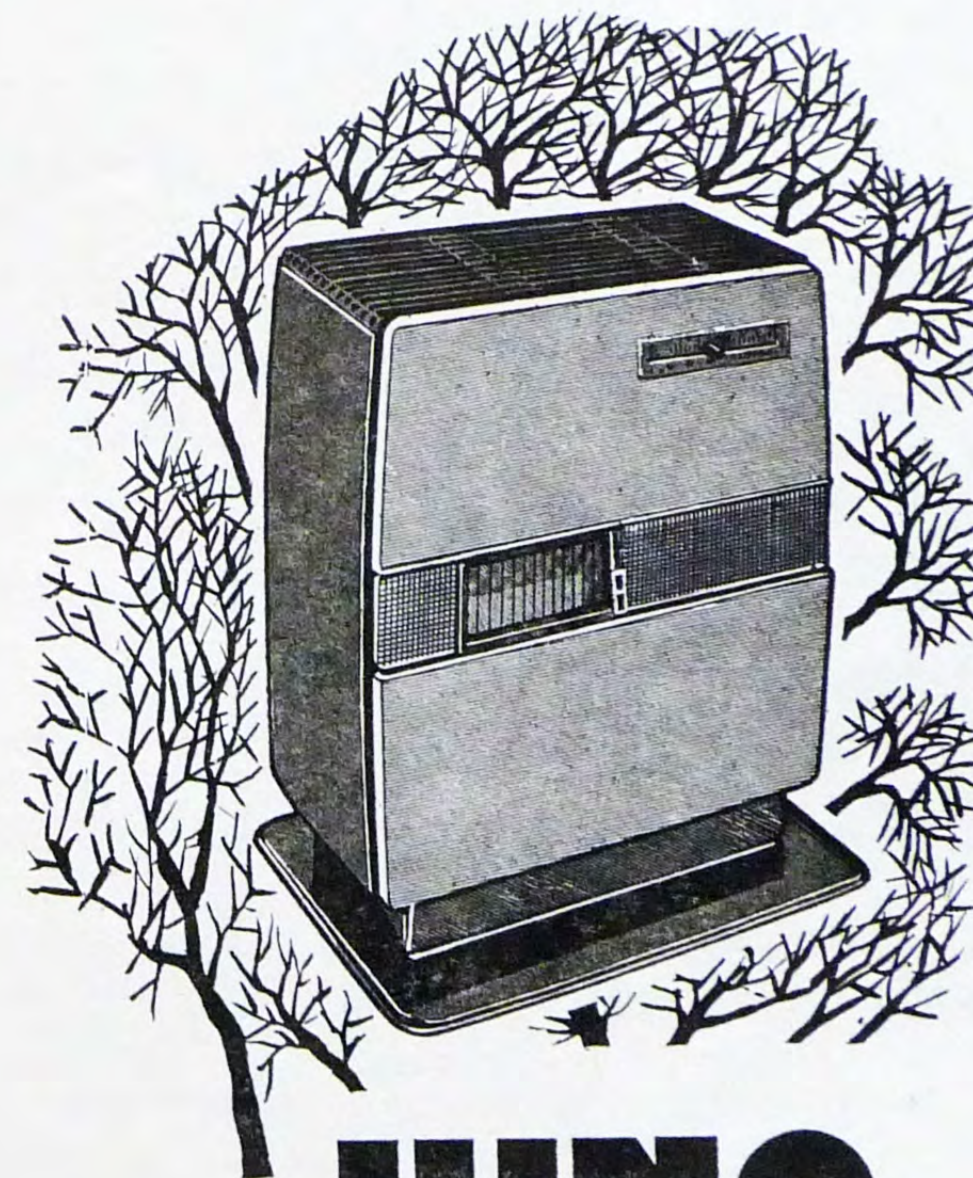
Δέν μπορεί να μην είναι τέλειο, αφού είναι HOOVER

ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ Α.Ε.

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ■ ΧΡ. ΛΑΔΑ 13, ΤΗΛ. 232.010 - 237.860

Γιοῦνο:
πεῖρα 135 χειμῶνων
στὶς δερμάστρες

JUNO

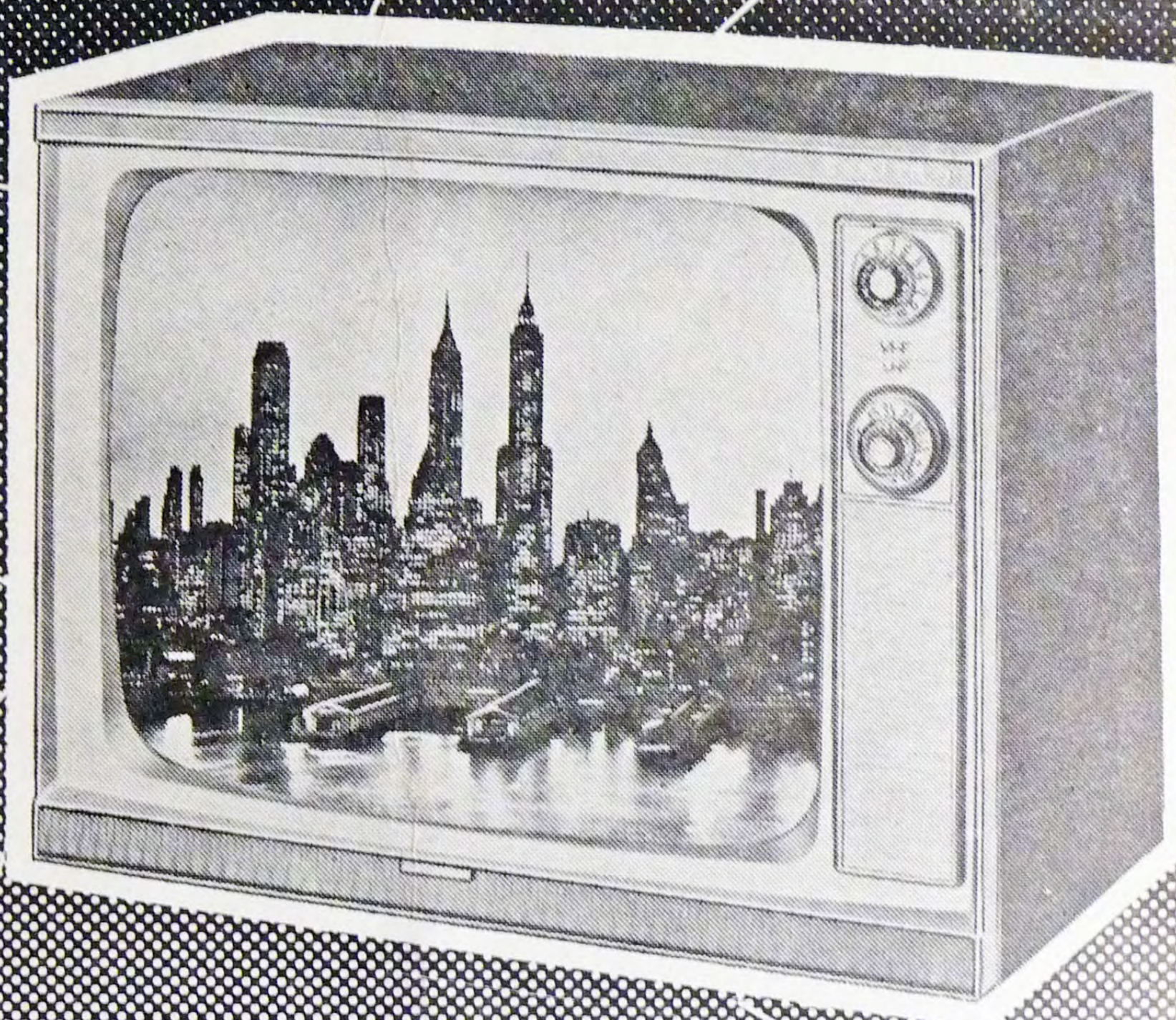
ΔΥΤ. ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

★ ΑΠΟΔΟΣΙΣ ΜΕΓΑΛΗ ★ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΙΣ ΜΙΚΡΗ ★ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΠΛΗΡΗΣ

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ: **ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ Α.Ε.** ΤΗΛ. 232.010-237.860

ΤΗΛΕΟΡΑΣΙΣ ZENITH

τό ζενίθ της
τηλεοράσεως

**Οί καλλίτερες της ΑΜΕΡΙΚΗΣ, ρυθμισμένες από το
έργοστάσιον, για τὰ εύρωπαϊκά δίκτυα (C.C.I.R.)**

- ★ Όθονη με πατέντα ZENITRON εξασφαλίζει
είκόνα σταθερή, καθαρή και φωτεινή.
- ★ Με συστήματα επιλογής VHF και UHF.
- ★ Όχι τυπωμένα κυκλώματα, αλλά σασί μεταλ-
λικό με συρματοκολλήσεις επίχρυσες.

**Δι' ἐγκατάστασιν καὶ συντήρησιν, εἰδικευμένα
συνεργεία τεχνικῶν ἐκπαιδευθέντων εἰς τὸ ἐξωτερικόν**

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ: **ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ Α.Ε.** ΧΡ. ΛΑΔΑ 13, ΤΗΛ. 232.010 - 237.860

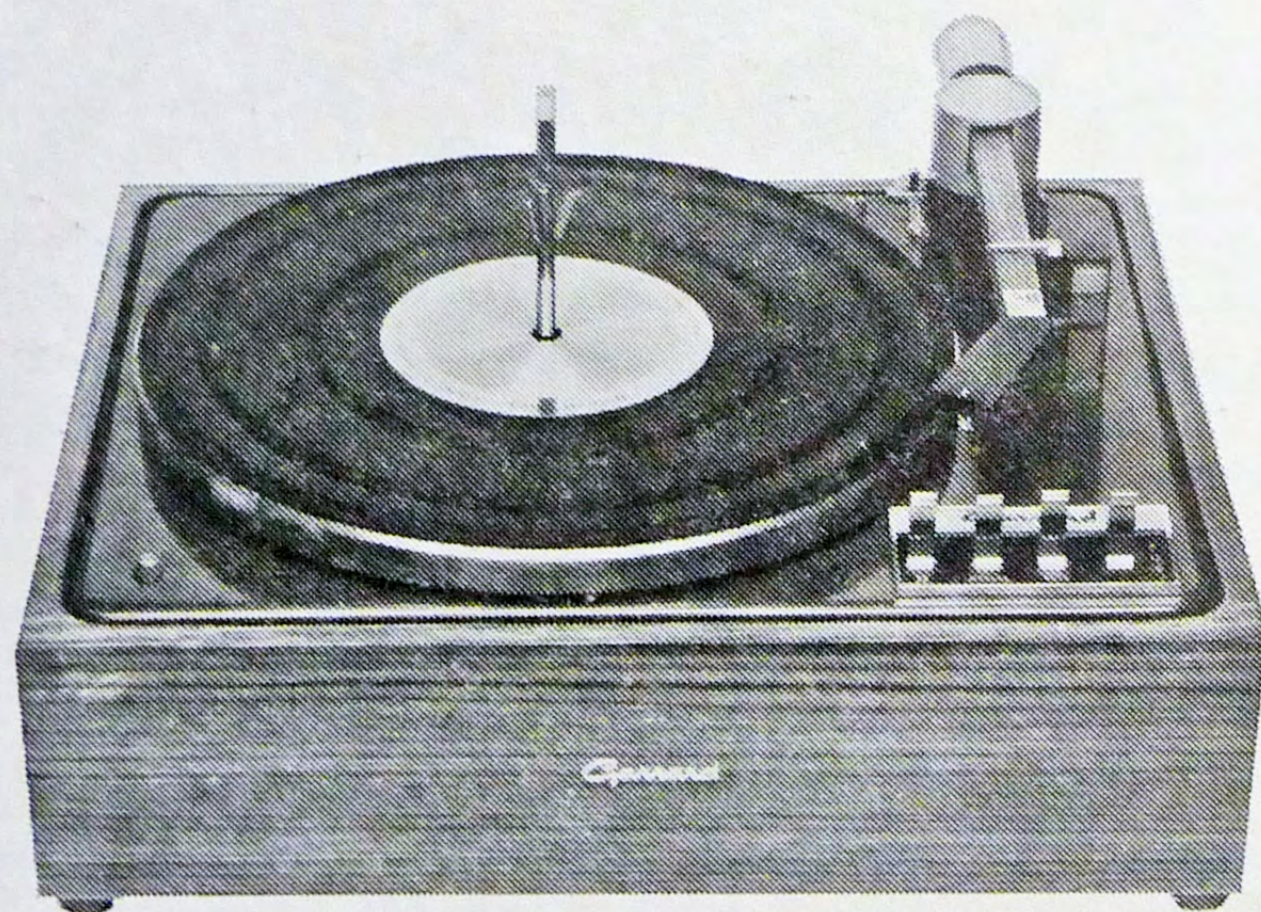

ΚΡΑΤΙΚΗ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΑΘΗΝΩΝ

ΧΕΙΜΕΡΙΝΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ 1966-1967

ΠΙΚ-ΑΠ GARRARD

(Γκάρραρντ)

Τὰ πίκ-άπ GARRARD Hi-Fi 'Αγγλίας πού χρησιμοποιοῦν οἱ Ραδιοσταθμοὶ ὅλου τοῦ κόσμου, τὰ STUDIOS καὶ τὸ E.I.P. εἶναι τὰ πλέον κατάλληλα διὰ τὴν ἀπόδοσιν μουσικῆς ἀξιῶσεων.

Αὐτόματα ἢ ἀπλὰ μηχανήματα (LAB 80 ἢ 401) μὲ ἀντιμαγνητικὰ πλατῶ σταθερῶν στροφῶν, βραχίονες ρυθμιζομένου βάρους, βελόνες ἐλλειπτικές τελευταίου τύπου ἐξασφαλίζουν τὴν καλὴν συντήρησιν τῶν δίσκων.

Ἐφοδιάσατε τὰ μουσικὰ συγκροτήματά σας μὲ πίκ-άπ GARRARD γιὰ νὰ ἔχετε ὑψηλὴν ἀπόδοσιν καὶ ποιότητα μουσικῆς.

ΓΕΝΙΚΟΙ ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ Α.Ε. ΧΡ. ΛΑΔΑ 103
ΑΝΤ/ΠΟΙ 232.010 - 237.860

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ (ΡΕΞ)

ΔΕΥΤΕΡΑ 6 ΜΑΡΤΙΟΥ 1967 — ΩΡΑ 8.30' Μ. Μ.

ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΤΗΣ ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΒΑΒΑΓΙΑΝΝΗΣ

ΣΟΛΙΣΤ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΥΔΩΝΙΑΤΗΣ
(ΠΙΑΝΟ)

25^Η ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ 1966 — 1967

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

310

1. Rienzi, εισαγωγή R. WAGNER
2. «Κοντσέρτο για πιάνο και ὀρχήστρα» K. ΚΥΔΩΝΙΑΤΗ
 - I. Allegro energico
 - II. Adante - sostenuto
 - III. Finale - allegro - moderato

(Πρώτη Εκτέλεσις)

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

3. «Συμφωνία ἄρ. 2 εἰς ντὸ μείζ.» R. SCHUMANN
 - I. Sostenuto assai un poco piu vivace allegro ma non troppo
 - II. Scherzo - Allegro vivace
 - III. Adagio a pressivo
 - IV. Allegro molto vivace

Πιάνο Συναυλίας: STEINWAY & SONS

Κ. ΚΥΔΩΝΙΑΤΗΣ

Ἐγεννήθη εἰς Τρίπολιν. Ἐσπούδασε πιάνο εἰς τὸ Ὡδεῖον Ἀθηνῶν στὴν τάξιν τοῦ ἀειμνήστου καθηγητοῦ Ἀν. Σκόκου καὶ ἐτιμήθη μὲ τὸ Α' βραβεῖον. Συγχρόνως ἔλαβε τὸ πτυχίον τῆς ἁρμονίας εἰς τὴν τάξιν τοῦ ἐπίσης ἀειμνήστου Φ. Οἰκονομίδου.

Ἐπὶ πενταετίαν συνεπλήρωσε εἰς Παρισίους καὶ Βρυξέλλας τὰς μουσικὰς τὸν σπουδὰς. Πιάνο μὲ τὴν Marg. Long καὶ Bosquet, ἀντίστιξιν καὶ φούγκα μὲ τὸν Tech καὶ Jongen, (εἶναι κάτοχος «Α' Βραβεῖον φούγκας μὲ μεγάλη διάκρισιν» τοῦ Βασιλικοῦ Ὡδείου Βρυξελλῶν) σύθεσιν ἐπίσης μὲ τὸν Jongen καὶ διεύθυνσιν ὀρχήστρας μὲ τὸν Desiré Defauw. Κατόπιν ἐξετάσεων ἔλαβε τὸν τίτλον τοῦ σολίστ εἰς τὸν ραδιοφωνικὸν σταθμὸν Βρυξελλῶν (I. N. R. Français) συμμετέχων διὰ συμβολαίου ἐπανειλημμένως εἰς διαφόρους ἐκπομπὰς. Εἰς τὴν Ἑλλάδα διεκρίθη ἰδιαιτέρως ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν μὲ τὴν ἐνεργὸν συμμετοχὴν του σὲ συναυλίας κυρίως μουσικῆς δωματίου καὶ ὅλως ἰδιαιτέρως στὴν συνοδεία τοῦ πιάνο διαπρεπῶν σολίστ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ ἡμετέρων.

RICHARD WAGNER

RIENZI

Εἰσαγωγή

Τὸ μελόδραμα τοῦ Βάγκνερ «Rienzi» ἐγράφη στὴ Ρίγα τὸ 1838· ὕστερα ἀπὸ πολλές προσπάθειες τοῦ συνθέτου γιὰ νὰ τὸ παίξει στὸ Παρίσι, κατὰ τὸ διάστημα τῶν τριῶν χρόνων ποὺ εἶχε μείνει ἐκεῖ, κατώρθωσε στὸ τέλος νὰ τὸ ἀνεβάσῃ στὴ Λυρική Σκηνὴ τῆς Δρέσδης (20 Ὀκτωβρίου 1842), χάρις στὴν ἐπιμονὴ δύο διασῆμων τραγουδιστῶν, τοῦ τενόρου Tichatshek καὶ τῆς σοπράνο Βιλελμίνας Schroeder Devrient. Τὸ ἔργο ἐθριάμβευσε καὶ ὕστερα ἀπ' αὐτὸ ὁ Βάγκνερ διωρίστηκε πρῶτος διευθυντῆς ὀρχήστρας τῆς Ὁπερας τῆς Δρέσδης. Ἡ εἰσαγωγή τοῦ «Rienzi», ποὺ εἶναι καθρέπτῃς τοῦ ὅλου μελοδράματος, διαπνέεται ἀπὸ τὸ μοναδικὸ αἶσθημα ποὺ δεσπόζει τοῦ ἔργου: τὸ αἶσθημα αὐτὸ εἶναι ὁ φλογερὸς ἔρωτας γιὰ τὴν ἐλευθερίαν, ἡ ἐνδοξη πάλη τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ τῆς νομιμοφροσύνης ἐναντίον τοῦ δεσποτισμοῦ μιᾶς διεφθαρμένης ἀριστοκρατίας. Ὡς φόρμα, ὁ «Rienzi» πλησιάζει πρὸς τὸ παλαιὸ μελόδραμα καὶ ὡς τεχνοτροπία συγγενεῦει πρὸς τὸν Γκλόκ καὶ τὸν Σποντίνι, παρὰ πρὸς τὸν Μάγιερμπερ. Βρίσκομε ἤδη στὸ ἔργο αὐτὸ ἵχνη τοῦ Leitmotiv καὶ ἐνορχήστρωσι, ποὺ προαναγγέλει τὴν τέχνη τοῦ συνθέτου τῆς Τετραλογίας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΚΛΑΒΟΣ

Κ. ΚΥΔΩΝΙΑΤΗΣ

ΚΟΝΤΣΕΡΤΟ ΓΙΑ ΠΙΑΝΟ ΚΑΙ ΟΡΧΗΣΤΡΑ

Τὸ κοντσέρτο μου γιὰ πιάνο καὶ ὀρχήστρα εἶναι ἀπὸ τὰ τελευταῖα μου ἔργα. Ὁ ρόλος τοῦ πιάνου εἶναι φυσικὰ στὸ πρῶτο πλάνο καὶ ἀναδεικνύει ὅλα τὰ προσόντα ποὺ πρέπει νὰ διαθέτῃ ἕνας σολίστας. Ἡ ὀρχήστρα πολὺ πλούσια σὲ ἡχητικὰ χρώματα βρίσκεται σὲ συνεχῆ συνεργασία μὲ τὸν σολίστα, ἔτσι ὁ ρόλος τῆς λεγομένης συνοδείας περιορίζεται εἰς τὸ ἐλάχιστον.

Στὸ πρῶτο μέρος δεσπόζουν δύο ἀντίθετες σὲ χαρακτῆρα ιδέες. Ἡ πρώτη γεμάτη ἐνέργεια, θέληση καὶ δυναμισμό, ἔρχεται σὲ χτυπητὴ ἀντίθεση μὲ τὸν νοσταλγικὸ χαρακτῆρα τῆς δεύτερης (νοσταλγία μιᾶς εὐτυχίας ποὺ μάταια ζητᾶ κανεὶς νὰ ἀποκτήσῃ). Τὸ θέμα αὐτὸ εἶναι μιὰ κεντρικὴ ιδέα σὲ ὅλο τὸ κοντσέρτο καὶ

ἐπεκτείνεται στὰ τρία μέρη. Ἡ θεματικὴ ἀνάπτυξι ποὺ ἐπακολουθεῖ, μᾶς ξαναφέρνει στὰ βασικὰ θέματα. Μετὰ τὴν cadenza ἀκολουθεῖ μιὰ Coda ποὺ παρουσιάζει μιὰ καινούργια ἀλλαγὴ τῆς δεύτερης ιδέας, ποὺ τὴ φορὰ αὐτὴ ἔχει χάσει τελείως τὸ νοσταλγικὸ τῆς χαρακτῆρα κι' ἔχει πάρει τὴν πεποίθησι καὶ τὴν σταθερότητα τῆς νίκης.

Τὸ θέμα τοῦ δευτέρου μέρους ἀναπτύσσεται σὲ μιὰ ὄνειροπόλα ἀτμόσφαιρα ἐνδὺς ἐντονα συγκρατημένου πάθους ποὺ λίγα μέτρα ἀργότερα παίρνει ἕνα δυνατὸ δραματικὸ χαρακτῆρα μὲ τὴν ἐκθεσι τοῦ θέματος σὲ τύπο κανόνα στὰ χάλκινα. Τὴν ἀτμόσφαιρα αὐτὴ διαδέχεται ἕνα εὐθυμο καὶ διασκεδαστικὸ ἐπεισόδιον σὲ $\frac{5}{8}$ ποὺ ἔχει τὴ θέσι τοῦ scherzo στὴ κλασσικὴ μορφή τοῦ κοντσέρτου ἢ μᾶλλον τῆς συμφωνίας. Ἡ ἐπιστροφὴ στὴ συναισθηματικὴ κατάστασι τῆς ἀρχῆς γίνεται μὲ ἕνα λογικὸ καὶ φυσικὸ σύνδεσμο τῶν δύο θεμάτων.

Τὸ Finale μὲ τὴν πλούσια ἐνορχήστρωσή του, τὸ δυναμισμό του καὶ τὴν αἰσθητὴ συγγένεια ὀρισμένων ρυθμικῶν στοιχείων μὲ τὸν «ζεῖμπέκικο» μᾶς φέρνει ἀπόλυτα στὴν περιοχὴ τοῦ χοροῦ ποὺ ἐκφράζεται μὲ μιὰ χαρούμενη διάθεσι. Στὸ μέρος αὐτὸ ἀξιοσημεῖωτο εἶναι τὸ σύμπλεγμα ἀνομοιογενῶν ρυθμικῶν στοιχείων ποὺ ἂν καὶ βρίσκονται σὲ ρυθμικὴ ἀντίθεση μεταξύ τους συμπλέκονται περίτεχνα. Στὸ φινάλε θὰ μπορούσε κανεὶς νὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν ἐλεύθερη μορφή τοῦ Rondo.

Ἡ χρῆσις τῶν τρόπων Φρυγίου καὶ Αἰολικοῦ εἶναι μᾶλλον συμπτωματικὴ παρὰ ἡθελημένη.

Κ. ΚΥΔΩΝΙΑΤΗΣ

R. SCHUMANN

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΑΡ. 2

Ἐντελῶς ἀντίθετη ὡς χαρακτῆρ ἀπὸ τὴν Πρῶτη Συμφωνία τὴν «Συμφωνία τῆς Ἀνοιξέως» εἶναι ἡ Δευτέρα Συμφωνία τοῦ Σούμαν ποὺ συνετέθη μεταξύ 1845—46 καὶ παίχτηκε γιὰ πρώτη φορὰ στὸ Gewandhaus τῆς Λειψίας στὰς 5 Νοεμβρίου 1846, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Μένδελσων. Ἡ χαρὰ ποὺ εἶχε ἐμπνεύσει τὴν «Πρῶτη Συμφωνία» ἔχει χαθεῖ γιὰ πάντα καὶ ὅπως λέγει ὁ συνθέτης: «Ἀρχισα νὰ κάνω τὰ σκίτσα τῆς Δευτέρας Συμφωνίας ἐνῶ ὑπέφερα ἀπὸ φυσικὰ μαρτύρια. Φοβοῦμαι ὅτι ἡ πάλη ποὺ ἐγί-

νετο μέσα στο μυαλό μου θα έπηρεάσει την μουσική αυτή... Το πρώτο μέρος είναι γεμάτο από την αγωνία αυτή». Όπωςδήποτε ή Δευτέρα Συμφωνία του Σοϋμαν παρουσιάζει μεγάλην πρόοδο, συγκριτικώς με την Πρώτη, από απόψεως έπεξεργασίας. Η πενταετία που έμεσολάβησε μεταξύ των δύο αυτών έργων, επέτρεψε στον συνθέτη να κάνει σοβαράς μελέτας στο κεφάλαιο ιδίως της αντιστίξεως και της μορφολογίας. Το πρώτο μέρος της Συμφωνίας διακρίνεται δια την θεματική του ένότητα, ήδη στο εισαγωγικό τμήμα αποκαλύπτονται τα βασικά θέματα όχι μόνον του μέρους αυτού αλλά και του φινάλε. Τα θέματα αυτά ακολουθούν τους νόμους της αντιθέσεως, ενώ και το Scherzo που έρχεται κατόπιν—βίαιο γενικά ως χαρακτήρ—στηρίζεται ολόκληρο επίσης στα πρώτα μέτρα του κεντρικού θέματος. Με το τρίτο μέρος—το Adagio—έμφανίζεται πάλιν ο ποιητικός Σοϋμαν, ο Σοϋμαν του πόνου και του πάθους, ο γεμάτος τρυφερότητα συνθέτης, όπως αποδεικνύει ή πλατειά μελωδία που εκθέτουν τα βιολιά. Στο Finale ή μουσική ανέρχεται σε δραματικά ύψη, ιδίως στο καταπληκτικό σημείο, στο όποιο αντηχούν με όλη τους την δύναμη τα χάλκινα πνευστά. Γενικά το Φινάλε βασίζεται σε στοιχεία παρμένα από το πρώτο μέρος και το Adagio και περί το μέσον αφίνει ν' ακουσθῇ μιὰ θεία πράγματι μελωδία, από εκείνες που συχνά ανέβλυζαν από την τρυφερή και πονεμένη καρδιά του Σοϋμαν.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Την προσεχῇ Δευτέραν 13ην Μαρτίου, λόγω τῆς Καθαρᾶς Δευτέρας, ὡς κατ' ἔτος, δὲν θὰ λάβῃ χώραν Συναυλία τῆς Κρατικῆς Ὁρχήστρας.

Ἡ προσεχῆς Συναυλία θὰ γίνῃ τὴν μεταπροσεχῇ Δευτέραν 20ην Μαρτίου 1967 με Διευθυντὴν Ὁρχήστρας τὸν κ. Ἀνδρέαν Παρίδην καὶ σολίστ τὴν Jeannine Andrade (βιολί) εἰς τὸ Κοντσέρτο γιὰ βιολί εἰς μὴ τοῦ F. Mendelsohn.

Εἰσιτήρια πρὸς δραχ. 40, 30, 25 καὶ 20 καὶ διὰ τοὺς σπουδαστὰς τῶν ἀνεγνωρισμένων Ὡδείων δραχ. 5, πωλοῦνται κατὰ τὰς ὥρας 9 π.μ. ἕως 1.30 μ.μ. εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Θεάτρου Κοτοπούλη «ΡΕΞ» τηλ. 629.623 ἐκάστην Πέμπτην, Παρασκευὴν, Σάββατον, Δευτέραν. Τὴν Κυριακὴν 9-12 καὶ τὸ ἀπόγευμα τῆς Δευτέρας ἀπὸ τῆς 5 μ.μ.

ΜΟΝΙΜΑ ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

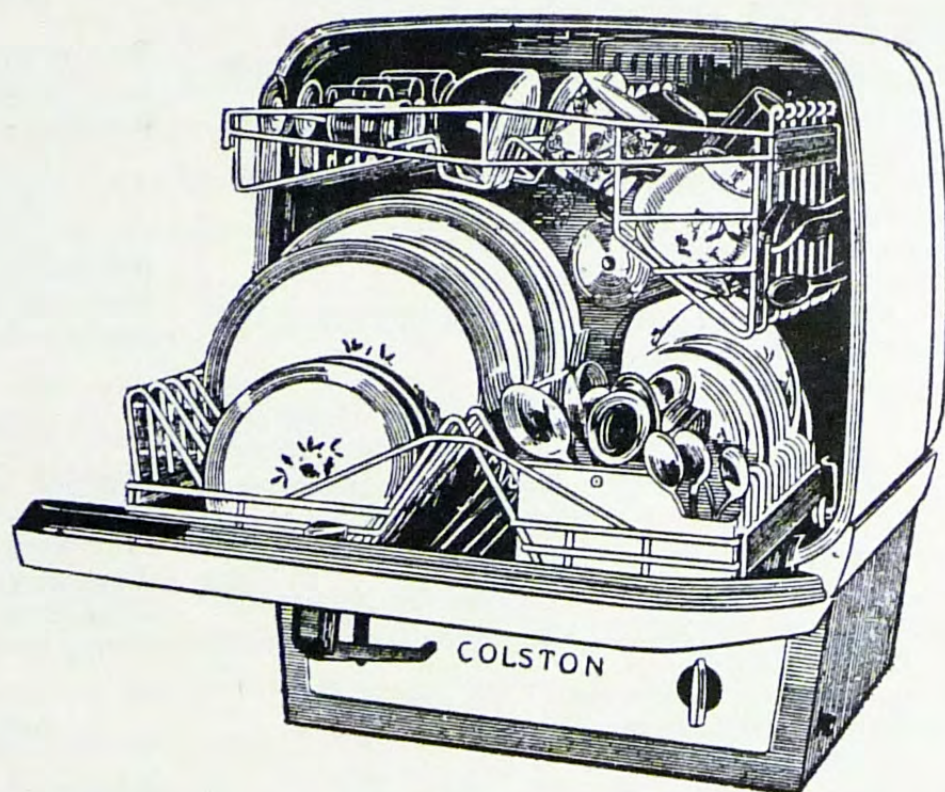
Α' ΒΙΟΛΙΑ	ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΛΑ	ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΚΟΡΝΟ
Κολάσης Βύρων Ἀποστολίδης Τάτσης Ἀργυροπούλου Ἡλέκτρα Ἀβατάγγελος Σπύρος Δρακοπούλου Εἰρήνη Κασάρας Σωτήριος Κεφαλᾶς Χριστόδουλος Καβᾶκος Κωνσταντῖνος Παπᾶ - Μοντσεβίγου Λ. Παπόλας Ἀντώνιος Πολίτης Σοφοκλῆς Σέμσης Μιχαήλ Σέττας Κωνσταντῖνος Τενεζάκης Θεόδωρος Τόμπρας Σπύρος	Γαρουφαλιάς Χρήστος Βαβαγιάννης Ἰωάννης Βλαχόπουλος Κωνσταντ. Κόκκορη Μαρία Κυπραῖος Ἀναστάσιος Κοφίνο Γεώργιος Κατσικάκης Τέλης Μπενετᾶτος Κοσμᾶς Ταχιάτης Σωτήριος	Νέτσης Ἡλίας ΚΛΑΡΙΝΑ Φαραντᾶτος Χαράλαμπος Κοντογιώργης Ἰωάννης Καρδάμης Θεόφιλος ΦΑΓΓΟΤΑ Κακαρούγκας Χρήστος Βρανίκας Χριστόφορος Πουλῆς Δημήτριος ΚΟΡΝΑ Κάντζης Γεράσιμος Κορατζῖνος Νικόλαος Μπότος Γεώργιος Τσιριγώτης Γεώργιος Τζαφέστας Κωνσταντῖνος Χυτήρης Σπύρος
Β' ΒΙΟΛΙΑ	ΒΑΘΥΧΟΡΔΑ	ΤΡΟΜΠΕΤΤΕΣ
Κοφίνος Γουλιέλμος Γαβριηλίδης Μιχαήλ Δεληγιάννης Βάγιας Δεσποτίδης Παντελῆς Θωμαΐδης Κωνσταντῖνος Κλημοπούλου Ἀλκμήνη Καραμασούνας Ἀνδρέας Μπατζάκη Αἰκατερίνη Μόρος Θεμιστοκλῆς Μπόλος Ἀνδρέας Χριστοδούλου Μιχαήλ	Τζουμάνης Ἀλέξανδρος Ἰωάννου Παναγιώτης Κατσιφέρης Ἀναστάσιος Μαργογιαννάκης Χαράλ. Ροδουσάκης Ἀνδρέας Σαγιαδινὸς Χρήστος Συρογιαννόπουλος Ἀνδρ.	ΤΡΟΜΠΕΤΤΕΣ Δημόπουλος Γεώργιος Βορίσης Σταῦρος Κάφνης Δημήτριος Μοντσεβίγος Σπύρος
ΒΙΟΛΑΙ	ΦΛΑΟΥΤΑ	ΤΡΟΜΠΟΝΙΑ
Βαρδάκης Ἀριστόξενος Βράδεμβουργ Σαμουήλ Βατικιώτης Ἰωάννης Δούνια Γερτρούδη Κινδύνης Γεώργιος Παρουσιάδου Ἑλένη Πρεστρῶ Μάριος Πουμπουρίδης Γεώργιος Χαλκουτσάκη Αἰκατερ.	Urs Rüttimann Παπαζήσης Ἰωάννης Τσιλιμπάρης Νικόλαος	Πυλαρινὸς Διονύσιος Κοσκινᾶς Νικόλαος
	ΟΜΠΟΕ	ΤΟΥΜΠΑ
	ΚΡΟΥΣΤΑ	
	Chieulet Claude Φορτουνᾶς Ματθαῖος	Δημαρόγκωνας Νικόλαος Ἀργυρόπουλος Ἀπόστ.

ΕΚΤΑΚΤΑ ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

Δ. Βράσκος (Βιολί)	Γιατρᾶς Πολύδωρος (Βαθύχορδον)
Σ. Κυριαζόπουλος (Βιολί)	Βάγιας Σταῦρος (Τρομπόνι)
Δ. Μούτσης (Βιολί)	Ρέγγιος Σπυρίδων (Φλάουτο)
Δ. Σειρᾶς (Βιολί)	Ἀργυρόπουλος Χαράλαμ. (Κρουστά)
Γιαλούρης Ἰωάννης (Βιόλα)	Νομικός Ἑμμανουήλ (Κρουστά)
Γιαπαλάκης Βασίλειος (Βιόλα)	Μπετσᾶκος Χρήστος (Κρουστά)
Κάρδαρης Νικόλαος (Βιόλα)	Κρίθαρη Ἀλίκη (Ἄρπα)
Κύρου Κωνσταντῖνος (Βιολοντσέλλο)	Σοφρᾶς Πολυχρόνης (Ἄρπα)

ΗΛΕΚΤΡ. ΠΛΥΝΤΗΡΙΟΝ ΠΙΑΤΩΝ COLSTON

Υπεραυτόματο, βολικό, φθηνό.

Τελείως αυτόματο: Τό COLSTON δέν χρειάζεται παρακολούθησι. Μέ μιά μόνο κίνησι στό διακόπτη, ζεσταίνει νερό μόνο του, ΠΛΕΝΕΙ, ΞΕΒΓΑΖΕΙ, (2 φορές), ΑΠΟΧΕΤΕΥΕΙ, ΑΠΟΣΤΕΙΡΩΝΕΙ, ΣΤΕΓΝΩΝΕΙ καί σταματά τή δουλειά του αυτόμάτως.

Φθηνό: Τό COLSTON, ενώ είναι τό τελειότερο, είναι καί τό φθηνότερο ήλεκτρικό πλυντήριο πιάτων.

Βολικό: Τό COLSTON είναι τό κομψότερο ήλεκτρικό πλυντήριο πιάτων. Μικρό σέ διαστάσεις, μεγάλο σέ χωρητικότητα (24 πιάτα καί ανάλογα μαχαιροπήρουνα, ποτήρια κ.λπ.).

Γιά νά μή πιάνεται ή μέση σας στό νεροχύτη, γιά νά διατηρήσετε ὁμορφα τὰ χέρια σας, ἀναθέσατε τό πλύσιμο τῶν πιάτων σας στό **Κόλστον (Ἀγγλίας)**.

Ζητήσατε νά σᾶς γίνη μία ἐπίδειξι στό σπίτι σας, χωρίς καμμία ὑποχρέωσί σας.

ΓΕΝΙΚΟΙ ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ Α.Ε. ΧΡ. ΛΑΔΑ 13
ΑΝΤ/ΠΟΙ 232.010 - 237.860

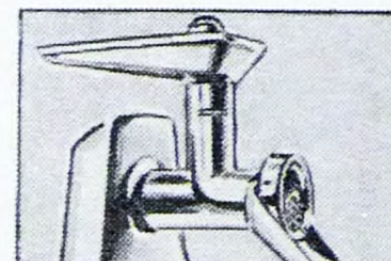

ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΝΕΙ
(τό Στάρμιξ)

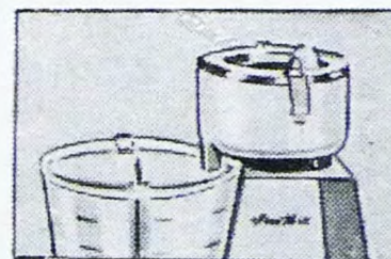
Star Mix

ΚΟΒΕΙ

ΑΛΕΘΕΙ

ΣΤΙΒΕΙ

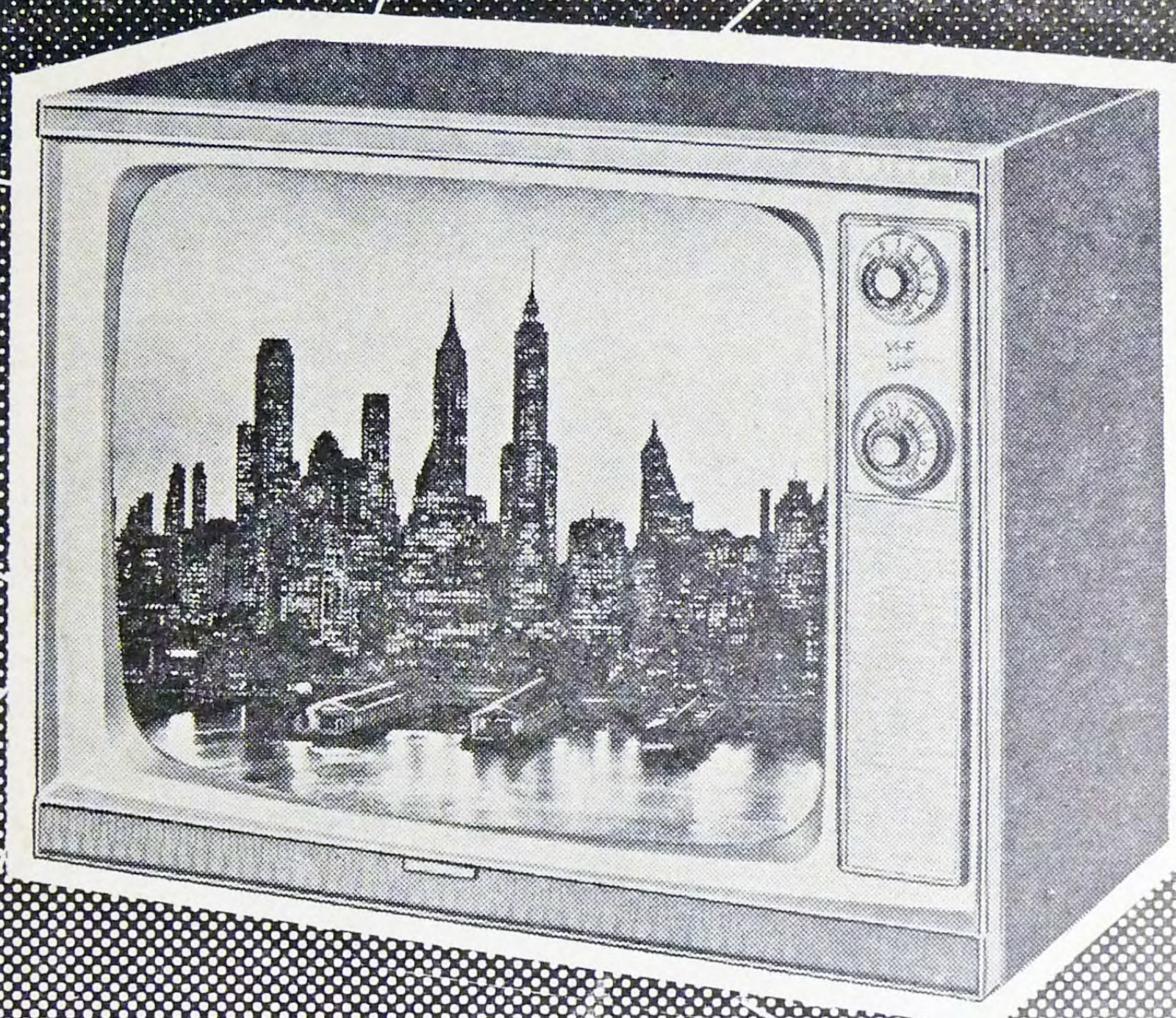
Στάρμιξ, τό πιό τέλειο μίξερ πού ἔγινε ποτέ, σᾶς βοηθά σέ κάθε τι πού παρασκευάζεται στήν κουζίνα.

ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΜΟΝΟ ΜΙΞΕΡ ΠΟΥ ΔΙΑΘΕΤΕΙ ΠΑΓΩΤΙΕΡΑ

ΓΕΝΙΚΟΙ ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ Α.Ε. ΧΡ. ΛΑΔΑ 13
ΑΝΤ/ΠΟΙ 232.010 - 237.860

ΤΗΛΕΟΡΑΣΙΣ ZENITH

τό ζενίθ τῆς
τηλεοράσεως

**Οί καλλίτερες τῆς ΑΜΕΡΙΚΗΣ, ρυθμισμένες ἀπὸ τὸ
ἐργοστάσιον, γιὰ τὰ εὐρωπαϊκὰ δίκτυα (C.C.I.R.)**

- ★ Ὅδονη με πατέντα ZENITRON ἐξασφαλίζει εἰκόνα σταθερή, καθαρή καὶ φωτεινή.
- ★ Μὲ συστήματα ἐπιλογῆς VHF καὶ UHF.
- ★ Ὅχι τυπωμένα κυκλώματα, ἀλλὰ σασὶ μεταλλικὸ με συρματοκολλήσεις ἐπίχρυσες.

**Δι' ἐγκατάστασιν καὶ συντήρησιν, εἰδικευμένα
συνεργεῖα τεχνικῶν ἐκπαιδευθέντων εἰς τὸ ἐξωτερικόν**

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ: **ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ Α.Ε.** ΧΡ. ΛΑΔΑ 13, ΤΗΛ. 232.010 - 237.860

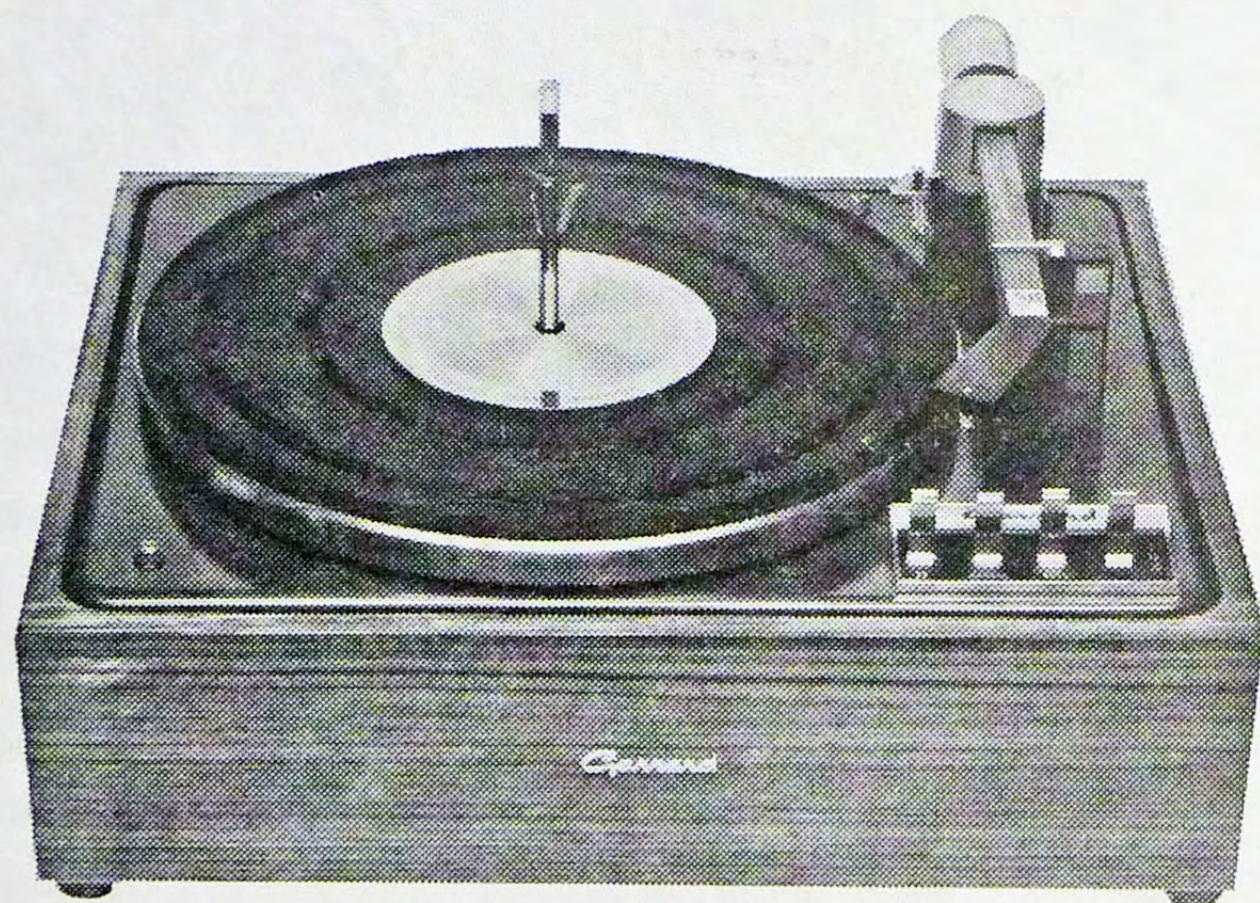

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΧΕΙΜΕΡΙΝΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ 1966-1967

ΠΙΚ-ΑΠ GARRARD

(Γκάρραρντ)

Τὰ πίκ-ἄπ GARRARD Hi-Fi Ἀγγλίας πού χρησιμοποιοῦν οἱ Ραδιοσταθμοὶ ὅλου τοῦ κόσμου, τὰ STUDIOS καὶ τὸ E.I.P. εἶναι τὰ πλέον κατάλληλα διὰ τὴν ἀπόδοσιν μουσικῆς ἀξιῶσεων.

Αὐτόματα ἢ ἀπλᾶ μηχανήματα (LAB 80 ἢ 401) μὲ ἀντιμαγνητικά πλατῶ σταθερῶν στροφῶν, βραχίονες ρυθμιζομένου βάρους, βελόνες ἐλλειπτικές τελευταίου τύπου ἐξασφαλίζουν τὴν καλὴν συντήρησιν τῶν δίσκων.

Ἐφοδιάσατε τὰ μουσικὰ συγκροτήματά σας μὲ πίκ-ἄπ GARRARD γιὰ νὰ ἔχετε ὑψηλὴν ἀπόδοσιν καὶ ποιότητα μουσικῆς.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ (ΡΕΞ)

ΔΕΥΤΕΡΑ 27 ΜΑΡΤΙΟΥ 1967 — ΩΡΑ 8.30' Μ. Μ.

ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΤΗΣ ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΒΑΒΑΓΙΑΝΝΗΣ

ΣΟΛΙΣΤ
ΤΑΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ
(ΒΙΟΛΙ)

25^Η ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ 1966 — 1967

ΓΕΝΙΚΟΙ ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ Α.Ε. ΧΡ. ΛΑΔΑ 13
ΑΝΤ/ΠΟΙ 232.010 - 237.860

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

311

1. Συμφωνικό Πρελούντιο
(Πρώτη εκτέλεσις)

Γ. Α. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ

2. Κοντσέρτο για βιολί αρ. 2
«Eis sol élass.»
(Πρώτη εκτέλεσις)

S. PROKOFIEFF

- I. Allegro moderato
II. Andante assai
III. Allegro ben marcato

Σολίστ: ΤΑΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

3. Συμφωνία αρ. 4, σέ Mi έλασ., op. 98

JOH. BRAHMS

- I. Allegro non troppo
II. Andante moderato
III. Allegro giocoso
IV. Allegro energico

Ο ΣΟΛΙΣΤ ΤΗΣ ΣΥΝΑΥΛΙΑΣ
ΤΑΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

ΓΙΩΡΓΟΥ Α. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ
“ΣΥΜΦΩΝΙΚΟ ΠΡΕΛΟΥΝΤΙΟ,,

(Πρώτη εκτέλεσις)

Τὸ “Συμφωνικὸ Πρελούντιο,, γράφτηκε τὸ φθινόπωρο τοῦ 1966 καὶ εἶναι ἀπὸ τὰ τελευταῖα ἔργα τοῦ συνθέτη. Σὰν βασικὴ ἰδέα στὴν ὅλη του μουσικὴ δομὴ, κυριαρχεῖ ἓνα βαθὺ ἔμμοно συναίσθημα γεμᾶτο συγκίνηση καὶ λυρικὴ ἔξαρση. Τὸ συναίσθημα αὐτὸ ἐμφανίζεται πότε ἤρεμο καὶ πότε ἀνήσυχο, ἀποζητώντας τὴν δικαίωση, μὰ τελικὰ ἀπομένει δίχως τὴν πολυπόθητη λύση. “Σὰν ἐκείνη τὴν ἐνδόμυχη ἐλπίδα ποὺ ἀργοσβύνει στὸ σκληρὸ κι’ ἀμείλικτὸ κύλισμα τοῦ χρόνου ἢ σὰν κάποιο ἰδανικόν, ποὺ λίγο πολὺ, καθέννας προσμένει τὴν πραγμάτωσί του νᾶρθη στῆς ζωῆς του τὸ διάβα, μὰ τίς πιότερες φορὲς μένει ἀπραγματοποίητο...,

Τὸ ἔργο δὲν δεσμεύεται μορφολογικὰ ἀπ’ τὸν καθιερωμένο τύπο τοῦ εἶδους τῶν συμφωνικῶν εἰσαγωγῶν. Περιορίζεται μόνον στὴν ἐλεύθερη ἐξωτερικέυση τοῦ συναισθήματος ποὺ ἀναφέραμε, ἐκεῖ δὲ καὶ μόνο στηρίζεται τὸ βάθος τῆς ὅλης του σύλληψης. Ἡ μουσικὴ ὕψις του ὅσο καὶ τὸ ἀρμονικὸ κι’ ὀρχηστρικὸ του γενικὰ περίβλημα, δὲν ἀκολουθοῦν πάντα τὴν ἴδια μουσικοτεχνικὴ κατεύθυνση· ποικίλουν ἀνάλογα μὲ τίς ἐναλλασσόμενες ψυχικὲς καταστάσεις ποὺ ὑπαγορεύονται ἀπὸ τὴν ἀνάπτυξι καὶ διατύπωσι τῆς κεντρικῆς σκέψης τοῦ ἔργου. Ἐτσι, τὸ ἐκφραστικὸ στοιχεῖο παρουσιάζεται ἄλλοτε τολμηρὰ νεωτεριστικὸ κι’ ἄλλοτε συγκρατημένο καὶ συντηρητικόν, πιστὸ στὴν τονικότητα.

Ἀπὸ καθαρὴ μορφολογικὴ ἄποψι, τὸ “Πρελούντιο,, στηρίζεται σ’ ἓνα κύριο θέμα, ποὺ κατὰ τὴν ἐπεξεργασία του, προκύπτουν δευτερεύοντα ἄλλα μικρὰ πλάγια ἢ ἐπεισοδιακὰ συγγενικὰ θέματα, μὲ τὰ ὁποῖα διαπλάσσεται ἡ ἀρχιτεκτονικὴ του συνολικὴ ὑπόστασις. Ἐπειτα ἀπὸ μιὰ σύντομη προεισαγωγὴ δώδεκα μέτρων - σὲ ἡχητικὸ πλαίσιο σχεδὸν ἀτονικόν - ὅπου ὁ συνθέτης ἐκφράζει τὴν ταραγμένη καὶ θλιμμένη ψυχικὴ του διάθεσι, προτοῦ ἀκόμη κατασταλάξῃ στὴν βασικὴν ἰδέα τοῦ ἔργου, ἐκτίθεται τὸ κύριο θέμα στὰ βιολιά, *Divisi*, (*Andante molto sostenuto*) ποὺ ἀκολουθῶς, περνᾷ στὰ βιολοντσέλλα μὲ ταυτόχρονη διανθισμένη συνήχησι ἐγγόρδων ἄλλων ὀργάνων. Τὸ θέμα ἀναφαίνεται καὶ πάλι διαφοροποιημένο σὲ σμίκρυνσι στὰ πρῶτα βιολιά (*Tempo allegro moderato*), καὶ ἀφοῦ ἔχει προηγηθῇ σύντομο μουσικὸ γεφύρωμα μὲ διαδοχικὰ εἰσόδους πνευστῶν ὀργάνων καὶ ἄρπας, ἐμπλουτισμένο δὲ διαρκῶς μὲ νέους ἀρμονικοὺς κι’ ἀντιστικτικούς συνδυασμούς καθὼς καὶ ρυθμικοὺς σχηματισμούς σὲ *Tempo accelerando e più mosso*, φτάνει σὲ *Tutti* τῆς ὀρχήστρας, γιὰ νὰ ξαναγυρίσῃ καὶ πάλι στὸ ἀρχικόν *Tempo*. Ἀκολουθεῖ ἡ *Coda* μὲ ὑπενθύμισι τοῦ κυρίου θέματος, ποὺ καταλήγει σὲ *Smorzando pianissimo* μὲ *pizzicati* τῶν βιολοντσέλλων, κοντραμπάσων καὶ ἐλαφρὸ κτύπο τῶν τυμπάνων, ἐπισφραγίζοντας τὴν σκέψι τοῦ ἔργου.

Γ. Α. Γ.

S. PROKOFIEFF
ΔΕΥΤΕΡΟ ΚΟΝΤΣΕΡΤΟ ΔΙΑ ΒΙΟΛΙ

(Πρώτη εκτέλεσις)

Τὸ «Δεύτερο Κοντσέρτο γιὰ βιολί» τοῦ Σεργ. Προκόφιεφ ἐγράφη τὸ 1935 καὶ ἀνήκει, συνεπῶς, εἰς τὴν καθαρῶς Σοβιετικὴν περίοδο, ὅταν δηλαδὴ, ὁ συνθέτης ἐπανήλθεν, ὀριστικῶς, στὴν χώραν ὅπου εἶχεν ἰδεῖ τὸ φῶς.

Εἴκοσι, περίπου χρόνια χωρίζουν τὸ Δεύτερο Κοντσέρτο ἀπὸ τὸ πρῶτο, γι’ αὐτό, ἀπὸ ἀπόψεως, τουλάχιστον, ὀριμότητος ὑπάρχει ἀρκετὴ διαφορὰ μεταξὺ τῶν δύο. Κατὰ τὴν Λουντμίλα Πολυάκοβα τὸ Δεύτερο Κοντσέρτο εἶναι βαθύτερο ἀπὸ ἀπόψεως ἰδεῶν, ἢ δὲ μουσικὴ του γλῶσσα ἀπόλυτη καὶ φωτεινὴ. Παραλλήλως, κύριο γνώρισμα τοῦ Δευτέρου Κοντσέρτου γιὰ βιολί εἶναι ὁ σαφὴς ἐθνικὸς χαρακτήρ (ιδίως σὲ ὀρισμένα βασικά θέματα τοῦ πρώτου μέρους), κάποιος συσχετισμὸς πρὸς τὸν κλασσικισμόν, εἰς τὸ δεῦτερο μέρος, ἀρκετὰ ἤρεμον ἐν τῷ συνόλῳ. Μόνον εἰς τὸ ζωνερὸ *Finale* μὲ τοὺς χαρακτηριστικοὺς χορευτικούς του ρυθμούς, ξεπροβάλλει καὶ πάλιν ἡ ὀρμητικὴ ἰδιοσυγκρασία τοῦ Προκόφιεφ.

Τὸ «Δεύτερο Κοντσέρτο γιὰ βιολί» ἐπαίχθη γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Μαδρίτη, τὴν 1 Δεκεμβρίου 1935, ἀπὸ τὸν Robert Soëtans, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ συνθέτου, ἐπεβλήθη δὲ ὅταν, λίγο ἀργότερον, περιελήφθη εἰς τὸ μόνιμον ρεπερτόριον τοῦ Jascha Heifetz καὶ τοῦ Δαυῖδ Ὁϊστραχ.

JOHANNES BRAHMS
ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΑΡ. 4

Σέ Μι ἔλασ., op. 98

Ἄν ὁ μέγας Μπράμς βρίσκεται κατὰ πρῶτο λόγῳ στὰ τραγούδια του καὶ κατόπιν στὴ μουσικὴ δοματίου, δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι καὶ ἡ συμφωνικὴ του μουσικὴ ἐπλούτισε τὴν μουσικὴ φιλολογία μὲ ἀπαράμιλλα ἔργα καὶ ὅτι οἱ τέσσερες Συμφωνίες του εἶναι ἀπὸ τὰ λίγα παρεμφερῆ ἔργα ποὺ μπόρεσαν νὰ σταθοῦν ὕστερα ἀπὸ τὸν Μπετόβεν. Ἴσως ἡ προσπάθεια τοῦ Μπράμς νὰ βαδίσῃ ἐπὶ τὰ ἴχνη τοῦ τελευταίου, νὰ ἐξημίωσε τὴν τέχνη του, γιὰ τὸν ἀνάγκασε νὰ περιορίσῃ ἓνα μέρος τοῦ αὐθορμητισμοῦ του, ποὺ ἤδη σ’ αὐτὸν δὲν ἦταν ὑπερβολικὰ πλούσιος, ἀλλὰ πάντως ὁ δίκαιος κριτὴς ὀφείλει νὰ ὀμολογήσῃ ὅτι τρυφερότης, ἀνάμικτη μὲ ἀρκετὴ ὀνειροπόλησι καὶ ποίησι καὶ ἰδίως μὲ πολλὴ μελαγχολία, εἶναι χαρίσματα ποὺ σπάνια μποροῦμε νὰ συναντήσωμε σὲ τέτοιο βαθμό.

Ἡ Τετάρτη Συμφωνία εἶναι ἡ τελευταία τοῦ συνθέτου. Ἐτελείωσε τὸ καλοκαίρι τοῦ 1885 καὶ στίς 25 Ὀκτωβρίου, τοῦ ἰδίου ἔτους, πρωτοπαίχθηκε στὸ Μάινιγκεν, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Μπύλοβ. Παρὰ τοὺς ἐνδοιασμούς τοῦ Μπράμς, ποὺ φοβόταν τὸν αὐστηρὸ χαρακτήρα τοῦ ἔργου, ἡ ἐπιτυχία τῆς Συμφωνίας ἦταν καταπληκτικὴ καὶ ἐπροκάλεσε ἀληθινὸν ἐνθουσιασμό· τὸ τρίτο μέρος μάλιστα ἐπανελήφθη δύο φορὲς κατὰ τὴν πρώτην ἐκτέλεσιν. Ἡ Τετάρτη Συμφωνία ἀποτελεῖται ἀπὸ τέσσερα μέρη: *Allegro non troppo* (non allegro, παρατηρεῖ ὁ Hugo Riemann, θὰ ἦταν ὀρθότερον) μετὰ ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἀκολουθεῖ ἓνα *Andante moderato*, ἓνα τρίτο μέρος καὶ τὸ *Allegro energico e passionato*. Ὁ Max Kalbeck βρίσκει ὅτι μέσα στὰ τέσσερα αὐτὰ μέρη τῆς Συμφωνίας περικλείεται ἡ τραγωδία τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς καὶ ἰδιαίτερα τοῦ Μπράμς, μὲ τὴν ἀνίατη μελαγχολία της. Ὁ ἐλεγειακὸς τόνος τοῦ Μι ἔλασ. (τόνος τὸσον ἀσυνήθιστος

για συμφωνία) ρίχνει ήδη από την αρχή μιὰ βαρειά σκιά μελαγχολίας με την συγκεκριμένη μελωδία του πρώτου μέρους, που μαζί με μιὰ δεύτερη πιο ζωνρή, αποτελούν τα βασικά στοιχεία του Allegro. Την μελαγχολική ατμόσφαιρα διαλύει λίγο ένα μοτίβο «φανφάρας», που εκτελούν τα πνευστά και στο όποιο, ως αντίθεσις, έρχεται μιὰ πλατειά φράσις των βιολοντσέλλων, που επαναλαμβάνουν μιὰ τρίτη προς τα επάνω τα βιολιά.

Το δεύτερο μέρος Andante moderato, εμπνευσμένο όπως το δεύτερο μέρος της «Ιταλικής» του Μέντελσον από τα έρεϊπια της Ρώμης, είναι μιὰ ποιητική εικόνα που σαν να θέλη να πη: «Νέα ζωή βγαίνει απ' τα έρεϊπια» ή ακόμη καλύτερα: «Το παλιό ανασταίνεται με καινούργιο μεγαλείο». Αυτή είναι ή επίκλησις που αντηχεί από τα κόρνα και από μερικά ξύλινα πνευστά και που αναπτύσσεται κατόπιν με κάποιον αρχαϊκό χαρακτήρα.

Το τρίτο μέρος της Συμφωνίας, Allegro giocoso, είναι ένα scherzo που έγγραφη ύστερα κι' από το τελευταίο μέρος. Για το μέρος αυτό είχε κάνει τότε την παρατήρηση ή Κλάρα Σούμαν ότι ως ένορχήστρωση είναι έπηρεασμένο από τον Βάγκνερ. Η αλήθεια είναι ότι ο Μπράμς ένωρχήστρωσε εξαιρετικά το scherzo αυτό, που θυμίζει λαϊκό πανηγύρι, γι' αυτό ή χρησιμοποίησης ενός τρίτου τυμπάνου και τριγώνου, κρουστών οργάνων απαραίτητων για μιὰ λαϊκή γιορτή στην Ιταλία και ίσως για μιὰ νεορωμαϊκή σατιρική σκηνή καρναβαλιού.

Το Finale της Τετάρτης Συμφωνίας του Μπράμς είναι ένα ξεχωριστό κομμάτι, μη απαντώμενο σε συμφωνία: μιὰ chaconne με τριάντα δύο παραλλαγές. Σχετική με την «πασσακάλια», ή chaconne ήταν παλιός χορός πολύ της μόδας, που είχε χρησιμοποιηθί πολύ, ιδίως στην εποχή του Μπάχ, ως βάσις κομματιών ένοργάνου μουσικής. Το έμμοιο μπάσσο (basso ostinato) είναι αρχή επάνω στην οποία στηρίζεται τόσο ή chaconne όσο και ή πασσακάλια. Κλασσικό παράδειγμα chaconne είναι ή πασίγνωστη chaconne για βιολί σόλο από την Παρτίτα σε Ρε μείζ. του Μπάχ. Το θέμα του άσυνήθιστου αυτού Finale του Μπράμς αποτελείται από οκτώ μέρη ή μάλλον από οκτώ άργες συγχορδίες που αντηχούν επιβλητικά ένισχυμένες από τα τρομπόνια. Ο συνθέτης βέβαια φεύγει λίγο από την αυστηρή φόρμα των παραλλαγών και δεν κάνει κατάχρηση του έμμόνου μπάσσου στην εξέλιξη του Finale, με την ένδεκάτη παραλλαγή μās δίνει τον αληθινό χαρακτήρα της chaconne και έν συνεχεία μεταβάλλει το θέμα σ' ένα είδος υποβλητικής σαραμπάντας, που παίζουν p. p. σαν ένα είδος ύμνου τα τρομπόνια και τα φαγκόττα. Γενικά, το τελευταίο μέρος της Τετάρτης Συμφωνίας δίνει στον Μπράμς την ευκαιρία ν' αναπτύξη όλη την τέχνη του στην πολυφωνία και την ένορχήστρωση.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΚΛΑΒΟΣ

Δευτέρα 3 'Απριλίου 1967, ώρα 8.30' μ.μ.

ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΤΗΣ ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

Διευθυντής Όρχήστρας: ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΡΙΔΗΣ

Σολίστ: RICARDO BOADELLA (βιολοντσέλλο)

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

M. ΚΑΛΟΜΟΙΡΗ: "Ο θάνατος της Άντρειωμένης,, (Συμφωνικόν ποίημα)

ED. LALO: Κοντσέρτο για βιολοντσέλλο

P. TSCHAIKOWSKY: "Συμφωνία αριθ. 6,, (Παθητική)

Εισιτήρια προς δραχ. 40, 30, 25 και 20 και διά τους σπουδαστάς των άνεγνωρισμένων Ωδείων δραχ. 5, πωλούνται κατά τās ώρας 9 π.μ. έως 1.30 μ.μ. εις το Ταμείον του Θεάτρου Κοτοπούλη «PEZ» τηλ. 629.623 έκαστην Πέμπτην, Παρασκευήν, Σάββατον, Δευτέραν. Την Κυριακήν 9 - 12 και το άπόγευμα της Δευτέρας από της 5 μ.μ.

ΜΟΝΙΜΑ ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

Α' ΒΙΟΛΙΑ	ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΛΑ	ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΚΟΡΝΟ
Κολάσης Βύρων 'Αποστολίδης Τάτσης 'Αργυροπούλου 'Ηλέκτρα 'Αβατάγγελος Σπύρος Δρακοπούλου Ειρήνη Κασάρας Σωτήριος Κεφαλάς Χριστόδουλος Καβάκος Κωνσταντίνος Παπᾶ - Μοντσενίγου Λ. Παπόλας 'Αντώνιος Πολίτης Σοφοκλής Σέμσης Μιχαήλ Σέττας Κωνσταντίνος Τενεζάκης Θεόδωρος Τόμπρας Σπύρος	Γαρουφαλιᾶς Χρήστος Βαβαγιάννης 'Ιωάννης Βλαχόπουλος Κωνσταντ. Κόκκορη Μαρία Κυπραῖος 'Αναστάσιος Κοφίνο Γεώργιος Κατσικάκης Τέλης Μπενετᾶτος Κοσμάς Ταχιάτης Σωτήριος	Νέτσης 'Ηλίας ΚΛΑΡΙΝΑ Φαραντᾶτος Χαράλαμπος Κοντογιώργης 'Ιωάννης Καρδάμης Θεόφιλος ΦΑΓΓΟΤΑ Κακαρούγκας Χρήστος Βρανίκας Χριστόφορος Πουλῆς Δημήτριος ΚΟΡΝΑ Κάντζης Γεράσιμος Κορατζίνος Νικόλαος Μπότος Γεώργιος Τσιριγώτης Γεώργιος Τζαφέστας Κωνσταντίνος Χυτήρης Σπύρος
Β' ΒΙΟΛΙΑ	ΒΑΘΥΧΟΡΔΑ	ΠΙΑΝΟ
Κοφίνος Γουλιέλμος Γαβριηλίδης Μιχαήλ Δεληγιάννης Βάγιας Δεσποτίδης Παντελής Θωμαῖδης Κωνσταντίνος Κλημοπούλου 'Αλκμήνη Καραμαούνας 'Ανδρέας Μπατζάκη Αἰκατερίνη Μόρος Θεμιστοκλής Μπόλος 'Ανδρέας Χριστοδούλου Μιχαήλ	Τζουμάνης 'Αλέξανδρος 'Ιωάννου Παναγιώτης Κατσιφέρης 'Αναστάσιος Μαρκογιαννάκης Χαράλ. Ροδουσάκης 'Ανδρέας Σαγιαδινός Χρήστος Συρογιαννόπουλος 'Ανδρ.	ΤΡΟΜΠΕΤΕΣ Δημόπουλος Γεώργιος Βορίσης Σταῦρος Κάφνης Δημήτριος Μοντσενίγος Σπύρος
ΒΙΟΛΑΙ	ΦΛΑΟΥΤΑ	ΤΡΟΜΠΟΝΙΑ
Βαρδάκης 'Αριστόξενος Βράδεμβουργ Σαμουήλ Βατικιώτης 'Ιωάννης Δούνια Γερτρούδη Κινδύνης Γεώργιος Παρουσιάδου 'Ελένη Πρεστρώ Μάριος Πουμπουρίδης Γεώργιος Χαλκουτσάκη Αἰκατερ.	Urs Rüttimann Παπαζήσης 'Ιωάννης Τσιλιμπάρης Νικόλαος ΟΜΠΟΕ Chieulet Claude Φορτούνας Ματθαῖος	Πυλαρινός Διονύσιος Κοσκινᾶς Νικόλαος ΤΟΥΜΠΑ Δημαρόγκωνας Νικόλαος ΚΡΟΥΣΤΑ 'Αργυρόπουλος 'Απόστ.

ΕΚΤΑΚΤΑ ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

Δ. Βράσκος (Βιολί) Σ. Κυριαζόπουλος (Βιολί) Δ. Μούτσης (Βιολί) Δ. Σειράς (Βιολί) Γιαλούρης 'Ιωάννης (Βιόλα) Γιαπαλάκης Βασίλειος (Βιόλα) Κάρδαρης Νικόλαος (Βιόλα) Κύρου Κωνσταντίνος (Βιολοντσέλλο)	Γιατρᾶς Πολύδωρος (Βαθύχορδον) Βάγιας Σταῦρος (Τρομπόνι) Ρέγγιος Σπυρίδων (Φλάουτο) 'Αργυρόπουλος Χαράλαμ. (Κρουστά) Νομικός 'Εμμανουήλ (Κρουστά) Μπετσᾶκος Χρήστος (Κρουστά) Κρίθαρη 'Αλίκη ('Αρπα) Σοφρᾶς Πολυχρόνης ('Αρπα)
---	---

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

BLEND-A-MED

Φέρομεν εις γνώσιν τοῦ κοινοῦ ὅτι ἐτέδην τελευταίως εις κυκλοφορίαν τὸ Γερμανικὸν οὐλοδερμα-
 πευτικὸν ἰδιοσκεύασμα **BLEND-A-MED** ὑπὸ
 μορφὴν ὀδοντόκρεμας (ἀριθ. ἐγκρ. Α.Υ.Σ. Ε6Α 7057).
 Τὰς θεραπευτικὰς ἰδιότητας τῆς ὀδοντόκρεμας
BLEND-A-MED ὑπέδειξαν εις διεθνή συνέδρια καὶ
 τονίζουν εις εἰδικὰ συγγράμματα τῶν διακεκριμένοι
 καθηγηταί, ἐπιστήμονες στοματολόγοι, ὀδοντίατροι
 ὡς οἱ κ. κ. R. WERNER, W. BRIEM, H. KIEWE, T. LAM-
 MERS, ἀναπτύσσοντες ὅτι διὰ τὴν προφύλαξιν καὶ
 θεραπείαν τῆς οὐλίτιδος καὶ πυορροίας καδίσταται
 ἀναγκαῖα ἡ περιποίησις τῶν ὀδόντων διὰ τῆς ὀδον-
 τόκρεμας **BLEND-A-MED**.

BLENDAX-WERKE, MAINZ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

* **ΔΙΝΕΙΝΑ**

CINEMA

κυκλοφορεῖ

μοντέρνο καινούργιο καταπληκτικὸ

ὁ κόσμος μας... κι' ἐμεῖς

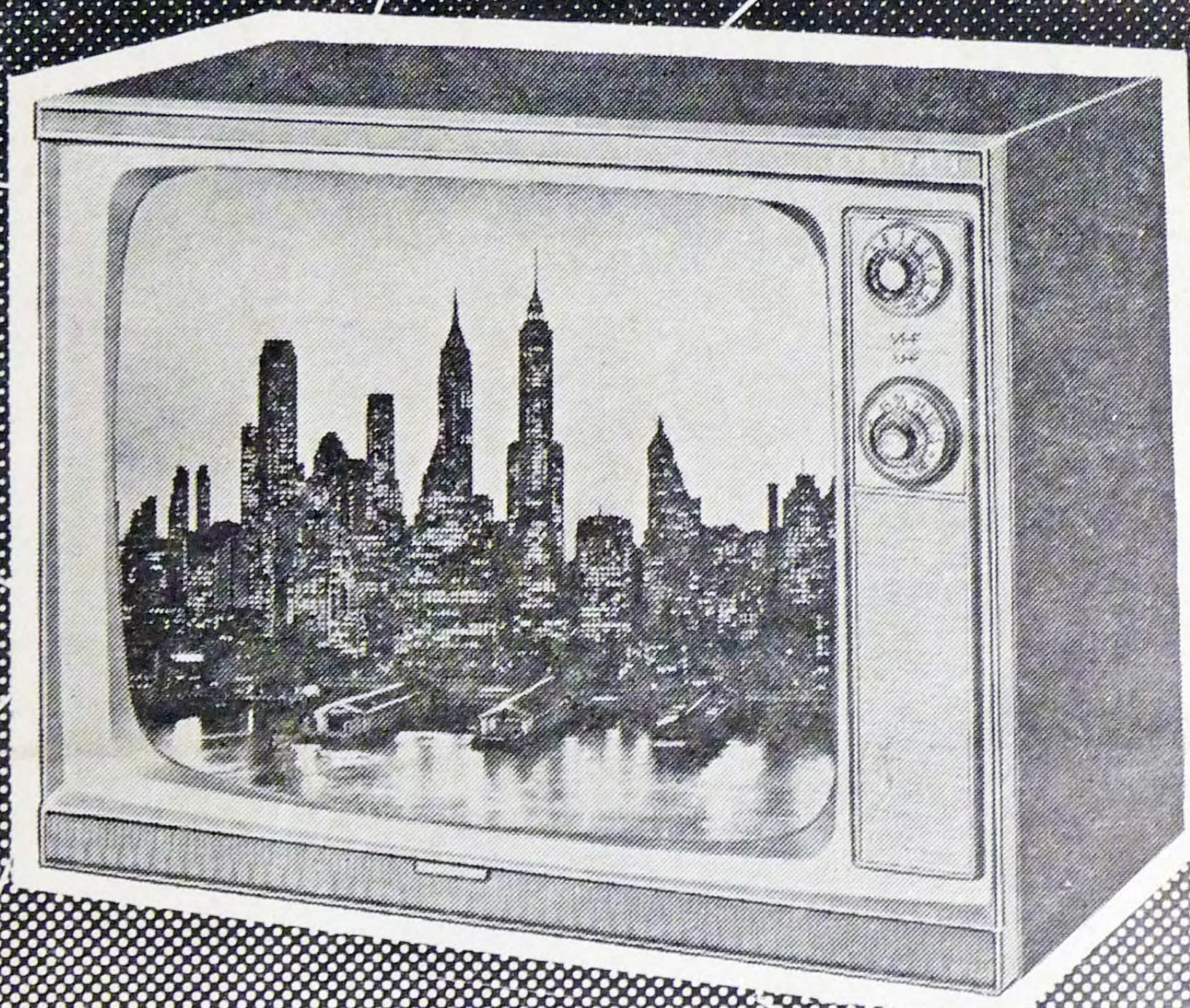
Ἡ πλήρης ἐξυπηρέτησις τῶν πελατῶν μας καὶ ἡ 20ετὴς πείρα μας,
 μᾶς χάρισαν στὰ δύο πρώτα χρόνια, ἀναμφισβήτητη ἐπιτυχία.

AIR FRANCE - Ἀεροπορικαὶ Συγκοινωνίαι • ALFA LAVAL - Διαχωριστήρες, ἐλαιουργικὰ μηχανήματα, μηχανήματα
 ἐπεξεργασίας χυμῶν ἐσπεριδοειδῶν • ARC - Πικάπ αὐτοκινήτων • BLENDAX WERKE - Ὀδοντόκρεμες, κρέμες
 ξυρίσματος, κρέμες προσώπου Kamill, παιδικὲς ὀδοντόκρεμες Blendi • COLSTON - Ἡλεκτρικὰ πλυντήρια πιάτων •
 EASTERN TRADE DIRECTORY - Ἐμπορικὸς ὁδηγὸς • ETERNA-MATIC - Ὁρολόγια • EVA FAUTH - Εἶδη μπεμπέ •
 GARRARD - Ἡλεκτρόφωνα, τρανζίστορες, πικάπ • GEM - Ἀδαμαντοπωλεῖον • HOOVER - Πλυντήρια Hoovermatic,
 Keumatic, ἀπλᾶ, αὐτόματα, ψυγεῖα, σκούπες, παρκετέζες, ἡλεκτρικὰ σίδερα, ἀερόθερμα, ἡλεκτρικοὶ κινητήρες •
 JUNO - Θερμάστρες πετρελαίου • K.Z.P. - Ὑποκάμισα, πυζάμες, γραβάτες • «ΓΕΩΡΓΙΟΣ Δ. ΜΑΥΡΙΔΗΣ Διάδοχοι» -
 Ἀντιπροσωπεῖται • ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ Α. Ε. - Ἀντιπροσωπεῖται • Ε. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ - Καλλυντικά, ὀπτικά, φάρμακα •
 PRECISA - Ζυγοὶ αὐτόματοι • SCOTT - Στερεοφωνικὰ ἡλεκτρόφωνα • STARMIX - Μίξερ • TOLEDO - Πλάστιγγες,
 ζυγοί • VIANELLI - Boutique • ZENITH - Τηλεοράσεις, ραδιόφωνα • ΖΟΛΩΤΑΣ Α.Ε. - Κοσμηματοπωλεῖον, χρυσοχοεῖον.

ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΩΣ & MARKETING "GEO", ΒΟΥΛΗΣ 21 - ΤΗΛ. 224.311-229.207

ΤΗΛΕΟΡΑΣΙΣ ZENITH

τό ζενίθ της
τηλεοράσεως

**Οι καλλίτερες της ΑΜΕΡΙΚΗΣ, ρυθμισμένες από το
έργοστάσιον, για τὰ εύρωπαϊκά δίκτυα (C.C.I.R.)**

- ★ Όδονη με πατέντα ZENITRON εξασφαλίζει
είκόνα σταθερή, καθαρή και φωτεινή.
- ★ Με συστήματα επιλογής VHF και UHF.
- ★ Όχι τυπωμένα κυκλώματα, αλλά σασί μεταλ-
λικό με συρματοκολλήσεις επίχρυσες.

**Δι' εγκατάστασιν και συντήρησιν, ειδικευμένα
συνεργεία τεχνικῶν εκπαιδευθέντων εἰς τὸ ἐξωτερικόν**

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ: **ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ Α.Ε.** ΑΡ. ΑΔΑΔ 13. ΤΗΛ. 232.010 - 237.860

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΧΕΙΜΕΡΙΝΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ 1966-1967

15
ΚΙΛΑ ΡΟΥΧΑ
ΣΕ **30**
ΛΕΠΤΑ

ΠΛΕΝΕΙ·ΞΕΒΓΑΖΕΙ·ΣΤΕΓΝΩΝΕΙ
ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΑΛΛΟ

HOOVERMATIC

ΤΟ ΠΙΟ ΓΡΗΓΟΡΟ ΠΛΥΝΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΓΕΝΙΚΟΙ
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ Α.Ε.

ΧΡ. ΛΑΔΑ 13
ΤΗΛ. 232.010-237.860

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ (ΡΕΞ)

ΔΕΥΤΕΡΑ 16 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1967 — ΩΡΑ 8.30' Μ. Μ.

ΣΥΝΑΥΛΙΑ
ΤΗΣ
ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ
ΑΘΗΝΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΒΑΒΑΓΙΑΝΝΗΣ

ΣΟΛΙΣΤ
YURI BOUKOFF
(ΠΙΑΝΟ)

25^Η ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ 1966 — 1967

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

308

1. Ἡ Τελευταία Νύχτα Τοῦ Βυζαντίου
Συμφωνική φαντασία
(Πρώτη ἐκτέλεσις)

Γ. Β. ΚΑΖΑΣΟΓΛΟΥ

2. Concerto grosso
(Πρώτη ἐκτέλεσις)

B. MARTINU

- I. Allegro ma non troppo
II. Adagio
III. Allegretto

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

3. Κοντσέρτο γιὰ πιάνο ἀριθ. 1
σὲ Ρε ἔλασ.

J. BRAHMS

- I. Maestoso
II. Adagio
III. Rondo. Allegro non troppo

Σολίστ: YURI BOUKOFF

Πιάνο Συναυλίας: STEINWAY & SONS

YURI BOUKOFF

Γεννήθηκε στὴν Σόφια ὅπου ἔκαμε τὶς πρώτες μουσικὲς του σπουδές, καὶ ἐνεφανίσθη σὰν σολίστ μὲ τὴν φιλαρμονικὴ καὶ σὲ ρεσιτάλ, σὲ ἡλικία, 12 ἐτῶν. Ἐνα χρόνο μετὰ τὶς σχολικὲς του σπουδὲς ἔλαβε τὸ δίπλωμά του στὸ πιάνο ἀπὸ τὸ Ὁδεῖον τῆς Σόφιας καὶ ἐπέτυχε ὑποτροφίαν γιὰ τὸ Παρίσι. Τὸν ἐπόμενο χρόνο ἔλαβε τὸ πρῶτο βραβεῖο ἀπὸ τὸ Ἐθνικὸν Ὁδεῖον τῶν Παρισίων καὶ μερικὰ χρόνια ἀργότερα τὸ βραβεῖο Louis Diemer. Ἐμείνει τελικὰ στὸ Παρίσι καὶ ἐπωφελήθη ἀπὸ τὴν παρουσία καὶ διδασκαλία τῶν μεγάλων Maitres τῆς μουσικῆς, Enesco, Yve Nat, E. Fischer καὶ Margaret Long γιὰ νὰ τελειοποιήσῃ τὴ τέχνη του. Ἀπὸ τότε ἀρχίζει τὴν σταδιοδρομία του σὰν σολίστ στὴν Εὐρώπῃ, Καναδᾶ, Ἡνωμένες Πολιτεῖες, Σοβιετικὴν Ἐνωσιν, Βόρρειον Ἀφρικὴν καὶ ὑπῆρξε ὁ πρῶτος εὐρωπαϊὸς πιανίστας ποῦ πραγματοποιοῖσε περιοδείαν στὴν Κίνα τὸ 1956. Ἡ πρώτη του ἐμφάνισις στὴν Ἀμερικὴ τὸ 1957 ἐχαιρετίσθη καὶ ἐχαρακτηρίσθη ὑπὸ τῆς κριτικῆς σὰν τὸ πέρασμα ἑνὸς μουσικοῦ Spoutnick.

Θεωρεῖται εἰδικὸς στὴν σλαβικὴ μουσικὴ, καὶ ἔχει ἐγγράψῃ σὲ δίσκους καὶ ἐκτελέσῃ δημοσίᾳ ὅλες τὶς σονάτες τοῦ Prokofieff καὶ τὶς Polonaises τοῦ Chopin, τὰ περισσότερα ἔργα τοῦ Scriabine, Moussorgsky καὶ τὰ κοντσέρτα τοῦ Rachmaninoff, Tschaikowsky καὶ Khatchaturian.

Θεωρεῖται ἐπίσης ὡς μεγάλος ἐκτελεστὴς ἔργων Bach, Liszt, Schumann, καὶ ἀποκαλεῖται ὑπὸ τῆς Γερμανικῆς κριτικῆς ἑνας "τιτάνιος Μπετοβενίστας".

Οἱ πολυάριθμοι δίσκοι του τῆς Philips, Westminster καὶ H.M.V. βεβαιοῦν τὶς μεγάλες ἐπιτυχίες του ἐνώπιον τοῦ κοινοῦ.

Γ. Β. ΚΑΖΑΣΟΓΛΟΥ
"Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΝΥΧΤΑ ΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ,"
ΣΥΜΦΩΝΙΚΗ ΦΑΝΤΑΣΙΑ

(Πρώτη εκτέλεσις)

"'Η ανθρωπότης δὲ θὰ μπορέσῃ νὰ ἐκτιμήσῃ ποτὲ σὲ ὅλη τὴν ἑκτασίῃ του τὸ κακὸ πού μπήκε ἀπὸ τὴν Κερκόπορτα τῆ μοιραία τούτην ὥρα ,

ΣΤΕΦΑΝ ΤΣΒΑΪΧ

ΒΥΖΑΝΤΙΟ. Εἴκοσι ὀχτὼ Μαΐου τοῦ 1453. Δειλινὸ Δευτέρα. Συναγερμὸν ἔσχατης ἀπελπισίας ἀντηχοῦν τριγύρω οἱ καμπάνες. Τὰ κανόνια κάνουν τὴ γῆ νὰ τρέμῃ. Καὶ κάθε τόσο σκληρόρηχα σαλπίσματα τρυπᾶνε τὸν ἀπαλὸν ἀνοιξιάτικον ἀέρα.

Σὲ λιτανεῖες μὲ τῆς Παναγιᾶς τὴν εἰκόνα χυμένος ὁ κόσμος, παρακαλεῖ τὴ Δέσποινα νὰ σώσῃ ὅπως κι' ἄλλοτε τὴν Πόλη.

Ἀπόμακρος ἤχος βούκινου πού πλησιάζει, ἀκούγεται σὲ λίγο.

Ἕνας μαντατοφόρος ἔρχεται. Φέρνει στὸν Αὐτοκράτορα προτάσεις ὑποταγῆς.

Σὲ ὑπέρτατην αὐτοσυγκέντρωση ὁ Παλαιολόγος, ἀναμετράει τῆς ἱστορικῆς τούτης στιγμῆς τὸ ἠθικὸ βάρος. Ἀκολουθεῖ σύσκεψη.

Ὁ μαντατοφόρος παίρνει τὸ ΟΧΙ τοῦ Αὐτοκράτορα καὶ φεύγει.

Μητέρες μαχητῶν σὲ ομάδες ἐδῶ καὶ πιὸ κεῖ καὶ πιὸ πέρα, σταματᾶνε τὸν Κωνσταντῖνο καθὼς καλπάζει ἀπὸ ἑπαλξῆ σ' ἑπαλξῆ καὶ θρηνώντας, τὸν παρακαλοῦν γιὰ τὰ παιδιά τους.

Πηχτὸ καθὼς ἔρχεται τὸ σκοτάδι τῆς νύχτας, φέρνει μαζί του τῆς σκληρῆς ἀγωνίας βαρύτατο τὸ ἄγχος κι' ἀπλώνονται παντοῦ.

Ὁράματα ἐφιαλτικὰ ξαφνιάζουν τὰ μεσάνυχτα τοὺς φρουροὺς τῶν ἐπάλξεων. Προαισθήματα μαῦρα βασανίζουν καὶ τοῦ Παλαιολόγου τὴν ψυχὴ.

Μισοσκοτεινές εἶναι ἀκόμα οἱ πρώτες ὥρες τοῦ ὁρθρου.

Καὶ νά! Μὲ κάποιου προδότη τὸ βέβηλο χέρι.... Μὲ τὸ χέρι, ἴσως ναί, καὶ τῆς ἴδιας τῆς Μοίρας, μένει μισάνοιχτο καὶ ξεχνιέται ἀφροῦρητο κάποιο παράμερο, ἐκεῖ δά, κρυφὸ παραπόρτι. Κι' ἀπ' αὐτό, γλυστρώντας λίγο-λίγο ἀθόρυβα, μπαίνει καὶ χύνεται κι' ἀπλώνεται καὶ ξάφνου ὀρμάει καὶ σφάζει καταλύτρα ἢ συφορά.

Ἀτελεύτητος πιά ἀπὸ τότε ὁ πόνος κι' ὁ θρήνος βαρὺς κι' ἀσίγαστος, φωλιάζουνε στὰ βάθη τ' ἀγιασμένα τῆς ψυχῆς τῶν Ἑλλήνων,

Γ. Β. Κ.

ΣΗΜ.— Τὸ μόνο "ἔξωθεν,, μελωδικὸ στοιχεῖο, πού ἔχει παρεντεθῇ στὸ ἔργο εἶναι τὸ "Τῇ Ὑπερμάχῳ Στρατηγῷ . . . , τῆς Βυζαντινῆς Ἐκκλησιαστικῆς μας ὑμνωδίας.

Β. ΜΑΡΤΙΝΟΥ
CONCERTO GROSSO

Ἐξέχουσα φυσιογνωμία τῆς Τσεχοσλοβακικῆς μουσικῆς θεωρεῖται ὁ συνθέτης Bohuslav Martinu (1890 - 1959), ὁ ὁποῖος ὕστερα ἀπὸ σπουδὰς στὸ Ὁδεῖον τῆς Πράγας, ἤρχισε τὸ καλλιτεχνικὸν του στάδιον ὡς βιολιστῆς, ἐνῶ, ὡς συνθέτης, ὑπῆρξε, κατ' ἀρχὰς αὐτοδίδακτος. Τὸ 1923, ὅμως, μετέβη στὸ Παρίσι, ὅπου ἔγινε μαθητῆς τοῦ Albert Roussel. Τὸ 1940 ἐγκατέλειψε τὴν γαλλικὴν πρωτεύουσάν διὰ νὰ ἐγκατασταθῇ μονίμως στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες τῆς Ἀμερικῆς, ὅπου καὶ ἀπέθανε τὸ 1959. Πολλαπλὰς ἐπιδράσεις θὰ εὔρη κανεῖς εἰς τὴν μουσικὴν τοῦ Μαρτινίου. Κατὰ πρῶτον λόγον τὴν τοῦ Ρουσσέλ καὶ τοῦ Debussy, ἀργότερα ὅμως καὶ τὴν τοῦ Στραβίνσκυ, τοῦ Χίντεμιτ καὶ τοῦ Σαῖνπεργ, πρὸς τὰς ἀρχὰς, ὅμως τοῦ ὁποίου τέλος δὲν προσεχώρησε. Παραλλήλως ὅμως ἐπηρεάσθη καὶ ἀπὸ τὴν λαϊκὴν μουσικὴν τῆς πατρίδος του, τὸ φολκλόρ τῆς ὁποίας πολλάκις τὸν ἐνέπνευσε.

Τὸ περισσότερον διαδεδομένον ἔργον τοῦ Μαρτινίου εἶναι τὸ σήμερον ἐκτελούμενον «Concerto grosso», τὸ ὁποῖον ἐγράφη τὸ 1937 στὸ Παρίσι καὶ ἐπρόκειτο νὰ ἐκτελεσθῇ, γιὰ πρώτη φορά, στὴ Βιέννη τὸ 1938, πρᾶγμα πού, στὸ τέλος, δὲν κατωρθώθη νὰ γίνῃ, διότι λόγῳ τῆς πολιτικῆς ἀναταραχῆς, τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, μέσα στὴν Αὐστριακὴν πρωτεύουσαν καὶ τῆς γενικῆς ἀκαταστασίας, ἐχάθη τὸ ὑλικὸν ὀρχήστρας καὶ ἡ παρτιτούρα. Ἀλλὰ καὶ ἡ προγραμματισθεῖσα ἐκτέλεσις τοῦ «Concerto grosso» στὸ Παρίσι τὸν Μάϊο τοῦ 1940, δὲν ἔγινε, στὸ τέλος, λόγῳ τοῦ πολέμου πού ἐμαίνετο καὶ τότε ὁ Μαρτινίου ἀπεφάσισε νὰ φύγῃ γιὰ τὴν Ἀμερικὴ, ὅπου καὶ παίχθηκε, γιὰ πρώτη φορά, ἡ σύνθεσις αὐτῆ τοῦ Τσεχοσλοβάκου, μουσουργοῦ, τὸν Νοέμβριον τοῦ 1941, ἀπὸ τὴν Συμφωνικὴ Ὀρχήστρα τῆς Βοστώνης, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Κουσεβίτσκι. Τὸ πρῶτον μέρος τοῦ ἔργου, (Allegro ma non troppo) εἶναι ἓνα κρᾶμα Ἰταλικῆς μελωδικότητος, ἀρμονίας ἀλλὰ Debussy καὶ ρυθμικῆς καθαρῶς σλαβικῆς. Τὸ Adagio ἀρχίζει μὲ ἓνα εἶδος ρετσιτατίβου στὰ βιολοντσέλλα. Ἀκολουθεῖ μιὰ γεμάτη ζωὴ ἀνοδος, μὲ συμμετοχὴν τοῦ πιάνου, πού καταλήγει σὲ μιὰ ὥραία μελωδικὴ φράσιν τῶν ἐγχόρδων, ἡ ὁποία ὕστερ' ἀπὸ πολυφωνικὴ ἐπεξεργασία καὶ ἓνα γεμάτον πάθος κορύφωμα σβύνει, σιγά, σιγά, μέσα στοὺς ἤχους τοῦ πιάνου. Μὲ ἓνα σύντομον λυρικὸν ἐπίλογον τελειώνει τὸ δεύτερον μέρος, ἐνῶ στὸ τελικὸν Allegretto τὸ πιάνο ἀναλαμβάνει, πάλιν, ἐνεργὸν μέρος, παρουσιάζον τὴν ἑμμενον ρυθμικὴν, πού καταλήγει ἐκ νέου, σὲ παθητικὸ κορύφωμα, μὲ κάποια μακρυνὴν ἀπήχησιν βοημηκῆς μουσικῆς.

Τὸ «Concerto grosso» τοῦ Μαρτινίου χαρακτηρίζεται γενικά, ἀπὸ τοὺς εἰδικούς, ὡς ἔργον ἀνήκον εἰς τὸν νεοκλασσικισμὸν, ἐνῶ ὁ ἴδιος ὁ συνθέτης δηλοῖ ὅτι ἡ φόρμα αὐτῆ τῆς μουσικῆς τὸν ἐμπνέει ἰδιαιτέρως, διότι εὐρίσκεται μεταξὺ τῆς μουσικῆς δωματίου καὶ τῆς συμφωνικῆς.

JOHANNES BRAHMS
ΚΟΝΤΣΕΡΤΟ ΓΙΑ ΠΙΑΝΟ ΑΡ. 1

Σε Ρε έλασ., op. 15

Το 1854, ο Μπράμς άρχισε πάλι να έπεξεργάζεται ένα παλιό του έργο: μια Συμφωνία που του ένέπνευσε ή τραγική παραφροσύνη του Σούμαν. Έπειδή όμως δεν είχε ακόμη απόλυτη πεποίθηση εις την ικανότητά του στην ένορχήστρωση, μετέβαλε το έργο αυτό σε μια σονάτα για δύο πιάνο, αλλά και ή νέα αυτή μορφή δεν τον ικανοποίησε και τέλος, ύστερα από άρκετή εργασία, έδωσε εις το έργο την οριστική του μορφή - την μορφή ενός κοντσέρτου για πιάνο και όρχήστρα. Το κοντσέρτο αυτό πρωτοπαίχθηκε εις τις 22 'Ιανουαρίου 1859 εις το 'Ανόβερο, υπό την διεύθυνση του Γιόακιμ και μια εβδομάδα αργότερα εις τις Συν-αυλίες Gewahdhaus της Λειψίας. Το έργο έγινε εις την άρχή δεκτό μάλλον ψυχρά, λόγω του ότι, αντί να γεννά ένα ευχάριστο αίσθημα αισιοδοξίας, αντιθέτως παρουσίαζε θλιβερό κυρίως χαρακτήρα ακόμη και εις το τελικό Rondò, του οποίου ή χαρά διακόπτεται συνεχώς από στιγμές μελαγχολίας. Παρ' όλες αυτές τις επιφυλάξεις, το Κοντσέρτο σε Ρε έλασ. του Μπράμς είναι ένα από τα ωραιότερα έργα του συνθέτου, μία σύνθεσις γεμάτη αυθορμητισμό που ανήκει εις την περίοδο του νεαρού Μπράμς, χωρίς την εκζήτηση της σοφίας που εύρισκομε τόσο συχνά εις τα έργα της ώριμότητος του μουσουργού. Χάριν της ιστορίας πρέπει ν' αναφέρωμεν ότι από την σονάτα για δύο πιάνο ο Μπράμς μετεχειρίσθη μόνο τα δύο πρώτα μέρη διά το Κοντσέρτο σε Ρε έλασ. ενώ το τελευταίο έπέρασε αυτούσιο εις το «Γερμανικό Ρέκβιεμ».

Εις το πρώτο μέρος του Κοντσέρτου ο συνθέτης μεταχειρίζεται ένα από τα πιο δραματικά και άρρενωπά θέματα που έγραψε ποτέ. Το όλον δίνει την έντύπωση της άληθινής τραγωδίας, μιας συνεχούς πάλης έλεγειακών και παθητικών συναισθημάτων. Το δεύτερο μέρος του Κοντσέρτου φέρει τον τίτλον «Benedictus qui venit in nomine Dei» και είναι μία σελις γεμάτη τρυφερότητα βασιζομένη εις δύο ωραιότατα θέματα: το ένα παιζόμενο από τα έγχορδα και το άλλο από τα κλαρινέττα, Το Fina'e αναπτύσσεται μέσα εις μίαν έναλλασσομένην ατμόσφαιρα χαρής αλλά και μελαγχολίας. Το Κοντσέρτο σε Ρε έλασ. του Μπράμς αποτελεί σταθμό εις την ιστορία της μουσικής δημιουργίας του συνθέτου, αν ληφθῇ υπ' όψιν ότι το έγραψεν εις ήλικίαν μόλις είκοσι έξ έτών και ότι παρουσιάζει τεραστία πρόοδον έν σχέσει προς τις σερενάτες που προηγήθησαν, τα πρώτα του δηλαδή δοκίμια για όρχήστρα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΚΛΑΒΟΣ

Δευτέρα 23 'Ιανουαρίου 1967, ώρα 8.30' μ.μ.

ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΤΗΣ ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

Διευθυντής 'Ορχήστρας: ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΡΙΔΗΣ

Σολίστ: YANNULA PAPPAS

(Τραγουδι)

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

C. L. WEBER: FREISCHUTZ (Είσαγωγή)

W. A. MOZART: Συμφωνία άρ. 41 (Διός)

R. WAGNER: Wesendoncklieder (α' έκτέλεσις)

H. BERLIOZ: Τρία κομμάτια από την Καταδίκη του Φάουστ.

Εισιτήρια προς δραχ. 40, 30, 25 και 20 και διά τους σπουδαστάς των άνεγνωρισμένων 'Ωδείων δραχ. 5, πωλούνται κατά τας ώρας 9 π.μ. έως 1.30 μ.μ. εις το Ταμείον του Θεάτρου Κοτοπούλη «ΡΕΞ» τηλ. 629.623 και το απόγευμα της Δευτέρας από της 5 μ.μ.

MONIMA ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

Α' ΒΙΟΛΙΑ

Κολάσης Βύρων
'Αποστολίδης Τάτσης
'Αργυροπούλου 'Ηλέκτρα
'Αβατάγγελος Σπύρος
Δρακοπούλου Ειρήνη
Κασσάρας Σωτήριος
Κεφαλάς Χριστόδουλος
Καβάκος Κωνσταντίνος
Παπα - Μοντσείνγου Λ.
Παπόλας 'Αντώνιος
Πολίτης Σοφοκλής
Σέμσης Μιχαήλ
Σέττας Κωνσταντίνος
Τενεζάκης Θεόδωρος
Τόμπρας Σπύρος

Β' ΒΙΟΛΙΑ

Κοφίνος Γουλιέλμος
Γαβριηλίδης Μιχαήλ
Δεληγιάνης Βάγιας
Δεσποτίδης Παντελής
Θωμάϊδης Κωνσταντίνος
Κλημοπούλου 'Αλκμήνη
Καραμασούνας 'Ανδρέας
Μπατζάκη Αίκατερίνη
Μόρος Θεμιστοκλής
Μπόλος 'Ανδρέας
Χριστοδούλου Μιχαήλ

ΒΙΟΛΑΙ

Βαρδάκης 'Αριστόξενος
Βράδεμβουργ Σαμουήλ
Βατικιώτης 'Ιωάννης
Δούνια Γερτρούδη
Κινδύνης Γεώργιος
Παρουσιάδου 'Ελένη
Πρεστρώ Μάριος
Πουμπουρίδης Γεώργιος
Χαλκουτσάκη Αίκατερ.

ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΛΑ

Γαρουφαλιάς Χρήστος
Βαβαγιάννης 'Ιωάννης
Βλαχόπουλος Κωνσταντ.
Κόκκορη Μαρία
Κυπραίος 'Αναστάσιος
Κοφίνο Γεώργιος
Κατσικάκης Τέλης
Μπενεττός Κοσμάς
Ταχιάτης Σωτήριος

ΒΑΘΥΧΟΡΔΑ

Τζουμάνης 'Αλέξανδρος
'Ιωάννου Παναγιώτης
Κατσιφέρης 'Αναστάσιος
Μαρκογιαννάκης Χαράλ.
Ροδουσάκης 'Ανδρέας
Σαγιαδινός Χρήστος
Συρογιαννόπουλος 'Ανδρ.

ΠΙΑΝΟ

Κυδωνιάτης Κωνσταντ.

ΦΛΑΟΥΤΑ

Urs Rüttimann
Παπαζήσης 'Ιωάννης
Τσιλιμπάρης Νικόλαος

ΟΜΠΟΕ

Chieulet Claude
Φορτούνας Ματθαίος

ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΚΟΡΝΟ

Νέτσης 'Ηλίας

ΚΛΑΡΙΝΑ

Φαραντάτος Χαράλαμπος
Κοντογιώργης 'Ιωάννης
Καρδάμης Θεόφιλος

ΦΑΓΓΟΤΑ

Κακαρούγκας Χρήστος
Βρανίκας Χριστόφορος
Πουλής Δημήτριος

ΚΟΡΝΑ

Κάντζης Γεράσιμος
Κορατζίνος Νικόλαος
Μπότος Γεώργιος
Τσιριγώτης Γεώργιος
Τζαφέστας Κωνσταντίνος
Χυτήρης Σπύρος

ΤΡΟΜΠΕΤΤΕΣ

Δημόπουλος Γεώργιος
Βορίσης Σταύρος
Κάφνης Δημήτριος
Μοντσείνγος Σπύρος

ΤΡΟΜΠΟΝΙΑ

Πυλαρινός Διονύσιος
Κοσκινάς Νικόλαος

ΤΟΥΜΠΑ

Δημαρόγκωνας Νικόλαος

ΚΡΟΥΣΤΑ

'Αργυρόπουλος 'Απόστ.

ΕΚΤΑΚΤΑ ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

Δ. Βράσκος (Βιολι)
Σ. Κυριαζόπουλος (Βιολι)
Δ. Μούτσης (Βιολι)
Δ. Σειράς (Βιολι)
Γιαλούρης 'Ιωάννης (Βιόλα)
Γιαπαλάκης Βασίλειος (Βιόλα)
Κάρδαρης Νικόλαος (Βιόλα)
Κύρου Κωνσταντίνος (Βιολοντσέλλο)
Γιατρās Πολύδωρος (Βαθύχορδον)
Βάγιας Σταύρος (Τρομπόνι)
Ρέγγιος Σπυρίδων (Φλάουτο)
'Αργυρόπουλος Χαράλαμ. (Κρουστά)
Νομικός 'Εμμανουήλ (Κρουστά)
Μπετσάκος Χρήστος (Κρουστά)
Κρίθαρη 'Αλίκη ('Αρπα)
Σοφράς Πολυχρόνης ('Αρπα)

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

"Όσοι έκ τών κ. κ. Συνδρομητών δεν έχουν ρυθμίση την συνδρομήν των διά την θ' περίοδον συναυλιών παρακαλούνται, έφ' όσον δεν θέλουν να χάσουν τας θέσεις των, να τακτοποιηθούν το βραδύτερον μέχρι της 20ης τρέχοντος μηνός, εις τα επί της όδοϋ Ζ. Πηγής 8 - 10 γραφεία της Κρατικής 'Ορχήστρας.

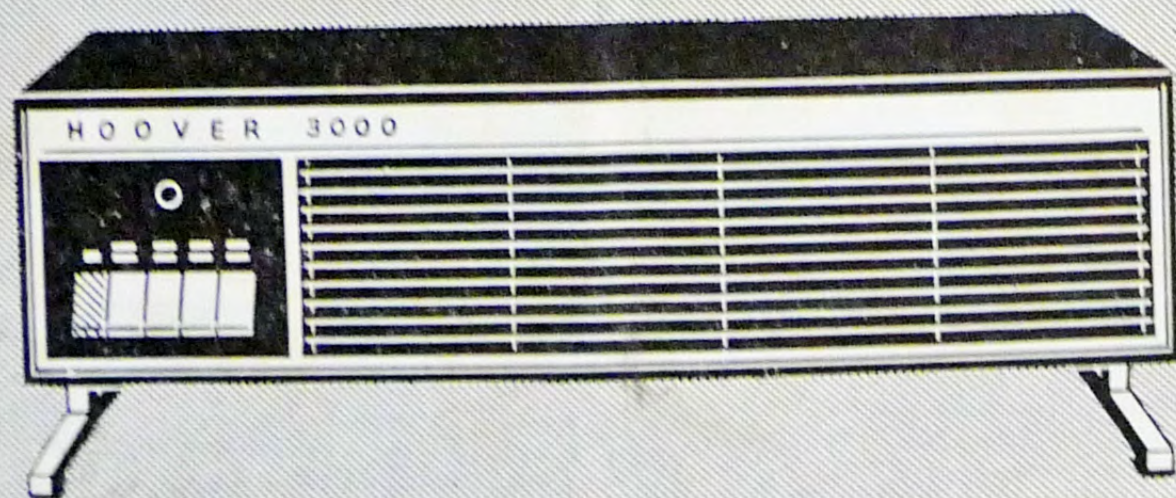

ΑΕΡΟΘΕΡΜΑ HOOVER

3 0 0 0

- ★ Θερμαντικό στοιχείον 3 κιλοβάτ
- ★ Γρήγορη απόδοσις ★ Μεγάλη οικονομία
- ★ 'Απόλυτος καθαριότης ★ 'Ασφάλεια 100%
- ★ ... καί είναι ποιότης HOOVER - 'Αγγλίας

Διαφορετικό από κάθε άλλο είδος θερμάνσεως, τὸ 'Αγγλικὸ 'Αερόθερμο HOOVER 3000, σὲ λίγα δευτερόλεπτα ἀπλώνει μιὰ ὁμοιόμορφη ζεστασιὰ σ' ὅλο τὸν χώρο καὶ σὰς μεταφέρει ἀπὸ τὸν χειμῶνα στὴν ἀνοιξί. Τὸ καλοκαίρι μὲ μιὰ ἀπλὴ κίνησι τοῦ διακόπτη λειτουργεῖ σὰν ἀνεμιστήρας καὶ σὰς προσφέρει δροσερὸ ἀέρα.

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΑΔΗΣ Α.Ε.
ΧΡ. ΛΑΔΑ 13 • ΤΗΛ. 237.860 - 232.010 - 234.529

ΠΛΥΝΤΗΡΙΟ **KEYMATIC**
ΜΕ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ ΕΓΚΕΦΑΛΟ

HOOVER

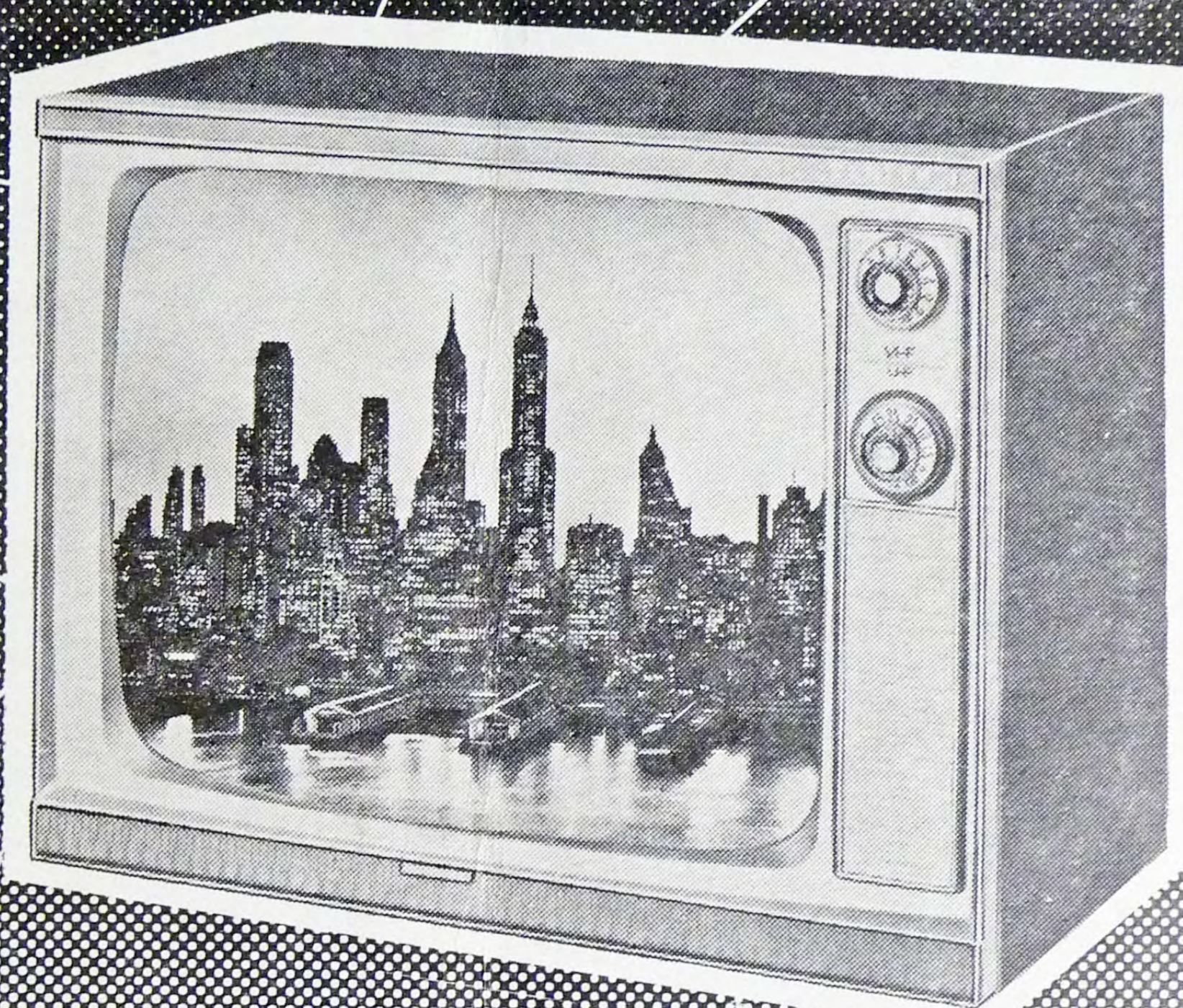
Κάνει 42 δουλειές καί εἶναι τὸ μόνο πού ἔχει 2 διαφορετικούς τρόπους πλυσίματος. Στεγνώνει τὰ ρούχα καλύτερα ἀπὸ κάθε ἄλλο.

Δέν μπορεῖ νά μὴν εἶναι τέλειο, ἀφοῦ εἶναι HOOVER

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ : **ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΑΔΗΣ Α.Ε.** ΧΡ. ΛΑΔΑ 13, ΤΗΛ. 232.010-237.860

ΤΗΛΕΟΡΑΣΙΣ ZENITH

τό ζενίθ της
τηλεοράσεως

**Οί καλλίτερες τής ΑΜΕΡΙΚΗΣ, ρυθμισμένες από τὸ
ἐργοστάσιον, γιὰ τὰ εὐρωπαϊκὰ δίκτυα (C.C.I.R.)**

- ★ Ὅδονη με πατέντα ZENITRON ἐξασφαλίζει εἰκόνα σταθερή, καθαρή καὶ φωτεινή.
- ★ Μὲ συστήματα ἐπιλογῆς VHF καὶ UHF.
- ★ Ὅχι τυπωμένα κυκλώματα, ἀλλὰ σασὶ μεταλλικὸ με συρματοκολλήσεις ἐπίχρυσες.

ZENITH
® U.S.A.

**Δι' ἐγκατάστασιν καὶ συντήρησιν, εἰδικευμένα
συνεργεῖα τεχνικῶν ἐκπαιδευθέντων εἰς τὸ ἐξωτερικόν**

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ: **ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ Α.Ε.** ΧΡ. ΛΑΔΑ 13, ΤΗΛ. 232.010 - 237.860

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 308

16-1-1967

Γ.ΚΑΖΑΣΟΓΛΟΥ: Η Τελευταία Νύχτα του Βυζαντίου (α' εκτέλεση)

B.MARTINU: CONCERTO GROSSO (α' εκτέλεση)

BRAHMS: Κοντσέρτο για Πιάνο Νο Ι, RE Ελασ. (Σολίστ: YURI BOUKOFF)

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 309

30-1-1967

J.CH.BACH: Συμφωνία, σε RE Μειζ.

PROKOFIEFF: Συμφωνία Νο 3 (α' εκτέλεση)

CHOPIN: Κοντσέρτο για Πιάνο Νο 2, FA Ελασ. OP.21 (Σολίστ: W.MAICUZINSKY)

6-3-1967

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 310

WAGNER: RIENZI, Εισαγωγή

KYΔΩΝΙΑΤΗ: Κοντσέρτο για Πιάνο (Σολίστ: ο Συνθέτης) α' εκτέλεση

SCHUMANN: Συμφωνία Νο 2, DO Μειζ.

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 311

27-3-1967

Γ.ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ: Συμφωνικό Πρελούντιο (α' εκτέλεση)

PROKOFIEFF: Κοντσέρτο για Βιολί Νο 2 (Σολίστ: Αποστολίδης) α' εκτέλεση

BRAHMS: Συμφωνία Νο 4, MI Ελασ. OP.98

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 312

10-4-1967

BEETHOVEN: EGMONT

BEETHOVEN: Κοντσέρτο για Βιολί (Σολίστ: W.SCHNEIDERMAN)

R.STRAUSS: Συμφωνία, FA Ελασ. (α' εκτέλεση)

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 313

24,26-4-1967 : Μεγάλη Δευτέρα, Μεγάλη Τετάρτη

BRAHMS: Τραγική Εισαγωγή

BRAHMS: EIN DEUTSCHES REQUIEM (Συμπρατ. η Νέα Κλασική Χορωδία και Σολίστ: Τ.Τσαχουρίδου, Α.Μανίκας)

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 314

9,10-6-1967 Η Συναυλία δόθηκε στην Βαρσοβία με την Ορχήστρα "FILHARMONIA NARODOWA". Κριτικές στα DOSSIERS των Συναυλιών του Εξωτερικού.

ΠΑΛΛΑΝΤΙΟΥ: Προσευχή στην Ακρόπολη

RACHMANINOFF: Ραψωδία σε θέμα PAGANINI (Σολίστ: LIDIA GRYSHTOLOWNA)

CHAUSSON: Συμφωνία, σε SI υφες.

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 315

19-6-1967

NEZEPITH: Προανάκρουσμα Ψαλμών Δαυΐδ

MOZART: Κοντσέρτο για Πιάνο K.V.453 (Σολίστ: N.HENRIOT)

SHOSTAKOVITCH: Συμφωνία Νο 5

28a
Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 316

10-7-1967

MOZART: Συμφωνία Κ.Υ.200

LISZT: Κοντσέρτο για Πιάνο Νο 1 (Σολίστ: Κ.Γαϊτάνος)

FRANCK: Συμφωνία, σε ΡΕ

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 317

24-7-1967

BACH: Συμφωνία, SI υφες.Μειζ.

BEETHOVEN: Συμφωνία Νο 4, SI υφες.Μειζ.

BRAHMS: Κοντσέρτο για Πιάνο Νο 2, SI Υφες.Μειζ.(Σολίστ:ALDO CICCOLINI)

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 318

21-8-1967 Η Συναυλία εδόθη υπέρ των σεισμοπλήκτων

ΕΡΓΑ BEETHOVEN

BEETHOVEN: LEONORE Νο 3

Κοντσέρτο για Πιάνο Νο 3 (Σολίστ: Μ.Χαιρογιώργου)

Κοντσέρτο για Πιάνο Νο 5 (Σολίστ: Γ.Θέμελης)

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 319

30-10-1967

ΕΡΓΑ MOZART

MOZART: Συμφωνία Νο 36(LINZ)

Κοντσέρτο για Βιολί (Σολίστ:Π.Δεσποτίδης)

Κοντσέρτο για Πιάνο Κ.Υ.466 ΡΕ Ελασ.(Σολίστ:Ν.Σεμιτέκολο)

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 320

6-11-1967

MAHLER: Συμφωνία Νο 1

BEETHOVEN: Κοντσέρτο για Πιάνο Νο 2 (Σολίστ G.SORIANO)

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 321

20-11-1967

HINDEMITH: NOBILISSIMA VISIONE, Σουΐτα (α'εκτέλεση)

DVORAK: Κοντσέρτο για Βιολοντσέλλο (Σολίστ: Α.NATOLA)

SAINT-SAËNS: Συμφωνία Νο 3, DO Μειζ.

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 322 α

26-2-1968

ΔΕΛΛΙΟΥ: Προπύλαια, Εισαγωγή (α'εκτέλεση)

BEETHOVEN: Κοντσέρτο για Βιολί (Σολίστ: R.RICCI)

PROKOFIEFF: Συμφωνία Νο 7

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΘΕΡΙΝΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ 1968

SPOT 300

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΟΔΕΙΟΝ ΗΡΩΔΟΥ ΤΟΥ ΑΤΤΙΚΟΥ

ΔΕΥΤΕΡΑ 5 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1968 — ΩΡΑ 8.30' Μ. Μ.

8^Η ΘΕΡΙΝΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ
ΤΗΣ
ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ
ΑΘΗΝΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΒΑΒΑΓΙΑΝΝΗΣ

ΣΟΛΙΣΤ
JURI BOUKOFF
(ΠΙΑΝΟ)

ΘΕΡΙΝΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ 1968

LOUMICAFÉ

ζεστό ή παγωμένο
μοναδική απόλαυσις!

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ 326

1. «Finlandia» JAN SIBELIUS
συμφωνικό ποίημα op. 26

2. Συμφωνία αρ. 3 «Ἡρωική» L. van BEETHOVEN
Σὲ Μί ὕφ. μεῖζ., op. 55

- I. Allegro con brio
II. Marcia funebre
III. Scherzo
IV. Finale (Allegro molto)

3. Κοντσέρτο γιὰ πιάνο καὶ ὀρχήστρα αρ. 1 P. I. TSCHAIKOWSKY
Σὲ Σι ὕφ. ἔλασ., op. 23

- I. Allegro non troppo e molto maestoso -
Allegro con spirito
II. Andantino semplice
III. Allegro con fuoco

Σολίστ : JURI BOUKOFF

Πιάνο Συναυλίας : STEINWAY & SONS

JAN SIBELIUS
FINLANDIA, OP. 26

Ἡ μουσικὴ τοῦ Γιάν Σιμπέλιους εἶναι ὁλόκληρη μιὰ ψυχογραφία τῆς περήφανης Φινλανδικῆς φυλῆς. Καὶ τὸ ἐξαίσιον συμφωνικό του ποίημα ποὺ ἔχει τὸν τίτλο «Finlandia», εἶναι μιὰ φλογερὴ ὁμολογία πίστεως στὴν ἡρωϊκὴ του πατρίδα. Οἱ ἐξαγγελτικοὶ κι' ἐπίσημοι τόνοι του ἀντηχοῦν σὰν ἓνα σάλπισμα ποὺ συγκλονίζει ὅλους. Γιὰ τοὺς συμπατριῶτες τοῦ Σιμπέλιους ἡ «Finlandia» ξεπερνᾷ τὰ ὅρια μιᾶς μουσικῆς συνθέσεως καὶ ἀποκτᾷ τὴ σημασία καὶ τὴν ἔννοια ἑνὸς συμβόλου : τοῦ συμβόλου τῆς ἐλευθερίας τους. Ἀποκρυσταλλώνεται σὲ φλογερὸ ἡχηρὸ τρόπαιο καὶ πατριωτικὸ μνημεῖο. Ἡ «Finlandia» προκαλεῖ παντοῦ τὴν ὕψιστη πατριωτικὴ μέθη. Στὴ Γερμανία θριάμβευσε μὲ τὸν τίτλο «Vaterland» καὶ στὴ Γαλλία ἀποθεώθηκε ὡς «La Patrie». Ὑστερα ἀπὸ τὴ Συνθήκη τῶν Βερσαλλιών, ἡ ἔξοχος ἐμπνεύσεως αὐτὴ συμφωνικὴ σελίδα ἔγινε τὸ ἔμβλημα τῆς νέας Φινλανδικῆς Δημοκρατίας. Στὸν συγκλονιστικὸ μάλιστα ὕμνο, ποὺ συντονίζουν στὸ τέλος τὰ πνευστὰ καὶ ποὺ ἀναπήδησε ἀκέραιος ἀπὸ τὴ φλογισμένη ψυχὴ τοῦ νέου συνθέτη, ἔχουν ἔκτοτε προστεθῇ αὐθόρμητες πατριωτικὲς στροφές.

Γιὰ νὰ νοιώσῃ ὅμως κανεὶς καλύτερα τὴν «Finlandia» καθὼς καὶ τίς ἄλλες δημιουργίες τοῦ Σιμπέλιους, πρέπει νὰ διαβάσῃ τὴν ἀκόλουθη «ὁμολογία πίστεως», ποὺ εἶναι ἡ εὐγενέστερη καὶ ἡ ἠθικώτερη ποὺ ἓνας ἀληθινὰ μεγάλος συνθέτης μπόρεσε ποτὲ νὰ διατυπώσῃ : «Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἀγαπῶ τ' ὄνειρο καὶ ὅτι ἐπιθυμῶ κυρίως νὰ εἶμαι ἓνας ποιητῆς τῆς Φύσεως. Λατρεύω τοὺς μυστηριώδεις ἤχους τῶν δασῶν, τῶν νερῶν καὶ τῶν ὀρέων... Εἶμαι εὐτυχισμένος ὅταν μὲ ἀποκαλοῦν πατριδολάτρη καὶ φυσιολάτρη. Οἱ φωνές τῆς πατρίδος καὶ τῆς φύσεως εἶναι οἱ φωνές τοῦ Θεοῦ, κι' ὅταν ἓνας μουσικὸς κατορθώσῃ νὰ μεταφέρῃ στὸ ἔργο του τὸν ἀντίλαλό τους, τότε θὰ ἔχῃ πλούσια ἀνταμειφθῇ γιὰ ὅλες του τίς προσπάθειες».

L. van BEETHOVEN
ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΑΡΙΘ. 3 «ΗΡΩΙΚΗ»
Σὲ Μί ὕφ. μεῖζ., op. 55

Στὸ θαυμασμὸ ποὺ εἶχε ὁ Μπετόβεν πρὸς τὸν Ναπολέοντα χρωστοῦμε τὴν σύνθεσι τῆς «Ἡρωικῆς». Τὸ γεγονὸς αὐτὸ φαίνεται καὶ ἀπὸ τὴν σελίδα τοῦ αὐτογράφου, ποὺ διατηροῦσε ὁ «Ὁμιλος τῶν Φιλομούσων» τῆς Βιέννης καὶ στὴν ὁποίαν ὁ τίτλος εἶναι

δ' ἐξῆς: «Sinfonia Grande (in)titolata Bonaparte, 1804 im August» κλπ. Ἡ σύνθεσις τῆς «Ἡρωικῆς» ἄρχισε τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 1802 καὶ τελείωσε τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1804. Ἐν τῷ μεταξύ εἶχε οβήσει καὶ ὁ θαυμαστὸς τοῦ Μπετόβεν πρὸς τὸν Βοναπάρτη, λόγῳ τοῦ ὅτι ὁ τελευταῖος εἶχε στεφθῇ αὐτοκράτωρ· καὶ ὁ τίτλος τῆς Τρίτης Συμφωνίας μετετράπη ἀπὸ τὸν συνθέτη σέ: «Sinfonia eroica composta per festeggiare in sovvenire di un grand'uomo...».

Ἡ Τρίτη Συμφωνία πρὸ μακρὰ ἀπ' τὶς ἄλλες, ἐξαιρέσει τῆς Ἑνάτης, κόβει κάθε δεσμὸν μὲ τὸ παρελθὸν καὶ ἐγκαινιάζει τὴν περίοδο τῆς ἐπαναστατικῆς μουσικῆς τοῦ Μπετόβεν. Ὁ Βάγκνερ, πού τὴν ἀναλύει λεπτομερῶς, λέει ὅτι πρέπει νὰ θεωρήσωμε τὴν ἐπωνυμία «Ἡρωικὴ» ὅτι ἀπευθύνεται ὅχι σὲ πολεμικὸ ἥρωα, ἀλλὰ ὑπὸ τὴν γενικώτερη σημασία στὸν «ἥρωα ἄνθρωπον» πού κατέχει σὲ ὕψιστον βαθμὸν τὰ αἰσθήματα: τὸν ἔρωτα, τὸν πόνο καὶ τὴν δύναμι. Ἀπὸ τὴν τελευταία, τὴν δύναμι, πηγάζει, κατὰ τὸν Βάγκνερ, ὁλόκληρο τὸ πρῶτον μέρος. Τὸ δεύτερον μέρος τῆς Συμφωνίας εἶναι ἓνα πένθιμον ἐμβατήριον ἀπὸ τὸ ὅποιο, πάλιν κατὰ τὸν Βάγκνερ δίνει τὴν ἐντύπωσιν μεγάλου, ἀλλὰ συγκρατημένου πόνου· αὐστηρὴ καὶ ἀρρενωπὴ μελαγχολία ἀνυψώνεται ἀπὸ τὴν ὀρχήστρα, στὴν ἀνάμνησιν τῶν δακρύων τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἐσωτερικῆς ταραχῆς. Τὸ Σκέρτσον μοιάζει μὲ μακρυνὸ μούγκρισμα πού ὅλο καὶ πλησιάζει, γιὰ νὰ καταλήξῃ σ' ἓνα ξέσπασμα ὅλης τῆς ὀρχήστρας. Πάρα κάτω, στὸ Τρίον, ἡ εἰκὼν ἀλλάζει· ὁ συνθέτης μὲ τὰ κυνηγετικὰ κόρνα, μᾶς παρουσιάζει τὴν ἀρρενωπὴν ζωηρότητα, μᾶς δίδει τὴν ἰδέαν τῆς ὥραιας καὶ χαρωπῆς ζωῆς· ἐδῶ ὁ ἄνθρωπος δρᾷ στὴ γαλήνη καὶ τῇ χαρᾷ. Τὸ Φινάλε εἶναι ἓνα θέμα μὲ παραλλαγές, πού ὁ Μπετόβεν εἶχε χρησιμοποιοῦναι στὸ μπαλλέτο τοῦ «Προμηθέως» (1801). Ὑπάρχουν ὅμως καὶ πολλὰ ἀκόμῃ νέα στοιχεῖα καὶ μάλιστα τὸ ἀρρενωπὸ καὶ πολεμικὸ θέμα σὲ 2/4 πού ἀκούγεται ἀπὸ τὰ κόρνα, καθὼς καὶ ἡ ἐπάνοδος τῆς διακεκομμένης φράσεως πού θυμίζει τοὺς λυγμοὺς τοῦ πένθιμου ἐμβατηρίου. Γιὰ τὸ σημεῖον αὐτὸ ὁ Βάγκνερ λέγει: «Ἡ καρδιὰ κλαίει ἀκόμῃ μιὰ φορὰ καὶ ἓνα εὐγενικὸ δάκρυ τρέχει ἀπὸ τὰ μάτια· ἡ γοητεία ὅμως τῆς μελαγχολίας σκορπίζεται καὶ τότε ξεσπάει ὁ ἀλαλαγμὸς τῆς δυνάμεως πού ἔχει ἐννοηθῇ μὲ τὴν ἀγάπην, μέσα ἀπὸ τὴν ὁποία δημιουργεῖται τώρα ὁ πλήρης καὶ τέλειος ἄνθρωπος».

P. TSCHAIKOWSKY

ΚΟΝΤΣΕΡΤΟ ΓΙΑ ΠΙΑΝΟ ΚΑΙ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΡ. 1

Σὲ Σι ὕφ. ἔλασ., op. 23

Τὸ Κοντσέρτο γιὰ πιάνο σὲ Σι ὕφ. ἔλασ. τοῦ Τσαϊκόφσκυ εἶναι τὸ πρῶτον ἀπὸ τὰ τρία παρεμφερῆ ἔργα πού ἔγραψε ὁ συνθέτης. Ἀνήκει στὴν πρώτη δημιουργικὴ περίοδο τοῦ Ρώσσου μουσουργοῦ καὶ μὲ αὐτὸ ἀσφαλῶς ἀρχίζει νὰ γίνεταί γνωστὸς στὸ διεθνὲς κοινόν, ἀφ' οὔτου τὸ πρωτόπαιξε στὸ Βερολίνο, στὰ 1875, ὁ Χάνς φὸν Μπύλοβ, διευθύνοντας ταυτοχρόνως καὶ τὴν ὀρχήστρα. Ὁ Τσαϊκόφσκυ προώριζε τὸ Πρῶτον τοῦ Κοντσέρτου γιὰ πιάνο γιὰ τὸν Νικόλαον Ρουμπινστάιν, στὸν ὁποῖον μάλιστα τὸ εἶχε ἀφιερῶσει. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ Ρώσος πιανίστας ζητοῦσε ἐπιμόνως ἀπὸ τὸν συνθέτη ν' ἀλλάξῃ ὀρισμένα πράγματα, ὁ Τσαϊκόφσκυ ἀπέσυρε τὸ ἔργον τοῦ ἀπὸ αὐτὸν φωνάζοντας: «Δὲν θὰ ἀλλάξω οὔτε μιὰ νόταν». Καὶ ἐτήρησε τὸν λόγον τοῦ γιὰ τὸ Κοντσέρτον παρέμεινε ὑπὸ τὴν ἀρχικὴν του μορφήν, ἀφοῦ ἀπλῶς ἀφιερῶθη τὴν φορὰ αὐτὴ στὸν Χάνς φὸν Μπύλοβ, ὁ ὁποῖος δὲν ἄργησε νὰ τὸ κἀνὴ δημοφιλέστατον στὸ κοινόν, ὅχι μόνον τῆς Εὐρώπης ἀλλὰ καὶ τῆς Ἀμερικῆς.

Κανένα ἴσως Κοντσέρτον γιὰ πιάνο δὲν ἀρχίζει μὲ θέμα τόσο ἐπιβλητικὸν καὶ συναρπαστικὸν καὶ δίκαια γεννᾷ τὴν ἀπορία πῶς ὁ συνθέτης δὲν ἐξεμεταλλεύθη ὅσον θὰ ἔπρεπε τὸ θέμα αὐτό, προτιμήσας ἀντιθέτως νὰ βασίσῃ τὴν ἀνάπτυξιν ὅλου τοῦ πρώτου μέρους σὲ δευτερεύοντα θέματα. Λίγοι ἐπίσης θὰ γνωρίζουν ὅτι μὲ τὸ ἀρχικὸν θέμα τοῦ Κοντσέρτου· καθὼς ἀναφέρει ὁ βιογράφος τοῦ Τσαϊκόφσκυ Ριχάρδος Στάϊν· ἓνας Γερμανὸς συνθέτης τοῦ ἐλαφροῦ θεάτρου εἶχε δημιουργήσῃ ἓνα λαϊκὸν τραγουδάκι, μὲ τὸν τίτλον: «Οἱ τραγουδισταὶ τοῦ σκοτεινοῦ δάσους», πού εἶχε γίνῃ πασίγνωστο στὴν Γερμανίαν καὶ ἰδιαίτερα στὸ Βερολίνον. Σὲ ἀντίθεσιν πρὸς τὸ ἀρχικὸν θέμα, ἔρχεται ὁ παθητικὸς καὶ τρυφερὸς χαρακτήρ τοῦ πλαγίου θέματος, πού ἀποτελεῖ καὶ τὸν πραγματικὸν πυρῆνα γιὰ τὴν ἀνάπτυξιν. Τὸ δεύτερον μέρος τοῦ Κοντσέρτου ἀρχίζει μὲ μιὰ γλυκεῖαν μελωδίαν μὲ ὠραιότατες ἀρμονίας σὲ ἀντίθεσιν τῆς ὁποίας ἔρχεται κατόπιν μιὰ δευτέρα φράσις πού παίζει μόνον ἡ ὀρχήστρα καὶ πού θυμίζει προφανῶς ἓνα παλιὸ γαλλικὸν τραγουδάκι. Τὴν μεγαλύτερην ἐνότητα σὲ ὅλον τὸ ἔργον παρουσιάζει τὸ τελευταῖον μέρος καὶ λόγῳ ἐπεξεργασίας καὶ λόγῳ συσχετίσεως τῶν θεμάτων, τὰ ὁποῖα, ἂν καὶ διάφορα ρυθμικῶς, ἔχουν προφανῶς τὴν ἴδιαν ρίζαν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΚΛΑΒΟΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Αί τρεῖς τελευταῖαι Συναυλῖαι τῆς Θερινῆς Περιόδου τῆς Κρατικῆς Ὁρχήστρας Ἀθηνῶν περιλαμβάνονται ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῶν ἐκδηλώσεων τοῦ Φεστιβάλ Ἀθηνῶν εἶναι δὲ αἱ κάτωθι :

ΘΕΑΤΡΟΝ ΗΡΩΔΟΥ ΤΟΥ ΑΤΤΙΚΟΥ

Δευτέρα 12 Αὐγούστου 1968, ὥρα 8.30

Διευθυντῆς Ὁρχήστρας: JOHN PRITCHARD

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α

HECTOR BERLIOZ: Βασιλικὸ κυνήγι καὶ Θύελλα (Πρώτη ἐκτέλεσις)

L. VAN BEETHOVEN: Συμφωνία ἀρ. 4, σὲ Σι ὕφ. μεῖζ. op. 60

N. RIMSKY KORSAKOV: "Σεχεραζάτ" Συμφωνικὴ Σουΐτα op. 35

Δευτέρα 19 Αὐγούστου 1968, ὥρα 8.30

Διευθυντῆς Ὁρχήστρας: ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΡΙΔΗΣ

Σολίστ: ANDRÉ NAVARA (βιολοντσέλλο)

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α

CHR. GLUCK: "Ἀλκίσις" Εἰσαγωγή

J. HAYDN: Κοντσέρτο γιὰ βιολοντσέλλο εἰς Ρε μεῖζ.

H. BERLIOZ: "Φανταστικὴ Συμφωνία"

Δευτέρα 26 Αὐγούστου 1968, ὥρα 8.30

Διευθυντῆς Ὁρχήστρας: ΘΕΟΔ. ΒΑΒΑΓΙΑΝΝΗΣ

Σολίστ: VLADIMIR ASHKENASY (πιάνο)

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α

ANT. BRUCKNER: Συμφωνία ἀρ. 4 (Ρομαντικὴ) σὲ Μι ὕφ. μεῖζ.

S. RACHMANINOFF: Κοντσέρτο γιὰ πιάνο καὶ ὀρχήστρα, ἀρ. 2
σὲ Ντό ἐλασ. op. 18

Εἰσιτήρια πωλοῦνται εἰς τὰ Ταμεία τοῦ Φεστιβάλ Ἀθηνῶν, ὁδὸς Σταδίου 4
Τηλέφ. 221.459 κατὰ τὰς ὥρας 9 π. μ. ἕως 2 μ. μ. καὶ 5 μ. μ. - 9 μ. μ. κα-
θημερινῶς καὶ τὸ ἀπόγευμα τῆς Δευτέρας εἰς τὸ Ταμεῖον Ὁδείου Ἡρώδου
τοῦ Ἀττικοῦ Τηλέφ. 232.771.

ΜΟΝΙΜΑ ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

Α' ΒΙΟΛΙΑ

ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΛΑ

ΚΛΑΡΙΝΑ

ΕΞΑΡΧΩΝ

*Αποστολίδης Τάτσης

Βαβαγιάννης Ἰωάννης
Βλαχόπουλος Κωνσταντ.
Κόκκορη Μαρία

Φαραντᾶτος Χαράλαμπος
Κοντογιώργης Ἰωάννης
Καρδάμης Θεόφιλος

*Αργυροπούλου Ἡλέκτρα
Δρακοπούλου Εἰρήνη
Κασάρας Σωτήριος
Κεφαλᾶς Χριστόδουλος
Καβᾶκος Κωνσταντῖνος
Παπᾶ - Μοντσενίγου Λ.
Παπόλας Ἀντώνιος
Πολίτης Σοφοκλῆς
Σέμσης Μιχαήλ
Σέττας Κωνσταντῖνος
Τενεζάκης Θεόδωρος
Τόμπρας Σπυρίδων

Κυπραῖος Ἀναστάσιος
Κοφίνο Γεώργιος
Κατσικάκης Τέλης
Μπενετᾶτος Κοσμάς
Ταχιάτης Σωτήριος

ΦΑΓΓΟΤΑ
Κακαρούγκας Χρῆστος
Βρανίκας Χριστόφορος
Πουλῆς Δημήτριος

ΚΟΡΝΑ

ΒΑΘΥΧΟΡΔΑ

Τζουμάνης Ἀλέξανδρος
Ἰωάννου Παναγιώτης
Κατσιφέρης Ἀναστάσιος
Μαργογιαννάκης Χαράλ.
Ροδουσάκης Ἀνδρέας
Σαγιαδινός Χρῆστος
Συρογιαννόπουλος Ἀνδρ.

Κάντζης Γεράσιμος
Κορατζῖνος Νικόλαος
Μπότος Γεώργιος
Τσιριγώτης Γεώργιος
Τζαφέστας Κωνσταντῖνος
Χυτήρης Σπύρος

ΤΡΟΜΠΕΤΤΕΣ

Βορίσης Σταῦρος
Κάφνης Δημήτριος

ΦΛΑΟΥΤΑ

Urs Rüttimann
Παπαζήσης Ἰωάννης
Τσιλιμπάρης Νικόλαος

ΤΡΟΜΠΟΝΙΑ
Πυλαρινός Διονύσιος
Κοσκινᾶς Νικόλαος

ΒΙΟΛΑΙ

Βαρδάκης Ἀριστόξενος
Βράδεμβουργ Σαμουήλ
Βατικιώτης Ἰωάννης
Δούνια Γερτρούδη
Κινδύνης Γεώργιος
Παρουσιάδου Ἑλένη
Πρεστρὼ Μάριος
Πουμπουρίδης Γεώργιος
Χαλκουτσάκη Αἰκατέρ.

ΟΜΠΟΕ
Chieulet Claude

ΤΟΥΜΠΑ
Δημαρόγκωνας Νικόλαος

ΤΥΜΠΑΝΑ

*Αργυρόπουλος Ἀπόστ.

ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΚΟΡΝΟ

Νέτσης Ἡλίας

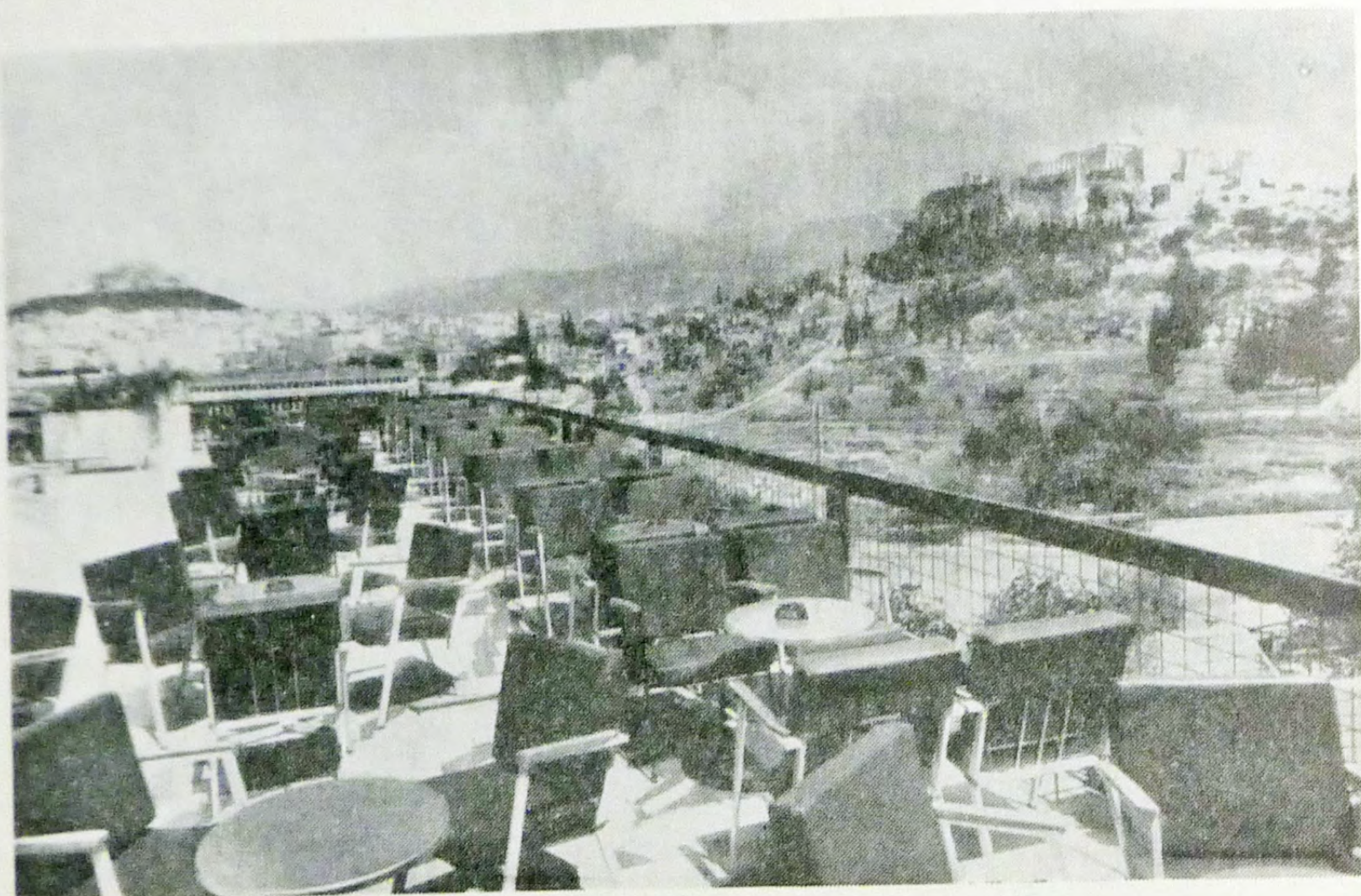
ΠΙΑΝΟ

Κυδωνιάτης Κωνσταντ.

ΕΚΤΑΚΤΑ ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

Βράσκος Δ. (Βιολι)
Ζαραλῆς Ἰωάν. (Βιολι)
Κρομμύδας Ἀριστ (Βιολι)
Μαργαζιώτης Κ. (Βιολι)
Μαργαρίτης Στ. (Βιολι)
Σειρᾶς Δημ. (Βιολι)
Γιαλούρης Ἰωάννης (Βιόλα)
Γιαπαλάκης Βασίλειος (Βιόλα)
Κύρου Κωνσταντῖνος (Βιολοντσέλλο)

Χατζησεῦς Σάββας (Βαθύχορδον)
Καρυώτης Κωνστ. (Τρομπέττα)
Βάγιας Σταῦρος (Τρομπόνι)
Ρέγγιος Σπυρίδων (Φλάουτο)
*Αργυρόπουλος Χαράλαμ. (Κρουστά)
Νομικός Ἐμμανουήλ (Κρουστά)
Μπετσᾶκος Χρῆστος (Κρουστά)
Παπαδημητρίου Βίκυ (*Ἀρπα)
Σοφρᾶς Πολυχρόνης (*Ἀρπα)

ΡΟΥΦ ΓΚΑΡΝΤΕΝ
Θ Η Σ Ε Ι Ο Ν

Στό Ρούφ Γκάρντεν ΘΗΣΕΙΟΝ δά βρῆτε ἀσφαλῶς αὐτό πού ΖΗΤΑΤΕ αὐτό πού ζητάει ὅλη ἡ ΑΘΗΝΑ.

ΜΑΓΕΥΤΙΚΗ ΘΕΑ
ΚΑΘΑΡΟ ΑΕΡΑ
ΔΡΟΣΙΑ

Στό Ρούφ Γκάρντεν ΘΗΣΕΙΟΝ δά βρῆτε κρύα φαγητά, Σπεσιαλιτέ γλυκά δικῆς μας παρασκευῆς, δροσιστικά πολίτικα Παγωτά, Ἀγνό καφέ.

Στό Ρούφ Γκάρντεν ΘΗΣΕΙΟΝ δά βρῆτε οἰκογενειακή περιποίηση, χαμηλές τιμές.

ΔΙΑΝΥΚΤΕΡΕΥΟΥΜΕ

Ὁδός Ἀποστόλου Παύλου 25 καί Ἀγ. Μαρίνης (πλ. Θησείου)
ΤΗΛ. 367.634 - 367.655

ΠΑΣΣΑΡΗΣ

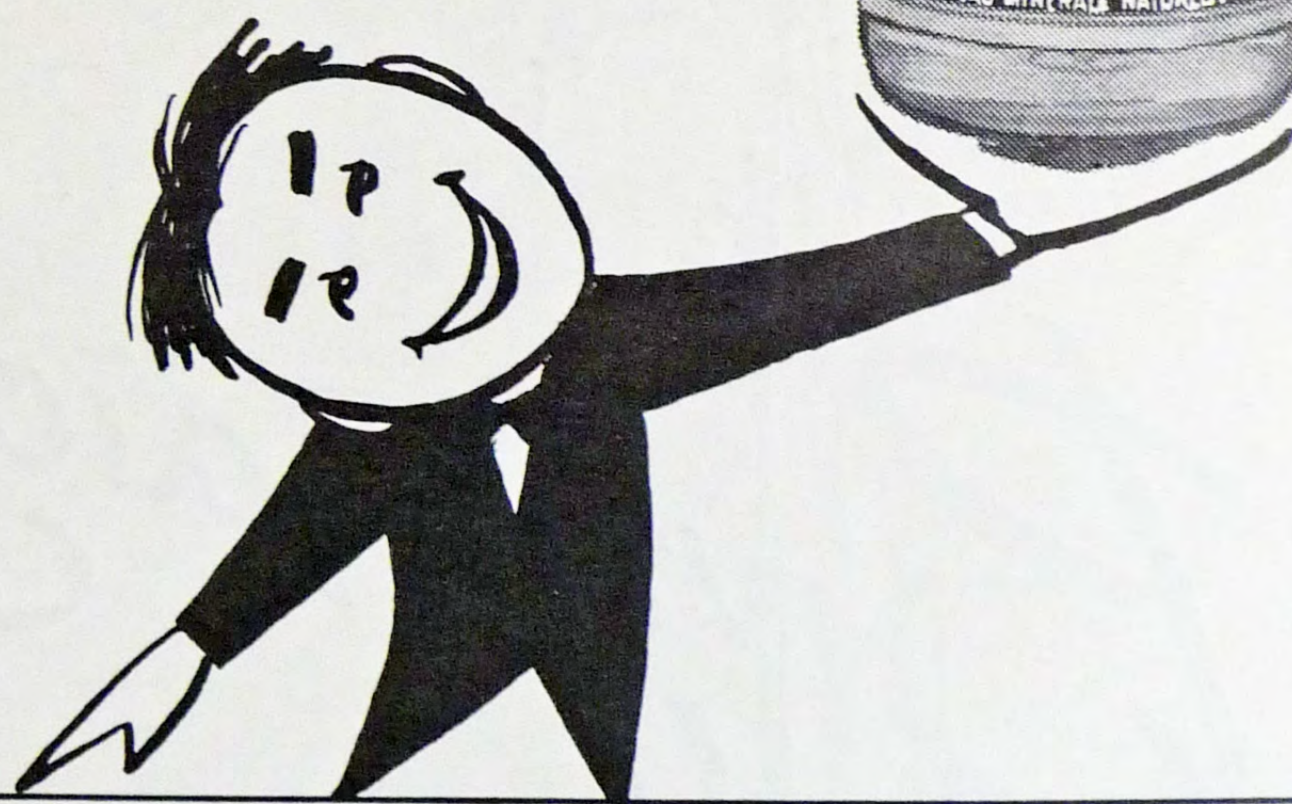
ΣΤ. **Βεντσαῖος**

ΔΙΑΘΕΤΟΜΕΝ ΤΑ
ΣΠΑΝΙΩΤΕΡΑ
ΚΑΙ
ΩΡΑΙΟΤΕΡΑ
ΑΝΘΗ & ΦΥΤΑ

ΑΠΟΣΤΕΛΛΟΜΕΝ ΑΝΘΗ ΣΕ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΜΕ ΤΗΝ ΔΙΕΘΝΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ FLEUROP-INTERFLORA

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 73 (ΟΜΟΝΟΙΑ) ΤΗΛ. 315.722
ΥΠΟΚ/ΜΑ ΚΟΛΩΝΑΚΙΟΥ ΠΑΤΡ. ΙΩΑΚΕΙΜ 50 (ΚΟΛΩΝΑΚΙ) ΤΗΛ. 723.293

ΤΟ ΜΟΝΑΔΙΚΟ
ΕΠΙΤΡΑΠΕΖΙΟ
ΝΕΡΟ
ΠΟΥ
ΧΑΡΙΖΕΙ
ΥΓΕΙΑ

ΠΑΣΣΑΡΗΣ

”ZUNO-NEPO”

ΤΗΛΕΦ. 610.172

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 322 β

15-4-1968

ΠΑΛΛΑΝΤΙΟΥ: CHACONNE

PROKOFIEFF: Κοντσέρτο για Πιάνο Νο 3 (Σολίστ: N.MAGALOFF)

TSCHAIKOWSKY: Συμφωνία Νο 6

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 323 α

20-5-1968 Η Συναυλία δόθηκε στο HAGEN, στα πλαίσια των SYMPHONIEKONZERTE της πόλης, στην αίθουσα του STADTTHEATER. Κριτικές στα DOSSIERS των Συναυλιών του Εξωτερικού.

J.CH.BACH: Συμφωνία, σε SI υφες.

BRAHMS: Κοντσέρτο για Βιολί (Σολίστ: EDITH PEINPMANN)

CHAUSSON: Συμφωνία, σε SI εφες.

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 323 β

17-6-1968

GIANNINI: DIVERTIMENTO (α' εκτέλεση)

BEETHOVEN: Κοντσέρτο για Πιάνο Νο I, DO Μειζ. (Σολίστ: K.BILLING)

SCHUMANN: Συμφωνία Νο I, SI Μειζ.

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 324

1-7-1968 Ημέρα ενταφιασμού του Χρήστου Γαρουφαλιά

MOZART: Συμφωνία Νο 36 (LINZ)

SCHUMANN: Κοντσέρτο για Βιολοντσέλλο, σε LA (Σολίστ: Τάχιιάτης)

BRAHMS: Συμφωνία Νο 2

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 325

15-7-1968

BACH-RESPIGHI: PASSACAGLIA, σε DO

ΣΚΛΑΒΟΥ: INTRMEZZO

BRAHMS: VIER ERNSTE GESÄNGE (Σολίστ: TH.BAILEY)

CHAUSSON: Συμφωνία, σε SI υφες.

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 326

5-8-1968

SIBELIUS: "FINLANDIA" Συμφωνικό Ποίημα OP.26

BEETHOVEN: Συμφωνία Νο 3, EROICA, MI υφες. Μειζ. OP.55

TSCHAIKOWSKY: Κοντσέρτο για Πιάνο Νο I (Σολίστ: JURI BOUKOFF)

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 327

BRUCKNER: Συμφωνία Νο 4

CHOPIN: Κοντσέρτο για Πιάνο Νο 2 (Σολίστ: V.ASHKENASY)

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 328

4-II-1968

HAYDN: Συμφωνία No 21, σε LA (α' εκτέλεση)

HINDEMITH: MATTIS DER MALER

RACHMANINOFF: Κοντσέρτο για Πιάνο No 2 (Σολίστ: PH.ENTREMONT)

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 329

2-12-1968

SCHUMANN: MANFRED

BEETHOVEN: Κοντσέρτο για Πιάνο No 3 (Σολίστ: S.MERCIER)

MAHLER: ADAGIETTO

SIBELIUS: Συμφωνία No 3 (α' εκτέλεση)

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 330

21,22-12-1968 Η Συναυλία δόθηκε στο Βερολίνο, στην HOCHSCHULSAAL με την SYMPHONISCHES ORCHESTER BERLIN. Κριτικές στα DOSSIERS των Συναυλιών του Εξωτερικού.

BRAHMS: Κοντσέρτο για Βιολί, OP.77 (Σολίστ: WALTER FORCHERT)

BRUCKNER: Συμφωνία No 4 (DIE ROMANTISCHE)

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 331

13,14-1-1969 Η Συναυλία δόθηκε στο SAARBRÜCKEN, με την STÄDTISCHES ORCHERTER στο STADTTHEATER της πόλης. Κριτικές στα DOSSIERS των Συναυλιών του Εξωτερικού.

HINDEMITH: NOBILISSIMA VISIONE

CHOPIN: Κοντσέρτο για Πιάνο No I (Σολίστ: K.DELSEIT)

FRANCK: Συμφωνία, σε RE

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 332

27-1-1969

LISZT: TASSO

WEBER: Κοντσέρτο για FAGOTTO (Σολίστ: M.TURCOVIC) α' εκτέλεση

MARTINU: Συμφωνία No I (α' εκτέλεση)

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 333

10-2-1969

BACH-MITROPOULOS: Φαντασία - Φούγκα, SOL Ελασ.

E.BLOCH: CONCERTO GROSSO (α' εκτέλεση)

BRAHMS: Κοντσέρτο για Πιάνο No I (Σολίστ: ANDOR FOLDES)

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 334

10-3-1969

BEETHOVEN: Εγείνια - Εισαγωγή

" " " : Τριπλό Κοντσέρτο (Σολίστ: Κυδωνιάτης, Τόμπρας, Ταχιάτης)

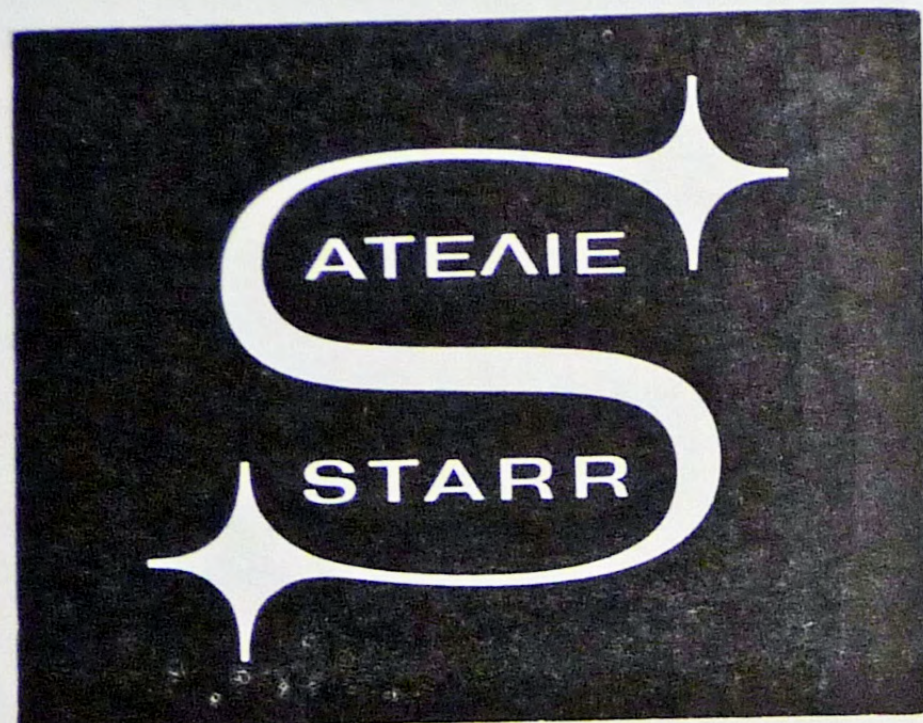
MAHLER: KINDERTOTENLIEDER (Σολίστ: Β.Φραγκουλάκη)

BERLIOZ: BENVENUTO CELLINI - Εισαγωγή

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΧΕΙΜΕΡΙΝΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ 1968 - 1969

★ ΦΟΡΕΜΑΤΑ
★ ΠΑΛΤΑ
★ ΑΔΙΑΒΡΟΧΑ
★ ΟΜΠΡΕΛΛΕΣ
★ ΤΣΑΝΤΕΣ
★ ΚΑΛΤΣΕΣ
★ FAUX - BIJOUX

ΦΟΥΣΤΕΣ ★
ΜΠΛΟΥΖΕΣ ★
ΠΛΕΚΤΑ ★
ΠΑΙΔΙΚΑ ★
ΕΣΩΡΟΥΧΑ ★
ΜΑΝΔΥΛΙΑ ★
ΡΟΜΠΕΣ ★

ΚΑΘΕ ΚΟΜΨΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΝΤΥΝΕΤΑΙ ΣΤΟ

*Ατελιέ
Στάρ*

Ε.Ε. "ΣΤΑΡΡ", Α.Ε. ΣΤΟΑ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ 12 - ΤΗΛ. 223.221

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ (ΡΕΞ)

ΔΕΥΤΕΡΑ 7 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1969 — ΩΡΑ 8.30' Μ. Μ

20^Η ΣΥΝΑΥΛΙΑ
ΤΗΣ
ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ
ΑΘΗΝΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΒΑΒΑΓΙΑΝΝΗΣ

ΣΟΛΙΣΤ
THERESE DUSSAUT
(ΠΙΑΝΟ)

27^Η ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ 1968 — 1969

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ 336

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

1. «Λύτρωσις» CESAR FRANCK
(Συμφωνικὸν ποίημα)

2. Συμφωνία εἰς Ρὲ ἔλασ. CESAR FRANCK
- I. Lento - Allegro non troppo
 - II. Allegretto
 - III. Allegro non troppo

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

3. Κοντσέρτο γιὰ πιάνο καὶ ὀρχήστρα ED. GRIEG
Σὲ Λὰ ἔλασ., op. 16
- I. Allegro moderato - Meno allegro
Poco più allegro
 - II. Adagio
 - III. Allegro maestoso - Quasi presto

Σολιστ : THERESE DUSSAUT

Πιάνο Συναυλίας : STEINWAY & SONS

Χορδιστὴς πιάνου : Ἰωσήφ Φερῖγκος

THERESE DUSSAUT

Ἔπαιξεν μετὰ τὴν Κ. Ο. Α. στίς 13 Νοεμβρίου τοῦ 1967.

CESAR FRANCK

ΛΥΤΡΩΣΙΣ

(Συμφωνικὸν ποίημα)

Ὁ Φράνκ ἔγραψε τὸ ὁρατόριό του «Λύτρωση» στὰ 1872 καὶ τὸ πρωτοπαρουσίασε στὸ κοινὸ στὶς Συναυλίες Colonne τῇ Μεγάλῃ Πέμπτῃ τοῦ 1873. Τὸ ἔργο τότε δὲν εἶχε καμμιά ἐπιτυχία· ὁ συνθέτης μάλιστα εἶχε ἀναγκασθῇ νὰ παραλείψῃ καὶ τὸ «συμφωνικὸ κομμάτι» ποὺ ἀπὸ τὴν ἀρχικὴ μορφή δὲν εἶναι πειὰ γνωστὸ γιατί ὁ Φράνκ ἀργότερα τὸ ξανάγραψε καὶ ἔδωκε τὸν τύπο ποὺ γνωρίζουμε σήμερα. Γιὰ τὸ «Συμφωνικὸ αὐτὸ κομμάτι», ποὺ ἀποτελοῦσε τὸ δεύτερο μέρος τοῦ ὁρατορίου, ὁ Φράνκ εἶχε δώσει τὴν ἐπομένη ἐρμηνεία: «Οἱ αἰῶνες περνοῦνε - Χαρὰ τοῦ κόσμου ποὺ μεταμορφώνεται στὰ λόγια τοῦ Χριστοῦ - Ἄδικα ἀρχίζει ἡ περίοδος τῶν διωγμῶν· ἡ Πίστις θριαμβεύει - Ἀλλὰ ἡ ὥρα τοῦ σύγχρονου κόσμου σημαίνει. Ἡ πίστις χάθηκε· ὁ ἄνθρωπος ἔρμαιο πάλι τῆς ἡδονῆς καὶ τῶν ἀγόνων ἐπιδιώξεων, ξαναβρῆκε τὰ πάθη ἄλλων ἐποχῶν». Ἡ «Συμφωνία», ὅπως ὠνόμασε ὁ Φράνκ τὸ «συμφωνικὸ κομμάτι» τῆς ἀρχικῆς ἐκδόσεως δὲν ἔχει καμμιά ἀπολύτως σχέση μετὰ τὸ παλιὸ αὐτὸ κομμάτι. Εἶναι μία δημιουργία ἐντελῶς καινούργια, ποὺ δείχνει μάλιστα ἀρκετὰ τὴν καλλιτεχνικὴ συνείδηση τοῦ συνθέτη ποὺ δὲν ἐδίστασε νὰ γράψῃ ἐξ ἀρχῆς ἓνα κομμάτι τυπωμένο ἤδη. Στὴν ὀριστικὴ αὐτὴ μορφή χρωστοῦμε τὴν ὑπέροχη βασικὴ μουσικὴ ἰδέα, ποὺ εἶναι κατὰ τὴν ἐπιγραμματικὴ φράση τοῦ Chabrier, «ἡ μουσικὴ». «Τὸ νέο αὐτὸ κομμάτι, λέει ὁ Vincent d'Indy, εἶναι λιγώτερο περίπλοκο ἀπ' τὸ προηγούμενο γιατί δὲν ἔχει ἄλλο σκοπὸ παρὰ νὰ ἐκφράσῃ τὴν χαρὰ τοῦ κόσμου, ποὺ μεταμορφώνεται ἀπ' τὰ λόγια τοῦ Χριστοῦ».

CESAR FRANCK

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΕΙΣ ΡΕ ΕΛΑΣΣ.

Ἡ μοναδικὴ Συμφωνία τοῦ Φράνκ γράφτηκε τὴν περίοδο 1886-1888 καὶ παίχθηκε, γιὰ πρώτη φορά, στὶς Συναυλίες τοῦ Conservatoire στὸ Παρίσι, στὶς 17 Φεβρουαρίου 1889. Εἶναι ἀφιερωμένη στὸν μαθητὴ τοῦ Φράνκ Henri Duparc. Εἶναι χαρακτηριστικὸ ὅτι ὅπως τόσα παραγνωρισμένα ἀριστουργήματα, ἐγινε ψυχρὰ δεκτὴ, ὅχι μόνο ἀπὸ τὸ κοινὸ, ποὺ δὲν κατάλαβε τίποτε, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς μουσικοὺς. Ἡ ὀρχήστρα μάλιστα δὲν ἔπαιζε τὴν Συμφωνία αὐτή, ἐὰν δὲν ἐπέμενε ὁ διευθυντής της Jules Garcin.

Ὁ Vincent d'Indy, ὁ ἀγαπητὸς μαθητὴς τοῦ Φράνκ, ποὺ ἔγραψε καὶ τὴν ὡραία μονογραφία γιὰ τὸν δάσκαλο, ἀναφέρει ὅτι ἓνα ἀπὸ τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Συναυλιῶν ἔλεγε μὲ περιφρόνηση: «Αὐτὸ εἶναι Σαμφωνία; Μά, ἀγαπητέ μου, εἶδατε ποτὲ σὲ Συμφωνία ἀγγλικὸ κόρνιο;... Ἡ μουσικὴ αὐτὴ τοῦ Φράνκ σας μπορεῖ νὰ εἶναι ὅ,τι θέλετε, ποτὲ ὅμως Συμφωνία!» Ἀλλὰ καὶ ὁ Γκουνῶ ἔλεγε μὲ ὕφος ποντίφικος ὅτι ἡ Συμφωνία αὐτὴ ἦτο ἡ ἀπόδειξις τῆς ἀνικανότητος, ποὺ φθάνει σὲ δόγμα...

Στὴν Συμφωνία τοῦ Φράνκ ἐμφανίζεται πάλι, ὕστερα ἀπὸ τὸν Μπετόβεν, ὁ τύπος τῆς «κυκλικῆς ἀρχιτεκτονικῆς», ποὺ μπορεῖ νὰ ὀρισθῇ ὡς ἐξῆς: «Τὰ θεμελιώδη θέματα, ποὺ ἔχουν μεταξύ των στενὸ σύνδεσμο ὡς σύλληψις, διατρέχουν ὅλο τὸ ἔργο καὶ ἐπανέρχονται μὲ διάφορες μορφές σὲ κάθε μέρος τῆς Συμφωνίας, πρᾶγμα ποὺ συμβάλλει πολὺ στὴν σαφήνεια καὶ τὴν ἐνότητα τοῦ μουσικοῦ μνημείου». Χαρακτηριστικὸ εἶναι ὅτι τὸ βασικὸ μοτίβο τῆς Συμφωνίας, μὲ τὸ ὁποῖο ἀρχίζει, ἔχει καταπληκτικὴ ἀναλογία μὲ τὸ θέμα τοῦ Finale τοῦ Δεκάτου Ἑκτοῦ Κουαρτέττου τοῦ Μπετόβεν: «Muss es sein;» Ἐκτὸς ὅμως ἀπὸ τίς τρεῖς αὐτὲς νότες, καμμιά ἄλλη σχέσις δὲν ὑπάρχει μεταξύ τῶν δύο ἔργων. Ἡ Συμφωνία τοῦ Φράνκ εἶναι διηρημένη σὲ τρία μέρη· τὸ ἀργὸ ὅμως μέρος εἶναι συνδυασμένο μὲ ἓνα ἀληθινὸ scherzo, εἰς τρόπον ὥστε νὰ διατηροῦνται τὰ τέσσερα μέρη τῆς Συμφωνίας.

«Ἡ Συμφωνία τοῦ Φράνκ, λέγει ὁ d'Indy, εἶναι μιὰ συνεχῆς ἄνοδος πρὸς τὴν ἀληθινὴν χαρὰ καὶ τὸ ζωοφόρο φῶς, γιατί ἡ ἀρχιτεκτονικὴ τῆς εἶναι στερεὰ καὶ τὰ θέματά της ἐκδηλώσεις ὡραιότητος. Τὶ πιὸ χαρούμενο, πιὸ γεμᾶτο ὑγεία ἀπ' τὸ κύριο θέμα τοῦ Finale, γύρω ἀπ' τὸ ὁποῖο ἔρχονται νὰ ἀφομοιωθοῦν ὅλες οἱ ἄλλες ιδέες τοῦ ἔργου, ἐνῶ στὶς ὑψηλότερες σφαῖρες δεσπάζει πάντοτε ἐκείνη ποὺ ὁ Ropartz ἀποκαλεῖ, δίκαια, μοτίβο τῆς πίστεως;»

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΚΛΑΒΟΣ

EDVARD GRIEG

ΚΟΝΤΣΕΡΤΟ ΓΙΑ ΠΙΑΝΟ ΚΑΙ ΟΡΧΗΣΤΡΑ

Ἔργον 16

rullo

Ἕνας τοῦ τυμπάνου δίνει τὴν ἐναρξὴ τοῦ πρώτου μέρους. Ξεκινᾷ ἀπὸ τὸ ἐλάχιστο τῆς ἐντάσεως καὶ, μὲ ἓνα μεγάλο ἄνοιγμα, καταλήγει σὲ μιὰν ἰσχυρὴ, κοφτὴ συγχορδία τῆς Ὀρχήστρας ποὺ τονώνει τὴν εἴσοδο τοῦ πιάνου. Τὸ solo ὄργανο δίνει

μιάν έντόνου χαρακτηήρος είσαγωγή, για νά έμφανισθῇ, ύστερα, μέ τόν χορευτικό της βηματισμό, ή κυρία φράση από τά ξύλινα πνευστά καί τò ένα κόρνο, μέ συνοδεία διαλογικοῦ ἀρχικά, ὕφους, τῶν ἐγχόρδων. Τò πιάνο ἐπαναλαμβάνει τήν κύρια φράση καί συνεχίζει, πάντοτε πρωταγωνιστικά, σέ ένα ἐπεισόδιο μέ πιό ταχύ tempo. Τò ἀρχικό tempo ἐπανέρχεται μέ λεπτά διαχυτικές φράσεις, μέ τίς ὁποῖες προετοιμάζεται σέ διάθεση ή είσοδος τοῦ δευτέρου θέματος πού πρωτοακούγεται ἀπό τά βιολοντσέλλα καί ἐπαναλαμβάνεται, διανθισμένο, ἀπό τò πιάνο. Ἀκολουθεῖ ή θεματική ἀνάπτυξη, μέ ένα ἐνδιάμεσο, δυναμικό τμήμα βασισμένο στά δεδομένα τῆς ἀρχικῆς είσόδου τοῦ πιάνου, ἔρχεται, ὕστερα, ή Cadenza, πού εἶναι ένα ποικιλμένο ξεδίπλωμα τῆς κυρίας φράσεως καί, ἀφοῦ γίνη μιὰ ἀποσπασματική ἐπανάληψη τῆς φράσεως αὐτῆς ἀπό τήν Ὁρχήστρα, τò πιάνο ξαναπαίρνει τίς καθοδικές κινήσεις τῆς είσαγωγῆς, τίς ὁποῖες, ἀμέσως κατόπιν, ἀντιστρέφει καί μ' αὐτή τήν ἀνοδική πορεία ὁδηγεῖ πρὸς τò τέλος τοῦ πρώτου μέρους, ἐνισχυμένο ἀπό τοὺς τονισμοὺς ὁλόκληρης τῆς Ὁρχήστρας.

Στò δεῦτερο μέρος, ή Ὁρχήστρα ἐλαφρωμένη ἀπό τά μισά κόρνα (2), τίς σάλπιγγες, τά τρομπόνια καί τά τύμπανα, εἶναι προωρισμένη νά ἐκφράση μιὰ πιό χαμηλόφωνα ἐσωτερική διάθεση. Τò μέρος αὐτό, ἀρχίζει μέ τά ἐγχοδρα σέ στοχαστικό ρεμβασμό πού τά διαδέχονται, μόλις διαγραφόμενα, λεπτά φτερουγίσματα στίς ψιλές κυρίως περιοχές τοῦ πιάνου. Ἀκολουθεῖ, ἐπίσης ἀπό τò πιάνο, μιὰ ἐντονη ἐπανάληψη τῆς φράσεως τῶν ἐγχόρδων, πού πλέκονται μαζί του καί μέ τίς διακριτικές παρεμβάσεις τῶν ξυλίων ἴσαμε τήν χωρίς διακοπὴν είσοδο τοῦ τρίτου μέρους. Τò Finale αὐτό, εἰσέρχεται μέ ἐμβατηριακοὺς ρυθμοὺς τῶν κλαρινέττων καί τῶν φαγκόττων, σέ χαμηλήν, ἐνταση. Τò πιάνο, παίρνει μιάν ἀνοδική καί, ὕστερα, καθοδική διαδρομή, για ν' ἀπολήξη στὸν θριαμβικό χορὸ πού πάνω του ἀναπτύσσεται τò περισσότερον ἀπὸ τò τελευταῖον αὐτό μέρος τοῦ ἔργου. Στά μισά, περίπου τοῦ Finale, ή χορευτική ὁρμή ἔξαφνα καταπαύει καί, πάνω σ' ένα σιγανὸ τρέμολο τῶν ἐγχόρδων, τò φλάουτο δίνει μιάν ἡμερη, καλωσυνάτη μελωδική φράση, σὰν μιὰ μακρυνή, τρυφερή μνήμη. Ἀφοῦ τò πιάνο κι' ή Ὁρχήστρα ἀναπτύξουν τήν φράση αὐτή, ἐπανέρχεται ἐντονος ὁ χορευτικὸς ρυθμὸς, παραλλάσσεται καί, πάλι, ἐγκαταλείπεται για νά κυριαρχήσῃ τελικά, ἀπροσδόκητα, ή λυρική φράση πού εἶχε δοθῇ, πρὶν ἀπὸ τò φλάουτο, ἀπλωμένα τώρα σέ πλατειές, χαρμόсуна μεγαλοπρεπεῖς συγχορδίες ὁλόκληρης τῆς Ὁρχήστρας, ἴσαμε καί τò τέλος τοῦ Κοντσέρτου.

Α. ΛΑΒΔΑΣ

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Τὴν προσεχῇ καὶ μεταπροσεχῇ Δευτέραν λόγῳ τοῦ Πάσχα καὶ λόγῳ τῆς ἀργίας τῆς 21ης Ἀπριλίου, ή Κρατική Ὁρχήστρα Ἀθηνῶν δὲν θὰ δώσῃ Συναυλίας.

Ἡ Συναυλία τῆς 28ης Ἀπριλίου θὰ δοθῇ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ἀρχιμουσικοῦ Kurt Redel τῇ σύμμετοχῇ τῆς Ὑψιφώνου Φλώρας Καζαντζιάν.

Τὸ Πρόγραμμα ἔχει ὡς ἀκολούθως :

L. VAN BEETHOVEN : Κοριολανὸς (είσαγωγή)

L. VAN BEETHOVEN : Ah Perfido

BORIS BLACHER : Variations σέ ένα θέμα τοῦ Paganini (α' ἐκτέλεσις)

TSCHAIKOWSKY : Συμφωνία ἀρ. 2

Εἰσιτήρια πρὸς δραχμὰς 50, 40, 30 καί 20 θὰ πωλοῦνται ἀπὸ τῆς Πέμπτης 24 Ἀπριλίου, εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Θεάτρου Κοτοπούλη ΡΕΞ. Τηλ. 629.623.

ΜΟΝΙΜΑ ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

Α' ΒΙΟΛΙΑ	ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΛΑ	ΚΛΑΡΙΝΑ
ΕΞΑΡΧΩΝ		Φαραντάτος Χαράλαμπος Κοντογιώργης Ιωάννης Καρδάμης Θεόφιλος
Αποστολίδης Τάσης	Ταχιάτης Σωτήριος Κοφίνο Γεώργιος Βλαχόπουλος Κωνσταντ. Κόκκορη Μαρία Κυπραίος Αναστάσιος Κατσικάκης Τέλης Μπενετᾶτος Κοσμάς	ΦΑΓΓΟΤΑ Κακαρούγκας Χρήστος Βρανίκας Χριστόφορος Πουλής Δημήτριος
Αργυροπούλου Ήλέκτρα Δρακοπούλου Ειρήνη Κεφαλάς Χριστόδουλος Καβάκος Κωνσταντῖνος Πολίτης Σοφοκλής Σέμσης Μιχαήλ Σέττας Κωνσταντῖνος Τενεζάκης Θεόδωρος Τόμπρας Σπυρίδων	ΒΑΘΥΧΟΡΔΑ Τζουμάνης Αλέξανδρος Ιωάννου Παναγιώτης Κατσιφέρης Αναστάσιος Μαρκογιαννάκης Χαράλ. Ροδουσάκης Ανδρέας Συρογιαννόπουλος Ανδρ.	ΚΟΡΝΑ Κάντζης Γεράσιμος Κορατζῖνος Νικόλαος Μπότος Γεώργιος Τσιριγώτης Γεώργιος Τζαφέστας Κωνσταντῖνος Χυτήρης Σπύρος
Β' ΒΙΟΛΙΑ		ΤΡΟΜΠΕΤΤΕΣ Καρυώτης Κωνσταντῖνος Βορίσης Σταῦρος Κάφνης Δημήτριος Παναγιωτόπουλος Βασ.
Δεσποτίδης Παντελής Θωμάδης Κωνσταντῖνος Κλημοπούλου Αλκμήνη Καραμαούνας Ανδρέας Μπατζάκη Αἰκατερίνη Μόρος Θεμιστοκλής Μπόλος Ανδρέας Χριστοδούλου Μιχαήλ	ΦΛΑΟΥΤΑ Urs Rüttimann Παπαζήσης Ιωάννης Τσιλιμπάρης Νικόλαος	ΤΡΟΜΠΟΝΙΑ Πυλαρινός Διονύσιος Κοσκινᾶς Νικόλαος
ΒΙΟΛΑΙ	ΟΜΠΟΕ	ΑΡΠΑ Σοφρᾶς Πολυχρόνης
Βαρδάκης Αριστόξενος Βατικιώτης Ιωάννης Δούνια Γερτρούδη Κινδύνης Γεώργιος Παρουσιάδου Ελένη Πουμπουρίδης Γεώργιος Χαλκουτσάκη Αἰκατερ.	Chieulet Claude ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΚΟΡΝΟ Νέτσης Ηλίας	ΤΥΜΠΑΝΑ Αργυρόπουλος Απόστ. Αργυρόπουλος Χαράλ.
		ΠΙΑΝΟ Κυδωνιάτης Κωνσταντ.

ΕΚΤΑΚΤΑ ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

Βράσκος Δ. (Βιολί)	Κάρδαρης Νικόλαος (Βιόλα)
Ζαραλῆς Ιωάν. (Βιολί)	Κύρου Κωνσταντῖνος (Βιολοντσέλλο)
Κρομμύδας Αριστ (Βιολί)	Κατσικάκης Γεώργιος (Βιολοντσέλλο)
Μαργαζιώτης Κ. (Βιολί)	Χατζηεσές Σάββας (Βαθύχορδον)
Σειρᾶς Δημ. (Βιολί)	Χριστόπουλος Εὐάγγελος (Όμποε)
Στεργίου Σπύρ. (Βιολί)	Βάγιας Σταῦρος (Τρομπόνι)
Γιαλούρης Ιωάννης (Βιόλα)	Ρέγγιος Σπυρίδων (Φλάουτο)
Γιαπαλάκης Βασίλειος (Βιόλα)	Νομικός Έμμανουήλ (Κρουστά)

Ο πιο ενημερωμένος οίκος
Μουσικών οργάνων.
Απο το 1936 ασχολούμεθα με
τα όργανα.
Οι μεγαλύτερες προμηθειες
του Ελληνικού Στρατού του
Βασ. Ναυτικού της Κρατικής
ορχήστρας και των περισσο-
τερων Δήμων της Ελλάδος εγι-
ναν απο μας.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΟΜΕΝ ΤΟΥΣ
ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟΥΣ ΟΙΚΟΥΣ
ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ.
BACH ★ CONN ★ SELMER. ★
BOOSEY - HAWKES ★ BES-
SON ★ LIGNATONE - ARTIA ★
SONOR ★ MARINO - PIGINI ★
RAMPONE, και ηλεκτρονικά
αρμονία KLAVITRON

ΛΑΓΓΟΥΣΗΣ Ε.Π.Ε. ★ ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ 15

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 335
ΕΡΓΑ TSCHAIKOWSKY

24-3-1969

TSCHAIKOWSKY: Καρυοθραύστης - Σουΐτα
ANDANTE CANTABILE (από το QUARTETTO)
Ρωमाίος και Ιουλιέττα - Εισαγωγή - Φαντασία
Κοντσέρτο γιά Βιολί (Σολίστ: P.CARMIRELLI)

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 336

7-4-1969 Μ.Δευτέρα

FRANCK: " REDEMPTION " Συμφωνικό Ποίημα
FRANCK: Συμφωνία, RE Ελασ.
GRIEG: Κοντσέρτο γιά Πιάνο, LA Ελασ. OP.16 (Σολίστ: THERESE DUSSAUT)

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 337

4-5-1969 Η Συναυλία δόθηκε στην BONN, με την Ορχήστρα της BEETHOVENHALLE
BONN. Κριτικές στα DOSSIERS των Συναυλιών του Εξωτερικού.

HINDEMITH: NOBILISSIMA VISIONE (SUITE)
RAVEL: Κοντσέρτο γιά Πιάνο, SOL Μειζ. (Σολίστ:MICHELE BOEGNER)
SCHUMANN: Συμφωνία No I, SI Μειζ.OP.38

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 338

I3,I4-6-1969 Οι Συναυλίες δόθηκαν στο Βουκουρέστι, με την Φιλαρμονική
Ορχήστρα "GEORGE ENESCU".Κριτικές στα DOSSIERS των Συναυλιών
του Εξωτερικού.

ALEX.PASCANU: TOCCATA SIMFONICA
BEETHOVEN: Κοντσέρτο γιά Βιολί,RE Μειζ.(Σολίστ V.COZIGHIAN)
SAINT-SAËNS: Συμφωνία No 3, DO Μειζ.

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 339

23-6-1969

ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ: Το Ποίημα του Δάσους
SCHUMANN: Συμφωνία No I
RACHMANINOFF: Κοντσέρτο γιά Πιάνο No 2 (Σολίστ: KLAUS SCHILDE)

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 340

7-7-1969

ΕΡΓΑ BEETHOVEN

BEETHOVEN: EGMONT
Συμφωνία No 5
Κοντσέρτο γιά Πιάνο No 5 (Σολίστ:P.BADURA-SKODA)

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 341

21-7-1969

MOZART: Συμφωνία No 38
MOZART: EXSULTATE JUBILATE
PUCCINI: MANOV - ARIA
VERDI: DON CARLO - SCENA ED ARIA (Σολίστ: FELICIA WEATHERS)
BRAHMS: Συμφωνία No I

II-8-1969

ΠΑΛΛΑΝΤΙΟΥ: Προσευχή στην Ακρόπολη

BORODIN: Συμφωνία No 2

TSCHAIKOWSKY: Κοντσέρτο για Πιάνο, SI υφες. (Σολίστ: A.ALMEIDA)

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 343

20,22,24-2-1970 Οι συναυλίες δόθηκαν στην Βιέννη και στην πόλη ST.PÖLTEN, με την TONKÜNSTLERORCHESTER. Στην Βιέννη στην αίθουσα "GROSSER MUSIKVEREINSSAAL". Κριτικές στα DOSSIERS των Συναυλιών του Εξωτερικού.

HAYDN: Συμφωνία IOI (DIE UHR)

MOZART: RONDO για Πιάνο και Ορχήστρα KV.382

GERSHWIN: Κοντσέρτο για Πιάνο (Σολίστ: RUDOLF BUCHBINDER)

TSCHAIKOWSKY: CAPRICCIO ITALIEN OP.45

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 344

25-5-1970 Η Συναυλία δόθηκε στο BREMERHAVEN, με την STÄDTISCHESORCHESTER. Κριτικές στα DOSSIERS των Συναυλιών του Εξωτερικού.

HINDEMITH: NOBILISSIMA VISIONE - SUITE

BOCCHERINI: Κοντσέρτο για Βιολί (Σολίστ: IRENE WILHELMI)

MAHLER: ADAGIETTO από την 5η Συμφωνία

BORODIN: Συμφωνία No 2

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 345, 346

18-8-1970 Η Συναυλία δόθηκε στην Γενεύη, με την Ορχήστρα της SUISSE ROMANDE, CONCERT-SÉRÉNADE, COUR DE L'HOTEL DE VILLE. Κριτικές στα DOSSIERS των Συναυλιών του Εξωτερικού.

F.SCHUBERT: Μπαλέττα "ROSAMUNDE" No I, SI Ελασ., No 2, SOL Μειζ.

V.WILLIAMS: Κοντσέρτο για TUBA και Ορχήστρα (Σολίστ: J.BARNSTEINER)

DVORAK: Συμφωνία No 7, RE Ελασ.

19-8-1970 Η Συναυλία δόθηκε στην Γενεύη στο Στούντιο της RADIO SUISSE ROMANDE.

F.SCHUBERT: Μπαλέττα "ROSAMUNDE" No I, SI Ελασ., No2, SOL Μειζ.

M.RAVEL: Κοντσέρτο για Πιάνο, SOL Μειζ. (Σολίστ: S.RAN)

DVORAK: Συμφωνία No 7, RE Ελασ.

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α 347

18,19-6-1971 Η Συναυλία δόθηκε στο Βουκουρέστι, με την Φιλαρμονική Ορχήστρα οα "GEORGE ENESCU". Κριτικές στα DOSSIERS των Συναυλιών Εξωτερικού

BACH-MITROPOULOS: Φαντασία και Φούγκα

SAINT-SAËNS: Κοντσέρτο για Πιάνο No 2 (Σολίστ: SOFIA COSMA)

MAHLER: ADAGIETTO από την 5η Συμφωνία

BORODIN: Συμφωνία No 2, SI Ελασ.

33 éws 46

Η ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΥΧΕΤΑΙ
ΧΑΡΟΥΜΕΝΕΣ ΓΙΟΡΤΕΣ
ΚΑΙ
ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ
ΤΟΝ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΧΡΟΝΟ

This image shows a handwritten musical score for Franz Schubert's 'Die Schöne Müllerin'. The score is written on multiple staves, with the following parts labeled on the left:

- Fl II**: Flute II, marked *ff*.
- Piolo**: Piccolo.
- Viola**: Viola.
- Violoncello**: Cello.
- Truola I II**: Trombone I and II.
- Primbasso I II**: Bass.
- Kontrabaß**: Double Bass.
- Klarinetten**: Clarinets.
- Fagott**: Bassoon.
- Violen**: Violins.

The score is written in a single system, with each instrument or voice part on its own staff. The notation includes various musical symbols such as notes, rests, and dynamic markings. The handwriting is in blue ink on aged paper.

Mi lis Kappilepes Euxes
lis Kpaluñs 'Oxñolpas 'Fonvñr
pñà lis Troplis kñr Kxoloupiñnan
uài loñ Néou "Elois

Debasery

Handwritten musical score for 'Die Fledermaus' by Johann Strauss II. The score is written on multiple staves, each labeled with an instrument. The instruments include Flute II (Fl. II), Piccolo (Piccolo), Clarinet (Clarinet), Bassoon (Fagott), Trumpet (Trompete), Trombone (Trombonen), Violin (Violine), Viola, Cello (Viola), and Double Bass (Kontrabaß). The notation is in a single system, showing the first five measures of the piece. The music is written in a clear, legible hand, with various musical symbols, notes, and rests. The score is a page from a manuscript, showing the initial part of the composition.

*Mē tis Kappileas Euxēs
tis Kpaluēs 'Oxyēleas' Aennōn
piā tis Troplēs tōn Kroloupiēnnan
uai tōi Nēon "Eleus*

Την Συναυλία αυτή έδωσε 7 χρόνια
μετά την παραίτησή του:
Αύγουστος 1969

1976 - 1977

7 χρόνια μετά την
παράσταση Ουμπέρτο 1969
ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ
1976-1977

2η Συναυλία

Κυριακή 19 Δεκεμβρίου 1976, ώρα 11.00
Δευτέρα 20 Δεκεμβρίου 1976, ώρα 20.30

Διευθυντής ορχήστρας
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΒΑΒΑΓΙΑΝΝΗΣ

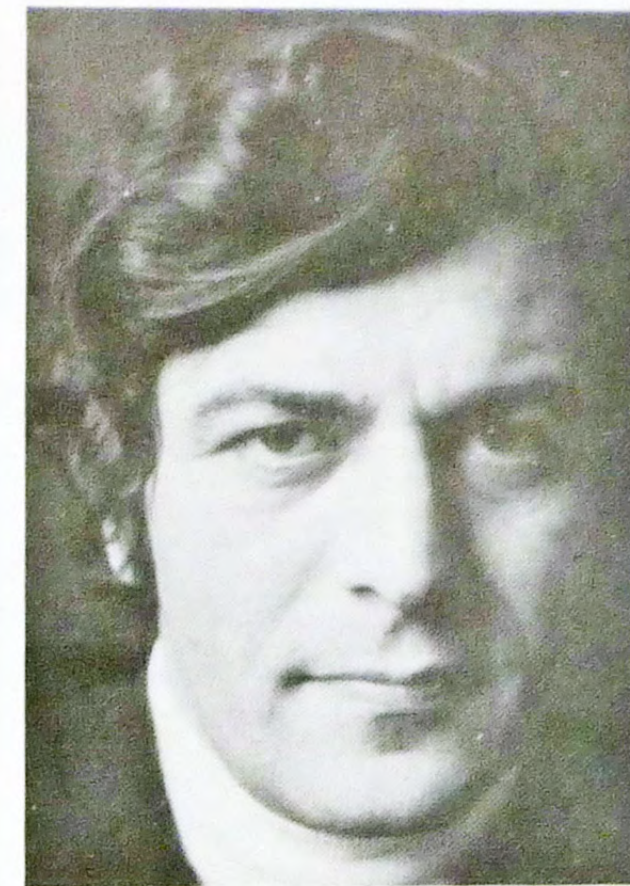
Σολίστ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΖΟΥΓΑΝΕΛΗΣ (τούμπα)

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΒΑΒΑΓΙΑΝΝΗΣ

Ὁ Θεόδωρος Βαβαγιάννης διετέλεσε Ἀρχιμουσικὸς τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου (1935-1936), Ἀρχιμουσικὸς τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰδρύματος Ραδιοφωνίας ἀπὸ τὴν ἰδρυσὴ του (1938), μέλος τῆς Συμφωνικῆς Ὀρχήστρας τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν (1929-1940) στὰ κρουστὰ ὄργανα καὶ ἀργότερα Ἀρχιμουσικὸς τῆς (1940-1942). Κατέλαβε τὴν θέση τοῦ Ἀρχιμουσικοῦ τῆς ΚΟΑ ἀπὸ τὴν κρατικοποίησίν της (1943) μέχρι τὸ 1969. Ἀσκήσε καθήκοντα Ἀναπληρωτοῦ Γενικοῦ διευθυντοῦ τῆς ΚΟΑ (1957-1962) καὶ Γενικοῦ Διευθυντοῦ ἀπὸ τὸ 1962 μέχρι τὸ 1969, χρόνο τῆς παραιτήσεώς του. Ἀπὸ τότε φέρει τὸν τίτλο τοῦ Ἐπιτίμου Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Κ.Ο.Α.

Παράλληλα, ὁ Θεόδωρος Βαβαγιάννης ἐπὶ σειρὰ ἐτῶν καὶ μέχρι σήμερα ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ λαμπρὴ σταδιοδρομία στὸ Ἐξωτερικόν, σὰν προσκεκλημένος μεγάλων καὶ φημισμένων Ὁρχηστρῶν. Ἡ μουσικὴ του ἰδιοσυγκρασία, τονίζεται ἀπὸ τὴν διεθνή κριτικὴ, συνδυάζει ταμπεραμέντο βιρτουόζου μὲ ἀκρίβεια, εὐαισθησία καὶ μεγάλη μουσικότητα.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΖΟΥΓΑΝΕΛΗΣ

Σπούδασε στὴν Ἀθήνα. Ἔδωσε πολλὰ ρεσιτὰλ στὴν Ἑλλάδα, Αὐστρία, Βέλγιο, Πορτογαλία, Γαλλία καὶ Γερμανία. Στὸ πλούσιο ρεπερτόριό του περιλαμβάνονται καὶ 23 ἔργα Ἑλλήνων συνθετῶν.

«Φραντσέσκα ντὰ Ρίμινι» Φαντασία για ὀρχήστρα ἔργο 32.

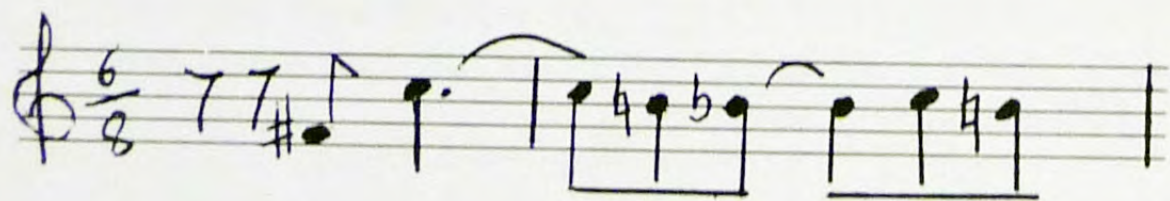
Ἡ συμφωνική φαντασία «Φραντσέσκα ντὰ Ρίμινι» γράφτηκε ἀπὸ τὸ μεγάλο Ρῶσο συνθέτη στὰ 1876 καὶ παρουσιάστηκε γιὰ πρώτη φορὰ στὴ Μόσχα στὰ 1877.

Τὸ ἔργο εἶναι ἐμπνευσμένο ἀπὸ τὴν «Κόλαση» τοῦ Ντάντε καὶ συγκεκριμένα ἀπὸ ἓνα ἐπεισόδιο τοῦ ἔργου, τὸ ὁποῖο ὁ ἴδιος ὁ Τσαϊκόφσκυ στὰ χειρόγράφα του περιγράφει, δίνοντας ἔτσι μὲ δικὰ του λόγια, τὸ ἐρέθισμα ποὺ τὸν ἐνέπνευσε. Σύμφωνα μὲ τὸ ἐπεισόδιο αὐτό, ὁ Ντάντε συνοδευμένος ἀπὸ τὴ σκιά τοῦ ποιητῆ Βιργίλιου, βρίσκεται στὸ «δεύτερο κύκλο» τῆς κόλασης. Μέσα σὲ μιὰ ἀτμόσφαιρα ζοφερή, γεμάτη κραυγές, ἀναστεναγμοὺς καὶ σκοτάδι, ὁ ποιητὴς συναντᾷ τὴ Φραντσέσκα καὶ τὸν Πάολο, τοὺς ὁποίους ρωτᾷ τί ἔκαναν καὶ βρίσκονται στὴ κόλαση. Ἡ Φραντσέσκα τοῦ διηγεῖται τὴ θλιβερὴ ἱστορία τους: Παρ' ὅλον ὅτι ἀγαποῦσε τὸν Πάολο, τὴν ὑποχρέωσαν νὰ παντρευτῇ τὸ φοβερὸ τύραννο Ρίμινι. Κάποια φορὰ ποὺ ἦταν μόνοι μὲ τὸν Πάολο καὶ διάβαζαν ἓνα ἐρωτικὸ βιβλίο, ὁ Πάολο τὴ φίλησε στὸ στόμα, τὴ στιγμὴ ἐκείνη ὅμως μπῆκε ὁ σύζυγος τῆς Φραντσέσκα καὶ τοὺς σκότωσε. Ἡ Φραντσέσκα τελειώνει τὴ διήγησή της, ἐνῶ ἓνας στρόβιλος ἀέρα ποὺ οὐρλιάζει παρασέρνει καὶ ἔξαφανίζει ἀπὸ τὰ μάτια τοῦ Ντάντε τοὺς δύο ἐρωτευμένους...

Τὸ σχετικὰ λιγώτερο ἀκουσμένο αὐτὸ ἔργο τοῦ Τσαϊκόφσκυ χωρίζεται ἐσωτερικὰ (χωρὶς διακοπὴ) σὲ τρεῖς ἐνότητες: ἓνα πρῶτο μέρος γρήγορο (*allegro vivo*) ποὺ περιλαμβάνει μιὰ μικρὴ ἀργὴ εἰσαγωγή, ἓνα δεύτερο ἀργὸ μέρος (*andante cantabile*) καὶ ἓνα τρίτο μέρος - ἐνότητα (*allegro vivo*) ποὺ εἶναι βασικὰ ὅμοιο μὲ τὸ πρῶτο, μὲ μικρὲς διαφοροποιήσεις.

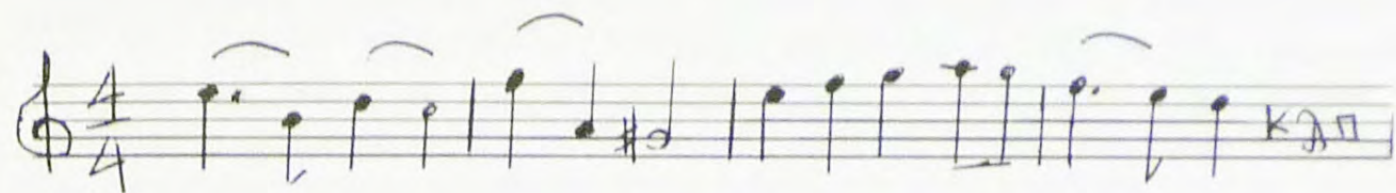
Τὰ χάλκινα ὄργανα ἀκολουθοῦμενα ἀπὸ τὰ ξύλινα ἀνοίγουν τὸ πρῶτο μέρος τοῦ ἔργου. Ἀμέσως μετὰ ἀκούγεται τὸ βασικὸ μοτίβο τῆς Φραντσέσκα, διάχυτο στὴν ἀρχὴ στὰ ἔγχορδα καὶ ὁλοκληρωμένο ἀργότερα στὰ κόρνα.

Τὸ μοτίβο αὐτό:

ἔχει ἓναν ἔντονο χρωματικὸ χαρακτήρα, κάτι ποὺ διέπει ἕξ ἄλλου καὶ ὁλόκληρο τὸ ἔργο. Τὸ πρῶτο λοιπὸν μέρος κορυφώνεται γιὰ νὰ πέσει σταδιακὰ στὴ δεύτερη ἐνότητα.

Τὸ *andante* ἀρχίζει μὲ τὸ κλαρινέττο ποὺ παίζει ἓνα θέμα μὲ φανερὴ τὴ λαϊκὴ του ρίζα:

Ἡ μελωδία αὐτὴ συνεχίζεται ἀπὸ τὰ ἔγχορδα. Τὸ δεύτερο μέρος σιγὰ-σιγὰ κορυφώνεται καὶ μὲ τὴ σειρά του περνᾷ μὲ τὸ μοναδικὸ τρόπο ποὺ ἤξερε ὁ Τσαϊκόφσκυ, στὴ τρίτη ἐνότητα, ὅπου κυριαρχεῖ καὶ πάλι τὸ μοτίβο τῆς Φραντσέσκα, μιᾶς καὶ ἡ ἐνότητα αὐτὴ, ὅπως ἀναφέρθηκε πρὶν, εἶναι ὅμοια μὲ τὴ πρώτη, πρὶν σύντομη ὅμως καὶ μὲ διαφορετικὴ κατάληξη.

Ἡ Φραντσέσκα ντὰ Ρίμινι, χωρὶς ὅπως εἶπαμε νὰ εἶναι ἀπὸ τὰ γνωστότερα ἔργα τοῦ Τσαϊκόφσκυ, εἶναι ἓνα ἀκόμα δεῖγμα τοῦ φοβερὰ δυνατοῦ καὶ τέλειου ἐνορχηστρωτικὰ γραψίματος του. Ὁ Τσαϊκόφσκυ χρησιμοποιεῖ τὴν ὀρχήστρα σὰν μιὰ μεγάλη ἄρπα: οἱ φωνές τρέχουν μὲ ἀπόλυτη φυσικότητα καὶ σὲ πολὺ γρήγορο τέμπο, ἀπὸ τὴ μιὰ ὁμάδα ὁργάνων στὴν ἄλλη, ἐνῶ συχνὰ ὠρισμένα ρυθμικὰ σχήματα ποὺ συνοδεύουν κάποια κύρια μελωδία ἔχουν τελείως προχωρημένο γιὰ τὴν ἐποχὴ του, θάλεγε κανεὶς μοντέρνο, χαρακτηρισ.

Μὲ τέλεια γνώση καὶ δημιουργία καινούργιων ἡχοχρωμάτων ὁ Τσαϊκόφσκυ δίνει τὸ σκοτεινὸ καὶ κολασμένο περιβάλλον τοῦ ἔργου τοῦ Ντάντε, μέσα στὸ ὁποῖο καταφέρει μὲ μαεστρία νὰ περάσει τὰ λυρικὰ καὶ ἐρωτικὰ μοτίβα τῆς θλιβερῆς ἱστορίας τοῦ Πάολο καὶ τῆς Φραντσέσκα.

R. VAUGHAN WILLIAMS

Κοντσέρτο γιὰ τούμπα καὶ ὀρχήστρα σὲ φὰ ἐλάσσονα.

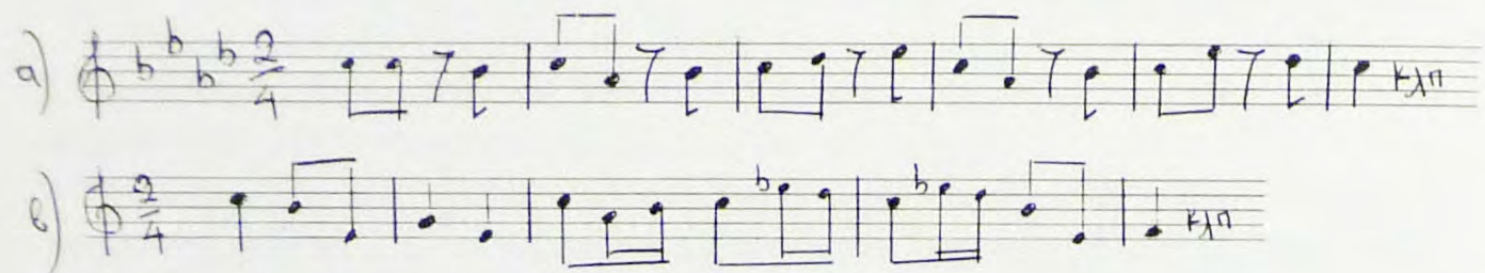
Τὸ κοντσέρτο γιὰ τούμπα καὶ ὀρχήστρα τοῦ Βῶν Οὐϊλλιαμς (1872-1958) εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ σχετικὰ τελευταῖα ἔργα τοῦ γνωστοῦ Ἀγγλοῦ συνθέτη. Γραμμένο στὰ 1954, εἶναι ἴσως τὸ μοναδικὸ γνωστὸ κοντσέρτο γιὰ τούμπα ποὺ ὑπάρχει.

Ὁ Βῶν Οὐϊλλιαμς ἔπαιζε καλὰ τούμπα καὶ τὸ γεγονὸς αὐτὸ σίγουρα τὸν ἔκανε νὰ εἶναι βαθὺς γνώστης τοῦ ὁργάνου. Ἡ τούμπα, ποὺ ὅπως πιστεύει πολὺς κόσμος, εἶναι ἓνα βαρὺ καὶ δυσκίνητο χάλκινο, τελικὰ ἀποδεικνύεται μέσα ἀπὸ αὐτὸ τὸ κοντσέρτο, ἓνα ὄργανο πολὺ εὐκίνητο καὶ μὲ μεγάλες ἐκφραστικὲς δυνατότητες. Τὸ κοντσέρτο εἶναι πράγματι τεχνικὰ δυσκολώτατο καὶ ἀπαιτεῖ ἰδιαίτερες ἱκανότητες, σ' ἓνα ὄργανο μάλιστα ποὺ πολὺ λίγη «σολιστικὴ» παράδοση ἔχει.

Τὸ κοντσέρτο, ποὺ εἶναι ἐνορχηστρωμένο γιὰ 2 φλάουτα, ὄμποε, 2 κλαρινέττα, 1 φαγκότο, 2 κόρνα, 2 τρομπέτες, 2 τρομπόνια, κρουστὰ

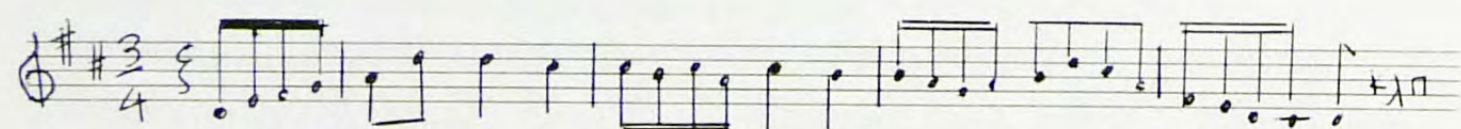
καὶ ἔγχορδα, ἔχει τρία μέρη.

Τὸ πρῶτο μέρος (*allegro moderato*) εἶναι βασισμένο κυρίως σὲ δύο «λιτὰ» καὶ κάπως νεοκλασσικοῦ χαρακτήρα θέματα.

Τὰ δύο θέματα ἐναλλάσσονται καὶ παραλλάσσονται σιγὰ-σιγὰ ἀπὸ τὴν ὀρχήστρα καὶ τὴ τούμπα γιὰ νὰ καταλήξῃ τὸ γρήγορο καὶ δυναμικὸ αὐτὸ πρῶτο μέρος στὴ πρώτη καντέντζα τοῦ ἔργου, πὺν βασικά κινεῖται στὶς ἐξωτερικὲς γραμμὲς τοῦ θεματικοῦ ὕλικου.

Τὸ δεύτερο μέρος μὲ τὸ τίτλο *Romanza - Andante sostenuto*, εἶναι βασισμένο πάνω σ' ἓνα ὁμορφο λαϊκὸ ἐγγλέζικο θέμα:

Στὸ σχεδὸν λυρικὸ αὐτὸ *Andante*, ἡ τούμπα κινεῖται στὶς ἐκφραστικὲς δυνατότητες ἑνὸς τσέλλου ἢ ἑνὸς φαγκότου, κάτι πὺν καὶ ὁ ἴδιος ὁ συνθέτης μὲ ὑποσημείωσή του τὸ τονίζει γράφοντας ὅτι ἡ τούμπα στὸ δεύτερο μέρος μπορεῖ νὰ ἀντικατασταθῇ μ' ἓνα ἀπὸ τὰ δύο αὐτὰ ὄργανα.

Τὸ τελευταῖο μέρος μὲ τὸ τίτλο *Finale - Rondo alla Tedesca*, εἶναι στὴ πραγματικότητα μιὰ «τοκκάτα γιὰ τούμπα», ἓνα πολὺ δεξιολογικὸ κομμάτι δηλαδὴ γιὰ τούμπα.

Τὸ μέρος αὐτὸ πὺν βασίζεται στὴν ἐπανάληψη κάθε τόσο καὶ παραλλαγή στοιχείων ἀπὸ ἓνα βασικὸ θεματικὸ σύμπλεγμα, σὲ μιὰ πολὺ ἐλεύθερη μορφὴ *rondo*, τελειώνει μὲ μιὰ ἀκόμα δυσκολώτατη καντέντζα.

Θᾶπρεπε τελειώνοντας νὰ θυμήσουμε, ὅτι πέρα ἀπὸ ὁποιοσδήποτε ἐπιδράσεις κυρίως στὴ τεχνικὴ τῆς ἑνορχήστρωσης ἀπὸ ἄλλους συνθέτες καὶ κυρίως ἀπὸ τοὺς Bruch καὶ Ravel, κοντὰ στοὺς ὁποῖους μαθήτευσε, ὁ Βὼν Οὐίλλιαμς διαμόρφωσε μιὰν ἀπόλυτα προσωπικὴ μουσικὴ, ἔχοντας ἀφομοιώσει μὲ ὁλοκληρωμένο τρόπο τὴ λαϊκὴ παράδοση τῆς χώρας του, τὴν ὁποία εἶχε πολὺ μελετήσει, ὄντας μάλιστα ὁ ἴδιος συλλέκτης ἑνὸς μεγάλου ἀριθμοῦ ἀπὸ λαϊκὰ τραγούδια. Ἡ μουσικὴ του ἀποτελεῖ ἓνα ἀπὸ τὰ βασικὰ στηρίγματα τῶν Walton, Britten, Tippett καὶ γενικώτερα τῆς σχετικὰ νεώτερης ἐγγλέζικης σχολῆς.

ANT. BRUCKNER

Συμφωνία ἀριθ. 4 σὲ μι ὕφ. μείζονα «Ρομαντικὴ».

Ἡ Τέταρτη Συμφωνία τοῦ Μπροῦκνερ γράφτηκε στὰ 1874 ὅταν ὁ συνθέτης ἦταν ἡλικίας πενήντα ἐτῶν. Πρωτοπαρουσιάστηκε στὴ Βιέννη, ὀκτὼ χρόνια ἀργότερα στὶς 20 Φεβρουαρίου 1881, ἀπὸ τὴ Φιλαρμονικὴ ὀρχήστρα τῆς Βιέννης μὲ διευθυντὴ τὸν Χὰνς Ρίχτερ πὺν μαζί μὲ τὸν Μάλερ καὶ μερικοὺς ἄλλους ἦταν θερμοὶ ὑποστηρικτὲς τοῦ Μπροῦκνερ, ἂν πάρουμε ὑπ' ὄψιν ὅτι πολὺ λίγα ἔργα του, τουλάχιστον ὡς αὐτὴ τὴν ἐποχὴ, εἶχαν ἐκτελεστῇ ἢ ἐκδοθῇ. Ὁ Μπροῦκνερ εἶχε ἐπεξεργαστῇ καὶ ἀναθεωρήσῃ τὴ 4η συμφωνία του ξανὰ καὶ ξανὰ — κάτι πὺν τὸ ἔκανε σὲ πολλὰ ἔργα του — ὥστε μποροῦμε νὰ μιᾶμε γιὰ τὴ τελικὴ τῆς μορφῇ μόνον γύρω στὰ 1878 μὲ 1880. Ἐξ ἄλλου ἡ πρώτη ἐκδοση τῆς Ρομαντικῆς ἔγινε στὰ 1889 μιὰς καὶ ὁ συνθέτης ἔψαχνε χρόνια νὰ βρῇ ἓναν ἐκδότῃ!

Ὁ Μπροῦκνερ συχνὰ χαρακτηρίζεται σὰν ἄμεσος διάδοχος ὠρισμένων Βιεννέζων κλασσικῶν καὶ κυρίως τοῦ Σοῦμπερτ. Πέρα ὁμως ἀπὸ κάποια συγγένεια στὴ δομὴ τῶν ἔργων του μὲ ἐκείνην τοῦ Σοῦμπερτ ἢ καὶ ἀκόμη ἑνὸς Μπετόβεν (ιδίως στὸν Μπετόβεν τῆς 9ης Συμφωνίας καὶ τῆς *Missa Solemnis*) ὁ Μπροῦκνερ ζεῖ καὶ δημιουργεῖ μέσα στὸ κορύφωμα τοῦ ρομαντισμοῦ. Ἡ μουσικὴ στὴ περίοδο αὐτὴ παράγεται καὶ ἀναπτύσσεται κάτω ἀπὸ τελείως διαφορετικὲς ὕλικες καὶ κοινωνικὲς συνθήκες ἀπ' ὅτι ἡ μουσικὴ μέχρι καὶ τὴ «κλασσικὴ» τῆς περιόδου, ἔχοντας ἀποκτήσει σχεδὸν καινούργια λειτουργία, μορφὴ καὶ φυσικὰ περιεχόμενο.

Οἱ μουσικοί, γιὰ ν' ἀναφέρουμε μιὰ μόνο διάσταση τῆς πραγματικότητας, ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὴ μιὰ μεριά ὅλο καὶ περισσότερο ἀπὸ τοὺς μεγάλους ἐκδοτικούς οἴκους τῆς ἐποχῆς (τεράστιες δηλαδὴ ἐπιχειρήσεις) καὶ τοὺς μηχανισμοὺς πὺν στήριζαν καὶ ἔλεγχαν τὸ μεγαλύτερο μέρος τῆς μουσικῆς παραγωγῆς τῆς ἐποχῆς (πλούσιοι ιδιώτες, τράπεζες, κρατικὲς ἐπιχορηγήσεις). Ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά οἱ μουσικοὶ ἐξαρτῶνται ὅλο καὶ λιγώτερο ἀπὸ τοὺς ἑκατοντάδες βαρῶνους, δοῦκες, πρίγκηπες, βασιληάδες καὶ ἐκκλησία πὺν εἶτε γιὰ λόγους προσωπικῆς πολυτέλειας καὶ ἀπόλαυσης εἶτε γιὰ λόγους προσηλυτισμοῦ (ἐκκλησία) καὶ μὲ λιγώτερο ἐπιχειρησιακὰ καὶ οἰκονομικὰ κριτήρια, συντηροῦσαν τὸ μεγαλύτερο μέρος τῶν ἐκτελεστῶν καὶ συνθετῶν. Ἡ «ἄνοδος» καὶ ἡ ἐπιτυχία τῶν συνθετῶν ἐξαρτᾶται ἀπὸ πολὺπλοκούς μηχανισμούς, ἀπὸ τυχαῖα γεγονότα καὶ φυσικὰ ἀπὸ τὸν ἐξοντωτικὸ ἀτομικὸ καὶ λυσσαλέο ἀγῶνα τοῦ καθενὸς συνθέτη γιὰ νὰ ἐπιπλεύσῃ καὶ ἐπιτύχῃ (τυπικὸ παράδειγμα ὁ Βάγκνερ).

Ὑπάρχουν ὁμως καὶ μερικοὶ (πὺν ἀργότερα θὰ γίνουν περισσότεροι) πὺν διαλέγουν ἓναν «ἥσυχον» καὶ μὴ ἀνταγωνιστικὸ δρόμον, γράφοντας τὴ μουσικὴ τους χωρὶς νὰ ξέρουν, ἂν θὰ παιχτῇ, ὄντας ἔτσι βέβαια ὅλο καὶ περισσότερο ἀπομονωμένοι. Σ' αὐτοὺς ἀνήκει καὶ ὁ Μπροῦκνερ πὺν ἔζησε τὰ πρῶτα 40 χρόνια τῆς ζωῆς του σὰν ὀργανίστας σ' ἐπαρχιακὲς Αὐστριακὲς πόλεις καὶ τὰ ὑπόλοιπα σὰ καθηγητῆς, στὸ Ὠδεῖο τῆς Βιέννης χωρὶς νὰ εἶναι καθόλου γνωστὸ τὸ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ 1977

ΕΙΔΙΚΕΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ
ΩΔΕΙΟ ΗΡΩΔΟΥ ΑΤΤΙΚΟΥ
ΦΙΛΑΡΜΟΝΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ LOS ANGELES

14, 15 Μαΐου
Δ/ντής Όρχηστρας: ZUBIN MEHTA

ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΑΘΗΝΩΝ 1977

27 Ιουνίου - 25 Σεπτεμβρίου

ΩΔΕΙΟ ΗΡΩΔΟΥ ΑΤΤΙΚΟΥ

Οί παραστάσεις αρχίζουν στις 21.00

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

AMERICAN BALLET THEATRE

Από 27 Ιουνίου έως 3 Ιουλίου
(6 παραστάσεις)

ΕΘΝΙΚΗ ΛΥΡΙΚΗ ΣΚΗΝΗ

Από 4 έως 17 Ιουλίου
(4 παραστάσεις)

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ

18 Ιουλίου

ΘΕΑΤΡΟ ΤΕΧΝΗΣ

21, 22, 23, 24 Ιουλίου

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ

25 Ιουλίου

ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ

Από 26 - 31 Ιουλίου
(3 παραστάσεις)

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ

1 και 3 Αυγούστου

ΕΘΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ

5, 6, 7, 12, 13, 14 Αυγούστου

ΜΠΑΛΛΕΤΑ ΜΠΟΛΣΟΪ

Από 16 έως 28 Αυγούστου
(9 παραστάσεις Μπαλλέτο)
(2 παραστάσεις ή Συμφωνική
Όρχηστρα του Θεάτρου Μπολσόϊ)

ΟΠΕΡΑ ΒΙΕΝΝΗΣ

3, 7 Σεπτεμβρίου
ΣΤΡΑΟΥΣ: «ΗΛΕΚΤΡΑ»

ΦΙΛΑΡΜΟΝΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΒΙΕΝΝΗΣ

4, 6 Σεπτεμβρίου

ΕΘΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ

9, 10, 11 Σεπτεμβρίου

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

12 Σεπτεμβρίου

ΕΘΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ

16, 17, 18 Σεπτεμβρίου

ΣΥΜΦΩΝΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΤΗΣ UTAH

19, 20, 21 Σεπτεμβρίου

ΕΘΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ

24, 25 Σεπτεμβρίου

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

P.I. TSCHAIKOWSKY
(1840-1893)

«Φραντσέσκα ντὰ Ρίμινι»
Φαντασία για όρχηστρα έργο 32 (1876)

R. VAUGHAN WILLIAMS
(1872-1958)

Κοντσέρτο για τούμπα και όρχηστρα σέ φά
έλασ. (1954) (πρώτη έκτέλεση με την Κ.Ο.Α.)
I. Allegro moderato
II. Romanza
III. Finale (Rondo alla tedesca)

Σολιστ ΓΙΑΝΝΗΣ ΖΟΥΓΑΝΕΛΗΣ (τούμπα)

ANT. BRUCKNER
(1824-1896)

Συμφωνία αριθ. 4 σέ μι ύφ. μείζονα
«Ρομαντική» (1874)
I. Bewegt, nicht zu schnell
II. Andante quasi allegretto
III. Scherzo (Bewegt)
IV. Finale (Bewegt, doch
nicht zu schnell)

Πληροφορίες — Εισιτήρια

Εισιτήρια θα πωλούνται:

α) Στο ταμείο του ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΑΘΗΝΩΝ, Σταδίου 4 (μέσα στη στοά), τηλ. 32.12.459 και 32.33.111 έσωτ. 240. Καθημερινές 08.30 - 13.30 και 18.00 - 20.30. Κυριακές και γιορτές 09.00 - 12.00

β) Στο Ήρώδειο πριν αρχίσουν οι παραστάσεις, από 18.30 - 21.00 τηλ. 32.32.771 και 32.23.111 έσωτ. 137.

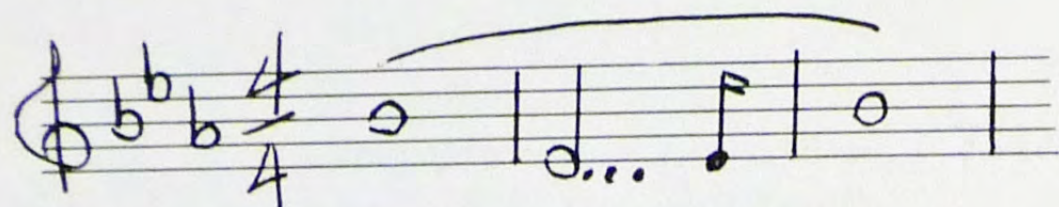
γ) Για τις παραστάσεις του Έθνικού Θεάτρου όδός Αγίου Κωνσταντίνου και Μενάνδρου τηλ. 522.32.42. Καθημερινές 08.00 - 13.00 και 18.00 - 20.00 Κυριακές και γιορτές 09.00 - 13.00

δ) Για τις παραστάσεις της Έθνικής Λυρικής Σκηνής στο ταμείο του Θεάτρου «ΟΛΥΜΠΙΑ», όδός Ακαδημίας 57, τηλ. 36.12.461. Καθημερινές 09.00 - 13.30 και 18.00 - 20.00. Κυριακές και γιορτές 09.00 - 13.00

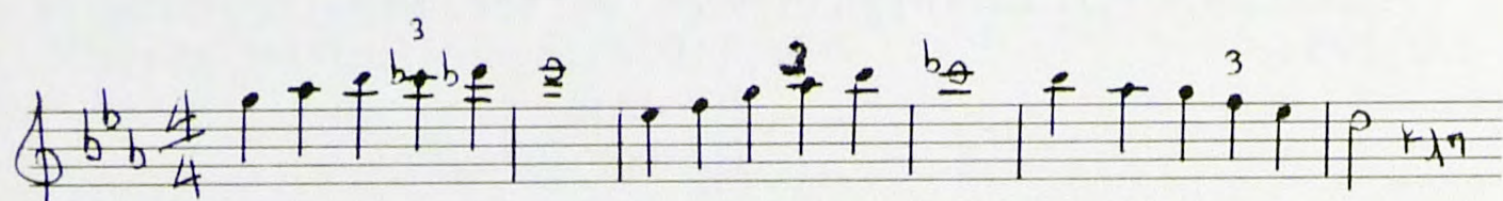
Προγράμματα θα πωλούνται στα Ταμεία Εισιτηρίων και στο Ήρώδειο.

συνθετικό του έργου.

Για να ξαναγυρίσουμε όμως στη «Ρομαντική» συμφωνία του συνθέτη, το πρώτο μέρος του έργου είναι βασισμένο πάνω σε δυο θεματικούς πυρήνες. Ο πρώτος που αποτελείται από μια κατιούσα πέμπτη, δίνεται στην αρχή από τα κόρνα που συνοδεύονται από τρέμολο των έγχορδων.

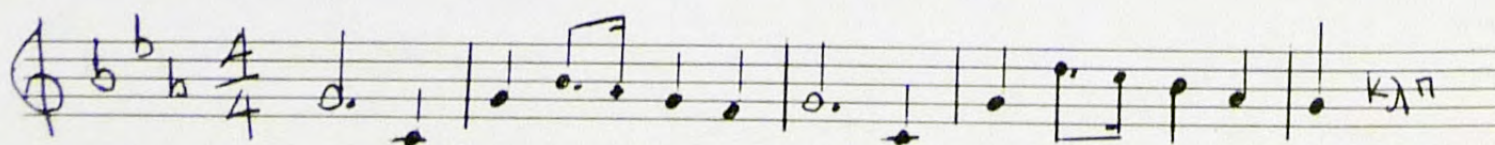

Από τον θεματικό αυτό πυρήνα ξεπηδάει το δεύτερο αλλά με πιο ρυθμικό χαρακτήρα θέμα, που το συναντάμε σε άνιούσα και κατιούσα μορφή.

Οί δύο αυτοί θεματικοί πυρήνες εμφανίζονται συχνά στο πρώτο αυτό μέρος, με τη μεσολάβηση μικρών έπεισοδιών, είτε μεταφερμένοι σε άλλες τονικότητες, είτε με μικρές παραλλαγές, είτε με διαφορετική ένορχήστρωση. Γενικά μπορούμε να πούμε ότι είναι σχετικά μικρή ή έπεξεργασία των θεμάτων τουλάχιστον με τον τρόπο που ακολουθούν οί κλασσικοί ή και μερικοί ρομαντικοί όπως ο Μπράμς. Και αυτό το χαρακτηριστικό είναι καθοριστικό για το Μπουκνερ που ακολουθεί μιαν ιδιαίτερη ανάπτυξη και έπεξεργασία των θεμάτων, μέσα στα πλαίσια βέβαια του ρομαντισμού.

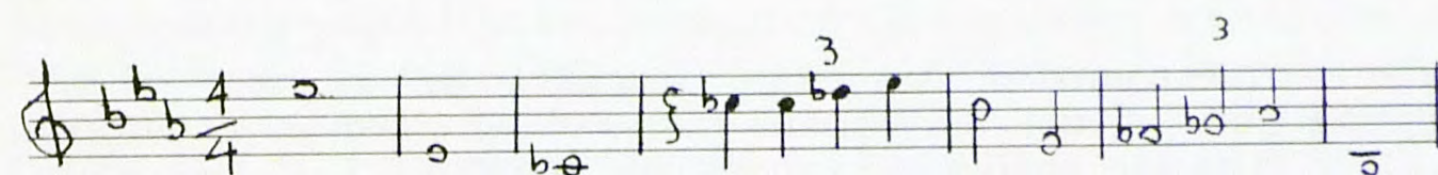
Το δεύτερο μέρος της συμφωνίας (Andante quasi allegretto) χωρίς να είναι από τα καλύτερα του Μπουκνερ, (όπως π.χ. το δεύτερο μέρος από την 7η συμφωνία του) που είχε τον τίτλο του τεχνίτη του adagio, είναι χαρακτηριστικό της ιδιαίτερης τέχνης του να φτιάχνει μουσική λιτή και ταυτόχρονα ολοκληρωμένη και με μεγάλη δύναμη και ένταση. Το andante ανοίγει σχεδόν άμέσως μ' ένα απλό και όμορφο θέμα που έχει μιαν αξιοσημείωτη όμοιότητα με το πρώτο θέμα του πρώτου μέρους και που παίζεται από τα τσέλλα.

Το τρίτο μέρος, που αποτελείται από το σκέρτσο και το τρίο, είναι και το μόνο από τα 4 μέρη της συμφωνίας που έχει προγραμματικό

χαρακτήρα. Το σκέρτσο περιγράφει σκηνές από ένα κυνήγι. Αποτελείται από λαμπερές πολύ χαρακτηριστικές φανφάρες, που ρυθμικά έχουν κάποια όμοιότητα με το δεύτερο θέμα του πρώτου μέρους. Το τρίο από την άλλη, είναι πολύ πιο ήσυχο και άκτινοβολεί, θα μπορούσε να πει κανείς, την ήρεμία ενός Αυστριακού έσοχικού τοπίου.

Το μεγαλεπήβολο και επιβλητικό τέταρτο μέρος ίσως είναι και το κορύφωμα του έργου. Βασισμένο πάνω σ' ένα ρωμαλέο θέμα ανα-

πτύσσεται και ολοκληρώνεται σε μιαν απόλυτη ένότητα με τα υπόλοιπα τρία μέρη. Έτσι το θέμα είναι περιτριγυρισμένο από ένα σύνολο από άλλα λυρικά θέματα, που σε κάθε στιγμή συνδέουν το μέρος αυτό με το andante, που με τη σειρά του συνδέεται όπως ήδη αναφέρθηκε με το πρώτο μέρος και αυτό με το τρίο.

Το έργο, που τελειώνει με μιαν Coda στην οποία εμφανίζεται το θέμα του πρώτου μέρους, είναι μιαν Συμφωνία γεμάτη λυρισμό και δύναμη, ίσως από τις καλύτερες σαν σύνολο συνθέσεις του Μπουκνερ.

Γιατί κάνουμε μουσική; Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι σε όρισμένες συναισθηματικές στιγμές πολλοί άνθρωποι θέλουν να κάνουν συγκεκριμένα είδη θορύβων. Στην πραγματικότητα μπορούμε να πούμε, μαζί με τον Καρλάυλ, ότι σε τελευταία ανάλυση υπάρχει μουσική παντού. Γιατί όμως; Ούτε εγώ, ούτε κανείς άλλος μπόρεσε να λύσει το πρόβλημα αυτό. Πάντως, για ένα πράγμα μπορούμε να είμαστε βέβαιοι: Δεν υπάρχει πρακτικός λόγος που μās κάνει να συνθέτουμε, να τραγουδοῦμε ή να παίζουμε μουσική. Δεν συμβαίνει το ίδιο με τις άλλες τέχνες: Ο Μίλτων έπρεπε να χρησιμοποιήσει το λεκτικό όργανο είτε έγραφε τον «Χαμένο Παράδεισο», είτε σκάρωνε ένα κατάλογο με ψώνια· ο Βελάσκουεθ έπρεπε να χρησιμοποιήσει χρώμα και για την «Αφροδίτη» του και για την έξωπορτα του σπιτιού του. Άλλά ή μουσική είναι μόνο μουσική, κι αυτό είναι, όπως πιστεύω, το μεγαλειό της. Πώς λοιπόν αιτιολογώ τη μουσική; Η μουσική δεν χρειάζεται αιτιολόγηση, δικαιώνεται από μόνη της: αυτό ξέρω όλο κι όλο, κι αυτό χρειάζεται να ξέρω.

Πρὶν προχωρήσουμε, θάπρεπε νὰ δώσουμε ἓνα ὅρισμὸ γιὰ τὸ τι ἐννοοῦμε λέγοντας «μουσική», καὶ συγκεκριμένα τὸν ἐξῆς: μουσική εἶναι μιὰ πρόσβαση στὶς ὑψιστες ἀλήθειες μέσω τοῦ ὁργανωμένου ἤχου. Μὲ τὴν ἔκφραση «ὁργανωμένος ἤχος» ἐννοῶ ἤχους ἐνὸς ὁρισμένου ὕψους σὲ μιὰν ὁρισμένη ρυθμικὴ διάταξη καί, θὰ προσθέταμε ἴσως, μὲ μιὰν ὁρισμένη ἀρμονία. Μπορεῖ ὡστόσο νὰ τεθεῖ τὸ ἐρώτημα, τί σημαίνει μουσική. Ἐνα σωρὸ ἀνοησίες συζητιοῦνται σήμερα γιὰ τὸ «νόημα» τῆς μουσικῆς. Ἡ μουσική ἔχει πράγματι ἓνα νόημα, πὺ πάντως δὲν μπορεῖ νὰ ἐκφραστεῖ μὲ λέξεις. Ὁ Μέντελσον ἔλεγε ὅτι τὸ νόημα τῆς μουσικῆς παραῆταν συγκεκριμένο γιὰ τὴν ἀνθρώπινη γλῶσσα. Ὁ ἀκροατὴς μπορεῖ φυσικά, ἂν θέλει, νὰ στενέψει τὸ νόημα τῆς μουσικῆς γιὰ νὰ τὸ ταιριάξει μὲ λόγια ἢ μὲ ὀπτικὲς παραστάσεις, ὅπως, γιὰ παράδειγμα, στὴν ὅπερα. Μιὰ τέτοια ὡστόσο ἐξειδίκευση περιορίζει τὸ βεληνεκὲς τῆς μουσικῆς. Ἡ φωτιά στὸ βράχο τῆς Βρουγχίλδης μπορεῖ νὰ θυμίζει τὴ μουσική τοῦ Βάγκνερ· ἡ μουσική ὅμως πηγαίνει πιὸ μακριὰ καὶ μās μεταφέρει ἀπὸ τὸ συγκεκριμένο στὸ καθολικό.

Ἡ μουσική εἶναι, πάνω ἀπ' ὅλα, προσωπικὴ ἔκφραση· χωρὶς αὐτό, ἡ μουσική εἶναι μιὰ πλάνη. Εἶμαι σίγουρος πὺ ἓνας ἄνθρωπος ἐγκαταλελειμμένος σ' ἓνα ἔρημο νησί γιὰ ὅλη τοῦ τῆ ζωῆ θὰ μπορούσε νὰ συνεχίσει νὰ κάνει μουσική γιὰ τὴ δική τοῦ πνευματικὴ ἔξαρση, ἀκόμη κι ἂν δὲν ὑπάρχει κανεὶς νὰ τὸν ἀκούσῃ. Τέτοιες πνευματικὲς ἀσκήσεις ξεπερνοῦν μερικὲς φορὲς τὸ ἄτομο· στὸ κάτω-κάτω τὸ ἀποτέλεσμα μπορεῖ νὰ ἀρέσει καὶ σὲ ἄλλους. Κι ἔτσι φτάνουμε στὸν σπουδαῖο τεχνίτη, τοῦ ὁποῖου ἡ μουσική εἶναι γιὰ ὅλο τὸν κόσμο. Αὐτὸς ὅμως θὰ πρέπει νὰ εἶναι ἀληθινὸς πρῶτα ἀπέναντι στὸν ἑαυτό τοῦ: δὲν μπορεῖ τότε νὰ εἶναι ψεύτικος γιὰ τοὺς ἄλλους. Ἡ Ἐρημίτισσα τοῦ Οὐέρντσγουερθ τραγουδοῦσε ἀποκλειστικὰ γιὰ τὸν ἑαυτό της καὶ λίγο τὴν ἔνοιαζε ἂν ἔμμεσα ἦταν ὑπεύθυνη γιὰ ἓνα ἀπὸ τὰ σημαντικότερα ποιητικὰ ἔργα.

Ἡ μουσική πρέπει νὰ προσφέρεται σὲ ὅλους, ὅσο κι ἂν δὲν πρόκειται νὰ τὴ δεχτοῦν ὅλοι. Πρέπει νὰ λέμε τὸ σύνθημα στὸν καθένα: μόνο ἔτσι θὰ μπορέσουμε νὰ βροῦμε αὐτοὺς πὺ θ' ἀνταποκριθοῦν. Πρέπει νὰ κληθοῦν οἱ πολλοὶ γιὰ νὰ ἐπιλεγοῦν οἱ λίγοι. Ἡ Βιρτζίνια Γούφ γράφει: «Τὰ ἀριστουργήματα δὲν εἶναι γόνιμοι μονάκριβοι καὶ ξεκομμένοι, εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα πολὺχρονοῦ κοινοῦ προβληματισμοῦ, πὺ ἔγινε ἀπὸ τὸ σύνολο τῶν ἀνθρώπων, ἔτσι ὡστε πίσω ἀπὸ τὴν προσωπικὴ φωνὴ νὰ κρύβεται ἡ πείρα τῶν μαζῶν».

Ἀπόδοση στὰ Ἑλληνικὰ Χ.Ξ.

ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

Α' ΒΙΟΛΙΑ

Κοντσερτίνο:
Τάτσης Ἀποστολίδης

Σοφοκλῆς Πολίτης

Παντελῆς Δεσποτίδης
Χριστόδουλος Κεφαλᾶς

Κωνσταντῖνος Καβᾶκος
Κωνσταντῖνος Σέττας

Δημήτριος Βράσκος
Δημήτριος Σειρᾶς

Εἰρήνη Δρακοπούλου
Σταῦρος Μαργαρίτης

Ἰωάννης Ζαχαλῆς
Γεώργιος Σταλήμερος

Β' ΒΙΟΛΙΑ

Σπυρίδων Τόμπρας
Ἀνδρέας Καραμαούνας

Μιχαήλ Χριστοδούλου
Σπυρίδων Τσοῦτσος

Βύρων Καψάλης
Ἔρση Ἀποστολίδου

Κωνσταντῖνος Παπαστάμου
Σπυρίδων Στεργίου

Αἰκατερίνη Μπατζάκη
Ἀναστασία Μακρῇ

Ἀγγέλος Τζιμόπουλος
Γεώργιος Γαργάδης

Νατάσα Μανδίκου

ΒΙΟΛΕΣ

Γεώργιος Πουμπουρίδης
Ἰωάννης Βατικιώτης

Γεώργιος Κινδύνης
Νικόλαος Κάρδαρης

Αἰκατερίνη Χαλκουτσάκη
Μαρίνα Παναγοπούλου

Ἑλένη Παρουσιάδου
Ἰωάννης Γιαλούρης

Βασίλειος Γιαπαλάκης
Ἀθηναγόρας Παυλίδης

ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΛΑ

Σωτήριος Ταχιάτης
Γεώργιος Κοφίνος

Μαρία Κόκκορη
Κωνσταντῖνος Κύρου

Γεώργιος Κατσικάκης
Αἰμίλιος Σασαρώλης

Παναγιώτης Μαρμαρίδης
Στυλιανὸς Ταχιάτης

ΒΑΘΥΧΟΡΔΑ

Ἀλέξανδρος Τζουμάνης
Ἀνδρέας Ροδουσάκης

Ἀναστάσιος Κατσιφέρνης
Χαράλαμπος Μαρκογιαννάκης

Σάββας Χατζηεσσές
Ἀναστάσιος Γιαννοῦτσος

Εὐάγγελος Μαρκογιαννάκης
Ἀνδρέας Συρογιαννόπουλος

Λάζαρος Σπυρίδης

ΦΛΑΟΥΤΑ

Οὔρς Ρούτιμαν
Σπυρίδων Ρέγγιος
Νικόλαος Τσιλιμπάρης

ΟΜΠΟΕ

Κλαύδιος Σιελέ
Εὐάγγελος Χριστόπουλος
Ἡλίας Νέτσης

ΚΛΑΡΙΝΑ

Χαράλαμπος Φαραντᾶτος
Νικόλαος Γκῖνος
Ἰωάννης Κούφαλης

ΚΛΑΡΙΝΟ ΜΠΑΣΣΟ

Θεόφιλος Καρδάμης

ΦΑΓΚΟΤΑ

Σπυρίδων Ἀργυρόπουλος
Σπυρίδων Καζιάνης
Κωνσταντῖνος Σαμοΐλης

ΚΟΡΝΑ

I Νικόλαος Κορατζῖνος
Νικόλαος Παπαδόπουλος
II Τρύφων Τζαφέστας
Ἀδαμάντιος Καραγιάννης
III Κωνσταντῖνος Τζαφέστας
Νικόλαος Σπίνουλας
IV Γεώργιος Μπότος
Σπυρίδων Χυτήρης

ΤΡΟΜΠΕΤΕΣ

Κωνσταντῖνος Καρυώτης
Δημήτριος Κάφυρης
Βασίλειος Παναγιωτόπουλος
Σταῦρος Βορίσης
Ἀθανάσιος Δημητρίου

ΤΡΟΜΠΟΝΙΑ

Διονύσιος Πυλαρινὸς
Νικόλαος Κοσκινᾶς
Σταῦρος Βάγιας
Ἀναστάσιος Κλαβανίδης

ΤΟΥΜΠΑ

Νικόλαος Δημαρόγκωνας

ΤΥΜΠΑΝΑ

Ἀλέξανδρος Συμεωνίδης
Χαράλαμπος Ἀργυρόπουλος

ΑΡΠΑ

Ἀλίκη Κρίθαρη

ΚΡΟΥΣΤΑ

Ἐμμανουήλ Νομικὸς

ΕΚΤΑΚΤΑ ΜΕΛΗ

ΒΙΟΛΙΑ

Παναγιώτης Δημητράς
Σωτήριος Κασσάρας
Ἀριστοτέλης Κρομμύδας
Ἄννα Σδούκου
Παναγιώτης Φίλιππας
ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΛΟ
Σπυρίδων Ἰωάννου

ΦΛΑΟΥΤΟ ΠΙΚΟΛΟ

Θωμᾶς Γεωργίου

ΦΛΑΟΥΤΟ

Χριστοπούλου Ροζίνα

ΟΜΠΟΕ

Χρήστος Ἀργυρόπουλος

ΑΓΓΛΙΚΟ ΚΟΡΝΟ

Δημήτριος Κουμπῆς

ΚΛΑΡΙΝΟ Mib

Θεόδωρος Παρασκευόπουλος

ΦΑΓΚΟΤΟ

Ἀντώνιος Χρηστίδης

ΚΟΝΤΡΑ ΦΑΓΚΟΤΟ

Μιλτιάδης Οἰκονόμου

ΚΟΡΝΑ

Ἀντώνιος Κουρούκλης
Ἀλέξανδρος Παπαχρήστος

ΤΡΟΜΠΕΤΕΣ

Σωκράτης Ἀνθῆς
Γεράσιμος Ἰωαννίδης

ΤΡΟΜΠΟΝΙ

Σπυρίδων Ἀλεξανδράτος

ΤΟΥΜΠΑ

Δημήτριος Πομακίδης

ΠΙΑΝΟ

Ἐλευθέριος Ψωμάδης

ΤΣΕΛΕΣΤΑ

Ἰωάννα Ἀλεξανδρίδου

ΤΣΕΜΠΑΛΟ

Ράϊτα Διαμαντοπούλου

ΚΡΟΥΣΤΑ

Νικόλαος Παπαϊωάννου

3η Συναυλία

Κυριακή 9 Ιανουαρίου 1977, ώρα 11.00
Δευτέρα 10 Ιανουαρίου 1977, ώρα 20.30

Διευθυντής Όρχηστρας
ΤΣΟΥ ΧΟΥΙ

Σολίστ
RAPHAEL OROZCO (πιάνο)

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Δ. ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ
(1896-1960)	Κοντσέρτο γκρόσσο (1928)
(α' εκτέλεση με την Κ.Ο.Α.)
S. RACHMANINOFF
(1873 - 1943)	Κοντσέρτο για πιάνο και όρχηστρα
αριθ. 3 σε ρε έλάσ. έργο 30 (1909)
ΓΙΑΝΝΗ ΧΡΗΣΤΟΥ
(1926 - 1970)	Συμφωνία αριθ. 1
με τραγούδι για γυναικεία φωνή,
έπάνω στο ποίημα του T.S. Eliot
"Eyes that last
I saw in tears" (1949-1950)

Μὲ τὶς Καλλιτέραις μας Εὐχὰς γὰρ τὶς Τροπὶς
τῶν Χριστουμένων καὶ τοῦ Νέου "Ετους

Ἡ Κρατινὴ Ὀρχήστρα Ἀθηνῶν

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἡ Κρατική Ὀρχήστρα Ἀθηνῶν, ἓνας ἀπὸ τοὺς ἀρχαιοτέρους καλλιτεχνικοὺς ὀργανισμοὺς τοῦ τόπου, ἰδρύθηκε τὸ 1893 ὡς μαθητική ὀρχήστρα τοῦ Ὡδείου Ἀθηνῶν ἐπὶ Διευθύνσεως Γεωργίου Νάζου.

Τὸ 1911 ἡ μαθητική αὐτὴ ὀρχήστρα συμπληρωμένη ἀπὸ ἐπαγγελματίας μουσικοὺς ὠνομάσθη « Συμφωνική Ὀρχήστρα τοῦ Ὡδείου Ἀθηνῶν » καὶ ἤρχισε νὰ δίδῃ τακτικὲς συναυλίες ὑπὸ τὴν διεύθυνση τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Ὡδείου Ἀρμάνδου Μαρσὶκ καὶ ἄλλων ἐκτάκτως μετακαλουμένων ἀρχιμουσικῶν.

Ἀπὸ τὸ 1922 ἐκτὸς τῶν συναυλιῶν τῶν συνδρομητῶν ποὺ ἔδιδε ἡ Ὀρχήστρα τὴν Δευτέρα τὸ βράδυ, ἤρχισε νὰ δίδῃ καὶ ἑκτακτες λαϊκὲς συναυλίες κάθε Κυριακὴ πρωΐ.

Τὸ 1936 ἡ Ὀρχήστρα ἐγκαινίασε καὶ θερινὴ μουσικὴ περίοδο ἀπὸ τὰ μέσα Ἰουνίου μέχρι τὸ τέλος Αὐγούστου, στὸ Ὡδεῖον Ἡρώδου Ἀττικοῦ.

Ἀπὸ τὸ 1927 ἕως τὸ 1939 ἐπὶ ~~κεφαλῇ~~ ^{διευθύνσεως} τῆς Ὀρχήστρας ἦταν ὁ Δημήτρης Μητρόπουλος, ὁ ὁποῖος ἔβαλε τὰ θεμέλια τῆς συμφωνικῆς μουσικῆς παραδόσεως ἡ ὁποία διατηρεῖται μέχρι σήμερα, μόρφωσε ἓνα μουσικὸ κοινὸ μὲ τίς μνημειώδεις ἐκτελέσεις του κλασσικῶν καὶ συγχρόνων μουσικῶν ἔργων, ἐνῶ παραλλήλως ἐνεθάρρυνε τὴν Ἑλληνικὴ μουσικὴ παραγωγὴ ἐκτελώντας συχνὰ Ἑλληνικὲς συνθέσεις. Ἡ περίοδος Μητροπούλου εἶναι ἡ λαμπρότερη στὴν ἱστορία τῆς Ὀρχήστρας.

Ὁ Δεύτερος παγκόσμιος πόλεμος δυσκόλεψε οἰκονομικὰ τὸ ἔργο τῆς Ὀρχήστρας ἡ ~~ὁποία λειτουργοῦσε ὡς ἰδιωτικὸς ὀργανισμὸς~~. Τότε τὸ Κράτος ἀναγνωρίζον τὴν συμβολὴ τῆς Ὀρχήστρας στὴν μουσικὴ ζωὴ τοῦ τόπου ἀνέλαβε τὴν οἰκονομικὴ ἐνίσχυση τοῦ ἔργου της. Τὸ 1942 χάρις στὶς ἐνέργειες τοῦ τότε Διευθυντοῦ τῆς Φιλοκτῆτη Οἰκονομίδη ~~ἡ Ὀρχήστρα~~ ἔγινε κρατικὸς ὀργανισμὸς καὶ ἀπὸ τότε ὀνομάζεται Κρατικὴ Ὀρχήστρα Ἀθηνῶν. Ὁ Φ. Οἰκονομίδης ὠνομάσθη Γενικὸς Διευθυντὴς καὶ Ἀρχιμουσικὸς τῆς Ἀρχιμουσικῆς τῆς Ὀρχήστρας διωρίσθησαν συγχρόνως ὁ Θεόδωρος Βαβαγιάννης καὶ ὁ Γεώργιος Λυκούδης.

Ὁ Φ. Οἰκονομίδης παρέμεινε στὴν θέση αὐτὴ μέχρι τοῦ θανάτου του (1957).

Ἀπὸ τὸ 1957 τὴν Γενικὴ Διεύθυνση τῆς Κρατικῆς Ὀρχήστρας Ἀθηνῶν ἀνέλαβε ὁ Ἀρχιμουσικὸς Θεόδωρος Βαβαγιάννης, ὁ ὁποῖος εἶχε διατελέσει ἐπὶ πολλὰ ἔτη μαθητὴς καὶ βοηθὸς τοῦ Δημήτρη Μητροπούλου. Ἐπίσης Ἀρχιμουσικὸς τῆς Κρατικῆς Ὀρχήστρας Ἀθηνῶν διωρίσθη ἀπὸ τὸ 1951 ὁ Ἀνδρέας Παρίδης.

Τὴν Ὀρχήστρα μετακαλοῦνται καὶ διευθύνουν ἐκτάκτως διακεκριμένοι ξένοι ἀρχιμουσικοί, συμπράττουν ἐπίσης στὶς συναυλίες της πολλοὶ διάσημοι Ἕλληνες καὶ ξένοι σολίστ.

Τὸ Ρεπερτόριο τῆς Κρατικῆς Ὀρχήστρας Ἀθηνῶν εἶναι πλούσιο καὶ σ' αὐτὸ προστίθενται κάθε χρόνο πολλὲς πρῶτες ἐκτελέσεις Ἑλλήνων καὶ ξένων συγχρόνων συνθετῶν.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΧΕΙΜΕΡΙΝΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ 1962 - 1963

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ ΚΑΙ ΣΟΛΙΣΤ

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1962 Δευτέρα 5	ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΒΑΒΑΓΙΑΝΝΗΣ - SEBASTIAN BENDA (Πιάνο) SCHUMANN «Κοντσέρτο για πιάνο».
Δευτέρα 12	ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΡΙΔΗΣ - JULIAN OLEVSKY (Βιολί) TSCHAIKOWSKY «Κοντσέρτο για βιολί».
Δευτέρα 19	ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΒΑΒΑΓΙΑΝΝΗΣ - ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΘΕΜΕΛΗΣ (Πιάνο) GRIEG «Κοντσέρτο για πιάνο».
Δευτέρα 26	ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΡΙΔΗΣ - MONIQUE DE LA BRUCHOLLERIE (Πιάνο) TSCHAIKOWSKY «Κοντσέρτο για πιάνο εις SI b.»
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1962 Δευτέρα 3	ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΒΑΒΑΓΙΑΝΝΗΣ - ΜΑΡΙΑ ΧΑΙΡΟΓΙΩΡΓΟΥ - ΣΙΓΑΡΑ ΜΥΡΤΩ ΔΟΥΛΗ (τραγούδι) (Πιάνο) BEETHOVEN «Κοντσέρτο για πιάνο αρ. 5». MAHLER «Συμφωνία αρ. 4».
Δευτέρα 10	ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΡΙΔΗΣ - ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΣ ΒΟΛΩΝΙΝΗΣ (Βιολί) SAINT-SAENS «Κοντσέρτο για βιολί εις SI Min.».
Δευτέρα 17	ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΒΑΒΑΓΙΑΝΝΗΣ - MARIZA REGULES (Πιάνο) BEETHOVEN «Κοντσέρτο για πιάνο αρ. 4».
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1963 Δευτέρα 7	ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΡΙΔΗΣ - BRIGITTE DE BEAUFOND (Βιολί) LALO «Symphonie Espagnole».
Δευτέρα 14	HELMUT TIERFELDER - ΜΑΡΙΚΑ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Πιάνο) SAINT-SAENS «Κοντσέρτο για πιάνο αρ. 2».
Δευτέρα 21	ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΒΑΒΑΓΙΑΝΝΗΣ - WLADYSLAW KEDRA (Πιάνο) CHOPIN «Κοντσέρτο για πιάνο εις Φά έλασσον».
Δευτέρα 28	ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΡΙΔΗΣ - ΜΙΧΑΗΛ ΣΕΜΣΗΣ (Βιολί) BRUCH «Κοντσέρτο για βιολί εις SOL Min.».

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ ΚΑΙ ΣΟΛΙΣΤ

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1963 Δευτέρα 4	ΟΙΒΙΝ FJELDSTAD - ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΤΑΧΙΑΤΗΣ (Βιολοντσέλλο) SAINT-SAENS «Κοντσέρτο για βιολοντσέλλο».
Δευτέρα 11	ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΒΑΒΑΓΙΑΝΝΗΣ - LOUIS KENTNER (Πιάνο) BRAHMS «Κοντσέρτο για πιάνο αρ. 2 εις SI b.».
Δευτέρα 18	ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΡΙΔΗΣ - ΑΛΙΚΗ ΒΑΤΙΚΙΩΤΗ (Πιάνο) PROKOFIEFF «Κοντσέρτο για πιάνο αρ. 4».
ΜΑΡΤΙΟΣ 1963 Δευτέρα 4	ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΒΑΒΑΓΙΑΝΝΗΣ - BRONISLAV GIMPEL (Βιολί) WIENIAWSKI «Κοντσέρτο για βιολί εις Ρέ έλασσον».
Δευτέρα 11	ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΡΙΔΗΣ - ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ (Βιολοντσέλλο) SCHUMANN «Κοντσέρτο για βιολοντσέλλο».
Δευτέρα 18	ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΒΑΒΑΓΙΑΝΝΗΣ - MICHEL SCHWALBE (Βιολί) BRAHMS «Κοντσέρτο για βιολί».
Δευτέρα 25	ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΡΙΔΗΣ - ALFREDO CAMPOLI (Βιολί) MENDELSSOHN «Κοντσέρτο για βιολί».
ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1963 Δευτέρα 1	ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΡΙΔΗΣ - RICCARDO ODNOROSOFF (Βιολί) DVÖRAK «Κοντσέρτο για βιολί».
Δευτέρα 8	CHARLES BRUCK - ΠΑΡΥ ΔΕΡΕΜΠΕΗ (Πιάνο) BEETHOVEN «Κοντσέρτο για πιάνο αρ. 3».
Δευτέρα 22	ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΡΙΔΗΣ - ΒΥΡΩΝ ΚΟΛΑΣΗΣ (Βιολί) BEETHOVEN «Κοντσέρτο για βιολί».
Δευτέρα 29	Συναυλία της Κρατικής Όρχηστρας με συμμετοχήν της Χορωδίας Αθηνών υπό την Διεύθυνσιν του Μενελάου Παλλάντιου. HAYDN «Οί τέσσαρες Έποχές».

ORCHESTRE SYMPHONIQUE DE L'ÉTAT

L'Orchestre Symphonique de l'Etat est une des plus anciennes organisations artistiques de la Grèce. Il fut fondé par le Directeur du Conservatoire d'Athènes Georges Nazos en 1893, sous la forme d'orchestre d'élèves.

En 1911 ayant engagé des musiciens professionnels il fut nommé «Orchestre Symphonique du Conservatoire d'Athènes» et commença à donner des concerts réguliers sous la direction du professeur du Conservatoire Armand Marsic et d'autres chefs d'orchestre célèbres.

En 1922 en plus des concerts d'abonnement qui étaient donnés le lundi soir, l'Orchestre s'engagea à donner des concerts populaires chaque dimanche matin.

En 1936 l'Orchestre inaugura une saison de concerts d'été, du 15 juin jusqu'à la fin d'août, à l'Odéon d'Hérode Atticus.

De 1927 jusqu'en 1939 Dimitri Mitropoulos dirigea l'Orchestre, c'est lui le fondateur de la tradition Symphonique qui dure jusqu'à nos jours. Il a également contribué à l'éducation musicale du public Athénien par ses interprétations mémorables d'oeuvres classiques et modernes, de même qu'il encouragea la production musicale grecque par l'exécution fréquente des oeuvres des compositeurs de son pays. La période Mitropoulos est la plus brillante dans l'histoire de l'Orchestre.

Cependant la seconde guerre mondiale posa des problèmes financiers mettant en péril l'existence de l'Orchestre, qui était jusqu'à l'époque une organisation privée. C'est alors que l'Etat en reconnaissance des services rendus par l'Orchestre à la vie musicale du Pays, lui offrit son appui économique. Ainsi, en 1942, grâce aux efforts du Directeur de l'Orchestre Philoctète Oeconomidis, l'Orchestre devint une organisation de l'Etat sous le nom «Orchestre Symphonique de l'Etat». Philoctète Oeconomidis fut nommé Directeur Général et Chef d'orchestre. Théodore Vavayannis et Georges Lykoudis furent nommés également Chefs d'orchestre associés. Philoctète Oeconomidis occupa ce poste jusqu'à sa mort (1957).

Depuis 1957 Théodore Vavayannis est son successeur. Vavayannis fut élève et assistant de Dimitri Mitropoulos pendant plusieurs années. En 1951 André Paridis fut nommé également Chef d'orchestre de l'organisation.

Des chefs d'orchestre étrangers sont souvent invités à diriger l'Orchestre et de célèbres solistes grecs et étrangers participent à ses concerts.

Le répertoire de l'Orchestre est extrêmement riche; cependant chaque année de nouvelles premières auditions d'oeuvres contemporaines grecques et internationales y sont ajoutées.

ORCHESTRE SYMPHONIQUE DE L'ÉTAT

SAISON D'HIVER 1962 - 1963

P R O G R A M M E

ORCHESTRE SYMPHONIQUE DE L'ÉTAT
CONCERTS D'ABONNEMENT — SAISON 1962-1963

THEATRE KOTOPOULI "REX"
Les concerts auront lieu à 20.30 h.

THE ATHENS STATE ORCHESTRA
SUBSCRIPTION CONCERTS — SEASON 1962-1963

CHEFS D'ORCHESTRE ET SOLISTES

NOVEMBRE 1962	THÉODORE VAVAYANNIS - SÉBASTIAN BENDA
Lundi 5	SCHUMANN «Concerto pour Piano».
Lundi 12	ANDRÉ PARIDIS - JULIAN OLEVSKY TSCHAIKOWSKY «Concerto pour Violon».
Lundi 19	THÉODORE VAVAYANNIS - GEORGES THÉMELIS GRIEG «Concerto pour Piano».
Lundi 26	ANDRÉ PARIDIS - MONIQUE DE LA BRUCHOLLERIE TSCHAIKOWSKY «Concerto pour Piano en Si bémol».
DECEMBRE 1962	THÉODORE VAVAYANNIS - MARIA CHEROGEORGE MYRTO DOULY (Chant)
Lundi 3	BEETHOVEN «Concerto pour Piano No. 5». MAHLER «Symphonie No. 4».
Lundi 10	ANDRÉ PARIDIS - FRÉDÉRIC VOLONINIS SAINT-SAENS «Concerto pour Violon en Si mineur».
Lundi 17	THÉODORE VAVAYANNIS - MARIZA REGULES BEETHOVEN «Concerto pour Piano No. 4».
JANVIER 1963	ANDRÉ PARIDIS - BRIGITTE DE BEAUFOND
Lundi 7	LALO «Symphonie Espagnole». Pour Violon.
Lundi 14	HELMUT TIERFELDER - MARIKA PAPAIOANNOU SAINT-SAENS «Concerto pour Piano No. 2 en SOL mineur».
Lundi 21	THÉODORE VAVAYANNIS - WLADYSLAW KEDRA CHOPIN «Concerto pour Piano en FA mineur».
Lundi 28	ANDRÉ PARIDIS - MICHEL SEMSIS BRUCH «Concerto pour Violon en SOL mineur».

CHEFS D'ORCHESTRE ET SOLISTES

FEVRIER 1963	OIVIN FJELDSTAD - SOTIRIOS TACHIATIS
Lundi 4	SAINT-SAENS «Concerto pour Violoncelle».
Lundi 11	THÉODORE VAVAYANNIS - LOUIS KENTNER BRAHMS «Concerto pour Piano No. 2 en Si bémol».
Lundi 18	ANDRÉ PARIDIS - ALICE VATIKIOTI PROKOFIEFF «Concerto pour Piano No. 3».
MARS 1963	THÉODORE VAVAYANNIS - BRONISLAV GIMPEL
Lundi 4	WIENIAWSKY «Concerto pour Violon en RE mineur».
Lundi 11	ANDRÉ PARIDIS - ÉLEFTÉRIOS PAPASTAVROU SCHUMANN «Concerto pour Violoncelle».
Lundi 18	THÉODORE VAVAYANNIS - MICHEL SCHWALBE BRAHMS «Concerto pour Violon».
Lundi 25	ANDRÉ PARIDIS - ALFREDO CAMPOLI MENDELSSOHN «Concerto pour Violon en MI mineur».
AVRIL 1963	ANDRÉ PARIDIS - RICCARDO ODNOPSOFF
Lundi 1	DVORAK «Concerto pour Violon».
Lundi 8	CHARLES BRUCK - PARI DEREMBÉY BEETHOVEN «Concerto pour Piano No. 3».
Lundi 22	ANDRÉ PARIDIS - BYRON KOLASSIS BEETHOVEN «Concerto pour Violon».
Lundi 29	Concert de l'Orchestre Symphonique de l'État avec la participation de la Chorale d'Athènes sous la Direction de MENELAOS PALLANTIOS. HAYDN «Les quatre saisons».

L'Orchestre Symphonique de l'État se réserve le droit de modifier les programmes. Pour tout renseignement s'adresser aux bureaux de l'Orchestre, 3, Rue Mavromichali, Athènes 143. Tél. 628.670
Dans les programmes ci-dessus ne sont mentionnées que les œuvres interprétées par les solistes.

SYMPHONIEKONZERTE

DES ATHENER STAATSORCHESTERS
IM RAHMEN DER ATHENER FESTSPIELE 1963

MONTAG, 29. JULI 1963

DIRIGENT: **THEODOR VAVAJANNIS**
SOLIST: **WITOLD MALKUZYNSKI** (KLAVIER)

Programm

M. KALOMIRIS: Der Tod der Helden (Symphonische Dichtung)
A. BORODIN: Symphonie No 2 H Moll
J. BRAHMS: Klavierkonzert No 1 D Moll

MONTAG, 5. AUGUST, 1963

DIRIGENT: **ANDREAS PARIDIS**
SOLIST: **JULIUS KATCHEN** (KLAVIER)

Programm

L. VAN BEETHOVEN:
Symphonie No 6 (Pastorale)
Leonora No 3 (Ouverture)
Klavierkonzert No 4 G Dur

MONTAG, 12. AUGUST 1963

DIRIGENT: **HENRY SWOBODA**
SOLIST: **RUGGIERO RICCI** (VIOLINE)

Programm

C. M. VON WEBER: Oberon (Ouverture)
W. RIEGGER: Acht Tanzrhythmen (Erstaufführung)
L. VAN BEETHOVEN: Violinkonzert D Dur
P. I. TSCHAIKOWSKY: Symphonie No 4 F Moll

MONTAG, 2. SEPTEMBER 1963

DIRIGENT: **STANISLAV WISLOCKI**
SOLIST: **SVIATOSLAV RICHTER** (KLAVIER)

Programm

W. LUTOSLAWSKI: Kleine Suite (Erstaufführung)
S. PROKOFIEFF: Klavierkonzert No 2 (Erstaufführung)
L. VAN BEETHOVEN: Symphonie No 7 A Dur

Eintrittskarten beim Büro der Athener Festspiele, 1 Königin Sophie und Panepistimiou Strasse, 9-13,30' und 17,30'-21 Uhr Tel. 633.027.—
Preise: 100, 75, 50 und 25 Drachmen für die drei ersten Konzerte.

ΣΥΝΑΥΛΙΑΙ

ΤΗΣ ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΕΝ ΤΩ ΠΛΑΙΣΙΩ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΑΘΗΝΩΝ 1963

ΔΕΥΤΕΡΑ 29 ΙΟΥΛΙΟΥ 1963

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ: **ΘΕΟΔ. ΒΑΒΑΓΙΑΝΝΗΣ**
ΣΟΛΙΣΤ: **WITOLD MALKUZYNSKI** (PIANO)

Πρόγραμμα

M. ΚΑΛΟΜΟΙΡΗ: Ὁ Θάνατος τῆς Ἀντρειωμένης
(Συμφωνικὸ Ποίημα σὲ μορφή χορευτικῆς σκηνῆς)
A. BORODIN: Συμφωνία ἀριθ. 2 εἰς σὶ ἔλασσ.
J. BRAHMS: Κοντσέρτο γιὰ πιάνο ἀριθ. 1 εἰς ρὲ ἔλασσ.

ΔΕΥΤΕΡΑ 5 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1963

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ: **ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΡΙΔΗΣ**
ΣΟΛΙΣΤ: **JULIUS KATCHEN** (PIANO)

Πρόγραμμα

Ἔργα L. VAN BEETHOVEN:
Συμφωνία ἀριθ. 6 (Ποιμενική)
Λεονώρα ἀριθ. 3 (Εἰσαγωγή)
Κοντσέρτο γιὰ πιάνο ἀριθ. 4 εἰς σὸλ μείζ.

ΔΕΥΤΕΡΑ 12 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1963

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ: **HENRY SWOBODA**
ΣΟΛΙΣΤ: **RUGGIERO RICCI** (BIOLO)

Πρόγραμμα

C. M. VON WEBER: Ὅμπερον (Εἰσαγωγή)
W. RIEGGER: Ὁκτὼ χορευτικοὶ Ρυθμοὶ (α' ἐκτέλεσις)
L. VAN BEETHOVEN: Κοντσέρτο γιὰ βιολί εἰς ρὲ μείζ.
P. I. TSCHAIKOWSKY: Συμφωνία ἀριθ. 4 εἰς φὰ ἔλασσ.

ΔΕΥΤΕΡΑ 2 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1963

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ: **STANISLAV WISLOCKI**
ΣΟΛΙΣΤ: **SVIATOSLAV RICHTER** (PIANO)

Πρόγραμμα

W. LUTOSLAWSKI: Μικρὴ Σουΐτα (α' ἐκτέλεσις)
S. PROKOFIEFF: Κοντσέρτο γιὰ πιάνο ἀριθ. 2 (α' ἐκτέλεσις)
L. VAN BEETHOVEN: Συμφωνία ἀριθ. 7 εἰς λὰ μείζ.

Εἰσιτήρια πρὸς δραχμὰς 100, 75, 50 καὶ 25 διὰ τὰς τρεῖς πρώτας συναυλίας πωλοῦνται εἰς τὰ ταμεία τοῦ Φεστιβάλ Ἀθηνῶν, Λεωφόρος Βασιλίσσης Σοφίας 1 καὶ Πανεπιστημίου καὶ κατὰ τὰς ὥρας 9 π. μ.—1,30' μ. μ. καὶ 5,30' μ. μ.—9 μ. μ. τηλεφ. 633.027.—

CONCERTS

BY THE ATHENS STATE ORCHESTRA
AS PART OF THE ATHENS FESTIVAL 1963

MONDAY JULY 29TH., 1963

CONDUCTOR: THEODORE VAVAYANNIS

SOLOIST: WITOLD MALCUZYNSKI (PIANO)

Programme

M. KALOMIRIS: The Death of the Valiant (Symphonic Poem)

A. BORODIN: Symphony No 2 B minor

J. BRAHMS: Concerto for Piano and Orchestra No 1 D minor

MONDAY AUGUST 5TH., 1963

CONDUCTOR: ANDREAS PARIDIS

SOLOIST: JULIUS KATCHEN (PIANO)

Programme

L. VAN BEETHOVEN

Symphony No 6 (The Pastoral)

Leonora No 3 (Overture)

Concerto for Piano and Orchestra No 4 G major

MONDAY AUGUST 12TH., 1963

CONDUCTOR: HENRY SWOBODA

SOLOIST: RUGGIERO RICCI (VIOLIN)

Programme

C. M. VON WEBER: Oberon (Overture)

W. RIEGGER: Eight Dance Rhythms (first performance)

L. VAN BEETHOVEN: Concerto for Violin and Orchestra D major

P. I. TSCHAIKOWSKY: Symphony No 4 F minor

MONDAY SEPTEMBER 2D., 1963

CONDUCTOR: STANISLAV WISLOCKI

SOLOIST: SVIATOSLAV RICHTER (PIANO)

Programme

W. LUTOSLAWSKI: Little Suite (first performance)

S. PROKOFIEFF: Concerto for Piano and Orchestra No 2 (first performance)

L. VAN BEETHOVEN: Symphony No 7 A major

Tickets on sale at the Athens Festival Box-office, 1 Queen Sophia Avenue and Panepistimiou Street from 9 a. m.—1,30' p. m. and from 5,30' p. m.—9 p. m. Tel. 633.027.—

PRICES: 100, 75, 50 and 25 Drachmae for the first three of the above mentioned concerts.

CONCERTS

DE L' ORCHESTRE SYMPHONIQUE DE L' ÉTAT
DANS LE CADRE DU FESTIVAL D' ATHENES 1963

LUNDI, 29. JUILLET 1963

CHEF D' ORCHESTRE: THEODORE VAVAYANNIS

SOLISTE: WITOLD MALCUZYNSKI (PIANO)

Programme

M. KALOMIRIS: La mort de la Vaillante (Poème Symphonique)

A. BORODINE: Symphonie No 2 en Si mineur

J. BRAHMS: Concerto pour Piano et Orchestre No 1 en Ré mineur

LUNDI, 5. AOÛT 1963

CHEF D' ORCHESTRE: ANDREAS PARIDIS

SOLISTE: JULIUS KATCHEN (PIANO)

Programme

L. VAN BEETHOVEN:

Symphonie No 6 (Pastorale)

Léonore No 3 (Ouverture)

Concerto pour Piano et Orchestre No 4 en Sol majeur

LUNDI, 12. AOÛT 1963

CHEF D' ORCHESTRE: HENRY SWOBODA

SOLISTE: RUGGIERO RICCI (VIOLON)

Programme

C. M. VON WEBER: Obéron (Ouverture)

W. RIEGGER: Huit rythmes de danse (première audition)

L. VAN BEETHOVEN: Concerto pour Violon et Orchestre en Ré majeur

P. I. TSCHAIKOWSKY: Symphonie No 4 en Fa mineur

LUNDI, 2. SEPTEMBRE 1963

CHEF D' ORCHESTRE: STANISLAV WISLOCKI

SOLISTE: SVIATOSLAV RICHTER (PIANO)

Programme

W. LUTOSLAWSKI: Petite Suite (première audition)

S. PROKOFIEFF: Concerto pour Piano et Orchestre No 2 (première audition)

L. VAN BEETHOVEN: Symphonie No 7 en La majeur

Billets en vente au guichet du Festival d' Athènes, 1 Avenue de la Reine Sophie, de 9h. à 13,30' et de 17,30' à 21h. Tél. 633.027.—

Prix des places: 100, 75, 50 et 25 Drachmes pour le trois premiers concerts mentionnés ci-dessus.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἡ Κρατική Ὀρχήστρα Ἀθηνῶν, ἓνας ἀπὸ τοὺς ἀρχαιοτέρους καλλι-
τεχνικοὺς ὁργανισμοὺς τοῦ τόπου, ιδρύθηκε τὸ 1893 ὡς μαθητικὴ ὀρχήστρα
τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν ἐπὶ διεύθυνσιν Γεωργίου Νάζου.

Τὸ 1911 ἡ μαθητικὴ αὐτὴ ὀρχήστρα συμπληρωμένη ἀπὸ ἐπαγγελμα-
τίας μουσικοὺς ὠνομάσθη «Συμφωνικὴ Ὀρχήστρα τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν»
καὶ ἤρχισε νὰ δίδῃ τακτικὰ συναυλίες ὑπὸ τὴν διεύθυνση τοῦ καθηγητοῦ
τοῦ Ὁδείου Ἀρμάνδου Μαρσὶκ καὶ ἄλλων ἐκτάκτως μετακαλουμένων ἀρχι-
μουσικῶν.

Ἀπὸ τὸ 1922 ἐκτὸς τῶν συναυλιῶν τῶν συνδρομητῶν ποὺ ἔδιδε ἡ
Ὀρχήστρα τὴν Δευτέρα τὸ βράδυ, ἤρχισε νὰ δίδῃ καὶ ἑκτακτὰ λαϊκὰ συ-
ναυλίες κάθε Κυριακὴ πρωτῆ.

Τὸ 1936 ἡ Ὀρχήστρα ἐγκαινίασε καὶ θερινὴ μουσικὴ περίοδο ἀπὸ
τὰ μέσα Ἰουνίου μέχρι τὸ τέλος Αὐγούστου, στὸ Ὁδεῖον Ἡρώδου Ἀτ-
τικοῦ.

Ἀπὸ τὸ 1927 ἕως τὸ 1939 ὁ Δημήτρης Μητρόπουλος ὡς ἀρχιμουσι-
κὸς τῆς Ὀρχήστρας ἔβαλε τὰ θεμέλια τῆς συμφωνικῆς μουσικῆς παραδό-
σεως ἡ ὁποία διατηρεῖται μέχρι σήμερα, μόρφωσε ἓνα μουσικὸ κοινὸ μὲ
τὶς μνημειώδεις ἐκτελέσεις του κλασσικῶν καὶ συγχρόνων μουσικῶν ἔργων,
ἐνῶ παρὰλλήλως ἐνεθάρρυνε τὴν Ἑλληνικὴ μουσικὴ παραγωγή ἐκτελῶντας
συνὰ Ἑλληνικὰς συνθέσεις. Ἡ περίοδος Μητροπούλου εἶναι ἡ λαμπρότερη
στὴν ἱστορία τῆς Ὀρχήστρας.

Ὁ δεῦτερος παγκόσμιος πόλεμος δυσκόλεψε οἰκονομικὰ τὸ ἔργο τῆς
Ὀρχήστρας. Τότε τὸ κράτος ἀναγνωρίζον τὴν συμβολὴν τῆς στὴν μουσικὴ
ζωὴ τοῦ τόπου ἀνέλαβε τὴν οἰκονομικὴ ἐνίσχυση τοῦ ἔργου τῆς. Τὸ 1942
χάρει στίς ἐνέργειες τοῦ Φιλοκτῆτη Οἰκονομίδου ὁ ὁποῖος εἶχε διατελέσει
«Διευθυντὴς Συναυλιῶν» τῆς Ὀρχήστρας τοῦ Ὁδείου ἀπὸ τὸ 1927 ἕως τὸ
1941 καὶ ὁ ὁποῖος διηύθυνε ἐπίσης συναυλίες κατὰ τὴν αὐτὴν περίοδον, ἡ
Ὀρχήστρα ἔγινε κρατικὸς ὁργανισμὸς καὶ ἀπὸ τότε ὀνομάζεται «Κρατικὴ
Ὀρχήστρα Ἀθηνῶν». Ὁ Δημήτρης Μητρόπουλος ὠνομάσθη Γενικὸς Ἀρχι-
μουσικὸς τῆς ὁ δὲ Φιλοκτῆτης Οἰκονομίδης Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς καὶ
Ἀρχιμουσικὸς Ἀρχιμουσικοὶ τῆς Ὀρχήστρας διωρίσθησαν συγχρόνως ὁ
Θεόδωρος Βαβαγιάννης καὶ ὁ Γεώργιος Λυκούδης. Ὁ Φ. Οἰκονομίδης παρέ-
μεινε στὴν θέση αὐτὴ μέχρι τοῦ θανάτου του (1957).

Ἀπὸ τὸ 1957 τὴν Γενικὴν Διεύθυνση τῆς Κρατικῆς Ὀρχήστρας Ἀθη-
νῶν ἀνέλαβε ὁ Ἀρχιμουσικὸς Θεόδωρος Βαβαγιάννης, ὁ ὁποῖος εἶχε δια-
τελέσει ἐπὶ πολλὰ ἔτη μαθητὴς καὶ βοηθὸς τοῦ Δημήτρη Μητροπούλου.
Ἐπίσης Ἀρχιμουσικὸς τῆς Κρατικῆς Ὀρχήστρας Ἀθηνῶν διωρίσθη ἀπὸ
τὸ 1951 ὁ Ἀνδρέας Παρίδης.

Τὴν Ὀρχήστρα μετακαλοῦνται ἐκτάκτως καὶ διεύθυνουν διακεκριμέ-
νοι ξένοι ἀρχιμουσικοὶ, συμπράττουν ἐπίσης στίς συναυλίες τῆς πολλοὶ διά-
σημοι Ἕλληνες καὶ ξένοι σολίστ.

Στὸ πλούσιο ρεπερτόριο τῆς Κρατικῆς Ὀρχήστρας Ἀθηνῶν προστί-
θενται κάθε χρόνῳ πολλὰς πρώτες ἐκτελέσεις Ἑλλήνων καὶ ξένων συγχρό-
νων συνθετῶν.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΧΕΙΜΕΡΙΝΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ 1963-1964

ΣΥΜΦΩΝΙΚΑΙ ΣΥΝΑΥΛΙΑΙ

ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΟΤΟΠΟΥΔΗ "REX.,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 48

Αἱ Συναυλῖαι λαμβάνουν χώραν εἰς τὰς 20.30'

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΧΕΙΜΕΡΙΝΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1963-1964

ΤΗΛ. 628.670

628.618

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ ΚΑΙ ΣΟΛΙΣΤ

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1963	Θ. ΒΑΒΑΓΙΑΝΝΗΣ—EBERHARD FINKE Βιολοντσέλλο
Δευτέρα 4	R. SCHUMANN : Κοντσέρτο γιὰ βιολοντσέλλο
Δευτέρα 11	ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΒΑΒΑΓΙΑΝΝΗΣ—IDA KREHM Πιάνο J. BRAHMS : Κοντσέρτο γιὰ πιάνο ἀριθ. 1
* Δευτέρα 18	ΘΕΟΔ. ΒΑΒΑΓΙΑΝΝΗΣ—WILHELM KEMPF Πιάνο L. V. BEETHOVEN : Κοντσέρτο γιὰ πιάνο ἀριθ. 3
Δευτέρα 25	ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΒΑΒΑΓΙΑΝΝΗΣ—HEDI GIGLER Βιολί J. SIBELIUS : Κοντσέρτο γιὰ βιολί εἰς Ρε
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1963	SAMUEL BAUD - BOVY—ΣΠΥΡΟΣ ΤΟΜΠΡΑΣ Βιολί
Δευτέρα 2	F. MENDELSSOHN : Κοντσέρτο γιὰ βιολί
Δευτέρα 9	ΚΩΝ. ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ—ΜΑΡΙΚΑ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ Πιάνο W. A. MOZART : Κοντσέρτο γιὰ πιάνο εἰς Ντό Κ. V. 467
Δευτέρα 16	ΘΕΟΔ. ΒΑΒΑΓΙΑΝΝΗΣ—ΝΤΟΡΑ ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Πιάνο R. SCHUMANN : Κοντσέρτο γιὰ πιάνο εἰς Λά
* Δευτέρα 23	ΘΕΟΔ. ΒΑΒΑΓΙΑΝΝΗΣ—GINA BACHAUER Πιάνο W. A. MOZART : Κοντσέρτο γιὰ πιάνο εἰς Σόλ Κ. V. 453 S. RACHMANINOFF : Κοντσέρτο γιὰ πιάνο ἀρ. 2
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1964	ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΡΙΔΗΣ—ALEXANDRE UNINSKY Πιάνο
* Δευτέρα 13	J. BRAHMS : Κοντσέρτο γιὰ πιάνο ἀριθ. 2
* Δευτέρα 20	Θ. ΒΑΒΑΓΙΑΝΝΗΣ—PHILIPPE ENTREMONT Πιάνο S. PROKOFIEFF : Κοντσέρτο γιὰ πιάνο ἀριθ. 3
* Δευτέρα 27	ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΡΙΔΗΣ—ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΘΕΜΕΛΗΣ Πιάνο L. V. BEETHOVEN : Κοντσέρτο γιὰ πιάνο ἀριθ. 5
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1964	Θ. ΒΑΒΑΓΙΑΝΝΗΣ—ΧΑΡΑΛ. ΦΑΡΑΝΤΑΤΟΣ Κλαρινέττο
Δευτέρα 3	W. A. MOZART : Κοντσέρτο γιὰ Κλαρινέττο εἰς Λά Μεϊζον

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ ΚΑΙ ΣΟΛΙΣΤ

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1964	ΑΝΔ. ΠΑΡΙΔΗΣ—ΜΑΡΙΑ ΧΑΙΡΟΓΙΩΡΓΟΥ-ΣΙΓΑΡΑ Πιάνο
Δευτέρα 10	F. CHOPIN : Κοντσέρτο γιὰ πιάνο εἰς Μι
Δευτέρα 17	Θ. ΒΑΒΑΓΙΑΝΝΗΣ—LUD. HOELSCHER Βιολοντσέλλο A. DVORAK : Κοντσέρτο γιὰ Βιολοντσέλλο
Δευτέρα 24	ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΡΙΔΗΣ—ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΣ ΒΟΛΩΝΙΝΗΣ Βιολί A. GLAZOUNOV : Κοντσέρτο γιὰ Βιολί
ΜΑΡΤΙΟΣ 1964	ΘΕΟΔ. ΒΑΒΑΓΙΑΝΝΗΣ—ALICE OELKE Τραγοῦδι
Δευτέρα 2	W. TAERICHEN : Κοντσέρτο γιὰ Τραγοῦδι καὶ Ὀρχήστρα (α' ἐκτέλεσις)
Δευτέρα 9	ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΡΙΔΗΣ—CLAUDE KAHN Πιάνο S. PROKOFIEFF : Κοντσέρτο γιὰ πιάνο ἀρ. 2
* Δευτέρα 23	ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΒΑΒΑΓΙΑΝΝΗΣ—ILONA KABOS Πιάνο BELLA BARTOK : Κοντσέρτο γιὰ Πιάνο ἀριθ. 3 (α' ἐκτέλεσις)
Δευτέρα 30	HANS GIERSTER—ΡΙΤΑ ΒΟΥΡΤΣΗ Πιάνο P. I. TSCHAIKOWSKY : Κοντσέρτο γιὰ Πιάνο ἀριθ. 1
ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1963	Συναυλία τῆς Κρατικῆς Ὀρχήστρας Ἀθηνῶν μὲ συμμετοχὴν τῆς Χορωδίας Ἀθηνῶν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Διευθυντοῦ τῆς ΜΕΝΕΛΑΟΥ ΠΑΛΛΑΝΤΙΟΥ
Δευτέρα 6	
* Δευτέρα 13	ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΡΙΔΗΣ—CLIFFORD CURZON Πιάνο L. V. BEETHOVEN : Κοντσέρτο γιὰ Πιάνο ἀριθ. 4
Δευτέρα 20	Θ. ΒΑΒΑΓΙΑΝΝΗΣ—MATTHIAS RUETTERS Φλάουτο HOFFMEISTER : Κοντσέρτο γιὰ Φλάουτο (α' ἐκτέλεσις)
Δευτέρα 27	KURT WOESS—ΝΟΡΑ ΛΟΥΚΙΔΟΥ Πιάνο E. GRIEG : Κοντσέρτο γιὰ Πιάνο

Ἡ Κρατικὴ Ὀρχήστρα ἐπιφυλάσσει εἰς ἑαυτὴν τὸ δικαίωμα ἀλλαγῆς τῶν προγραμμάτων.

ΣΗΜ. Ὡς ἀστερίσκου σημειούμεναι συναυλῖαι ἔχουν ἡδυσμενὰς τιμὰς εἰσιτηρίων.

ORCHESTRE SYMPHONIQUE DE L' ETAT

L' Orchestre Symphonique de l' Etat est une des plus anciennes organisations artistiques de la Grèce. Il fut fondé par le Directeur du Conservatoire d' Athènes Georges Nazos en 1893, sous la forme d' orchestre d' élèves.

En 1911 ayant engagé des musiciens professionnels il fut nommé «Orchestre Symphonique du Conservatoire d' Athènes» et comença à donner des concerts réguliers sous la direction du professeur du Conservatoire Armand Marsic et d' autres chefs d' orchestre célèbres.

En 1922 en plus des concerts d' abonnement qui étaient donnés le lundi soir, l' Orchestre s' engagea à donner des concerts populaires chaque dimanche matin.

En 1936 l' Orchestre inaugura une saison de concerts d' été, du 15 juin jusqu' à la fin d' août, à l' Odéon d' Hérode Atticus.

De 1927 jusqu' en 1939 Dimitri Mitropoulos dirigea l' Orchestre, c' est lui le fondateur de la tradition symphonique qui dure jusqu' à nos jours. Il a également contribué à l' éducation musicale du public Athénien par ses interprétations mémorables d' oeuvres classiques et modernes, de même qu' il encouragea la production musicale grecque par l' exécution fréquente des oeuvres des compositeurs de son pays. La période Mitropoulos est la plus brillante dans l' histoire de l' Orchestre.

Cependant la seconde guerre mondiale posa des problèmes financiers mettant en péril l' existence de l' Orchestre. C' est alors que l' Etat en reconnaissance des services rendus par l' Orchestre à la vie musicale du Pays, lui offrit son appui économique. Ainsi, en 1942, grâce aux efforts de Philoctète Oeconomidis, qui avait été de 1927 jusqu' en 1941 «Directeur des Concerts» de l' Orchestre du Conservatoire qu' il dirigeait également, l' Orchestre devint une organisation de l' Etat sous le nom «Orchestre Symphonique de l' Etat».

Dimitri Mitropoulos fut nommé «Chef d' orchestre Général» et Philoctète Oeconomidis «Directeur Général» et Chef d' orchestre. Théodore Vavayannis et Georges Lykoudis furent nommés également Chefs d' orchestre associés. Philoctète Oeconomidis occupa ce poste jusqu' à sa mort (1957).

Depuis 1957 Théodore Vavayannis est son successeur. Vavayannis fut élève et assistant de Dimitri Mitropoulos pendant plusieurs années.

En 1951 André Paridis fut nommé également Chef d' orchestre de l' organisation.

Des Chefs d' orchestres étrangers sont souvent invités à diriger l' Orchestre et de célèbres solistes grecs et étrangers participent à ses concerts.

Le répertoire de l' Orchestre est extrêmement riche; cependant chaque année de nouvelles premières auditions d' oeuvres contemporaines grecques et internationales y sont ajoutées.

ORCHESTRE SYMPHONIQUE DE L'ÉTAT

SAISON D'HIVER 1963 - 1964

PROGRAMME

THEATRE KOTOPOULI "REX.,

RUE PANEPISTIMIOU 48

(Les concerts auront lieu à 20,30h.)

ORCHESTRE SYMPHONIQUE DE L' ETAT

SAISON 1963 - 1964

RENSEIGNEMENTS : Aux

Bureaux de l' Orchestre

3, rue Mavromichali

Tel. 628.670

CHEFS D' ORCHESTRE ET SOLISTES

NOVEMBRE 1963	THEOD. VAVAYANNIS—EBERHARD FINKE Violoncelle
Lundi 4	R. SCHUMANN : Concerto pour violoncelle
Lundi 11	THEODORE VAVAYANNIS —IDA KREHM Piano J. BRAHMS : Concerto pour piano No 1
Lundi 18	THEODORE VAVAYANNIS—WILHELM KEMPF Piano L. V. BEETHOVEN : Concerto pour piano No 3
Lundi 25	THEODORE VAVAYANNIS—HEDI GIGLER Violon J. SIBELIUS : Concerto pour violon en Ré
DECEMBRE 1963	SAMUEL BAUD - BOVY—SPYROS TOMBRAS Violon
Lundi 2	F. MENDELSSOHN : Concerto pour violon
Lundi 9	KONST. KALLINIKOS—MARIKA PAPAIOANNOU Piano W. A. MOZART : Concerto pour piano en Do K V. 467
Lundi 16	THEOD. VAVAYANNIS—DORA BAKOPOULOU Piano R. SCHUMANN : Concerto pour piano en La
Lundi 23	THEODORE VAVAYANNIS—GINA BACHAUER Piano W. A. MOZART : Concerto pour piano en sol K V. 453 S. RACHMANINOFF : Concerto pour piano No 2
JANVIER 1964	ANDRE PARIDIS—ALEXANDRE UNINSKY Piano
Lundi 13	J. BRAHMS : Concerto pour piano No 2
Lundi 20	THEOD. VAVAYANNIS—PHILIPPE ENTREMONT Piano S. PROKOFIEFF : Concerto pour piano No 3
Lundi 27	ANDRE PARIDIS—GEORGES THEMELIS piano L. V. BEETHOVEN : Concerto pour piano No 5
FEVRIER 1964	TH. VAVAYANNIS—CHAR. FARANTATOS Clarinette
Lundi 3	W. A. MOZART : Concerto pour clarinette en la majeur

CHEFS D' ORCHESTRE ET SOLISTES

FEVRIER 1964	AN. PARIDIS—MARIA CHEROGEORGE—SIGARA Piano
Lundi 10	F. CHOPIN : Concerto pour piano en Mi
Lundi 17	TH. VAVAYANNIS—LUD. HOELSCHER Violoncelle A. DVORAK : Concerto pour violoncelle
Lundi 24	ANDRE PARIDIS - FREDERIC VOLONINIS Violon A. GLAZOUNOV : Concerto pour violon
MARS 1964	THEODORE VAVAYANNIS—ALICE OELKE Chant
Lundi 2	W. TAERICHEN : Concerto pour chant et Orchestre
Lundi 9	ANDRE PARIDIS—CLAUDE KAHN Piano S. PROKOFIEFF : Concerto pour piano No 2
Lundi 23	THEODORE VAVAYANNIS—ILONA KABOS Piano BELLA BARTOK : Concerto pour piano No 3
Lundi 30	HANS GIERSTER—RITA VOURTSI Piano P.I. TSCHAIKOWSKY : Concerto pour piano No 1
AVRIL 1964	Concert de l' Orchestre Symphonique de l' Etat avec la participation de la Chorale d' Athènes sous la Direction de MENELAOS PALLANTIOS
Lundi 6	
Lundi 13	ANDRE PARIDIS—CLIFFORD CURZON Piano L. V. BEETHOVEN : Concerto pour piano No 4
Lundi 20	T. VAVAYANNIS—MATTHIAS RUETTERS Flûte HOFFMEISTER : Concerto pour Flûte
Lundi 27	KURT WOESS—NORA LOUKIDOU Piano E. GRIEG : Concerto pour piano

L' Orchestre Symphonique de l'Etat se réserve le droit de modifier les programmes.

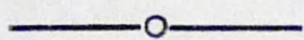
(Dans les programmes ci-dessus ne sont mentionnées que les oeuvres interprétées par les Solistes).

41

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΘΕΡΙΝΑΙ ΣΥΝΑΥΛΙΑΙ 1964

ΩΔΕΙΟΝ ΗΡΩΔΟΥ ΑΤΤΙΚΟΥ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ & ΣΟΛΙΣΤ

- Δευτέρα 15 'Ιουνίου Διευθυντής Όρχήστρας: Θ. ΒΑΒΑΓΙΑΝΝΗΣ
Σολίστ: GABRIEL TACCHINO (πιάνο).
Πρόγραμμα: S. RACHMANINOFF. Κοντσέρτο για πιάνο άριθ. 2.
- Δευτέρα 22 'Ιουνίου Διευθυντής Όρχήστρας: Α. ΠΑΡΙΔΗΣ
Σολίστ: CLAUDE KAHN (πιάνο).
Πρόγραμμα: F. CHOPIN. Κοντσέρτο για πιάνο άριθ. 2.
- Δευτέρα 29 'Ιουνίου Διευθυντής Όρχήστρας: ANTONIO ALMEIDA
Σολίστ: ΒΥΡΩΝ ΚΟΛΑΣΗΣ (βιολί).
Πρόγραμμα: W. A. MOZART. Κοντσέρτο για βιολί σέ ρέ μεϊζον.
- Δευτέρα 6 'Ιουλίου Διευθυντής Όρχήστρας: Θ. ΒΑΒΑΓΙΑΝΝΗΣ
Σολίστ: WANDA WILKOMIRSKA (βιολί).
Πρόγραμμα: P. I. TCHAIKOVSKY. Κοντσέρτο για βιολί.
- Δευτέρα 13 'Ιουλίου Διευθυντής Όρχήστρας: JEAN-BAPTISTE MARI
Σολίστ: ΛΙΛΑ ΛΑΛΑΟΥΝΗ (πιάνο).
Πρόγραμμα: L. V. BEETHOVEN. Κοντσέρτο για πιάνο άριθ. 3.
- Δευτέρα 20 'Ιουλίου Διευθυντής Όρχήστρας: Α. ΠΑΡΙΔΗΣ
Σολίστ: JEAN MADEIRA (τραγουδι).
- Δευτέρα 27 'Ιουλίου Διευθυντής Όρχήστρας: Θ. ΒΑΒΑΓΙΑΝΝΗΣ
Σολίστ: LILI KRAUS (πιάνο).
Πρόγραμμα: L. V. BEETHOVEN. Κοντσέρτο για πιάνο άριθ. 4.

Ἡ Κρατική Όρχήστρα Ἀθηνῶν ἐπιφυλάσσει εἰς
ἐαυτὴν τὸ δικαίωμα ἀλλαγῆς τῶν προγραμμάτων.

Χρόνια τώρα....

... ή Μουσική είναι μία έκφρασις τέχνης.

Γι' αυτό τόν λόγο ή ΦΙΛΙΠΣ προσπαθεί νά κατασκευάξη δίσκους ποιότητος.
Μέ τους ειδικευμένους τεχνικούς της και τήν απά-
μιλλη τεχνική της κατώρθωσε νά διεισδύση εις τόν
χώρον τής διεθνούς λαϊκής μουσικής. Οι τεχνικοί της διέ-
σχισαν ήπείρους διά νά ανακαλύψουν και συλλέξουν
ό,τι καλύτερο υπάρχει εις τήν μουσικήν και τους
έκτελεστές της.
Ήδη κυκλοφορεί μία πλήρης σειρά τών έργων του Mozart
Έπίσης σειρές μοντέρνας μουσικής έκτός συναγωνισμού
Ο Beethoven και ο Berlioz, ή μοντέρνα jazz και
ή Γρηγοριανή Βυζαντινή Μουσική εύρίσκονται μεταξύ τών
άπαραιτών έκτελέσεων τών δίσκων ΦΙΛΙΠΣ.
Ή ΦΙΛΙΠΣ κατασκευάζοντας δίσκους καθώς και μίαν άπα-
ράμιλλον σειράν pick-up και ήλεκτροφωνών διά τήν
άναμετάδοσιν των προσφέρει εις τό διεθνές μουσικό-
φιλον κοινόν ό,τι τελειότερον έχει νά επιδείξη ή
διεθνής βιομηχανία.

Έμπιστευθήτε τήν **ΦΙΛΙΠΣ**

ΚΡΑΤΙΚΗ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΑΘΗΝΩΝ

ΧΕΙΜΕΡΙΝΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ 1964 - 1965

ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ "REX",
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 48

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΣΥΜΦΩΝΙΚΑΙ ΣΥΝΑΥΛΙΑΙ
ΧΕΙΜΕΡΙΝΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1964-1965

ΤΗΛ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ 628.670

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ ΚΑΙ ΣΟΛΙΣΤ

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1964

- * Δευτέρα 2 **Θεόδωρος Βαβαγιάννης - André Tchaikowsky** (Πιάνο)
S. Prokofieff: Κοντσέρτο άριθ. 2 (α' έκτελεσις)
- Δευτέρα 9 **Άνδρέας Παρίδης - Γιάννης Χρονόπουλος** (Βιολοντσέλλο)
C. Saint-Saens: Κοντσέρτο για βιολοντσέλλο, είς Λά
- Δευτέρα 16 **Θεόδωρος Βαβαγιάννης - Raffi Petrossian** (Πιάνο)
A. Khachaturian: Κοντσέρτο για πιάνο
- Δευτέρα 23 **Όδυσσεύς Δημητριάδης - Σοφοκλής Πολίτης** (Βιολί)
P. Tschaikowsky: Κοντσέρτο για βιολί
- Δευτέρα 30 **Θεόδωρος Βαβαγιάννης - Λιώ Πλατσούκα** (Πιάνο)
R. Schumann: Κοντσέρτο για πιάνο, είς Λά
Ron Golan (Βιόλα) **Berlioz**: «Χάρολντ στην Ίταλία»

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1964

- Δευτέρα 7 **Alexander Gibson - Λιλή Άρεταίου-Γεωργιάδου** (Πιάνο)
S. Rachmaninnoff: Ραψωδία σέ θέμα Paganini
- Δευτέρα 14 **Άνδρέας Παρίδης - Shmuel Ashkenasi** (Βιολί)
A. Dvorak: Κοντσέρτο για βιολί
- Δευτέρα 21 **Θεόδωρος Βαβαγιάννης - Frank Glazer** (Πιάνο)
J. Brahms: Κοντσέρτο για πιάνο άριθ. 2

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1965

- * Δευτέρα 11 **Άνδρέας Παρίδης - Julius Katchen** (Πιάνο)
J. Brahms: Κοντσέρτο για πιάνο άριθ. 1
- Δευτέρα 18 **Θεόδωρος Βαβαγιάννης - Andor Foldes** (Πιάνο)
- Δευτέρα 25 **Joachim Bühler - Τάτσης Άποστολίδης** (Βιολί)
J. Brahms: Κοντσέρτο για βιολί, είς Ρε

ΣΗΜ.- Αι δι'άστερίσκου σημειούμεναι Συναυλίας
έχουν ηύξημένας τιμάς εισιτηρίων.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ ΚΑΙ ΣΟΛΙΣΤ

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1965

- Δευτέρα 1 **Άνδρέας Παρίδης - Βύρων Κολάσης** (Βιολί)
F. Mendelssohn: Κοντσέρτο για βιολί
- Δευτέρα 8 **Θεόδωρος Βαβαγιάννης - Cecile Ousset** (Πιάνο)
S. Prokofieff: Κοντσέρτο για πιάνο άριθ. 3
Μυρτώ Δουλή-Πορφύρη (Τραγούδι) **Mahler**: Συμφωνία άρ. 4
- Δευτέρα 15 **Άνδρέας Παρίδης - Μαρίκα Παπαϊωάννου** (Πιάνο)
Fr. Liszt: Κοντσέρτο για πιάνο άριθ. 1
- Δευτέρα 22 **Θεόδωρος Βαβαγιάννης - Hyman Bress** (Βιολί)
J. Sibelius: Κοντσέρτο για βιολί

ΜΑΡΤΙΟΣ 1965

- Δευτέρα 1 **Άνδρέας Παρίδης - Bracha Eden & Alex. Tamir** (Δuo Πιάνο)
F. Mendelssohn: Κοντσέρτο για δύο πιάνο (α' έκτελεσις)
- Δευτέρα 15 **Hans Müller-Kray - Μιχάλης Σέμσης** (Βιολί)
L. van Beethoven: Κοντσέρτο για βιολί
- Δευτέρα 22 **Άντίοχος Εύαγγελάτος - Κωστής Γαϊτάνος** (Πιάνο)
D. Shostakovitch: Κοντσέρτο για πιάνο άριθ. 2 (α' έκτελεσις)
- * Δευτέρα 29 **Άνδρέας Παρίδης - Gaspar Cassado** (Βιολοντσέλλο)
A. Dvorak: Κοντσέρτο για βιολοντσέλλο

ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1965

- * Δευτέρα 5 **Θεόδωρος Βαβαγιάννης - Rosalín Tureck** (Πιάνο)
J. S. Bach: Κοντσέρτο για πιάνο, είς Ρε έλασσ.
- * Δευτέρα 12 **Άνδρέας Παρίδης - Paul Tortellier** (Βιολοντσέλλο)
R. Schumann: Κοντσέρτο για βιολοντσέλλο
- Δευτέρα 19 **Θεόδωρος Βαβαγιάννης - Shura Cherkassky** (Πιάνο)
F. Chopin: Κοντσέρτο για πιάνο άριθ. 1

ΜΑΪΟΣ 1965

- * Δευτέρα 3 **Άνδρέας Παρίδης - Daniel Barenboim** (Πιάνο)
L. van Beethoven Κοντσέρτο για πιάνο άριθ. 3

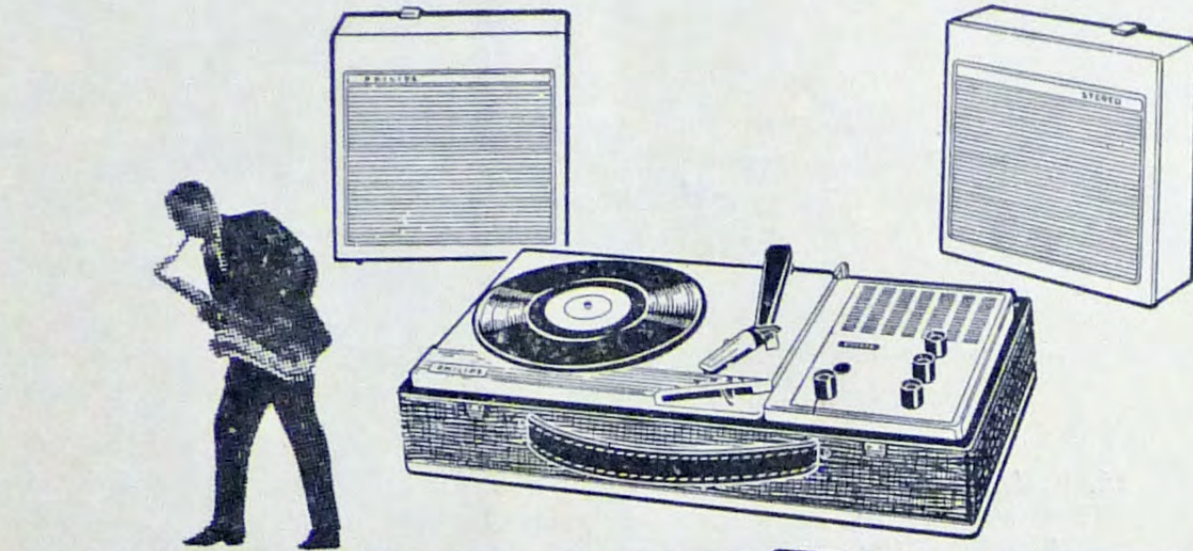
"Ωρα έναρξεως Συναυλιών 20.30"

Ή Κρατική Όρχήστρα επιφυλάσσει εις έαυτήν
τò δικαίωμα αλλαγής τών προγραμμάτων.

χαρά στο γλέντι.!!

Α/ΑΡ/6401

Μοναδική χαρά σας προσφέρουν τα ηλεκτρόφωνα **ΦΙΛΙΠΣ** της νέας σειράς 64 - 65 γιατί σας εξασφαλίζουν πιστή απόδοση μουσικής και ήχου, άριστη ποιότητα και τεχνική, μοντέρνα σχέδια και ωραίους χρωματισμούς. Είναι εύκολα στη μεταφορά, ικανοποιούν όλα τα γούστα και παρακολουθούνται από τα καλύτερα τεχνικώς εξοπλισμένα εργαστήρια **ΦΙΛΙΠΣ**

AG 4956

Στερεοφωνικό
ηλεκτρόφωνο

2 ταχύτητες
2 ένισχυται
2 μεγάφωνα

Ρύθμισις του τόνου

Πολυτελής βαλίτσα

Δρχ. **3.200**

AG 4126

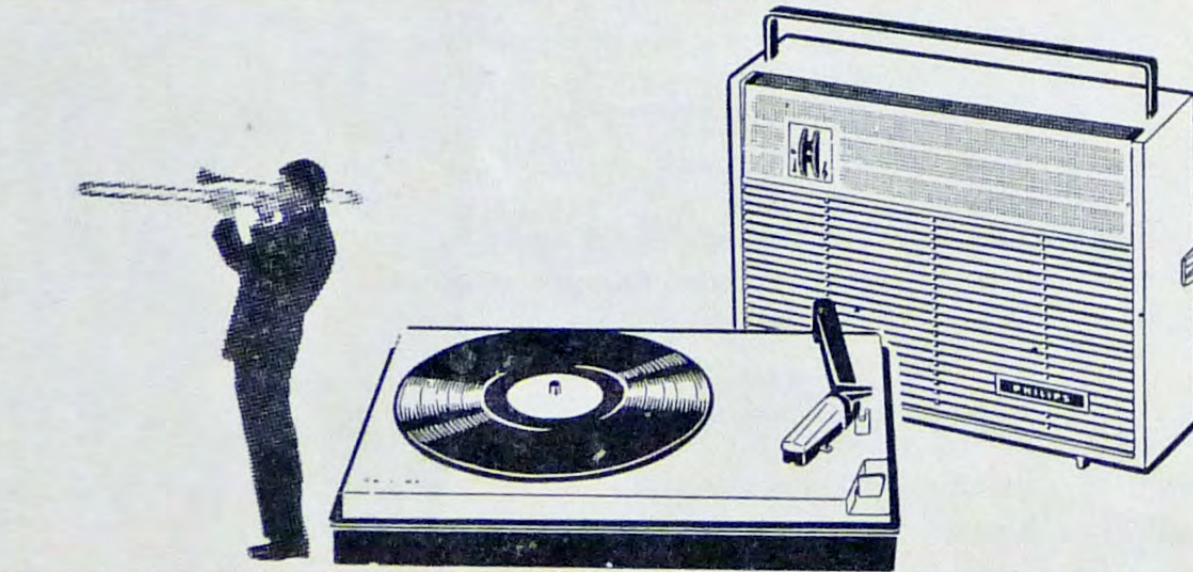
Ήλεκτρόφωνον
μπασαριών

Ίσχυροτάτη απόδοσις

Εξαιρετική μουσικότης

Συνεχής ρύθμισις
του τόνου.

Δρχ. **1.800**

AG 4031

Ήλεκτρόφωνο
ρεύματος
νέου τύπου

Μικρές διαστάσεις

Εύκολος χειρισμός

Ίσχυροτάτη απόδοσις

Χαμηλή τιμή

Δρχ. **1.450**

*μοντέρνα *μουσικά *πολύ οικονομικά

...καί είναι... PHILIPS

ΚΡΑΤΙΚΗ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΑΘΗΝΩΝ

ΘΕΡΙΝΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ 1965

ΩΔΕΙΟΝ ΗΡΩΔΟΥ ΤΟΥ ΑΤΤΙΚΟΥ
ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΣΥΜΦΩΝΙΚΩΝ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ
ΘΕΡΙΝΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ 1965

Δευτέρα 14 'Ιουνίου

Διευθυντής 'Ορχήστρας: **Θεόδωρος Βαβαγιάννης**

Σολίστ: **Desire N' Kaoua** (Πιάνο)

Πρόγραμμα

W. A. MOZART: Συμφωνία αριθ. 33, εις Σι b.

ILD. PIZZETTI: «Κοντσέρτο του θέρους»

R. SCHUMANN: Κοντσέρτο για πιάνο και όρχήστρα

Δευτέρα 21 'Ιουνίου

Διευθυντής 'Ορχήστρας: **'Ανδρέας Παρίδης**

Σολίστ: **Betty Allen** (Τραγούδι)

Πρόγραμμα

R. WAGNER: «Πρελούδιο και θάνατος της 'Ιζόλδης»

ERN. CHAUSSON: «Chanson Perpetuelle»

S. RACHMANINOFF: «Songs»

A. DVORAK: «Συμφωνία του Νέου Κόσμου»

Δευτέρα 28 'Ιουνίου

Διευθυντής 'Ορχήστρας: **Vaclav Smetacek**

Σολίστ: **Ρένα Κυριακού** (Πιάνο)

Πρόγραμμα

VL. SOMMER: «'Αντιγόνη» (Είσαγωγή). Πρώτη εκτέλεσις

F. MENDELSSOHN: Κοντσέρτο για πιάνο εις Σολ έλασ., έργον 25

L. van BEETHOVEN: Συμφωνία αριθ. 7

'Η Κρατική 'Ορχήστρα 'Αθηνών επιφυλάσσει εις
εαυτήν τὸ δικαίωμα ἀλλαγῆς τῶν προγραμμάτων.

Αἱ Συναυλίας τοῦ μηνὸς Αὐγούστου θὰ ἀνακοινωθοῦν προσεχῶς.

“Ὡρα ἐνάρξεως Συναυλιῶν 20.30”

Αἱ κάτωθι Συναυλίας περιλαμβάνονται
εἰς τὰς ἐκδηλώσεις τοῦ Φεστιβάλ 'Αθηνῶν:

Δευτέρα 5 'Ιουλίου

Διευθυντής 'Ορχήστρας: **Θεόδωρος Βαβαγιάννης**

Σολίστ: **Μαρία Χαιρογιώργου - Σιγάρα** (Πιάνο)

Πρόγραμμα

M. ΚΑΛΟΜΟΙΡΗ: «Τρίπτυχο»

W. A. MOZART: Κοντσέρτο για πιάνο εις Ντό. Κ. V. 467

J. BRAHMS: Συμφωνία αριθ. 3

Δευτέρα 12 'Ιουλίου

Συμμετέχει ἡ **Χορωδία 'Αθηνῶν**
ὕπὸ τὴν Διεύθυνσιν τοῦ κ. **Μενελάου Παλλαντίου**

Σολίστ:

ἡ κ. **Τάνια Τσαχουρίδου** (ὕψιφωνος)

ὁ κ. **Βασίλ. Γιαννουλάκος** (βαρύτονος)

ὁ κ. **Θάνος Φερεντίνος** (όξύφωνος)

Πρόγραμμα

HAYDN: «Αἱ τέσσαρες 'Εποχαί» 'Ορατόριον

Δευτέρα 19 'Ιουλίου

Διευθυντής 'Ορχήστρας: **'Ανδρέας Παρίδης**

Σολίστ: **Γεώργιος Θέμελης** (Πιάνο)

Πρόγραμμα

M. ΠΑΛΛΑΝΤΙΟΥ: «Σουίτα σὲ παλιὸ στῦλ»

L. van BEETHOVEN: Κοντσέρτο για πιάνο αριθ. 4

P. TSCHAIKOWSKY: Συμφωνία αριθ. 4

Δευτέρα 26 'Ιουλίου

Διευθυντής 'Ορχήστρας: **Θεόδωρος Βαβαγιάννης**

Σολίστ: **Wilhelm Kempff** (Πιάνο)

Πρόγραμμα

“Εργα BEETHOVEN

«Βασιλεὺς Στέφανος» (Εἰσαγωγή)

Συμφωνία αριθ. 3 ('Ηρωική)

Κοντσέρτο για πιάνο αρ. 5 (Αὐτοκρατορικόν)

Πληροφορίαι εἰς τὰ κάτωθι τηλέφωνα:

Κρατικὴ 'Ορχήστρα 'Αθηνῶν 628.670 καὶ 628.618

Ταμεῖον Φεστιβάλ 'Αθηνῶν

Ταμεῖον 'Ωδείου 'Ηρώδου τοῦ 'Αττικοῦ 226.799

Χρόνια τώρα....

... ή Μουσική είναι μία έκφρασις τέχνης.

Γι' αυτό τόν λόγο ή ΦΙΛΙΠΣ προσπαθεί νά κατασκευάζη δίσκους ποιότητος.
Μέ τούς ειδικευμένους τεχνικούς της και την άπαρά-
μιλλη τεχνική της κατάρθωσε νά διεισδύση είς τόν
χώρον τής διεθνούς λαϊκής μουσικής. Οί τεχνικοί της διέ-
σχισαν ήπείρους διά νά ανακαλύψουν και συλλέξουν
ό,τι καλύτερο υπάρχει είς την μουσικήν και τούς
έκτελεστές της.
Ήδη κυκλοφορεί μία πλήρης σειρά τών έργων του Μοζάρτ.
Επίσης σειρές μοντέρνας μουσικής έκτός συναγωνισμού
Ο Beethoven και ο Berlioz, ή μοντέρνα jazz και
ή Γρηγοριανή Βυζαντινή Μουσική εύρίσκονται μεταξύ τών
άπαραμίλλων έκτελέσεων τών δίσκων ΦΙΛΙΠΣ.
Ή ΦΙΛΙΠΣ κατασκευάζοντας δίσκους καθώς και μίαν άπα-
ράμιλλον σειράν rock - up και ήλεκτροφωνών διά την
άναμετάδοσιν των προσφέρει είς τό διεθνές μουσικό
φίλον κοινόν ό,τι τελειότερον έχει νά έπιδείξη ή
διεθνής βιομηχανία.

Έμπιστευθήτε την **ΦΙΛΙΠΣ**

ΚΡΑΤΙΚΗ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΑΘΗΝΩΝ

ΧΕΙΜΕΡΙΝΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ 1964 - 1965

ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ "REX",
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 48

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΣΥΜΦΟΝΙΚΑΙ ΣΥΝΑΥΛΙΑΙ
ΧΕΙΜΕΡΙΝΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1964-1965

ΤΗΛ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ 628.670

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ ΚΑΙ ΣΟΛΙΣΤ

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1964

- * Δευτέρα 2 **Θεόδωρος Βαβαγιάννης - André Tchaikowsky** (Πιάνο)
S. Prokofieff: Κοντσέρτο άριθ. 2 (α' έκτελεσις)
- Δευτέρα 9 **Άνδρέας Παρίδης - Γιάννης Χρονόπουλος** (Βιολοντσέλλο)
C. Saint - Saens: Κοντσέρτο για βιολοντσέλλο, είς Λά
- Δευτέρα 16 **Θεόδωρος Βαβαγιάννης - Raffi Petrossian** (Πιάνο)
A. Khachaturian: Κοντσέρτο για πιάνο
- Δευτέρα 23 **Όδυσσεύς Δημητριάδης - Σοφοκλής Πολίτης** (Βιολί)
P. Tschaikowsky: Κοντσέρτο για βιολί
- Δευτέρα 30 **Θεόδωρος Βαβαγιάννης - Λιώ Πλατσούκα** (Πιάνο)
R. Schumann: Κοντσέρτο για πιάνο, είς Λά
Ron Golan (Βιόλα) **Berlioz**: «Χάρολντ στην Ίταλία»

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1964

- Δευτέρα 7 **Alexander Gibson - Λιλή Άρεταίου-Γεωργιάδου** (Πιάνο)
S. Rachmaninnoff: Ραψωδία σέ θέμα Paganini
- Δευτέρα 14 **Άνδρέας Παρίδης - Shmuel Ashkenasi** (Βιολί)
A. Dvorak: Κοντσέρτο για βιολί
- Δευτέρα 21 **Θεόδωρος Βαβαγιάννης - Frank Glazer** (Πιάνο)
J. Brahms: Κοντσέρτο για πιάνο άριθ. 2

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1965

- * Δευτέρα 11 **Άνδρέας Παρίδης - Julius Katchen** (Πιάνο)
J. Brahms: Κοντσέρτο για πιάνο άριθ. 1
- Δευτέρα 18 **Θεόδωρος Βαβαγιάννης - Andor Foldes** (Πιάνο)
- Δευτέρα 25 **Joachim Bühler - Τάτσης Άποστολίδης** (Βιολί)
J. Brahms: Κοντσέρτο για βιολί, είς Ρε

ΣΗΜ.- Αι δι' άστερίσκου σημειούμεναι Συναυλίας
έχουν ηύξημένας τιμάς είσιτηρίων.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ ΚΑΙ ΣΟΛΙΣΤ

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1965

- Δευτέρα 1 **Άνδρέας Παρίδης - Βύρων Κολάσης** (Βιολί)
F. Mendelssohn: Κοντσέρτο για βιολί
- Δευτέρα 8 **Θεόδωρος Βαβαγιάννης - Cecile Ousset** (Πιάνο)
S. Prokofieff: Κοντσέρτο για πιάνο άριθ. 3
Μυρτώ Δουλή-Πορφύρη (Τραγούδι) **Mahler**: Συμφωνία άρ. 4
- Δευτέρα 15 **Άνδρέας Παρίδης - Μαρίκα Παπαϊωάννου** (Πιάνο)
Fr. Liszt: Κοντσέρτο για πιάνο άριθ. 1
- Δευτέρα 22 **Θεόδωρος Βαβαγιάννης - Hyman Bress** (Βιολί)
J. Sibelius: Κοντσέρτο για βιολί

ΜΑΡΤΙΟΣ 1965

- Δευτέρα 1 **Άνδρέας Παρίδης - Bracha Eden & Alex. Tamir** (Δuo Πιάνο)
F. Mendelssohn: Κοντσέρτο για δύο πιάνο (α' έκτελεσις)
- Δευτέρα 15 **Hans Müller-Kray - Μιχάλης Σέμσης** (Βιολί)
L. van Beethoven: Κοντσέρτο για βιολί
- Δευτέρα 22 **Άντίοχος Εύαγγελάτος - Κωστής Γαϊτάνος** (Πιάνο)
D. Shostakovitch: Κοντσέρτο για πιάνο άριθ. 2 (α' έκτελεσις)
- * Δευτέρα 29 **Άνδρέας Παρίδης - Gaspar Cassado** (Βιολοντσέλλο)
A. Dvorak: Κοντσέρτο για βιολοντσέλλο

ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1965

- * Δευτέρα 5 **Θεόδωρος Βαβαγιάννης - Rosalin Tureck** (Πιάνο)
J. S. Bach: Κοντσέρτο για πιάνο, είς Ρε έλασσ.
- * Δευτέρα 12 **Άνδρέας Παρίδης - Paul Tortellier** (Βιολοντσέλλο)
R. Schumann: Κοντσέρτο για βιολοντσέλλο
- * Δευτέρα 19 **Θεόδωρος Βαβαγιάννης - Shura Cherkassky** (Πιάνο)
F. Chopin: Κοντσέρτο για πιάνο άριθ. 1

ΜΑΪΟΣ 1965

- * Δευτέρα 3 **Άνδρέας Παρίδης - Daniel Barenboim** (Πιάνο)
L. van Beethoven: Κοντσέρτο για πιάνο άριθ. 3

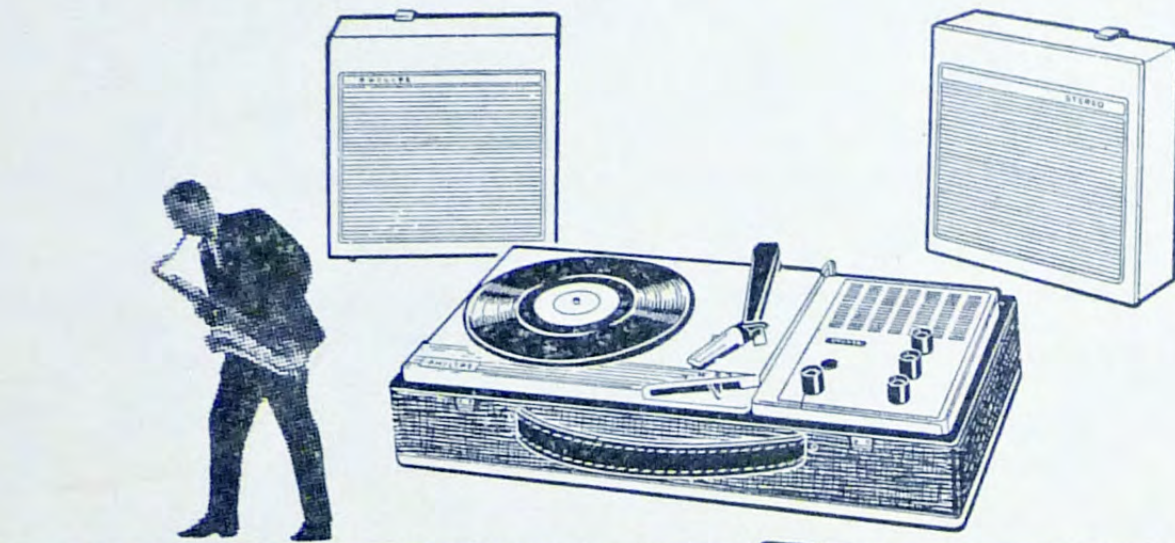
"Ωρα έναρξεως Συναυλιών 20.30"

Ή Κρατική Όρχήστρα έπιφυλάσσει είς έαυτήν
τό δικαίωμα αλλαγής των προγραμμάτων.

χαρά στο γλέντι.!!

R/RP/6401

Μοναδική χαρά σας προσφέρουν τα ηλεκτρόφωνα **ΦΙΛΙΠΣ** της νέας σειράς 64 - 65 γιατί σας εξασφαλίζουν πιστή απόδοση μουσικής και ήχου, άριστη ποιότητα και τεχνική, μοντέρνα σχέδια και ωραίους χρωματισμούς. Είναι εύκολα στη μεταφορά, ικανοποιούν όλα τα γούστα και παρακολουθούνται από τα καλύτερα τεχνικώς εξοπλισμένα εργαστήρια **ΦΙΛΙΠΣ**

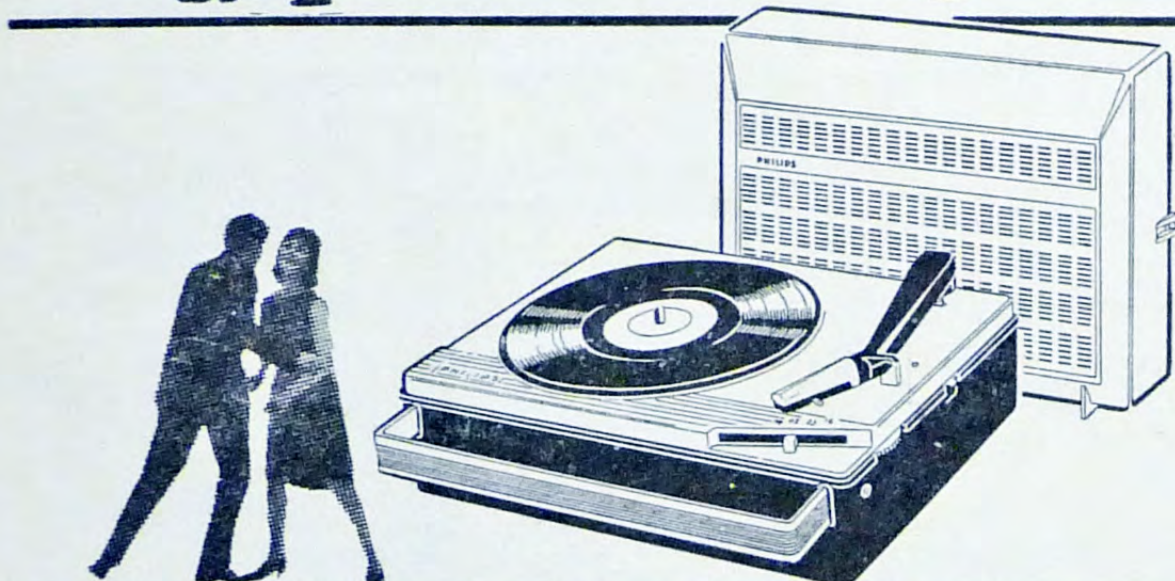
AG 4956

Στερεοφωνικό
ηλεκτρόφωνο

2 ταχύτητες
2 ένισχυνται
2 μεγάφωνα

Ρυθμίσεις του τόνου
Πολυτελής βαλίτσα

Δρχ. **3.200**

AG 4126

Ήλεκτροφωνο
μπατταριών

Ίσχυροτάτη απόδοση
Εξαιρετική μουσικότητα

Συνεχής ρύθμιση
του τόνου.

Δρχ. **1.800**

AG 4031

Ήλεκτροφωνο
ρεύματος
νέου τύπου

Μικρές διαστάσεις

Εύκολος χειρισμός

Ίσχυροτάτη απόδοση

Χαμηλή τιμή

Δρχ. **1.450**

*μοντέρνα *μουσικά *πολύ οικονομικά

...και είναι... PHILIPS

ΚΡΑΤΙΚΗ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΑΘΗΝΩΝ

ΘΕΡΙΝΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ 1965

THEATRE D'HERODE ATTICUS

ORCHESTRE SYMPHONIQUE DE L'ETAT

PROGRAMME DES CONCERTS

SAISON ESTIVALE 1965

Lundi 14 Juin

Chef d'orchestre : **Théodore Vavayannis**

Soliste : **Désiré N' Kaoua** (Piano)

Programme

W. A. MOZART : Symphonie No 33, en Si bémol
ILD. PIZZETTI : «Concerto de l'Eté»
R. SCHUMANN : Concerto pour Piano et Orchestre

Lundi 21 Juin

Chef d'orchestre : **André Paridis**

Soliste : **Betty Allen** (Chant)

Programme

R. WAGNER : «Prélude et Mort d'Iseult»
ERN. CHAUSSON : «Chanson Perpétuelle»
S. RACHMANINOFF : «Songs»
A. DVORAK : «Symphonie du Nouveau Monde»

Lundi 28 Juin

Chef d'orchestre : **Vaclav Smetacek**

Soliste : **Réna Kyriakou** (Piano)

Programme

VL. SOMMER : «Antigone». Introduction (Première audition)
F. MENDELSSOHN : Concerto pour Piano en Sol mineur op. 25
L. van BEETHOVEN : Symphonie No 7

L'Orchestre Symphonique de l'Etat se réserve le droit de modifier les programmes.

Les concerts suivants sont dans le cadre du Festival d'Athènes

Lundi 5 Juillet

Chef d'orchestre : **Théodore Vavayannis**
Soliste : **Maria Cherogeorges - Sigara** (Piano)

Programme

M. KALOMIRIS : «Triptyque»
W. A. MOZART : Concerto pour Piano en Do K. V. 467
J. BRAHMS : Symphonie No 3

Lundi 12 Juillet

Avec la participation de la **Chorale d'Athènes**
Sous la direction de **Ménélas Pallantios**

Solistes :

Tania Tsachouridou (Soprano)
Basile Yannoulatos (Baryton)
Thanos Férentinos (Ténor)

Programme

HAYDN : «Les Quatres Saisons» (Oratorio)

Lundi 19 Juillet

Chef d'orchestre : **André Paridis**
Soliste : **Georges Thémélis** (Piano)

Programme

M. PALLANTIOS : «Suite en vieux Style»
L. van BEETHOVEN : Concerto pour Piano No 4
P. TSCHAIKOWSKY : Symphonie No 4

Lundi 26 Juillet

Chef d'orchestre : **Théodore Vavayannis**
Soliste : **Wilhelm Kempff** (Piano)

Programme

L. van BEETHOVEN
«Roi Etienne» (Introduction)
Symphonie No 3 (Héroïque)
Concerto pour Piano No 5 (De l'Empereur)

Les Concerts du mois d'Août seront annoncés prochainement.

Les Concerts commencent à 20h. 30'

Pour tous renseignements prière de s'adresser à
l'Orchestre Symphonique de l'Etat tel. 628.670 et
628.618, ou au guichet du Festival d'Athènes ou
au guichet du Théâtre d'Hérode Atticus tel. 225.799

ΣΥΜΜΕΤΑΣΧΟΝΤΕΣ ΣΟΛΙΣΤ

(Κατά χρονολογικήν σειράν)

Α' Έλληνες

Εἰς τὸ πιάνο

Μ Χαιρογιώργου - Σιγάρα
Μ. Φραντζέσκου
Ε. Ψωμιάδης
Ντόρα Μπακοπούλου
Κ. Κυδωνιάτης
Κ. Γαϊτάνος
Αλ. Βατικιώτη

Εἰς τὸ βιολί

Στ. Παπαναστασίου
Τάτσης Ἀποστολίδης
Ἰσμ. Χρυσοχόου - Κάρτερ
Σπ. Τόμπρας
Βύρ. Κολάσης

Εἰς τὸ τραγοῦδι

Μυρτώ Δουλῆ - Πορφύρη
Τάνια Τσαχουρίδου

Ἐπίσης ἡ Νέα Χορωδία Κλασσικῆς Μουσικῆς εἰς τὸ Γερμανικὸν Requiem τοῦ J. Brahms.

Β' Ἕλληνες προσκληθέντες ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ ὡς καὶ ξένοι καλλιτέχναι :

Εἰς τὸ πιάνο

Μ. De La Bruchollerie
Τζίνα Μπαχάουερ
Yuri Boukoff
W. Malkuzinski
R. Tureck
C. Colomer
N. Herniot-Schweitzer
A. Ciccolini
J. Gimpel

Εἰς τὸ βιολί

J. Andrade
W. Schneiderhan
I. Gitlis

Εἰς τὸ τραγοῦδι

Υ. Pappas
Λούη Μανίκας
Β. Γιαννουλάκος

Εἰς τὸ βιολοντσέλλο

B. Michellin
Ε. Παπασταύρου
R. Boadellia

Εἰς τὸ φλάουτο

E. Shaffer

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ

Νοέμβριος 1966 — Αύγουστος 1967

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ

ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ 1966 - 1967

Ἡ Κρατικὴ Ὀρχήστρα Ἀθηνῶν ἔδωσε κατὰ τὴν μουσικὴν περίοδον 1966-1967 ἐν ὅλῳ 33 Συναυλίας, ἥτοι 23 κατὰ τὴν χειμερινὴν περίοδον εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Θεάτρου Κοτοπούλη "REX", καὶ 10 κατὰ τὴν θερινὴν περίοδον εἰς τὸ Ὡδεῖον Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ, ἐκ τῶν ὁποίων αἱ 4 ἐντὸς τῶν ἐκδηλώσεων τοῦ Φεστιβάλ Ἀθηνῶν.

ΕΡΓΑ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΝΘΕΤΩΝ

Εἰς τὰ προγράμματα τῶν ὡς ἄνω Συναυλιῶν περιελήφθησαν τὰ κάτωθι Ἑλληνικὰ ἔργα (κατὰ χρονολογικὴν σειρὰν ἐκτέλεσεως), ἐκ τῶν ὁποίων τὰ 5 εἰς α' ἀκρόασιν:

Ν. Σκαλκώτα	«Δέκα Σκίτσα»	14-11-1966	Α. Παρίδης
Μ. Καλομοίρη	«Μηνᾶς ὁ Ρέμπελος»	28-11-1966	Α. Παρίδης
Σ. Μιχαηλίδη	«Ἀρχαϊκὴ Σουίτα» (πρώτη ἐκτέλεσις)	5-12-1966	Α. Παρίδης
Δ. Λαυράγκα	«Πρώτη Ἑλληνικὴ Σουίτα»	9-1-1967	Α. Εὐαγγελᾶτος
Γ. Καζάσογλου	«Ἡ τελευταία νύκτα τοῦ Βυζαντίου» (πρώτη ἐκτέλεσις)	16-1-1967	Θ. Βαβαγιάννης
Μ. Βάρβογλη	«Δάφνες & Κυπαρίσσια»	13-2-1967	Α. Παρίδης
Ν. Σκαλκώτα	«Τρεῖς Ἑλληνικοὶ Χοροί»	20-2-1967	Δ. Χωραφᾶς
Κ. Κυδωνιάτη	«Κοντσέρτο γιὰ πιάνο & Ὀρχήστρα» (πρώτη ἐκτέλεσις)	6-3-1967	Θ. Βαβαγιάννης
Μ. Παλλάντιου	«Divertimento»	20-3-1967	Α. Παρίδης
Γ. Γεωργιάδης	«Συμφωνικὸ Πρελούδιον» (πρώτη ἐκτέλεσις)	27-3-1967	Θ. Βαβαγιάννης
Μ. Καλομοίρη	«Ὁ θάνατος τῆς Ἀντρεϊωμένης»	3-4-1967	Α. Παρίδης
Δλ. Λαϊνᾶ	«Προσμονή» (πρώτη ἐκτέλεσις)	17-4-1967	Α. Παρίδης
Α. Νεζερίτη	«Προανάκρουσμα σὲ 5 Ψαλμοὺς τοῦ Δαυΐδ»	19-6-1967	Θ. Βαβαγιάννης

ΕΡΓΑ ΞΕΝΩΝ ΣΥΝΘΕΤΩΝ ΕΙΣ Α' ΑΚΡΟΑΣΙΝ

Ἐπίσης περιελήφθησαν εἰς α' ἐν Ἀθήναις ἀκρόασιν τὰ κάτωθι ἔργα ξένων συνθετῶν:

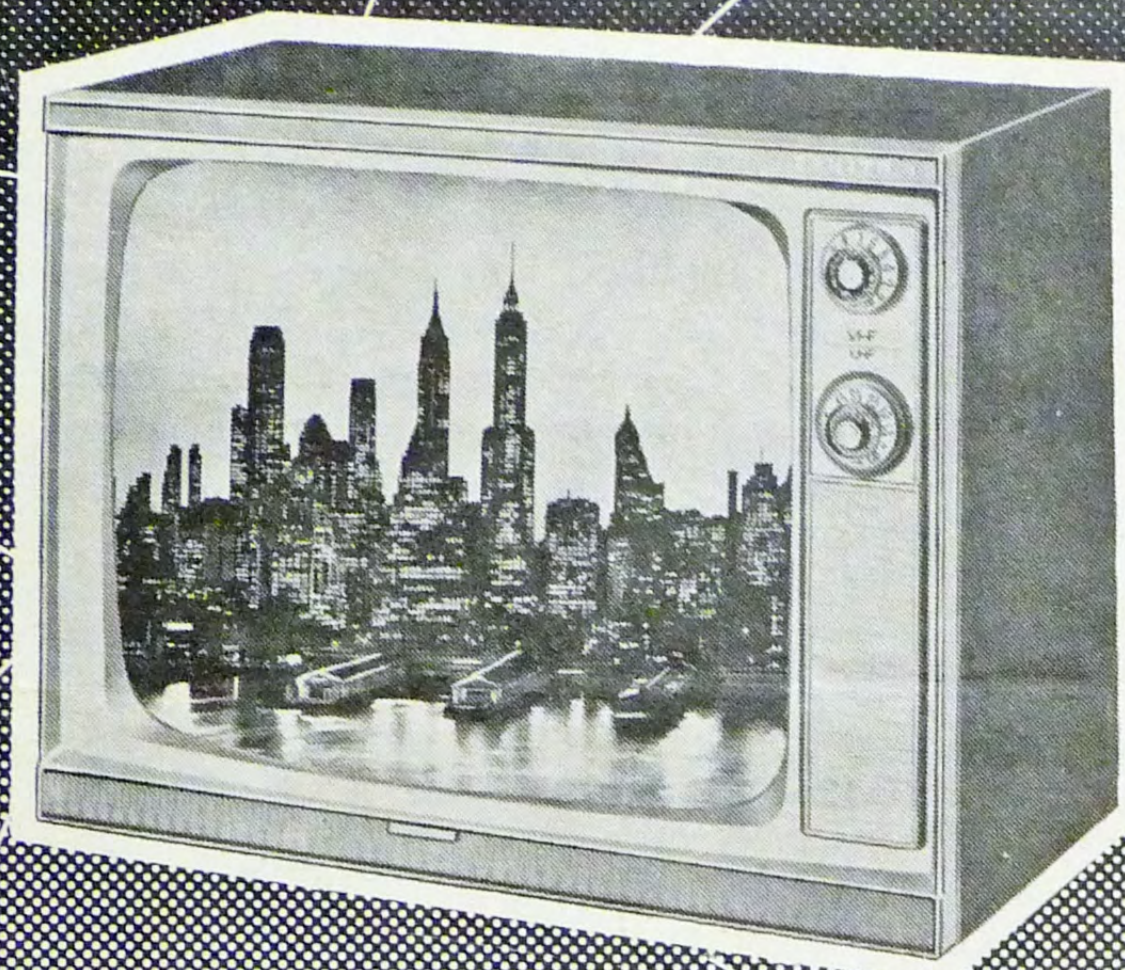
N. Miaskovsky	«Συμφωνία ἀριθ. 27»	7-11-1966	Θ. Βαβαγιάννης
C. Saint - Saens	«Κοντσέρτο γιὰ πιάνο ἀρ 5 σὲ Φά μείζ.» (Σολίστ: M. De La Bruchollerie)	21-11-1966	Θ. Βαβαγιάννης
Pr. Ramovs	«Πένθιμη Μουσικὴ»	12-12-1966	S. Hubat
B. Martinu	«Κοντσέρτο Γκρόσσο»	16-1-1967	Θ. Βαβαγιάννης
S. Prokofieff	«Συμφωνία ἀριθ. 3»	30-1-1967	Θ. Βαβαγιάννης
R. Liebermann	«Furioso»	27-2-1967	J. Rodriguez Faure
S. Prokofieff	«Κοντσέρτο γιὰ βιολί ἀριθ. 2» (Σολίστ: Τ. Ἀποστολίδης)	27-3-1967	Θ. Βαβαγιάννης
R. Strauss	«Συμφωνία εἰς φά ἑλασσ.»	10-4-1967	Θ. Βαβαγιάννης
B. Bartok	«Χορευτικὴ Σουίτα»	15-5-1967	Δ. Ἀγραφιῶτης
H. W. Henze	«Das vokaltuch der sangerin Rosa Silber»	14-8-1967	S. Koehler

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

Τὰς Συναυλίας τῆς Κρατικῆς Ὀρχήστρας διηύθυναν πλὴν τῶν τακτικῶν ἀρχιμουσικῶν τῆς κ. κ. Θ. ΒΑΒΑΓΙΑΝΝΗ καὶ Α. ΠΑΡΙΔΗ, οἱ κ. κ. Α. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ, ΒΥΡΩΝ ΚΟΛΑΣΗΣ καὶ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ οἱ κ. κ. SAMO HUBAT, Δ. ΧΩΡΑΦΑΣ, J. RODRIGUEZ - FAURE, Δ. ΑΓΡΑΦΙΩΤΗΣ, VL. GOLDSCHMANN, H. REGER, P. COLOMBO, S. KOEHLER.

ΤΗΛΕΟΡΑΣΙΣ ZENITH

τό ζενίθ της
τηλεοράσεως

Οί καλλίτερες τής ΑΜΕΡΙΚΗΣ, ρυθμισμένες από τὸ
ἐργοστάσιον, γιὰ τὰ εὐρωπαϊκὰ δίκτυα (C.C.I.R.)

- ★ Ὁδὸν με πτέντα ZENITRON ἐξασφαλίζει
εἰκόνα σταθερή, καθαρὴ καὶ φωτεινὴ.
- ★ Μὲ συστήματα ἐπιλογῆς VHF καὶ UHF.
- ★ Ὅχι τυπωμένα κυκλώματα, ἀλλὰ σασὶ μετα-
λικὸ με συρματοκολλήσεις ἐπίχρυσες.

Δι' ἐγκατάστασιν καὶ συντήρησιν, εἰδικευμένα
συνεργεῖα τεχνικῶν ἐκπαιδευθέντων εἰς τὸ ἐξωτερικόν

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ: ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ Α.Ε. ΧΡ. ΛΑΔΑ 13, ΤΗΛ. 232.010 - 237.860

ΚΡΑΤΙΚΗ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΑΘΗΝΩΝ

ΧΕΙΜΕΡΙΝΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ 1966 - 1967

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΣΥΜΦΩΝΙΚΑΙ ΣΥΝΑΥΛΙΑΙ
ΧΕΙΜΕΡΙΝΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1966-1967
ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ "REX"

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ ΚΑΙ ΣΟΛΙΣΤ

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1966

- Δευτέρα 7 **Θεόδ. Βαβαγιάννης - Μαρία Χαιρογιώργου-Σιγάρα** (Πιάνο)
S. Rachmaninoff: Κοντσέρτο άριθ. 2
- Δευτέρα 14 **Άνδρέας Παρίδης - Λίλιαν Περέζ - Ίωαννίδου** (Πιάνο)
Ed. Grieg: Κοντσέρτο εις Λά
- * Δευτέρα 21 **Θεόδ. Βαβαγιάννης - Monique de la Broucherie** (Πιάνο)
C. Saint - Saens: Κοντσέρτο άριθ. 5 (α' έκτέλεισις)
- Δευτέρα 28 **Άνδρέας Παρίδης - E. Shaffer** (Φλάουτο)
W. A. Mozart: Κοντσέρτο εις Σόλ

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1966

- Δευτέρα 5 **Άνδρέας Παρίδης - Στ. Παπαναστασίου** (Βιολί)
W. A. Mozart: Κοντσέρτο εις Λά
- Δευτέρα 12 **S. Hubad - Μυρτώ Δουλή** (Τραγούδι)
R. Strauss: Τραγούδια
- ** Δευτέρα 19 **Θεόδωρος Βαβαγιάννης - Τζίνα Μπαχάουερ** (Πιάνο)
J. Brahms: Κοντσέρτο άριθ. 2

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1967

- Δευτέρα 9 **Άντίοχος Εύαγγελάτος - Bernard Michellin** (Βιολοντσέλλο)
L. Boccherini: Κοντσέρτο εις Σί ύφεσ.
- * Δευτέρα 16 **Θεόδωρος Βαβαγιάννης - Yuri Bowkoff** (Πιάνο)
J. Brahms: Κοντσέρτο άριθ. 1 εις Ρέ έλασ.
- Δευτέρα 23 **Άνδρέας Παρίδης - Γιαννούλα Παpas** (Τραγούδι)
R. Wagner: «Wesendoncklieder» (α' έκτέλεισις)
- ** Δευτέρα 30 **Θεόδωρος Βαβαγιάννης - Witold Malkuzinsky** (Πιάνο)
S. Rachmaninoff: Κοντσέρτο άριθ. 3

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1967

- Δευτέρα 6 **Fabien Sevitzky - Έλευθέριος Ψωμιάδης** (Πιάνο)
W. A. Mozart: Κοντσέρτο εις Ντό έλασ.
- * Δευτέρα 13 **Άνδρέας Παρίδης - Rosalyn Tureck** (Πιάνο)
J. S. Bach: Κοντσέρτο εις Ρέ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ ΚΑΙ ΣΟΛΙΣΤ

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1967 (Συνέχεια)

- Δευτέρα 20 **Δημήτρης Χωραφάς - Έλευθ. Παπασταύρου** (Βιολοντσέλλο)
C. Saint - Saens: Κοντσέρτο εις Λά
- Δευτέρα 27 **Jose Rodriguez - Faure - Ντόρα Μπακοπούλου** (Πιάνο)
Fr. Chopin: Κοντσέρτο άριθ. 1

ΜΑΡΤΙΟΣ 1967

- Δευτέρα 6 **Θεόδωρος Βαβαγιάννης - Κωνστ. Κυδωνιάτης** (Πιάνο)
Κωνστ. Κυδωνιάτης: Κοντσέρτο για πιάνο (α' έκτέλεισις)
- Δευτέρα 20 **Άνδρέας Παρίδης - Julius Olevsky** (Βιολί)
F. Mendelssohn: Κοντσέρτο εις Μί
- Δευτέρα 27 **Θεόδωρος Βαβαγιάννης - Τάτσης Άποστολίδης** (Βιολί)
S. Prokofieff: Κοντσέρτο άριθ. 2 (α' έκτέλεισις)

ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1967

- Δευτέρα 3 **Άνδρέας Παρίδης - R. Boadella** (Βιολοντσέλλο)
Ed. Lalo: Κοντσέρτο για βιολοντσέλλο
- ** Δευτέρα 10 **Θεόδωρος Βαβαγιάννης - W. Schneiderhan** (Βιολί)
L. van Beethoven: Κοντσέρτο εις Ρέ
- Δευτέρα 17 **Άνδρέας Παρίδης - A. Wurtzler** ("Άρπα)
Dittersdorf: Κοντσέρτο για "Άρπα (α' έκτέλεισις)
- Δευτέρα 24 **Θεόδ. Βαβαγιάννης - Νέα Χορωδία Κλασσικής Μουσικής**
J. Brahms: Γερμανικόν Ρέκβιεμ

ΜΑΪΟΣ 1967

- * Δευτέρα 8 **Άνδρέας Παρίδης - Lili Kraus** (Πιάνο)
L. van Beethoven: Κοντσέρτο άριθ. 3

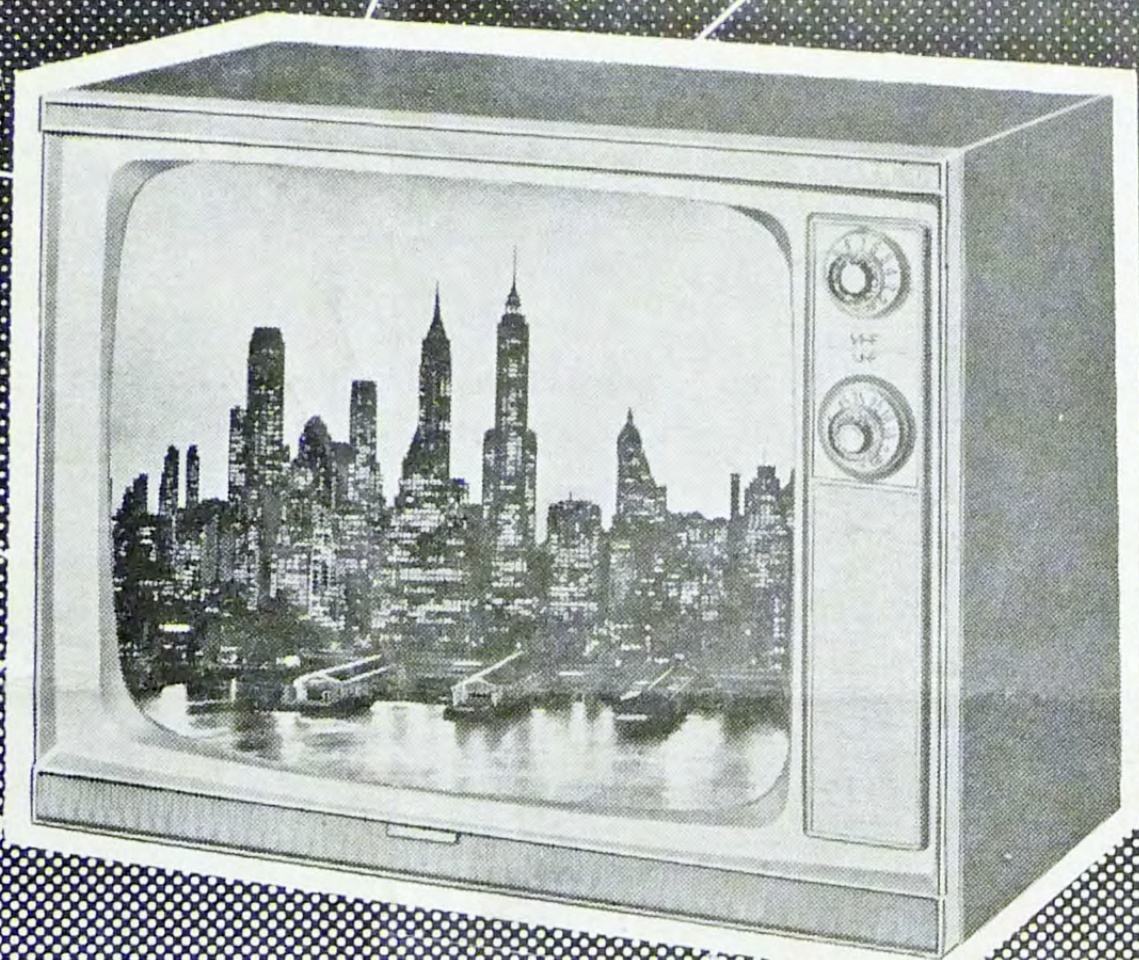
	ΘεωρεΤα & Πλατεία Α	Πλατεία Β	Άμφι- θέατρον	Έξώσης
Τιμαί είσιτηρίων γενικώς	40.—	30.—	25.—	20.—
Διά τας δι' ένός άστερίσκου σημειουμένας Συναυλίας	50.—	40.—	30.—	20.—
Διά τας διά δύο άστερίσκων σημειουμένας Συναυλίας	120.—	80.—	60.—	30.—

Η Κρατική Όρχήστρα επιφυλάσσει εις έαυτήν
το δικαίωμα αλλαγής των προγραμμάτων.

ΤΗΛ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ 628.670
ΤΗΛ. ΤΑ ΜΕΙΟ Υ 629.623

ΤΗΛΕΟΡΑΣΙΣ ZENITH

τό ζενίθ της
τηλεοράσεως

Οί καλλίτερες της ΑΜΕΡΙΚΗΣ, ρυθμισμένες από το
έργοστάσιον, για τὰ εύρωπαϊκά δίκτυα (C.C.I.R.)

- ★ Όδονη με πατέντα ZENITRON εξασφαλίζει
είκόνα σταθερή, καθαρή και φωτεινή.
- ★ Με συστήματα επίλογής VHF και UHF.
- ★ Όχι τυπωμένα κυκλώματα, αλλά σασί μετα-
λικό με συρματοκολλήσεις επίχρυσες.

Δι' ἐγκατάστασιν καί συντήρησιν, ειδικευμένα
συνεργεία τεχνικών εκπαιδευθέντων εις τὸ ἐξωτερικόν

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΟΠΟΙ: ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ Α.Ε. ΧΡ. ΛΑΔΑ 13. ΤΗΛ. 232.010 - 237.860

ΚΡΑΤΙΚΗ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΑΘΗΝΩΝ

ΧΕΙΜΕΡΙΝΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ 1966 - 1967

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΣΥΜΦΩΝΙΚΑΙ ΣΥΝΑΥΛΙΑΙ
ΧΕΙΜΕΡΙΝΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1966-1967
ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ "REX",

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ ΚΑΙ ΣΟΛΙΣΤ

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1966

- Δευτέρα 7 **Θεόδ. Βαβαγιάννης - Μαρία Χαιρογιώργου-Σιγάρα** (Πιάνο)
S. Rachmaninoff: Κοντσέρτο άριθ. 2
- Δευτέρα 14 **Άνδρέας Παρίδης - Λίλιαν Περέρ - Ίωαννίδου** (Πιάνο)
Ed. Grieg: Κοντσέρτο είς Λά
- * Δευτέρα 21 **Θεόδ. Βαβαγιάννης - Monique de la Broucherle** (Πιάνο)
C. Saint - Saens: Κοντσέρτο άριθ. 5 (α' έκτέλεις)
- Δευτέρα 28 **Άνδρέας Παρίδης - E. Shaffer** (Φλάουτο)
W. A. Mozart: Κοντσέρτο είς Σόλ

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1966

- Δευτέρα 5 **Άνδρέας Παρίδης - Στ. Παπαναστασίου** (Βιολί)
W. A. Mozart: Κοντσέρτο είς Λά
- Δευτέρα 12 **S. Hubad - Μυρτώ Δουλή** (Τραγούδι)
R. Strauss: Τραγούδια
- ** Δευτέρα 19 **Θεόδωρος Βαβαγιάννης - Τζίνα Μπαχάουερ** (Πιάνο)
J. Brahms: Κοντσέρτο άριθ. 2

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1967

- Δευτέρα 9 **Άντίοχος Εύαγγελάτος - Bernard Michelin** (Βιολοντσέλλο)
L. Boccherini: Κοντσέρτο είς Σί ύφεσ.
- * Δευτέρα 16 **Θεόδωρος Βαβαγιάννης - Yuri Boukoff** (Πιάνο)
J. Brahms: Κοντσέρτο άριθ. 1 είς Ρέ έλασ.
- Δευτέρα 23 **Άνδρέας Παρίδης - Yannoula Papas** (Τραγούδι)
R. Wagner: «Wesendoncklieder» (α' έκτέλεις)
- ** Δευτέρα 30 **Θεόδωρος Βαβαγιάννης - Witold Malkuzinsky** (Πιάνο)
S. Rachmaninoff: Κοντσέρτο άριθ. 3

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1967

- Δευτέρα 6 **Fabien Sevitzy - Έλευθέριος Ψωμιάδης** (Πιάνο)
W. A. Mozart: Κοντσέρτο είς Ντό έλασ.
- * Δευτέρα 13 **Άνδρέας Παρίδης - Rosalyn Tureck** (Πιάνο)
J. S. Bach: Κοντσέρτο είς Ρέ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ ΚΑΙ ΣΟΛΙΣΤ

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1967 (Συνέχεια)

- Δευτέρα 20 **Δημήτρης Χωραφάς - Έλευθ. Παπασταύρου** (Βιολοντσέλλο)
C. Saint - Saens: Κοντσέρτο είς Λά
- Δευτέρα 27 **Jose Rodriguez - Faure - Ντόρα Μπακοπούλου** (Πιάνο)
Fr. Chopin: Κοντσέρτο άριθ. 1

ΜΑΡΤΙΟΣ 1967

- Δευτέρα 6 **Θεόδωρος Βαβαγιάννης - Κωνστ. Κυδωνιάτης** (Πιάνο)
Κωνστ. Κυδωνιάτης: Κοντσέρτο για πιάνο (α' έκτέλεις)
- Δευτέρα 20 **Άνδρέας Παρίδης - Julius Olevsky** (Βιολί)
F. Mendelssohn: Κοντσέρτο είς Μί
- Δευτέρα 27 **Θεόδωρος Βαβαγιάννης - Τάτσης Άποστολίδης** (Βιολί)
S. Prokofieff: Κοντσέρτο άριθ. 2 (α' έκτέλεις)

ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1967

- Δευτέρα 3 **Άνδρέας Παρίδης - R. Boadella** (Βιολοντσέλλο)
Ed. Lalo: Κοντσέρτο για βιολοντσέλλο
- ** Δευτέρα 10 **Θεόδωρος Βαβαγιάννης - W. Schneiderhan** (Βιολί)
L. van Beethoven: Κοντσέρτο είς Ρέ
- Δευτέρα 17 **Άνδρέας Παρίδης - A. Wurtzler** ("Άρπα)
Dittersdorf: Κοντσέρτο για "Άρπα (α' έκτέλεις)
- Δευτέρα 24 **Θεόδ. Βαβαγιάννης - Νέα Χωρωδία Κλασσικής Μουσικής**
J. Brahms: Γερμανικόν Ρέκβιεμ

ΜΑΪΟΣ 1967

- * Δευτέρα 8 **Άνδρέας Παρίδης - Lili Kraus** (Πιάνο)
L. van Beethoven: Κοντσέρτο άριθ. 3

	Θεωρετα & Πλατεία Α	Πλατεία Β	Άμφι-θέατρον	Έξώστης
Τιμαί είσιτηρίων γενικώς	40.—	30.—	20.—	20.—
Διά τός δι' ένός άστερίσκου σημειούμενας Συναυλίας	50.—	40.—	30.—	20.—
Διά τός δι' δύο άστερίσκων σημειούμενας Συναυλίας	120.—	80.—	60.—	30.—

Η Κρατική Όρχήστρα έπιφυλάσσει είς έαυτήν
το δικαίωμα άλλαγής τών προγραμμάτων

ΤΗΛ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ 628.670
ΤΗΛ. ΤΑ Μ Ε Ι Ο Υ 629.623